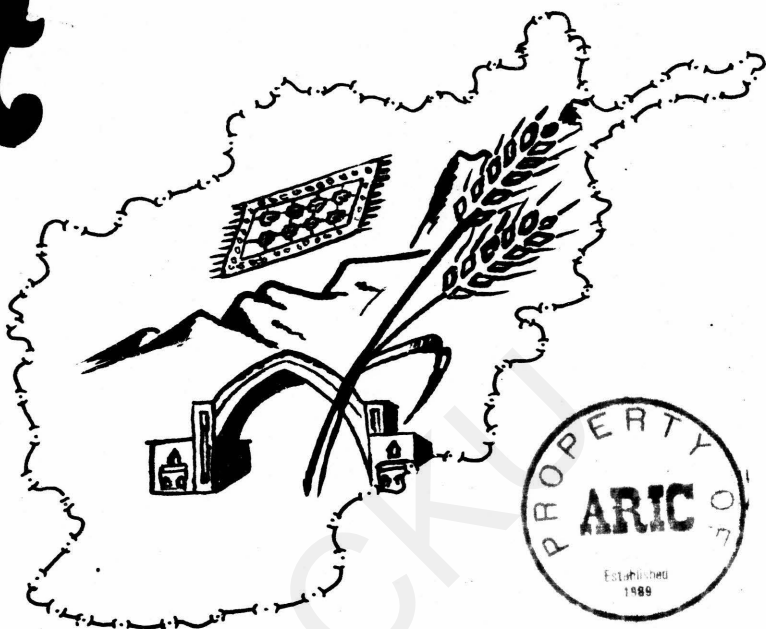

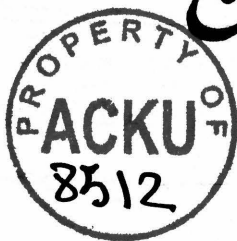
اختصاری از جغرافیای عمومی افغانستان

مؤلف: پوهاند محب الله رحمتی

طبع دوم ۱۹۹۹

اختصاری از خبرانی عمومی افغانستان

مولف: پوهاند محب الله رحمتی

AFGHANISTAN CENTRE AT KABUL UNIVERSITY

3 ACKU 00008512 5

طبع دوم ۱۹۹۹

مشخصات کتاب :

- نام کتاب : اختصاری از جغرافیای عمومی افغانستان
نام مؤلف : پوهاند محب الله «رحمتي»
طبع : دوم
سال طبع دوم : ۱۹۹۹
تعداد طبع : ۱۰۰۰
محل طبع : حلیمي پرنټنگ ایجنسي. اتاق (۱۲۵) گل حاجي
پلازه یونیورسټي ارباب رود تلفون: ۸۴۰۲۷۲

حق چاپ محفوظ است

عنوان	فهرست مطالب	صفحه
-------	-------------	------

مقدمه	الف
فصل اول	۱
سابقه تاریخی و سرحدات افغانستان	۱
الف: وضع عمومی	۱
ب: افغانستان و وسعت ساحه آن در طول تاریخ	۳
ج: سرحدات افغانستان	۹
۱- سرحدات شمالی	۹
۲- سرحدات شرقی و جنوبی	۱۲
۳- سرحدات غربی	۱۵
۴- سرحدات شمال شرقی	۱۹
فصل دوم	۲۲
اوضاع طبیعی افغانستان	۲۲
الف: وضع جیولوجیکی	۲۲
ب: عوارض طبیعی	۲۷
۱- اراضی کم ارتفاع	۲۹
۲- اراضی با ارتفاع متوسط	۳۱
۳- ساحات کوهستانی و سطح مرتفع	۳۲
ج: سلسله جبال	۳۳
سلسله واخان	۳۴
سلسله کوه پامیر	۳۵

عنوان	فهرست مطالب	صفحه
-------	-------------	------

سلسله هندوکش	۳۶
۱- هندوکش شرقی	۳۷
۲- هندوکش غربی	۳۸
سلسله کوه خواجه محمد	۴۱
کوه بابا	۴۱
سلسله کوه تیربند ترکستان	۴۳
فیروز کوه یا سفید کوه	۴۴
سیاه کوه	۴۵
گل کوه	۴۷
سلسله جبال شرقی و جنوب شرقی افغانستان	۴۷
سپین غر	۴۷
تورغر (سیاه کوه شرقی)	۴۹
کوه سلیمان	۴۹
کوه پگانی (کشتگان غر)	۵۰
د: آبهای افغانستان	۵۱
دریای آمو	۵۴
حوزه هریرود	۵۸
دریای مرغاب	۵۸
هریرود	۶۰
حوزه سند	۶۲

عنوان	فهرست مطالب	صفحه
-------	-------------	------

دریای کابل	٦٢
معاونین دریای کابل	٦٥
حوزه هلمند و سیستان	٦٨
دریای هلمند	٦٨
دریای ارغنداب	٧٠
خاشرود	٧١
فراه رود	٧٢
رود ادرسکن	٧٣
دریای غرّنی	٧٣
جھیل های افغانستان	٧٤
هامون های جنوب غرب افغانستان	٧٥
جھیل زرکول	٧٦
جھیل چقمقتین و جھیل شیوا	٧٧
م - اقلیم افغانستان	٧٨
عرض البلد	٧٩
ارتفاع	٨١
حرارت	٨٥
رطوبت و بارندگی	٨٧
فشار هوا	٩٠
باد ها	٩١

عنوان	فهرست مطالب	صفحه
-------	-------------	------

تصنيف اقليم افغانستان	۹۳
اقليم مونسون	۹۴
اقليم مديترانه نى	۹۵
اقليم منطقه استپ	۹۶
اقليم منطقه تندراس الپاين	۹۷
اقليم كوهستانى و نقاط مرتفع	۹۷
فصل سوم	۹۹
اوضاع بشرى افغانستان	۹۹
تشكيلات ادراى افغانستان	۱۰۴
الف: سير تحول ادارى	۱۰۴
ب: معرفى واحد هاى ادارى	۱۱۰
نفوس افغانستان	۱۱۳
۱- توزيع و زمرکز نفوس	۱۱۵
۲- تعداد نفوس	۱۲۱
۳- تركيب و افزايش نفوس	۱۲۸
۴- كثافت نفوس	۱۳۱
۵- نفوس فعال و غير فعال اقتصادى	۱۳۶
مهاجرت ها	۱۳۸
مسكن و محل رهايش در افغانستان	۱۴۳
۱- مساكن متحرك يا حيات چادر نشينى (كوچى ها)	۱۴۶

عنوان	فهرست مطالب	صفحه
-------	-------------	------

۲- حیات روستائی یا نیمه متدرک	۱۵۳
۳- حیات شهری یا مقیم	۱۶۳
پایه گذاری شهرهای عصری در افغانستان	۱۶۸
مواضع شهری امروزی افغانستان	۱۷۱
اوضاع کلتوری افغانستان	۱۷۷
السنه و نژاد	۱۷۷
پشتونها	۱۸۱
تاجک ها	۱۸۲
ازبک ها و ترکمن ها	۱۸۴
اوضاع عرفانی	۱۸۵
اطلاعات و کلتور	۱۹۳
رادیو تلویزیون	۱۹۵
سینما و تیاتر	۱۹۶
فصل چهارم	۱۹۸
جغرافیای اقتصادی افغانستان	۱۹۸
۱- زراعت	۱۹۸
پروژه انکشافی وادی هلمند و ارغنداب	۲۰۱
پروژه انکشافی وادی ننگرهار	۲۰۳
پروژه آبیاری پروان	۲۰۶
نباتات عمده زراعتی	۲۰۶

عنوان	فهرست مطالب	صفحه
-------	-------------	------

گندم	۲۰۶
برنج	۲۰۹
جواری	۲۱۱
جو	۲۱۱
میوه	۲۱۲
نباتات صنعتی	۲۱۵
جنگلات در افغانستان	۲۱۷
جنگلات صنعتی	۲۱۸
مالدارس و غلجړها در افغانستان	۲۲۱
گوسفند	۲۲۲
گا و	۲۲۴
غلجړها	۲۲۴
۲- معادن در افغانستان	۲۲۷
گاز طبیعی	۲۲۸
نفت	۲۳۰
آهن	۲۳۱
مس	۲۳۲
لا جور د	۲۳۳
نمک	۲۳۴
طلا	۲۳۴

عنوان	فهرست مطالب	صفحه
-------	-------------	------

۳- صنایع در افغانستان	۲۳۶
الف: صنایع دستی	۲۳۶
صنعت قالین	۲۳۷
ب: صنایع ماشینی	۲۳۹
برق جبل السراج	۲۴۱
برق چک وردک	۲۴۱
برق پلخمری	۲۴۲
برق سروبی	۲۴۲
برق نغلو	۲۴۳
برق ماهیپر	۲۴۴
برق پروژه ننکوهاړ	۲۴۴
منابع برق آبی جنوب غرب افغانستان	۲۴۴
برق حرارتی	۲۴۵
صنایع ماشینی (فابریکه ها)	۲۴۹
۴- تجارت و مواصلات	۲۵۵
۱- تجارت	۲۵۵
۱- تجارت افغانستان باحوزه بارتری	۲۵۷
۲- تجارت افغانستان باحوزه آزاد	۲۵۹
۳- روابط تجارتی افغانستان باهند	۲۶۰
مواد عمده صادراتی و وارداتی	۲۶۲

عنوان	فهرست مطالب	صفحه
-------	-------------	------

۱- صادرات	۲۶۲
۲- واردات	۲۶۶
۳- مواصلات در افغانستان	۲۶۸
سرک کابل تورخم	۲۶۹
شاهراه بزرگ شمال	۲۷۰
شاهراه غربی کشور	۲۷۱
حمل و نقل هوایی	۲۷۳

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمه

افغانستان من حیث یک واحد سیاسی که سابقه تاریخی بیش از پنج هزار ساله دارد و یادرنظر داشت آنکه این کشور در زمره کشور های باستانی آسیای مرکزی که از زمانه های خیلی قدیم تاکنون هویت سیاسی خود را بشکل مستقل حفظ داشته است و افتخار آن بر هر فرد از افراد افغانستان میرسد از این رو مطالعه جغرافیه افغانستان و یا شناخت تمام پدیده های آن برای تمام افراد افغانستان و خاصتاً برای محصلان یک امر ضروری و حتمی پنداشته میشود.

ناگفته نباید گذاشت که جغرافیای عمومی افغانستان قبلاً هم برشته تحریر درآمده است اما اینجانب کوشش نموده ام تا موضوعات مختلف این کتاب را به شیوه ای خاص مطابق نیازمندی عمومی مدنظر بگیرم.

این کتاب که اختصاری از جغرافیای عمومی افغانستان میباشد شامل چهار فصل میگردد:

در فصل اول سوابق تاریخی افغانستان با در نظر داشت

الف

وسعت آن در زمان آریائیها، باختر، خراسان و افغانستان مدنظر گرفته شده است و تعیین سرحدات امروزی آن که چگونگی تصاویر و تثبیت آنها باشد روشنی انداخته شده است.

در فصل دوم پدیده های فیزیکی و ساختمان اراضی، (سلسله جبال، سطوح مرتفع، هموارها و جلگه ها)، هایدروگرافی و چگونگی شبکه ها و حوزه های آبگیر آن و انواع اقلیم و تاثیر آن بالای پدیده های جغرافیای مورد مطالعه قرار یافته است.

در فصل سوم اوضاع بشری که شامل تقسیمات ملکی، وضع نفوس از نظر تراکم، ترکیب، جنس و نفوس فعال اقتصادی، مساکن و محل رهایش، اوضاع عرفانی و کلتوری می گردد مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است.

در فصل چهارم اوضاع اقتصادی کشور با در نظر داشت وضع زراعت، معادن، صنعت، تجارت و مواصلات مورد ارزیابی قرار گرفته و انکشاف هر يك ازین پدیده ها مورد تحلیل قرار یافته است. برای تدوین این اثر از آثار داخلی و خارجی استفاده شده احصائیکه در جداول تدوین گردیده است از منابع موثق اداره احصائیه مرکزی اخذ و مورد تحلیل علمی مطابق معیارها قرار یافته است و سعی شده است تا شیوه نگارش قابل درک و فهم خوانندگان گرامی قرار گیرد.

پوهاند محب الله «رحمتی»

۱۳۷۸

بسم الله الرحمن الرحيم

جغرافیای عمومی افغانستان

فصل اول

سابقه تاریخی و سرحدات افغانستان

الف : وضع عمومی :

کشور اسلامی افغانستان که تقریباً در وسط آسیا قرار دارد بصورت فعلی يك کشور محاط به خشکه و از لحاظ توپوگرافی يك کشور کوهستانی را وانمود میسازد. هرگاه این کشور از لحاظ قدامت مورد ارزیابی قرار گیرد این کشور تقریباً پنج هزار سال قدامت تاریخی داشته ساحه، پخش کلتور متنوع بود ه است. افغانستان از لحاظ وسعت در جمله کشورهای متوسط قرار داشته ۶۵۲۲۲۵ کیلومتر مربع مساحت دارد و نسبت به کشورهای اروپائی بجز روسیه وسعت بیشتر داشته و در قـطار کشور های آسیائی بدرجه یازدهم قرار میگیرد. (۱) این کشور در زمره کشورهای شرقی و در نیم کره شمال موقعیت داشته عرض البلد های شمالی ۲۹ درجه و ۲۲ دقیقه و ۳۸ درجه و ۲۹

(۱) برما، چین، هند، اندونیزیا، پاکستان، منگولیا، عربستان سعودی، ایران،

ترکیه، قزاقستان.

دقیقه از جنوبی ترین و شمالی ترین نقاط این کشور عبور میکند و طول البلد های ۶۰ درجه و ۲۸ دقیقه و ۷۴ درجه و ۵۱ دقیقه از شرقی ترین و غربی ترین نقاط آن میگذرد. افغانستان از لحاظ شکل تقریباً یک شکل مستطیل را وانمود ساخته طول اعظمی آن از درهء یولی (شرقی ترین نقطه) الی دهانهء ذوالفقار (غربی ترین نقطه) ۱۲۰۰ کیلومتر و عرض اعظمی آن از نقطه خم آب (شمالی ترین نقطه) الی کوههای چگانی (جنوبی ترین نقطه) ۹۱۲ کیلومتر محاسبه گردیده است.

چنانچه قبلاً ذکر شد افغانستان یک کشور محاط بخشکه بوده در حال حاضر نزدیک ترین بندر بحری باین کشور بندر کراچی میباشد که از مرکز کابل ۱۶۳۳ کیلومتر بعید قرار یافته است. کشور افغانستان از طرف شمال به کشورهای اسلامی تاجکستان، ازبکستان و ترکمنستان از طرف جنوب به کشور اسلامی پاکستان و از طرف شرق به کشور اسلامی پاکستان و کشور چین از طرف غرب به کشور اسلامی ایران محدود میگردد. افغانستان نظریه موقعیت مناسب، اقلیم مساعد، کوه های مرتفع، دره ها و جلگه های هموار، میادین وسیع و پر علف، دریا های خروشان، چشمه سارهای متعدد، نباتات و حیوانات گوناگون باعث گردیده است تا از زمانه های بسیار قدیم ساحه بود و باش و فعالیت های بشری قرار گیرد بناء گفته شده میتواند که این کشور مانند سایر کشورهای آسیائی دارای قدامت زیاد بوده در تمدن های سابقه بشری سهم ارزنده داشته است. زیرا

افغانستان بنا بر موقعیت مناسب که تقریباً در وسط قاره ، آسیا قرار دارد زمینه مسافرت ها را از چهار طرف امکان پذیر ساخته در زمینه ، اختلاط و ارتباطات بین اقوام مختلف را که هر یک دارای ثقافت های مختلف بودند پدید آورده است بنا بر این امر کشور افغانستان من حیث چهار راه در بین ممالك آسیایی شهرت یافته زمینه پخش کلتور و تمدن ساحات ماحول را فراهم ساخته است و نیز زمینه انکشاف دهات، قصبات و شهرها را در نقاط مختلف کشور پدید آورده خاصتاً اعتلای مردم این کشور زمانی درخشش بیشتر پیدا کرد که تقریباً مدت شش هزار سال قبل از امروز آریایی ها از دریای آمو گذشته در نقاط مساعد کشور متوطن گردیدند و توأم با مردمان این کشور که در نقاط مختلف متمکن بودند در پیشرفت و اعتلای مملکت سعی نمودند. اگرچه از آن زمان تاکنون تحولات زیاد را از لحاظ وسعت و سایر موضوعات این کشور متقبل گردیده است اما این کشور تاکنون توانسته است هویت سیاسی خود را حفظ کند و در هر زمان خاصتاً در وضع فعلی من حیث يك واحد سیاسی مستقل در زمره ، کشورهای مستقل جهان احراز کرسی نماید.

ب : افغانستان و وسعت ساحه ، آن در طول تاریخ :

افغانستان نظریه موقعیت مهم جغرافیائی و نظریه استراتژی در دوره های مختلف تاریخ حایز اهمیت شایان اقتصادی و سیاسی بوده است علی الرغم آنکه در طول تاریخ کشور افغانستان بنا بر عوامل مختلف در آن زمان به ابعاد مختلف یعنی يك زمان

بيك وسعت فوق العاده زياد ويك زمان بيك وسعت كم تبارز کرده است اما از ابتدا تاکنون هويت سياسى خود رانگهداشته منحيث يك واحد سياسى در بين كشورهاي آسيابى داراى مراودات سياسى واقتصادى بوده است .

از اسناد موثق تاريخى چنين واضح ميگردد كه اين خطه دراويل بنام كشور آريانا بايك وسعت تقريباً دوچندامروزي در آسيابى ميانه يك قدرت مهم سياسى را تبارز داده بود چنانچه از اسناد موثق اوستا معلوم ميگردد كه سرزمين اوستائى بين مجراى سيردريا و درياى سند واقيانوس هند ودشت لوط يك كشورى را تشكيل داده بود كه در آن زمان بنام كشور آريانا شهرت داشت. از روى اسناد اوستا وسعت آريانا از طرف شرق از منطقه گلگت (Gilgit) تا اقيانوس هند كه تمام حوزه سند را در بر ميگرفت و از طرف غرب از گوشه شرقى بحيره كسپين شروع و از بلوچستان گذشته به اقيانوس هند اتصال پيدا ميكرد و از طرف شمال به سيردريا (سيحون) و از طرف جنوب به اقيانوس هند محدود ميشد بناءً ساحه اين كشور بين ۵۵ درجه و ۳۰ دقيقه و ۷۵ درجه و ۵ دقيقه طول البلد شرقى و بين ۲۵ درجه و ۴ دقيقه و ۴ درجه و ۵۵ دقيقه عرض البلد هاى شمالى واقع بود .

همچنان نظريه اسناد اوستا سرزمين آريانا در آن زمان به شانزده ولايت حسب ذيل تقسيم شده بود ۱۰- آريانا ويجو (بين

آمودریا و سیردریا (۲- - سغد (سغدیان) ۳- مورو (مرغاب و مرو) ۴- بخدی (بلخ بامی) ۵- نیسایا (میمنه) ۶- هرویوه (هرات) ۷- ویکراته (حوزه کابل) ۸- ارووا (اراضی کوهستانی بین کندهار و سنده) ۹- خنتتا (گرگان) ۱۰- هره وتی (ارغندب) ۱۱- هیتومنت (هیرمند) ۱۲- راغا (بدخشان) ۱۳- کخره (غزنی) ۱۴- رانگا (بعضی مورخین این محل را سیردریا معرفی میکند ۱۵- وارنا (بامیان و بندامیر) ۱۶- هبتاهندو (حوزه سند) * (۱۱)-(۲)

این سرزمین تاسالهای متمادی بدین منوال با جلال و شکوه باقی مانده نه تنها مهد مدنیت بزرگ آریای بوده بلکه با داشتن شاهراه های بزرگ زمینه مسافرت را برای سیاحین، تجاران و سایر مردم فراهم ساخته بود. راه ابریشم که بزرگترین راه تجارتی بین شرق و غرب بود از این سرزمین میگذشت. شهر بلخ مرکز تبادله امتعه هند ی از قبیل عاج، مراورید، پارچه جات نخی و غیره مالتجاره چین مانند ابریشم، منسوجات ابریشمی ادویه جات و اموال اروپائی بود.

موقعیت جغرافیای این سرزمین در آن زمان حیثیت مرکزی را دارا بوده و بنا بر این ملحوظ سبب تبادل افکار و نظریات

(*) استخراج از دو منبع :

۱- احمد علی کهزاد. تاریخ افغانستان. جلد اول: کابل. انجمن تاریخ ۱۳۳۲ ص ۳۴.

۲- حسن پیرنیا. ایران قدیم. مطبعه روستایی تهران. ۱۳۱۲، ص ۱۲.

فلسفی و مذهبی درنقاط ماحول گردیده است. این وضع توام با تحولات خورد و بزرگ ادامه یافته تاآنکه درقرن سوم ق م اسکندر مقدونی به این سرزمین هجوم آورد.

با آمدن اسکندریك تعداد زیادی از یونانی ها نیز باین سرزمین متمکن گردیدند ضم آنها درفرهنگ، وضع زندگی، وضع اجتماعی وفکری این جامعه اثرانداخته منتج بآن گردید تا یونانی ها باختری شده توام با مردم این خطه يك مدنیت جدید را بنام مدنیت یونانو باختری پیریزی نمایند. تمدن گریکوبوديك یایونانو باختری نیز از دوره های باشکوه تاریخی این مرز وبوم بوده ومدت تقریباً ده قرن دراین مملکت به اعتلای کامل درخشیده وبه يك دولت باختری موسوم بود.

در قرون وسطی (قرن ۷ و ۸ میلادی) موقعیکه حملات اعراب درممالك آسیای میانه آغازیافت ادیان مانند زردشتی، بودائی ونستوری که ازسالها دراین سرزمین ریشه دوانیده بود ازبین رفته دین مبین اسلام بحیث يك قوهء بزرگ جهانی احراز قدرت نموده وضع اجتماعی وثقافت سابقه راتحت نفوذ خود قرارداده مدنیت جدید را پایه گذاری کرد. این وضع درتاریخ فصل جدید را بمیان آورده واز آنزمان این سرزمین بنام خراسان مسمی گردید.

از اوراق تاریخ چنین استنباط میگردد که دراویل خراسان يك ساحهء نسبتاً كوچك ومحدود را احتوا میکرد اما بعداً

آهسته آهسته حدود آریانا ویا باختر زمین را باردیگر احتوا کرد.

درموقع اعتلای این دوره خراسان بدوحصه یعنی خراسان خاص وخراسان عام تقسیم میشد. ساحهء خراسان خاص شامل ولایات شمالی وولایات غربی مانند تخارستان (بدخشان وقطغن زمین) بلخ(مزارشریف ومیمنه) مرغاب، هرات، مرو، طوس ونیشاپور میگردد وخراسان عام شامل تمام اراضی افغانستان قدیم یعنی ازناحیه توران (بلوچستان) تاخوارزم و ازدشت های لوط وکرمان تا رودسند وجهیلم می رسید.

اززمانیکه عالم اسلام براین سرزمین مسلط گردید يك سلسله شاهان بزرگ مانند طاهریان، صفاریان، سامانیان، غزنویان، سلجوقیان، غوریان، خوارزم شاهیان، تیموریان، صفویها، هوتکی ها، ابدالی ها دراین سرزمین حکمرانی کرده وهریک به اعتلاء وشگوفانی کشورسعی شایسته انجام دادند.

تقریباً مدت ده قرن این سرزمین بنام کشورخراسان دربین کشورهای آسیایی مقام برجسته داشته ازلحاظ ارتباط تجارتنی سیاسی وکلتوری شهرت بسزا کسب نموده بود.

موقعیکه احمدخان ابدالی درقرن (۱۸) م به پادشاهی این سرزمین انتخاب شد يك سلطنت متقدر و واحد را پدید آورد وتوانست وسعت خاک اصلی آریانا را دوباره احیا کند واسم این سرزمین که بنام خراسان مسمی بودبعداً بنام نوین یعنی

افغانستان مبدل گردید.

وسعت خاك افغانستان در زمان احمدشاه بابا درانی از طرف شمال به ماورای دریای آمو و از طرف جنوب به بحیره عرب و خلیج عمان و از طرف شرق تادهلی امتداد می یافت. اما این وضع دیر دوام نکرد با رویکار آمدن شاه محمود نفاق داخلی بین برادران ازبک طرف رقابت های دو قوم بهارک زائی و سدوزائی از جانب دیگر باعث گردید تا زمینه را برای پیشروی انگلیس ها از طرف شرق و روسیه تزاری از جانب شمال تسریع گرداند.

در شروع قرن ۱۹ م حینکه روسهای تزاری و انگلیسها حدود مستعمرات خود را به سرحدات شمالی، شرقی و جنوبی افغانستان رسانیدند ناگزیر این مملکت داخل صحنه سیاست دول اروپایی گردیده از همین تاریخ ببعد افغانستان نظریه موقعیت مهم جغرافیای و سوق الجیشی آن تقریباً مدت یکنیم قرن میدان رقابت و مجادله، سیاسی در بین دولت، بزرگ استعماری آنوقت قرار گرفت. همسایه های افغانستان یکی بعد از دیگر توسط این دو قوه مضمحل گردیدند اما افغانستان توانست تا آخرین لحظه مقاومت نموده و هویت و آزادی خود را حفظ کند اما با وجود مجاهدت زیاد قسمتهای مهم خاك این مملکت چه در شمال چه در جنوب و شرق از پیکر افغانستان مجزا گردیده و این مملکت بیک کشور محاط به خشکه تبدیل گردید.

و فعلاً این کشوریین طول البلد های ۶۰ درجه و ۲۸ دقیقه و ۷۴ درجه و ۵۱ دقیقه طول البلد شرقی و بین عرض البلد های شمالی ۲۹ درجه و ۲۲ دقیقه و ۳۸ درجه و ۲۹ دقیقه واقع است. شکل نمبر (۱)

ج : سرحدات افغانستان :

افغانستان باستان با داشتن قدامت تاریخی در اثر قدرت های سیاسی داخلی و خارجی در زمانه های مختلف به وسعت های مختلف عرض وجود کرده است. در زمان احمد شاه بابا وسعت سرزمین افغانستان با دوره های سابق آن یعنی دوره آریانا، دوره باخترزمین و دوره خراسان زمین مشابه و برابر بود اما بر اثر سیاست پیشروی انگلیسها و روسیه تزاری قسمت های مهم از خاک این کشور به شرح ذیل مجزا گردید.

۱- سرحدات شمالی :

سابقاً تعیین سرحدات شمالی افغانستان بین حکومتات محلی افغانستان و خانهای آسیای مرکزی و یا حکومتات مرکزی افغانستان و امرای ماورالنهر صورت می گرفت اما موقعیکه روسیه تزاری در جریان قرن نوزده دست به یک سلسله فتوحات در آسیای مرکزی زد پادشاه ^{حاکم وقت} افغانستان و ویسرای هند متوجه آن گردیده دست به اقدامات متقابل زدند بناءً در قدم نخست در صدد آن شدند تا خط سرحدی را روی اراضی تعیین و تثبیت دارند. بعد از مذاکرات بین سه مملکت و وزرای خارجه انگلستان

موقف افغانستان نظري عرض البلد و طول البلد

کریبر پطنت

W

N.

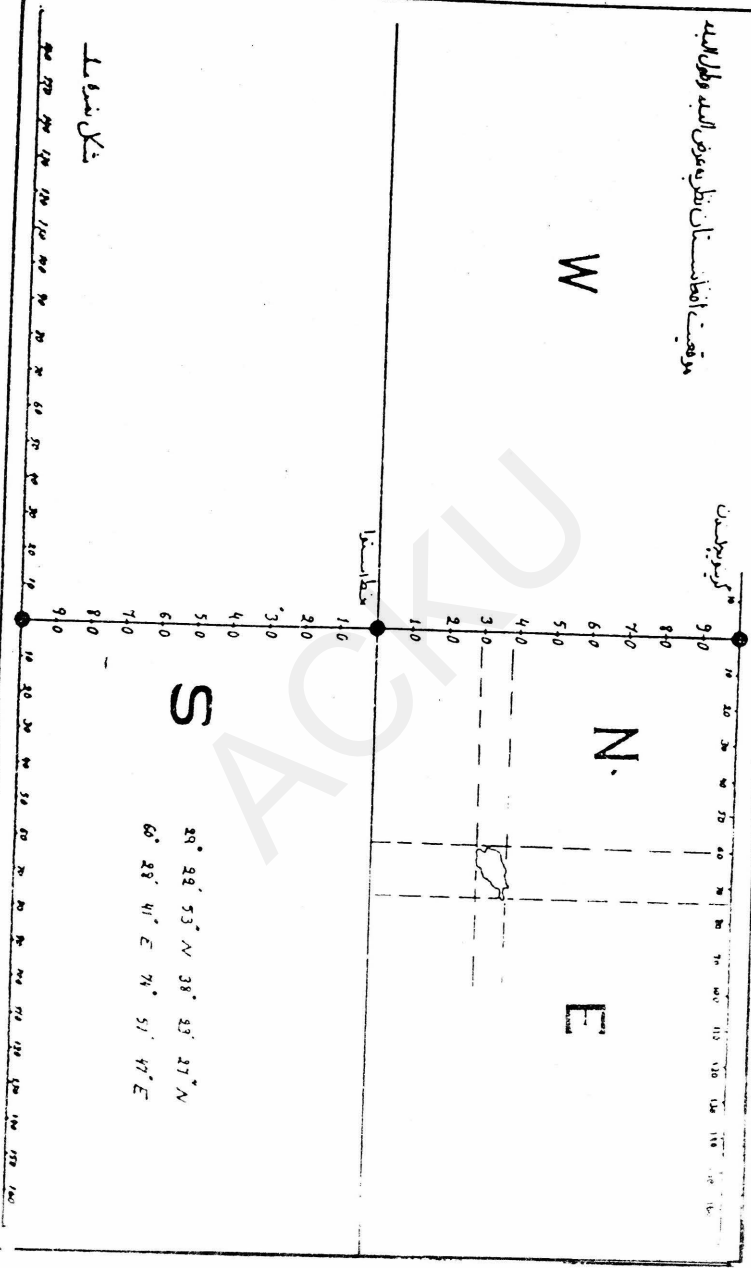
E

خط استوا

S

$29^{\circ} 22' N$ $38^{\circ} 23' 27'' N$
 $60^{\circ} 28' 41'' E$ $74^{\circ} 51' 47'' E$

نقطه اول

وروسیه به ترتیب لاردگرنویل (Lordgranvil) و پرنس
گرجکوف (P. Gortchakof) جهت تثبیت سرحدات شمال
افغانستان تعیین شدند.

در سال ۱۸۷۳ م مطابق ۱۲۹۰ هجری قمری سرحد شمالی
افغانستان و با سرحد دریای آمو از جهیل زورکول (ویکتوریا) الی
خم آب که بنام خط امیر شیرعلی خان یاد میشود و تقریباً
یک هزار هشتصد (۱۸۰۰) کیلومتر طول دارد بالای نقشه تثبیت
گردید سرحدات شمال غربی افغانستان نسبت جنگ و پیشروی
روسیه تزاری در آسیای مرکزی تثبیت شده نتوانست. موقعیکه
امیر عبدالرحمن خان زمام امور را بدست گرفت (۱۸۸۰) م
خواست سرحدات شمال غربی افغانستان روی اراضی تعیین
و تثبیت گردد. باین اساس دولت های درگیر بار دیگر مذاکره را
آغاز کردند و در نتیجه چنین موافقه کردند که هیأت هر سه دولت
در نوامبر ۱۸۸۰ م به منطقه سرخس حاضر گردند. در وقت
موعود هیأت روسیه حاضر نگردیده اما برخلاف موافقه ۱۸۷۳ م
عسکر روسیه تزاری به حملات خود در آسیای مرکزی خاصاً
در خاک افغانستان ادامه دادند تا اینکه بنزدیکی پنجاه رسیده
و ضمناً پل خاتون را که بالای دریای هریرود موقعیت دارد
بحیث پایگاه نظامی خود مورد استفاده قرار دادند. عساکر افغانی
که برای حفظ پنجاه و نواحی آن در پنجاه متمرکز شده بودند
در مقابل اخطار روسها تن در نداده بالاخره تصادم بین

عساکر روسیه تزاری با سرافسری علی خانوف (Ali Khanoff) وعساکرافغانی به سرافسری جنرال غوث الدین خان لوگری که بیش از دوهزار عسکر پیاده وسوارنداشت رخ داد. در نتیجه عساکرافغانی نسبت تعداد قلیل از پنجاه و گرد ونواحی آن دفاع کرده نتوانستند بالاخره پنجاه واق تپه به تصرف روسیه تزاری درآمد (۱۸۸۵م مطابق ۱۲۴۳هـ ش). پس از این واقعه باردیگر مذاکرات بین نمایندگان روسیه وانگلستان درلندن شروع وبه تعقیب آن این مذاکرات ادامه یافت تا اینکه در سال ۱۸۸۷م (۱۲۶۵هـ ش) پروتوکول شش فقره ئی به امضاء رسید وسرحدات شمال غربی کشور که به اسم خط ریجوی (Ridgeway) یاد میشود توسط هیأت روسیه تزاری و انگلیس به سرکردگی کاپیتان کامروف (Komorof) و چارلس یت (Charles yet) در مدت چهار سال به طول ۳۵ میل (۵۶.) کیلومتر از دره ذولفقار تا خم آب به يك خط قوسی توسط پیلرها تعیین وتثبیت گردید. موقعیکه حکومت روسیه تزاری سقوط کرد و دولت سوسیالستی جای آنرا گرفت آزادی و تمامیت ارضی افغانستان را برسمیت شناخت و معاهدات بین حکومت طرفین به امضاء رسید خاصتاً در ماده نهم معاهده دوستی افغانستان واتحاد شوروی سابق مورخ ۲۸ فبروری ۱۹۲۱م مطابق ۱۲۹۹هـ ش ذکر شده است که حکومت شوروی قبول

میکند اراضی واقع در منطقه سرحد را که در قرن ۱۹ متعلق به افغانستان بود دوباره به افغانستان تسلیم کند درین باره مذاکرات به سویه های مختلف برگزار گردید و کدام فیصله، درباره اراضی شمال غربی افغانستان بعمل نیامد اما راجع به جزیره درقند (جزیره درقند درین دریای آمو در شمال مغل قشلاق و دشت قلعه واقع است) که سابقاً اختلاف نظر بین هردو کشور واقع شده بود چنین فیصله بعمل آمد در معاهده ۲۲ جوزا ۱۳۲۵ هـ ش خط وسط دریای آمو بحیث سرحد شناخته شده و جزیره درقند متعلق به افغانستان گردید و ماده نهم معاهده ۱۹۲۱ م از اعتبار ساقط شد. و به تصویب شورای ملی و مجلس عیان همان وقت افغانستان رسید. (۱)

۲- سرحدات شرقی و جنوبی :

موقعیکه احمدشاه بابا زمام امور افغانستان را بدست گرفت بادرایت و کاردانی که داشت توانست خاک اصلی آریانا را دوباره احیا کند و در مدت ۲۵ سال سلطنت خود افغانستان را بر سرحد اصلی دوره آریانا رسانید و به منظور اداره و تنظیم، این کشور وسیع را به هشت ولایت (قندهار، هرات، کابل، مزار شریف، خراسان، بدخشان، پنجاب^{دشیر} و پانزده حکومت اعلی (فراه، میمنه،

۱ - وزارت امور خارجه. مناسبات افغانستان و اتحاد شوروی در سالهای ۱۹۱۹ م - ۱۹۶۹ م کابل ۱۹۷۵ ص ۱۷ و ۶۷

بلوچستان، غزنی، لغمان، پشاور، دیره اسمعیل خان، دیره
غازی خان، شکارپور، سوی، سند، چچه هزاره، لیه، ملتان
وسرهند) تقسیم کرد (۱)

بعد از احمدشاه بابا، تیمورشاه و زمانشاه از قلمرو
پدر حفاظت کامل کردند اما بارویکار آمدن شاه محمود
(پسرتیمورشاه) نفاق داخلی از یک طرف رقابت اقوام بارک
زایی و سدوزایی از جانب دیگر باعث گردید تا زمینه را برای
سیاست پیشروی اجانب آماده سازد.

در ابتدا دولت سکه های پنجاب چون اوضاع افغانستان را
درهم و برهم یافته دست به پیشروی و حمله زد. اتک، پشاور،
کشمیر و ملتان را از قلمرو افغانستان مجزا ساخت.

موقعیکه امیر یعقوب خان بر سراقدرآمد از روز اول جلوس
خود تمام اختیارات خود و مملکت را بدست انگلیسها سپرد
و برای تصاحب تاج و تخت و استقرار خود معاهدهء ننگین گندمک
را در ده ماده با انگلیسها به امضاء رسانید (۲۶ می ۱۸۷۹م
) نظریه مواد این معاهده مناطق صعب العبور علاقه کرم تا
ابتدای اجی، درهء خیبر تا کنار شرقی هفت چا، لنپی کوتل،

(1) Gandda sing. Ahamadsha Durani Father of Modern
Afghanistan. Asia publishing hous. Bombay, 1959. p. 353

سیبی و پشین را تاکوه کوژک از دست داد. (۱)

زمانیکه امیر عبدالرحمن خان زمام امور را بدست گرفت
کوشش کرد تا سرحدات جنوبی و شرقی افغانستان را در روی
اراضی تعیین و تثبیت دارد روی این منظور مذاکرات سرحدی را
با ویران هند آغاز کرد. ویران هند که مقصد سیاسی و نظرسو
داشت از همه اولتر اوضاع را به نفع خود در طول سرحدات
مغشوش ساخت و قوای خود را در سرحدات به شکل آماده باش
متمركز ساخت و مورتیمردیورند (M.Durand) سكرتروزارت
خارجہ را توام بایك هیأت نزد امیر عبدالرحمن خان فرستاد ضمناً
تمام مواد معاهده را که قبلاً ترتیب داده بود بایك نقشه به امیر
عبدالرحمن خان ارائه کرد و برای امیر عبدالرحمن خان گفته شد
یا این معاهده باتمام کم و کیف آن امضاء شود و در غیر آن
مناسبات دولتین به تیره گی انجامیده بیشتراز آن متضرر خواهد
شد. امیر عبدالرحمن خان ناگزیر بنا بر خرابی اوضاع داخلی
و خارجی از این امتحان دشوار موفق بدر آمده نتوانست و بدون
مشوره با اهل خبیر مملکت این معاهده را اجباراً امضاء کرد و
يك مسؤولیت بزرگ تاریخی را بعهدہ گرفت. در نتیجه این معاهده
که بموجب آن خط سرحدی دیورند از حدود بلوچستان تا چترال و
واخان تعیین شده بود سرزمین های چمن، پشین، وزیرستان،
کرم، پاره چنار، افریدی، باجور، سوات و چترال از خاک

۱ - میر غلام محمد، غبار. افغانستان در مسیر تاریخ. نشرات مرسه چاپ کتاب
کابل: دولتی مطبعه، ۱۳۶۴. ص. ۶۱.

افغانستان مجزا و ضمیمه خاک هند بریتانوی گردید. همچنان فیصله شد تا منطقه روشن و شغنان (در شمال آب پنجه حصه علیای دریای آمو) که به تصرف افغانستان بود حسب فیصله گورچکوف ولارد گرینول واپس به روسیه تزاری داده شود و در مقابل واکان و اسمار به افغانستان تعلق گرفت. این خط سرحدی که اقوام این منطقه را بدو بخش تقسیم کرده است نه تنها از نظر کلتور، ثقافت و رسم و رواج و سایر ممیزات بشری يك قوم و یایك قبیله این منطقه را بدو بخش تقسیم کرده است بلکه يك ناآرامی سیاسی را نیز در منطقه پدید آورده است و تاکنون این موضوع لاینحل باقی مانده است.

۳- سرحدات غربی :

دردوره های مختلف تاریخ حوزه سیستان (جنوب غرب افغانستان) زمانی بتصرف ایران وزمانی دیگر متعلق به افغانستان می بود موقعیکه احمدشاه بابا زمام امور افغانستان را بدست گرفت يك کشور وسیع را که از طرف شرق تا دهلی و از طرف غرب تا اصفهان امتداد می یافت پیریزی کرد. طبعاً حوزه سیستان شامل این سرزمین می آمد. زمانیکه امیر عبدالرحمن خان به حکومت رسید و میخواست حکومت مرکزی را بیشر مستقر سازد از این رو سرکرده قبیله سریندی موسوم به علیخان با سرزمین و افراد قبیله خود تابعیت دولت ایران را قبول نموده خود را بدولت ایران تسلیم کرد. سریندی که در

سیستان موقعیت دارد معضله سرحدی را بین ایران و افغانستان بارآورد. بنابراین کشوری ایران و افغانستان درصدد آن برآمدند تا خط سرحدی این ناحیه را بین اقوامی که مربوط افغانستان بود و یا آنهایی که خود را ایرانی میدانستند تعیین و تثبیت دارند. مذاکرات بین طرفین شروع گردید اما با وجود کوشش زیاد بیک فیصله قاطع که نفع جانبین در آن مضمر باشد نرسیدند ناگزیر از دولت انگلیس طالب وساطت شدند. حکومت انگلیس گولدسمت (Gold Smith) را که سابقاً به حیث حکم در ناحیه مکران (سرحد ایران و بلوچستان) تعیین شده بود در حوزه سیستان نیز تعیین نمود تا به حیث میانجی بین افغانستان و ایران وساطت نماید.

گولد سمت باروسای هیأت افغانی و ایرانی بترتیب سیدنور محمد خان و معصوم خان وارد حوزه سیستان گردیدند. هیأت موصوف مدت دو سال به تحقیق و مطالعه حوزه مذکور پرداخت و بالاخره در سال ۱۸۷۳ م به فیصله ذیل نایل آمدند :

«حوزه سیستان در قسمت سفلی دریای هلمند طوری به دو حصه تقسیم گردید که سرزمین های غربی رود نادعلی با اسم سیستان خاص و سرزمین های شرقی آن به ماورای سیستان مسمی گردید.»

سیستان خاص به ایران و ماورای سیستان به افغانستان تعلق گرفت. موضوع تا یک اندازه حل گردید اما باریک در رسال

۱۲۷۰ هـ ش بنابر تغییر مجرای اصلی دریای هلمند در حصه (رود نادعلی) بطرف غرب معضله سرحدی را بار آورد. یعنی مجرای اصلی دریای هلمند که سابقاً در رود نادعلی میریخت انحراف پیدا کرده مجرای دیگری را بنام رود پریان که در غرب رود نادعلی قرار دارد اتخاذ کرد. ناگفته نباید گذاشت که در زمان گولدسمت خط سرحدی در روی اراضی علامه گذاری نشده بود لذا تغییر در مجرای اصلی دریای هلمند در حصه دلتا باعث شد که اراضی بین محل جدید و قدیم مورد اختلاف نظر قرار گیرد. بار دیگر دولتین ایران و افغانستان از دولت انگلستان کمک خواستند. حکومت انگلیس مکمهن (Mac Mahon) را برای حل اختلاف بحیث حکم تعیین نمود. مکمهن با ۱۵۰۰ منسبدار انگلیس و هندی با تجهیزات کافی در سال ۱۹۰۲ م در حوزه سیستان به مطالعه پرداختند و بالاخره خط سرحدی را بین کوه ملك سیاه (زاویه جنوب غرب افغانستان) و کوه سیاه (زاویه شمال غرب هامون هلمند) در روی اراضی تعیین و تثبیت نمودند.

خط سرحدی بین کوه سیاه و ناحیه ذولفقار (شمال غرب افغانستان) چندین بار توسط چندین هیأت تعیین گردید اما بکدام فیصله، قاطع نرسیدند تا اینکه در سال ۱۹۳۵ م دولتین ایران و افغانستان نسبت تثبیت سرحدات غربی خود از حکومت ترکیه که در آن زمان دوست هردو کشور بود طالب وساطت شدند.

دولت - کبه جبرال فخرالدین التالی را برای تعیین سرحد موظف ساخت. جنرال فخرالدین التالی بعد از مطالعات دقیق فیصله خود را در زمینه صادر وبه دولتین ایران و افغانستان تسلیم داد و سرحد غربی افغانستان از کوه سیاه تا ذولفقار روی اراضی تعیین و تثبیت گردید. (۱)

در سال ۱۹۴۷م نسبت خشکی اقلیم آب هامون هلمند از حد معینه کمتر شده و دولت ایران کمی آب را نسبت اعمار پروژه های هلمند بهانه گرفته در مقابل افغانستان به ملل متحد شکایت نمود. ایالات متحده امریکا در این خصوص اظهار علاقه کرده خواست از طریق مذاکرات مستقیم بین دولت ایران و افغانستان واسطه شده و اختلاف مورد نظر را برطرف نماید. مذاکرات بین هیأت افغانی، ایران و امریکائی در واشنگتن شروع شد. ایالات متحده امریکا پیشنهاد نمود تایک کمیسیون فنی موضوع را در خود منطقه مورد بررسی و مطالعه قرار دهند. کمیسیون فنی که از جمله استادان پوهنتون های ایالات متحده امریکا، کانادا و چلی بودند از پروژه وادی هلمند بازدید نموده موضوع را از هرنگاه مورد مطالعه قرار دادند و در زمینه چنین فیصله نمودند :

اعمار بندها و انهار پروژه وادی هلمند بغرض کنترل

۱- میرغلام محمدغبار. افغانستان در مسیر تاریخ. موسسه چاپ کتاب، کابل: مطبعه دولتی ۱۳۴۶. ص ۶۷۶.

سیلابها در موقع آب خیزی و تنظیم جریان دریای هلمند در ظرف سال ساخته شده و پروژه مذکور آب دریا را کم نساخته برعکس جریان آب را در ظرف سال بیک اندازه، معین نگه میدارد و ادعای دولت ایران مبنی بر اینکه افغانستان آب دریا را برای مردم جنوب شرق ایران می بندد درست نبوده و نیز علاوه کردند که دریای هلمند يك دریای ملی است نه بین المللی باز هم حقا به مردم جنوب شرق ایران مطابق تفاوت جریان آب در طول سال برای همراه تعیین شود.

فیصله کمیسیون از طرف افغانستان قبول شد اما از طرف ایران رد شده و تاکنون لاینحل باقی مانده است.

۴- سرحدات شمال شرقی :

ساحه کم عرض پامیرو و اخان که يك ساحه نسبتاً مرتفع را احتوا میکند آب بخشی شبکه های دریای آموسند را که از یخچالهای دایمی از ارتفاعات این ساحه سرچشمه میگردد پدید می آید موقعیکه سرحدات این ساحه تعیین میگردد این ساحه بین اتحاد شوروی سابق، چین و هند بریتانوی قرارداد داشت. این ساحه از لحاظ وضع جغرافیای، کلتوری و سیاسی حایز اهمیت بوده و از زمان متمادی برای آنکه سرحدات آن تعیین و تثبیت گردد مورد بحث و مذاکره قرارداد داشت.

در سال ۱۸۷۳ م و همچنان در سال ۱۸۸۷ م حینکه سرحدات

شمالی افغانستان تثبیت میگردید مذاکرات دربارہ سرحدات شمال شرقی نیز بعمل آمد امانسبت عدم وضاحت منبع دریای آمو تثبیت سرحدات این ساحه عملی نگردید زیرا یک تعداد عقیده داشتند کہ منبع دریای آمو از جھیل زورکول و بعضی ها براین عقیده بودند کہ منبع دریای آمو از سیلاب آقسو کہ از جھیل چقمقتین سرچشمه میگیرد میباشد.

بار دیگر در سال ۱۸۸۵ م مذاکرات برای تعیین سرحدات این ساحه شروع گردید نمایندگان سه مملکت از افغانستان غلام محی الدین حکمران آنوقت ولایت قطفن و بدخشان، میجر جیرلو (Mager Gerlow) رئیس هیأت انگلیس و فیفرو شوایکو و سیکو (Fifroshouiko Wisky) رئیس هیأت روسیه تزاری در پامیر جمع شدند این مذاکرات مدت نہ ماه طول کشید و در نتیجہ سرحد پامیر بین افغانستان و روسیه تزاری و سرحد شمال شرقی بین افغانستان و چین تثبیت گردید .

خط سرحدی پامیر از انتهای شرقی جھیل زورکول شروع شدہ بعد از عبور از نقاط مرتفع بہ درہ، یولی امتداد پیدا میکند این سرحد بنام سرحد پامیر مسمی است و در سال ۱۸۹۵ میلادی تثبیت گردید.

در قسمت سرحدات شمال شرقی بعد از آنکہ جمهوریت مردم چین در سال ۱۹۴۹ تأسیس شد مذاکرات آغاز گردید اما در سال

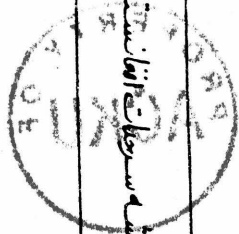
۱۹۵۷م موافقت بعمل آمد تاسرحداث بين مملكتين تثبيت گردد بناءً سرحداث شمال شرقى كه ازدره يولى به شكل يك قوس الى کوتل كليك (جنوب شرق کوتل واخجير) امتداد مى يابد درسال ۱۹۶۴ م (۱۳۴۳هـ ش) بانصب پيلرها بصورت فنى علامه گذارى وتثبيت گرديد.

جدول شماره (۱) خطوط سرحدى افغانستان را باسنه تثبيت وطول تقريبى آن نشان ميدهد.

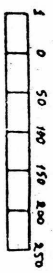
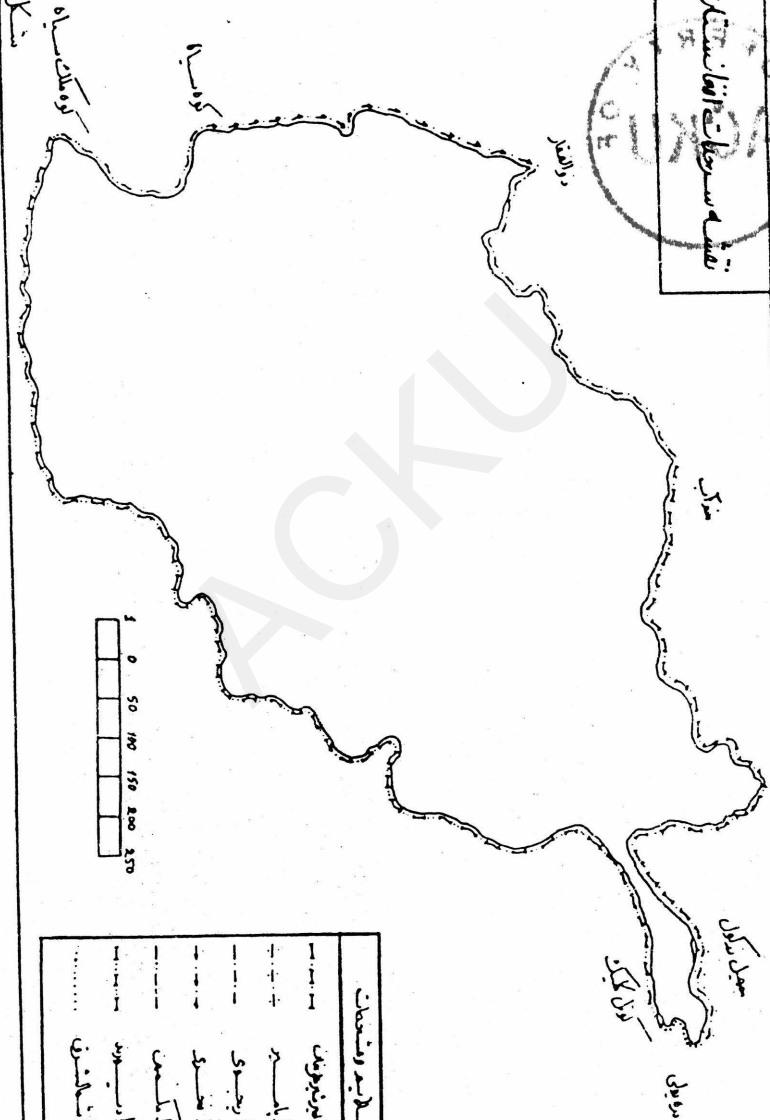
شماره	خطوط سرحدى	سنه تثبيت	طول به كيلومتر
۱	خط سرحدى اميرشيرعلى خان	۱۸۷۳م	۱۸۰۰
۲	خط سرحدى ريچوى	۱۸۸۷م	۵۶۰
۳	خط سرحدى فخرى	۱۹۳۵م	۴۵۰
۴	خط سرحدى مكهن	۱۹۰۲-۵م	۴۷۵
۵	خط سرحدى ديورند	۱۸۹۳م	۲۴۱۲,۵
۶	خط سرحدى شمال شرقى	۱۹۶۴م	۹۶
۷	خط سرحدى پامير	۱۸۹۵م	۹۰

جدول شماره ۱

نقشه مساحت افغانستان

شکل برده ۲

علامه و مشخصات	
۱- خط مرز ایران	— — — — —
۲- خط آب	— — — — —
۳- خط ریلواری	— — — — —
۴- خط برق	— — — — —
۵- خط کوهستان	— — — — —
۶- خط دریا	— — — — —
۷- خط شهر	— — — — —

فصل دوم

اوضاع طبیعی افغانستان

الف : وضع جیولوجیکی :

درادوارمختلف جیولوجی تحولات وتغییرات زیاد بالای قشرزمین پدید آمده است که این تحولات باعث بوجودآمدن شکل ظاهری امروزی زمین گردیده است. ارتفاعات، پستی ها وبلندی های زمین توام با دره ها، جلگه ها، دشت ها صحراها و مناطق مختلف زمین زاده تحولات دوره های مختلف جیولوجیکی بوده که اساس وتهداب مطالعات ساختمان سطح الارضی ساحات مختلف يك مملكت ویا يك منطقه را احتوامیکنند.

توپوگرافی امروزی افغانستان که متشکل ازسلسله جبال شامخ، دره های عمیق، دریای خروشان، سطوح مرتفع، تپه ها دشت ها و صحراها میباشد درطول تاریخ عهدهای معرفت الارضی باتحولات ودگرگونی های زیاد مواجهه شده است .
ازشواهد دوره های جیولوجیکی چنین استنباط میگردد که

يك زمان اين سرزمين با سرزمين ماحول تحت آب ابحار وزمانی دیگر اکثريه قسمت های آن تحت کتله های یخچالی قرار داشت. اما اخیراً شکل و سیمای موجوده، اراضی افغانستان زاده فعالیت های ممتد تکتونیکی (Tectonic Movement) میباشد چه حرکات صعودی سلسله جبال هندوکش باعث شکستگی ها (Faults) و سایر مظاهر طبیعی منطقه گردیده است. قبل از عهد میوزوئیک (Mesozoic) ساحه افغانستان توام با ساحات وسیع آسیای مرکزی تحت آب بحریعی بحر بزرگی بنام تیتس (Tytes) قرار داشت اما در عهد میوزوئیک خاصاً در دوره، تریاسیک (Triassic) تحولات اعظمی در اکثر نقاط جهان پدید آمد چنانچه سلسله جبال راکی، آلپ، همالیا و سلسله جبال هندوکش بنای شکل را در این عهد گذاشتند.

حالت صعودی در این ساحات دوام داشته زلزله ها و فعالیت های آتشفشانی در اکثر قسمت های آن بمشاهده میرسد. علاوه بر فعالیت های مجدد بروز کوهستانی در عصر اولیگوسین (Oligo cene) بار دیگر آغاز گردید و فعالیت های آتشفشانی باعث گردید که احجار نوع بزلت در ساحات مختلف هندوکش پدید آید همچنان حرکات صعودی تا اوایل پلیوسین (Plio cene) ادامه داشت حوزه های مرغاب، هریرود و نواحی مجاور آن از زیر آب خارج شده ساحه کوهستانی فیروزکوه و سیاه کوه در همین موقع بوجود آمد همچنان تحولات هیدروگرافیکی

در این زمان بوجود آمده تا عصر پلستوسین ادامه یافت و باعث بوجود آمدن تراس ها و دره های عمیق دریای غوربند و دریای کابل گردید. يك تعداد شکست ها (Faults) را همردیف ساختمان های کوهستانی این دوره می یابیم که بمقایسه شکست های سابقه آنقدر ها قدامت نداشته و علمای جیولوجی باین عقیده اند که این شکست ها در عصر اولیگوسین بوجود آمده است.

انواع احجار مختلف که از دوره های مختلف معرفت الارضی نمایندگی میکند در اکثر نقاط افغانستان بمشاهده میرسد. مثلاً احجار نوع گنیز (Genis)، شیست (Schist) و میکاشیست (Micashist) که در عهد کمبرین بوجود آمده است در ولایت کنرها، لغمان و بدخشان بمشاهده میرسد علاوه این نوع احجار در ساحات هیررود، سطح مرتفع مرکزی، سلسله سپین غر ساحه نسبتاً کوچک و پراکنده را احتوا کرده است.

بقایای احجار پلیوزوئیک که شامل احجار آهکی (Limestone) احجار ریگی (Sand stone) شیست، میکاشست و فایلیت Phyllites است در اکثر ساختمانها کوهستانی حوزه شرقی، شمال، جنوبی و غربی کابل، بدخشان، واخان و سطح مرتفع مرکزی بمشاهده میرسد.

در عهد میوزوئیک که اکثر نوعیت احجار آنرا آهک، احجار ریگی، شیل ها و کانگلومرانها تشکیل میدهد در صفحات

جنوب هندوکش به ملاحظه میرسد، اما احجار آتشفشانی و احجار ریگی عموماً در صفحات شمال هندوکش بشکل پراکنده دیده میشود بازهم احجار متحوله این دوره در حوزه آبگیر هلمند، جنوب ولایت ارزگان، شمال ولایت کندهار، حوزه هیررود و سلسله فیروزکوه بیشتر بملاحظه میرسد.

در عهد سوم معرفت الارضی سینیزوئیک (Cenozoic) خاصاً در عصرهای این دوره احجار رسوبی که بقایای مهم آنرا شیل ها، کانگلومریت ها، احجار ریگی، احجار آتشفشانی تشکیل میدهد. در سرحدات جنوب شرقی کشور، ولایت غزنی، پکتیا، زابل، کندهار و صفحات شمال کشور مانند مزار شریف، ولایت سمنگان، جوزجان، در شمال و شمال غرب هرات ساحه وسیع در ولایت غور و بادغیس همچنان در ناحیه جنوب غرب کشور بین سرحدات ایران و افغانستان بمشاهده میرسد. در عصر کوا ترتری (Quaternary) دو نوع رسوبگذاری بملاحظه میرسد يك نوع آن که عامل آن بادهای است در نواحی نیمه صحرای و نقاط هموار کشور، ساحات ریگستانی، دشت ها و صحراها دیده میشود و این نوع ساختمانها بصورت عموم در جنوب غرب افغانستان بملاحظه میرسد و شامل دشت های نیمروز، مارجه، نوزاد، گودزیره و غیره ساحات که تقریباً اکثر قسمت های ولایت فراه، نیمروز، هلمند، کندهار و زابل را در بر میگیرد میباشد. رسوب گذاری نوع دوم که توسط آنها جاری صورت

میگیرد، سنگ ریزه ها، ریگ ها، گل لوس و مد در آن شامل بوده این نوع رسوبات در مسیر جریان دریای کابل تانواخی نگرهار، مسیر دریای آمو و معاونین آن مسیر دریای هریرود و معاونین آن، مسیر دریای هلمند و معاونین آن، دریای فراه رود، خاشرورد، ادرسکن و غیره دریا های سیلابی بملاحظه میرسد بصورت عموم ساحات فوق الذکر ساحات زراعتی افغانستان را تشکیل میدهد. (۱)

به اثر حرکات پلیت های قشر زمین بعضی شکست ها (Faults) در ساحات مختلف زمین بوقوع می پیوندد که این شکست ها باعث فرو رفتگی و زلزله ها میگردد. بنا بر مطالعات جیولوجیکی واضح شده است که شکست های متعدد در نقاط مختلف افغانستان بمشاهده میرسد که معروفترین آن عبارت از شکست بدخشان است، که در نزدیکی کول چقمقتین و پامیر دیده میشود، شکست اندراب که استقامت شرق و غرب را دارا است، شکست کنرها که از ساحه چترال شروع شد به استقامت جلال آباد پیش میرود، شکست دیگر در سلسله هندوکش غربی از حصه جبل السراج شروع شده به استقامت سلسله سفیدکوه موازی به دریای هریرود توسعه پیدا میکند، شکست دیگری که از البرز و زاگروس ایران شروع شده که به استقامت بلوچستان پیش میرود و از آنجا داخل خاک افغانستان شده از ساحه فرو رفتگی هامون

(۱) غلام جیلانی : عارض. جغرافیای طبیعی افغانستان. پوهنتون کابل: کابل. ۱۳۶۰ ص ۱۲۰۸

صابری وسیتان میگذرد . این خطوط شکسته به استقامت شمال شرق کشور در حوزه بدخشان يك زاویه اتصالی را تشکیل میدهد که اصلاً با مراکز زلزلهء افغانستان انطباق پیدامیکند بناءً ساحات زلزله خیز در افغانستان بیشتر در مناطق شمال شرق کشور در بدخشان و اطراف پامیر مرکزیت دارد .

ب : عوارض طبیعی :

افغانستان يك مملکت کوهستانی است که تقریباً ۱/۳ حصه تمام رقبهء افغانستان را کوهستان تشکیل میدهد اکثر این ارتفاعات و کوهستانها در حصص شرقی و مرکزی و شمال غربی افغانستان گسترش یافته است . این سلسله جبال در حقیقت مهم ترین عامل طبیعی است که افغانستان را از حالت صحرائی نجات داده و زمینه مساعد را برای بارندگی های کوهستانی فراهم ساخته است موجودیت ساحات وسیع نقاط برف گیرو کتله های یخچالی که باعث پدید آمدن دریا های خروشان و چشمه سارهای متعدد گردیده است باعث شده است تا دامان سلسله جبال، دره ها و جلگه های سرسبز و شاداب گردد و زمینه فعالیت های زراعتی و اقتصادی را برای نفوس بشری فراهم سازد هرگاه این سلسله جبال و ارتفاعات در ساحات مختلف افغانستان وجود نمیداشت چون افغانستان از نظر موقعیت جغرافیای در ساحه مرکز فشار بلند تحت استوانی

واقع است از این رو مانند ساحه جنوب غرب افغانستان، حوزه سیستان، دشت لوط که فاقد کوهستان اند يك محیط صحرای وریگستانی را تمثیل میکرد و اینهمه فعالیت های بشری به پیمانه خیلی کم و محدود تبارزمیکرد بناءً گفته میتوانیم که کوهستانات افغانستان ارزش حیاتی را برای افغانستان ارزانی شته است و به مانند دریای نیل که تحفه باارزش برای مصرتلقى میگردد سلسله جبال افغانستان نیز برای افغانستان بهترین تحفه وودیعہ ای خداوند (ج) محسوب میگردد.

سلسله جبال افغانستان ازطرف شرق با سلسله های پامیر، تیان شان و قرا قوروم (قرم) و از طرف غرب به سلسله جبال البرزاتصال می یابد. سلسله جبال افغانستان از لحاظ تشکل جوان بوده باسیستم همالیه، آلپ وراکی همزمان میباشد. سمت افتاده سلسله جبال افغانستان بصورت عموم شرقاً غرباً بوده ارتفاعات آن در حصص شرقی بیشتر بملاحظه میرسد.

افغانستان از لحاظ عوارض طبیعی دارای نقاط کوهستانی که ارتفاع آن از ۲۰۰۰ متر تا ۷۰۰۰ متر تغییر میکند بانقاط کم ارتفاع و سرزمین های هموار، دشتها و صحراها که ارتفاع آن از ۲۵۰ تا ۲۰۰۰ متر محاسبه میگردد توپوگرافی افغانستان رابصورت فعلی تمثیل مینماید بناءً اختلاف ارتفاع در سرزمین افغانستان بصورت بارز مشاهده رسیده کم ارتفاع ترین نقطه، افغانستان ۲۵۸ متر (جنوب غرب خم آب) و مرتفع ترین نقطه،

آن ۷۴۸۵ متر (قله، نوشاخ) از سطح بحر ارتفاع دارد.

عوارض طبیعی افغانستان را از لحاظ ارتفاع باتصنيف ذیل تقسیم بندی نموده اند:

۱- اراضی کم ارتفاع (بین ۲۵۸ تا ۵۰۰ متر ارتفاع از سطح بحر)

۲- اراضی با ارتفاع متوسط (بین ۵۰۰ تا ۲۰۰۰ متر ارتفاع از سطح بحر)

۳- اراضی کوهستانی و سطوح مرتفع (بین ۲۰۰۰ تا ۷۵۰۰ متر ارتفاع از سطح بحر)

۱- اراضی کم ارتفاع افغانستان شامل سه حوزه میگردد و عبارت اند از :

a : - حوزه آمو b: حوزه هلمند c: حوزه ننگرهار

a : - ساحه کم ارتفاع حوزه آمو در شمال افغانستان که از غرب دریای قیصار از ارتفاع تقریباً ۲۵۶ متر شروع شده تا ساحه درقد وینگی قلعه به ارتفاع ۴۲۵ متر گسترش می یابد. عرض این ساحه از ۱۵ الی ۲۵ کیلومتر در تغییر بوده از ساحل چپ دریای آمو الی سواحل سفلی دریای کوچک، سواحل دریای کندز تا اشکاشم، حوزه تاشقرغان، حوزه سفلی بلخ آب تاجنوب مزارشرف حوزه شبرغان، دولت آباد و اند خوی امتداد می یابد.

این ساحه کم ارتفاع بصورت عموم از احجارریگم

وسنگ ریزه های دورهء کوا ترنری متشکل بوده نزدیک سواحل نسبت رطوبت دریای آمو محیط مرطوب را پدید آورده و دورتر از آن تپه های ریگی و دشت های هموار که خصوصیت نیمه صحرائی را دارا است تشکیل میدهد. با وجود آنکه این ناحیه تحت تاثیر صحرای ترکستان قرار گرفته است اما اکثر حصص آن دارای اراضی هموار پراز علف و نواحی زراعتی را بوجود آورده فعالیت بشری را امکان پذیر میسازد.

b : - ساحهء کم ارتفاع حوزهء هلمند در جنوب غرب افغانستان واقع بوده شامل حوزهء کم ارتفاع، حوزهء سفلی دریای هلمند، خاشرود، فراه رود، ادرسکن و گودزیره میگردد که بصورت عموم دشت گودزیره، دشت جهندم، دشت امیران، تمام اراضی چخانسور، زرنج، کنگ، هامون صابری و هامون پوزک و اطراف آنرا احتوا مینماید این حوزه بصورت عموم ریگستانی و سنگ، زار بوده و از احجار رسوبی دورهء کوا ترنری نیز برخوردار میباشد. این منطقه دارای اوصاف نیمه صحرائی بوده نسبت نداشتن رطوب کافی فعالیت زراعتی در این ناحیه محدود میگردد.

c : - حوزه کم ارتفاع ننگرهار ساحه نسبتاً کمتر در سواحل دریای کابل که از حصه جلال آباد تا حصه لعل پور متدا یافته است احتوا مینماید. احجار این ساحه از احجار ریگی دورهء کوا ترنری و انواع احجار سایر دوره هانیز تشکیل یافته

است. نسبت رطوبت کافی اراضی زراعتی را پدید آورده و حتی نسبت داشتن اقلیم تحت استوایی و رطوبت کافی پیداوار نباتات مدیترانه‌ئی نیز در آن انکشاف یافته است.

۲- اراضی با ارتفاع متوسط :

این ساحه که ارتفاع آن بین ۵۰۰ تا ۲۰۰۰ متر تعیین شده است تقریباً تمام دامنه‌های سلسله جبال افغانستان را باکنار های دشت‌ها و صحراها احتوا میکند بهمین لحاظ سرزمین وسیع را که فعالیت‌های بشری در اکثر حصص آن به پیمانه وسیع گسترش یافته است دربرمیگیرد. در صفحات شمالی کشور اراضی هموار تخار، کندز، بغلان، سمنگان، بلخ، جوزجان، فاریاب در شمال غرب و غرب کشور اراضی هموار بادغیس، هرات، دره، هریود غرب فراه، نیمروز، هلمند، کندهار، در شرق و جنوب کشور، حوزه و اطراف ننگرهار، ساحه کنرها، دره، الیشنگ والینگار، مهترلام، اکثر حصص ولایت پکتیا و پکتیکا، حوزه کابل، حوزه پروان، ساحات مرکزی و هموار وردک، لوگروغزنی شامل اند. چنانچه قبلاً گفته شد ساحاتی که در ارتفاع متوسط قرار دارند با شرایط مساعد، آب و هوای خوب و آب کافی ساحه زراعتی و فعالیت‌های اقتصادی و بود و باش نفوس بشری را امکان پذیر ساخته است. بناء گفته میتوانیم که تمرکز و استقرار نفوس افغانستان در همین ساحه‌ها بیشتر بملاحظه میرسد.

۲- ساحات کوهستانی و سطوح مرتفع :

ساحاتی که از ۲۰۰۰ متر بلندتر قرار دارد ساحات کوهستانی شناخته شده اوصاف کوهستانی در آن بوضاحت معلوم میگردد البته این اراضی از ارتفاعات، تپه های بلند و سلسله جبال کم ارتفاع شروع شده تا قله سلسله جبال که ۷۵۰۰ متر ارتفاع دارد امتداد می یابد. ساحات کوهستانی کشور از سلسله واخان و پامیر شروع شده تا حصص غربی کشور پیش میرود این ساحات کوهستانی در قسمت های شرقی کم عرض تر اما در حصص وسطی و انجام عرض بیشتر را دارا است چه در قسمت وسطی و حصص غربی سلسله های متعدد و مختلف از آن منشعب شده و در حصص های انشعاب دره های سرسبز و شاداب را بوجود آورده است و امکان تمرکز نفوس را تا ارتفاعات تقریباً ۳۰۰۰ متر میسر میسازد. ساحات کم ارتفاع مناطق کوهستانی و دامنه های سلسله جبال و سطوح مرتفع برای فعالیت های بشری مساعد بوده نفوس زارع و شبان را بخود گنجانیده است در این ساحه دره های کم ارتفاع سلسله جبال هندوکش، کوه بابا، فیروزکوه، سیاه کوه و سفیدکوه، تیرینده ترکستان و غیره شامل اند. در ساحات کوهستانی بلند تراز ۳۰۰۰ متر حیات بشری محدود شده و بلندتر از این ارتفاعات امکان حیات بشری بملاحظه نمیرسد. (ناگفته نباید گذاشت که در بعضی حصص مانند پامیر حیات

ایلاقی و چادر نشینی تا ۳۵۰۰ و چهار هزار متر وجود دارد اما
بمقایسه سایر نقاط بسیار کم و ناچیز است .

ح : سلسله جبال :

چنانچه قبلاً ذکر شد يك برسوم حصه خاك افغانستان
را كوه ها كم ارتفاع و سلسله جبال مرتفع اشغال کرده است و حتی
مناطق كوهستانی در بعضی از حصص افغانستان از ۱۰۰۰
متر ارتفاع شروع میشود اما بصورت عموم ساحات كوهستانی
افغانستان از ۲۰۰۰ متر بلندتر قرار داشته تا ارتفاعات نهایی
۷۵۰۰ متر میرسد . سلسله جبال افغانستان از لحاظ تشكیل
و ساختمان در دوره های مختلف معرفت الارضی با سلسله جبال
عمده آسیائی ارتباط دارد چه سلسله جبال افغانستان در شمال
شرق خارج از خاك افغانی با سطح مرتفع مركزی پامیر كلان كه
بنام بام دنیا شهرت كسب کرده است اتصال داشته كه در حقیقت
این سطح مرتفع يك گره (Knob) یا (Kont) را معرفی میدارد و
اتصال كوه های بزرگ شرقی قراقرم ، همالیه كوینلن و هندوكش
را فراهم ساخته است سلسله جبال افغانی كه از لحاظ ساختمان
جیولوجیكی سلسله واحد را تشكیل میدهد همین سلسله جبال
هندوكش است كه در ساحات مختلف به شعبات مختلف تقیسم
میشود و در هر حصه بنام های مختلف یاد میگردد و مانیزهريك از
این سلسله جبال عمده را از شرق به غرب بصورت اجمال معرفی
مینمایم .

سلسله کوه واخان :

سلسله کوه واخان بین پامیرکلان و پامیرخورد موقعیت داشته در ابتدا از شمال بجنوب و بعداً بسوی جنوب غرب تا شمال گازخان (نقطه اتصال پامیرو واخان) امتداد می یابد طول اعظمی این کوه ۱۴۵ کیلومتر و عرض آن از شمال بجنوب بین دهکده های لنگرو زورکول ۴۵ کیلومتر محاسبه شده است يك قسمت زیاد این سلسله جبال سرحد را بین تاجکستان و افغانستان تشکیل داده است قله مرتفع آن بنام کانکور یاد شده و ۵۴۶۵ متر از سطح بحر ارتفاع دارد. نقاط مرتفع واخان در شمال چقمقتین ساحه آب بخشی را بین دریای مرغاب تاجکستان و کول چقمقتین تشکیل میدهد. کوتل های مهم آن در شمال بنام کوتل جمن و کوتل اندمین یاد شده که راه پیاده رو را بین واخان افغانی و مرغاب تاجکستان بار آورده است. چون این سلسله جبال دارای ارتفاعات زیاد است از این رودارای برفهای دایمی و کتله های یخچالی زیاد میباشد این یخچالها باعث تشکّل دره های یخچالی و جهیل های یخچالی گردیده کول چقمقتین و زورکول محصول آبهای یخچالی این ساحه میباشد که دريك ساحه مرتفع بوجود آمده است این سلسله کوه دارای درخت و جنگل نبوده در مجاورت و اطراف این کوه چراگاههای وسیع وجود دارد که مالداران پامیرو مردمان واخان از آن استفاده نموده حیات مالداري را در آن توسعه داده اند .

سلسله کوه پامیر :

سلسله پامیر در جنوب کوه واخان موقعیت داشته سمت افتاده آن از شمال شرق بسمت جنوب غرب بوده يك سلسله مجزا را تشکیل میدهد. طول اعظمی این سلسله جبال ۳۰۰ کیلومتر و عرض آن در نقاط مختلف تغییر میکند بزرگترین عرض را در بین دهکده، خندود و کوتل انوشاه دارا است که عرض آن در این حصه به ۱۹ کیلومتر بالغ میگردد. دریای واخان و پنج در سمت شمال آن دره، بولی در شرق آن و حوزه، سند در جنوب آن موقعیت دارد و ضمناً سلسله پامیر حوزه، آب بخشی حوزه، سکیانگ چین، سند و چترال را بوجود می آورد. نقاط مرتفع آن در سمت شرق سرحد بین افغانستان و چین را تشکیل میدهد. کوتل های معروف آن که نقاط شمالی را بجنوبی اتصال میدهد عبارت اند از کوتل واخجیر به ارتفاع ۴۹۲۲ متر، کوتل بروغیل به ارتفاع ۳۳۴۷ متر، کوتل ارشاد وین با ارتفاع ۵۴۰۰ متر، کوتل اوچلهی به ارتفاع ۶۶۰۷ متر و کوتل کوت گز به ارتفاع ۵۴۶۸ متر. از جمله معروفترین و سهل ترین این کوتل ها کوتل بروغیل است که در سیرتاریخ نقش مهم تجارتی را بین حوزه آمو و حوزه سند برقرار میکرد.

راه ابریشم که از معروفترین راه های باستانی بشمار میرود يك شاخه آن از همین راه میگذشت فعلاً نیز از جمله راه های مهم

محسوب شده راه مساعد رفت و آمد را بین نقاط مجاورت امین میکند.

سلسله ، هندوکش :

سلسله جبال هندوکش که از جمله معروفترین سلسله جبال افغانستان است در امتداد سلسله جبال پامیر واقع شده سمت افتاده آن از شمال شرق بجنوب غرب میباشد. این سلسله جبال در حدود شش صد کیلومتر طول داشته در نواحی مرکزی ساحه وسیع را اشغال میکند یعنی در حصه تقریباً وسط عرض آن افزایش یافته به شعب و شاخه های مختلف که در هر محل بنام های مختلف یاد میشود تقسیم میگردد.

موجودیت سلسله جبال هندوکش سبب گردیده است که آب بخشی صفحات^{شمال} افغانستان را از صفحات جنوب مجزا میسازد علاوه حوضه های آبگیر وسیع را در سمت های مختلف پدید آورده که باعث شادابی و سرسبزی منطقه گردیده است. همانطوریکه سلسله جبال هندوکش بزرگترین منابع طبیعی را در خود نهفته دارد معضلات ترانسپورتی را نظریه وجود خم و پیچی های دره ها و سلسله جبال نیز فراهم ساخته اما تمدید تونل سالنگ و انکشاف وسایل ترانسپورتی هوایی این معضله را مرفوع ساخته است بناء مفیدیت و مزایای سلسله ، جبال هندوکش آنقدر زیاد و حیاتی است که میتوان سلسله جبال

هندوکش را تحفه افغانستان خواند. برای توضیح مطلب سلسله هندوکش را بدوحصه شرقی و غربی تقسیم نموده اند :

۱- هندوکش شرقی :

این سلسله جبال که ازدره زیبای کوتل خاواک امتدادیافته است ازجمله بزرگترین سلسله های افغانستان بشمار رفته طول آن ۳۶۰ کیلومتر محاسبه گردیده است عرض این سلسله جبال در حصه وسط یعنی بین شهر فیض آباد و شهر مهنترلام ساحه وسیع را احتوا کرده است این ساحه آب بخشی آبهای شمالی مانند کران و منجان، کوکچه واشکمش و آبهای جنوبی الیشنگ والینکاردریای کنرودریای پنجشیر را تشکیل داده بیش از ۵۰۰۰ متر ارتفاع دارد. در بعضی از حصص سلسله هندوکش ارتفاعات کمتر داشته و در همین نقاط است که کوتل های متعدد صفحات شمال را به صفحات جنوب وصل میسازد مثلاً کوتل اشتپال با ارتفاع ۴۸۸۰ متر، کوتل اولیان با ۵۰۷۰ متر ارتفاع، کوتل خارزار با ۴۸۰۰ متر ارتفاع، کوتل انجمن با ۳۰۰۰ متر ارتفاع و کوتل پوشال با ۴۴۵۰ متر ارتفاع. ارتفاع اوسط این سلسله جبال بطور عموم از ۵۰۰۰ متر کمتر نبوده قله شامخ آن دایماً از برف پوشیده شده و بیش از ۷۰۰۰ متر ارتفاع از سطح بحر می باشد. قله معروف و بلند آن تراجمیر یاد شده در چترال خارج از خاک افغانی قرار دارد و

ارتفاع آن از سطح بحر به ۷۷۵ متر میرسد. قله، نو شاخ که در خاک افغانستان قرار دارد. ۷۴۸۵ متر از سطح بحر ارتفاع آن میرسد. دامنه های شمالی و جنوبی آن میل زیاد داشته از این رو آب دریا هائیکه در دره های هردو سمت جریان دارد با يك سرانشیبي زیاد سرازیر شده نیروی عظیمی را برای استحصال برق پدید می آورند. نشیب های شمال هندوکش شرقی عاری از جنگلات و پیدوارنباتی بوده اما درنشیبي های جنوبی آن جنگلات فراوان بملاحظه میرسد. مجموعاً جنگلات این ساحه از ۹۰۰ متر ارتفاع شروع شده تا ۴۰۰۰ متر ارتفاع میرسد. جنگلات این ساحه از انواع گوناگون درختان بلوط، ارچه، سرو، صنوبر، جلفغوزه، بادام وحشی، زیتون و غیره تشکیل یافته است. بلندتراز ۴۰۰۰ متر ارتفاع از برفهای دایمی و یخچالها پوشیده شده جریان آبهای دایمی را درنشیبي های شمالی و جنوبی پدید می آورد و مردمان مالدار تا ارتفاع ۳۶۰۰ متر مواشی خود را برای تغذیه در ایام تابستان می برند و تا همین ارتفاع اسکان بشری پیش می رود.

هندوکش غربی :

سلسله جبال هندوکش غربی که بعد از سلسله هندوکش شرقی از بزرگترین سلسله جبال افغانی محسوب میگردد از کوتل خاواک شروع شده به استقامت غرب الی بند امیر گسترش می

یابد طول این سلسله جبال ۲۴ کیلومتر محاسبه شده عرض آن در حصه شروع وانجام کمتر شده و در حصه وسط پهنای زیاد تر رابخود میگیرد. وادی تاله ویرفك و اندراب از سمت شمال و وادی پنجشیر و غوریند از سمت جنوب این سلسله جبال را احاطه کرده است. دریای پنجشیر و غوریند از دامنه های جنوبی این سلسله جبال سرچشمه گرفته باعث شادابی و خرمی منطقه گردیده است همچنان از سمت شمال رود اندراب، خنجان، سیغان و کهمره که تمام باهم يك جا شده دریای پلخمری را میسازد و بالاخره دریای کندز را تشکیل داده به جریان می افتد. ارتفاع هندوکش غربی از ۴۵۰۰ متر تجاوز نمیکند بلندترین قله آن بنام چتپال یاد شده ۵۴۲۹ متر ارتفاع دارد. اما سایر حصص هندوکش غربی آنقدر ها ارتفاع نداشته نسبت به هندوکش شرقی سهل العبورتراند. کوتل های معروف آن عبارتند از کوتل خاواک ۳۶۰۰ متر ارتفاع، کوتل تل ۳۶۰۰ متر ارتفاع، کوتل کوشان ۴۳۷۰ متر ارتفاع، کوتل چادر ۴۲۳۶ متر ارتفاع، کوتل دندان شکن ۲۷۰۰ متر ارتفاع، کوتل شبر ۳۲۰۰ متر ارتفاع و کوتل سالنگ ۳۴۰۰ متر ارتفاع.

قبلاً کوتل شبر توسط سرك شوسه ولایت شمال را به ولایت جنوب ارتباط میداد اما بعد از آنکه کوتل سالنگ با سرك های پخته و اسفلت تمديد یافت ارتباط ولایات شمال با ولایات

جنوب خیلی سهل و نزدیک گردید.

وضع اراضی دامنه های این سلسله جبال مانند سلسله جبال هندوکش شرقی از سنگ ریزه ها و صخره ها تشکیل نگردیده از همین لحاظ اکثر حصص دامنه ها از علف زارها مستور بوده برای پرورش مواشی مساعد میباشد. جنگلات در دامنه های این سلسله جبال گسترش یافته تنها درختان خنجك، بادام کوهی، شمشاد و ارچه بصورت پراکنده در دامنه های آن بمشاهده میرسد و تا ارتفاع ۳۶۰۰ متر چرا گاه ها پیش رفته مالداران در ایام تابستان مواشی خویش را به آنجامی برند. در حصه جنوب کوتل شیر ورود غوریند سلسله کوهی بسمت شرق مجزای میگردد و تا غرب کوه دامن و کابل امتداد می یابد این سلسله کوه بنام کو پغمان یاد شده بلندترین قله آن بنام تخت ترکمن مسمی بوده ۴۶۸۲ متر از سطح بحر ارتفاع دارد. دریای هلمند و دریای کابل از نشیبی های نواحی غربی آن سرچشمه میگردد.

سلسله جبال هندوکش غربی دارای منابع طبیعی سرشار بوده در دره پنجشیر، انجمن، جبل السراج و اشپشته احجار قیمتی، ذغال سنگ احجار آهکی خاصاً چونه به پیمان وافر دستیاب میگردد.

مشخصهء بارز دیگر این سلسله جبال اهمیت سوق الجیشی آن میباشد که از قدیم الایام ، یعنی از زمان آریانا تا کنون دارا است.

سلسله کوه خواجه محمد :

سلسله کوه هائیکه از قسمت شمال و شمال غرب ساحه بین کوتل انجمن و کوتل خاواک (آخرین قسمت هندوکش شرقی) جدا شده به اراضی وسیع ولایات شمال شرقی کشورتابه جرم بدخشان امتداد پیدا میکند بنام کوه خواجه محمد شهرت دارد . این سلسله کوه دارای چین خوردگی های زیاد بوده تقریباً تمام ساحه ولایات بدخشان و تخار را اشغال کرده است ارتفاع این سلسله جبال در وسط زیاد و در انجام بتدریج کم شده میرود بلندترین قله آن در جنوب درهء رخوی واقع است . ۵۶۸ متر از سطح بحر ارتفاع دارد.

در ارتفاعات این سلسله جبال برفهای دایمی و یخچالها دیده میشود که عامل اساسی جریان آب رود خانه های تالقان و کوکچه میباشد. در ارتفاعات ۲۵۰۰ متری آن جنگلات بمشاهده میرسد که اکثریت درختان آنرا ارچه، آلو، بادام وحشی، دولانه، پشال، خنجک، پسته و غیره تشکیل میدهد.

کوه بابا :

سلسله کوه بابا تقریباً در مرکز افغانستان به امتداد سلسله

هندوکش غربی تمديد یافته است این سلسله کوه که در حدود ۲۰۰ کیلومتر طول دارد از شرق کوتل حاجیگک و منطقه غربی سیاگرد غوربند شروع شده از شرق به غرب تا حدود مستقیم ادامه یافته تا به جنوب شرق کوه حصار میرسد. ارتفاع اوسط این سلسله جبال به ۴۰۰۰ متر رسیده اما مرتفع ترین قله آن که بنام شاه فولادی یاد میشود ۵۱۴۰ متر از سطح بحر ارتفاع دارد این سلسله جبال بعد از چهار هزار متر ارتفاع از برفهای دایمی پوشیده شده و ذخیره آب را برای دریای چهار سمت پدید می آورد چنانچه از نشیبهای شمالی این کوه آب بند امیر و بلخ آب از جنوب آن رود هلمند منبع میگیرند.

در صفحات شرقی آن احجار عهد پلیوزوئیک و در صفحات شمالی و غربی آن احجار آهکی و متحوله دوره های بعدی بکثرت بملاحظه میرسد. مثلاً در دوره فولادی و دره اژدر رسوبات آهکی بصورت واضح دیده میشود. در نشیبهای جنوب و جنوب غربی کوه بابا سطح مرتفع وسیع وجود دارد که بنام سطح مرتفع ناور (دشت ناور) یاد میشود. دشت ناور از جمله بزرگترین سطح مرتفع مرکزی است که زمینه پرورش مواشی را در ایام تابستان بوجود آورده است. معابر و کوتل های زیاد در حصص شرقی آن وجود دارد که معروفترین آن عبارت اند از کوتل عراق، کوتل نساتو، کوتل گردن دیوال (دیوار)، کوتل ملا یعقوب کوتل

اونی ، کوتل حاجیگک و کوتل ناور میباشد ارتفاع این کوتل
ها از ۳۰۰ تا ۳۷۰ متر میرسد. اوضاع

اقلیمی این سلسله جبال درایام تابستان گرم و در زمستان
فوق العاده سرد میباشد. درختان بلند قامت در اکثر حصص آن
بملاحظه نمیرسد. در بعضی حصص آن بته های پست قامت
وجود دارد اما بصورت عموم دامنه جنوبی آن از علف ها
مستور است که برای پرورش مویشی خیلی ها مساعد میباشد.

سلسله کوه تیربند ترکستان :

این سلسله کوه از شمال غرب کوه حصار و بلخ آب شروع شده
سمت افتاده آن شرقاً غرباً امتداد یافته تا به بالامرغاب میرسد
طول این سلسله جبال به ۳۰۰ کیلومتر و عرض آن در نقاط
مختلف در تغییر میباشد. ارتفاع اوسط آن به ۲۵۰۰ متر میرسد.
ارتفاع اعظمی آن در صفحات شرقی بوده و هر قدر سمت غرب
پیش برویم از ارتفاعات آن کاسته میشود ارتفاع اعظمی آن در
علاقه شال کاشان به ۴۲۰۷ متر بالغ میگردد. قله دیگر آن
در حصه وسط ۳۸۹۶ مترو قله قره جنگل ۲۷۸۵ متر از سطح
بحر ارتفاع دارند.

از سمت شمال این سلسله جبال دریای درز آب، سرپس، شرین
تگاب و دریای قیصار منبع گرفته در حالیکه از سمت جنوب آن
معاونین دریای مرغاب و از حصص شرقی آن بلخ آب و آب
استاده منبع میگیرند.

درنشیبی های شمالی و جنوبی این کوه درختان پسته زیاد نمو کرده اما سایر اشجار مانند سرو، صنوبر، ارچه، زیتون و بلوط در دامنه های آن دیده نمیشود. سمت افتاده، این سلسله جبال که شرقاً غرباً است بحیث دیوار بزرگ در مقابل بادهای صحرای ترکستان قرار گرفته بنا بر همین علت نشیب های شمالی و شمال غربی آن اوصاف نیمه صحرائی را وانمود میسازد چه در این ناحیه ریزش های کمی که توسط باد آورده میشود به دامنه های شمالی خوابانیده محیط صحرای را تشکیل میدهد ضمناً ائتکلات باد ها این حصص شکل معمراً بخود گرفته در حالیکه از لحاظ تشکل عمر این سلسله جبال با سلسله جبال هندوکش یکسان است. دامنه های جنوبی این سلسله منطقه علف زار را پدید آورده چراگاه خوبی را برای منطقه فراهم ساخته است علاوه بر این دامنه در ایام بهار و تابستان از انواع گل های صحرای مملو شده منظره، دلفریب و فضای معطر را پدید می آورد.

فیروز کوه یا سفید کوه :

سفید کوه بطرف غرب افغانستان موقعیت داشته از ناحیه غرب کوه حصار و شمال غرب کوه بابا شروع شده الی قزل بولاق شمال غرب ولایت هرات امتداد یافته تا به کوه البرز اتصال پیدا میکند. این سلسله جبال از شرق تا به غرب در خاک افغانستان تقریباً ۴۰۰ کیلومتر طول داشته موازی به دریای هریرود امتداد پیدا میکند ارتفاع اوسط این سلسله جبال ۳۰۰۰ متر محاسبه

شده از نشیب های شمالی آن دریای کشك ، کاشان و مرغاب سرچشمه گرفته و از نشیب های جنوبی آن دریای هریرود جریان پیدا میکنند بلندترین قله آن که بشمال اوبه و جنوب کوتل سبزموقعیت دارد . ۳۵۹ متر از سطح بحر ارتفاع دارد ارتفاع این سلسله از شرق بغرب کم شده میرود .

این سلسله جبال از شروع تا انجام به نامهای مختلف یاد میشود یعنی در شرق بنام فیروزکوه در وسط بنام سفیدکوه و در غرب بنام پاراپا میزوس شهرت دارد مرقعیکه از سرزمین افغانی داخل خاک ایران میشود در خراسان بنام بینادلوویکتان کوه نیز یاد میشود . کوتل های معروف این سلسله جبال عبارت اند از کوتل زرمست ، کوتل اردوان ، کوتل چشمه سبز (کوتل سبزك) ، کوتل رباط ، کوتل خوش رباط و کوتل سرخ . درختان بلند قامت در دامنه های این سلسله جبال دیده میشود اما بته های پست قامت در اکثر حصص آن وجود دارد دامنه های شمالی و جنوبی آن پراز علف بوده و مراتع خوب را پدید آورده است .

سیاه کوه :

سیاه کوه در غرب کشور از جنوب لعل سرجنگل شروع شده به استقامت جنوب غرب جانب شیندند (سبزوار) امتداد می یابد . سیاه کوه بعد از مبداء یا شروع به شعبات مختلف تقسیم شده و در هر جا حایز اهمیت جداگانه و بنامهای مختلف یاد میگردد یکی از شعبات این سلسله جبال در غرب گیزاو بنام کوه خ...

یاد شده ارتفاع اعظمی آن به ۳۹۸۷ متر میرسد. در جنوب غرب بند بایان شعبه دیگر این سلسله جبال امتداد یافته است که بنام کوه سنگ مسمی است معاونین فراه رود، خاشرود و دریای هلمند از دامنه های این سلسله منبع میگیرند ارتفاع اعظمی آن در غرب تیوره به ۳۹۲۳ متر میرسد.

شاخه دیگر آن بنام کاسه مرغ یاد شده از بند بایان شروع شد بطرف غرب پیش میرود بلند ترین ارتفاع آن ۳۵۲۵ متر از سطح بحر است شاخه دیگر این سلسله جبال که بنام دوشاخ مسمی است در اخیر زنده جان هرات موقعیت داشته ارتفاع نسبتاً کمتر دارد. شاخه اصلی سیاه کوه که در حقیقت به امتداد کوه بابا و هندوکش است تاحصه شیندند (سبزوار) پیشرفته ۲۳ کیلومتر طول را احتوا میکند.

سلسله جبال سیاه کوه بصورت عموم از احجار آهکی دوره کرتاشیس و جیوراسیک تشکیل یافته دامنه های شمالی و جنوبی آن عاری از جنگلات است اما دامنه ها و دره های این سلسله دارای انواع مختلف علف بوده و چراگاه های خوب را بار آورده است. علاوه بر دامنه های شعبات مختلف این سلسله جبال دریا های هیریرود، یزدان رود، خاشرود، فراه رود، رود موسی، رود فرسی سرچشمه میگیرد ارتفاع این سلسله نسبت به سلسله سفیدکوه کمتر بوده کوتل معروف آن بنام کوتل تلخ آب شده غورات را به هرات وصل میکند.

گل کوه :

این سلسله جبال از کوتل اونی شروع شده بجانب جنوب غرب ادامه می یابد یعنی تمام ساحهء جنوب شرقی و شرقی و حصه های وسطی دریای هلمند را تا بند کجکی اشغال کرده است طول این کوه نسبت به کوه بابا و سیاه کوه زیادتر است سلسله جبال گل کوه در نواحی غرب ناور به ارتفاع اعظمی رسیده ارتفاع آن در آنجا به ۴۵۹۵ متر محاسبه شده است . دریای ارغنداب در حصهء جنوب غربی ارغنداب گذشته به کوه شاه مقصود اتصال پیدا میکند . سلسلهء دیگر آن از مقرء شاجوی و قلات گذشته داخل شهر صفا می گردد . گل کوه بصورت عموم عاری از جنگلات بوده تنها درختان خنجك، دولانه، بشال و ارچه در نقاط مختلف آن بصورت پراکنده بمشاهده میرسد .

سلسله جبال شرقی و جنوب شرقی افغانستان :

همانطوریکه قسمت های شمالی و شرقی و مرکزی افغانستان توسط سلسله جبال و ارتفاعات اشغال شده است مناطق شرقی و جنوب شرقی کشوری ز دارای ارتفاعات و سلسله جبال بوده که از لحاظ جغرافیایی هریک دارای اهمیت خاص است و اینها عبارت اند از سپین غر ، سیاه کوه شرقی و کوه های سلیمان .

سپین غر (سفید کوه شرقی)

این سلسله در انتهای شرقی افغانستان موقعیت داشته از ... کیلومتری غرب پشاور شروع شده الی شمال خروار

در لوگزامتداد می یابد چون نظر به ارتفاع زیاد قله آن دائماً از برف پوشیده شده است بنا بر آن مردم منطقه این سلسله را سپین غریاد میکنند درنشیبی ها شمالی آن دریا های کم آب که اکثراً سیلابی را تشکیل میدهد جریان پیدا میکند . دریای سرخ رود سپین غر را از سیاه کوه شرقی جدا میسازد دریای کرم ومعاونین آن درنشیبی های جنوبی وجنوب غرب سپین غر واقع شده حوزه پکتیارا از ننگرها جدا میکند. این سلسله جبال در نزدیکی کوتل پیواریه ارتفاع اعظمی رسیده قله مرتفع آن که بنام سیکا رم یاد میشود ۴۷۵۵ متر از سطح بحر ارتفاع دارد در این حصه واقع است این سلسله جبال از لحاظ اقتصادی حایز اهمیت زیاد میباشد زیرا دامنه های آن از جنگلات سوزن برک از قبیل ارچه، نشتر، جلعوزه بیجور و پائین مستور بوده به اقتصادیات مردم منطقه خیلی مفید واقع شده است . طول این سلسله کوه از شروع تا انجام ۱۸ کیلومتر محاسبه شده است این سلسله شرقاً غرباً امتداد یافته اما در حصه هده واقع جلال آباد استقامت جنوب غرب را اختیار میکند.

کمکی خیبر در نزدیکی تورخم و کوتل خیبر در شرق تورخم از لحاظ وضع تاریخی وسوق الجیشی حایز اهمیت خاص میباشد.

سیاه کوه شرقی یا تورغر :

سلسله سیاه کوه شرقی که بعضاً آنرا جزسپین غر میدانند از غرب درونته آغاز یافته الی سواحل شرقی دریای لوگر امتداد می یابد در حصه شمال شرقی سیاه کوه سلسله های فرعی دیگر جدا شده که سلسله های سروبی را بوجود آورده که بنام لته بند یاد میشود مرتفع ترین قله آن در کوه سلطان بابا واقع شده ۱۶۷۴ متر از سطح بحر ارتفاع دارد این سلسله کوه ۱۵ کیلومتر طول داشته عاری از جنگلات و علف زار میباشد چون سلسله سپین غر در مقابل این کوه بشکل حایل مانع رطوبت مونسون میگردد از این رو بارندگی مونسونی در این سلسله کمتری بوده فاقد نباتات و علف زار میباشد.

کوه سلیمان :

سلسله کوه سلیمان که از جمله سلسله جبال بزرگ محسوب میگردد دارای ۶۰۰ کیلومتر طول میباشد از جنوب شرق افغانستان تا حصه های شمالی و جنوبی چمکنی و کویت بلوچستان امتداد یافته است .

کوه سلیمان بدو قسمت یعنی کوه سلیمان شرقی (سلیمان داغ شرقی) و سلیمان غربی (سلیمان داغ غربی) تقسیم میگردد قسمت های شرقی آن در خاک و زیرستان واقع شده سلسله های کوهستانی آنجا را تشکیل میدهد شاخه های دومی آن در پکتیا و پکتیکا و بلوچستان امتداد یافته است. رطوبت

مونسون هند به اینجا بیشتر مواجه شده باعث بارندگی های موسمی این ساحه شده جنگلات وساحات سرسبز را در این منطقه بوجود می آورد این جنگلات در خاک افغانستان نیز توسعه یافته از ۱۰۰۰ تا ۱۵۰۰ کیلومتر مربع ساحه را اشغال کرده است .

قسمت وسیع وبزرگ سلیمان غر از ناحیه جنوب رود گومل شروع وتابلوچستان پیش میرود واین قسمت خارج از خاک افغانستان قرار دارد . قلهء مرتفع ومعروف آن بنام تخت سلیمان ۳۳۸۳ متر از سطح بحر ارتفاع دارد .

کوه چگانی (کشتگان غر) :

این سلسله کوه در جنوب غرب کشور موقعیت داشته طول آن به ۱۵۰ کیلومتر بالغ میگردد وسرحد بین افغانستان وبلوچستان را تشکیل میدهد ارتفاع آن در این حصهء سرحدی به ۲۲۴۶ متر میرسد قلهء مرتفع آن که در بلوچستان واقع است بنام ملک نوریاد شده تقریباً ۲۴۵۷ متر از سطح بحر ارتفاع دارد این کوه عاری از جنگلات بوده کوتل شیبان که تقریباً ۱۷۸۵ متر بلندی دارد در حصهء مرکزی آن واقع است وساحهء بین شمال وجنوب یعنی افغانستان وبلوچستان را ارتباط میدهد .

سلسله کوههای کوچک دیگر بنام کانی غر در شمال شرق لورا ودر سمت غرب آن کوه کشتگان (کشته کان غر) ودر انتهای غربی آن کوه ملک دوکان موقعیت دارد .

این سلسله جبال بین ساحه ریگستان واقع شده بنا بر موقعیت اوصاف نیمه صحرایی را دارا است رطوبت آن تابع محیط و اقلیم منطقه بوده عاری از جنگلات میباشد.

د : آبهای افغانستان :

ساختمان اراضی ، عوارض طبیعی افغانستان توأم با وضع جغرافیای و اقلیمی آن در بوجود آوردن آبهای روان ، آبهای بسته و تحت الارضی افغانستان ارتباط مستقیم دارد چه آبهای رود خانه های افغانستان بنا بر وضع اقلیمی ، سلسله کوه ها و اراضی مرتفع افغانستان با سمت افتاده و موقعیت آن ها مربوط و منوط است .

ساحات مرتفع و نقاط کوهستانی افغانستان با در نظر داشت ارتفاع طوری قرار گرفته است که بصورت عموم برفهای دایمی و کتله های یخچالی را در جریان سال پدید آورده و این کتله ها وسیع برفها و یخچالها در جریان سال زوب شده منبع آبهای دایمی دریا ها را به سمت های مختلف فراهم میسازد .

چون دریا ها و معاونین آنها از نقاط خیلی مرتفع افغانستان سرچشمه میگردند از این رو این دریاها بصورت عموم در قسمت های علیای خود خیلی سریع و آبشاری بوده و سرعت آن ها باعث تخریب و ائتکال بستر و سواحل دریا ها میگردد و مقدار زیاد خاک ریگ و سنگ ریزه ها را با خود انتقال داده بجا های مختلف ترسب میدهد بطور مثال دریای آمو که از منبع تاخم آب در حدود

۳۰۰ متر اختلاف ارتفاع دارد سالانه در حدود ۲۵ میلیون مترمکعب مواد رسوبی را باخود انتقال میدهد. همچنان سرعت آب وسیلابی بودن آن باعث تخریب زمین های زراعتی میگردد. بناً هرگاه در مقابل این سیلابها بندها و آنها رساخته شوند آب دریا را کنترل کرده وازذخایر آب آن هم برای استحصال برق وهم برای آبیاری اراضی زراعتی استفادهء شایان صورت خواهد گرفت.

تراکم شبکه های آبهای جاری در افغانستان به تناسب مناطق معتدله و استوایی کم بوده زیرا سرزمین افغانستان بصورت کل يك منطقه نیمه استوایی را معرفی کرده مقدارآبیکه در دریا های افغانستان بجریان می افتد بطور اوسط معادل ۴ کیلومتر مکعب فی ثانیه محاسبه شده که با ین اساس در هرکیلومتر مربع ۱,۷ لیتر فی ثانیه میرسد که این مقدار آب بهجوجه برای سرزمین های زراعتی افغانستان کفایت نمیکند علاوهً اراضی قابل زرع که از دریا ها دور تر قرار دارند دشت های خشك ولامزروع را پدید آورده اند. مثلاً در صفحات شمالی نواحی مرکزی وجنوب غربی.

سلسله جبال و اراضی مرتفع افغانستان که بحیث يك خط برجسته ساحات شرقی، مرکزی وغربی را احتوا کرده است افغانستان را به حوزه های آبگیر مختلف طبیعی تقسیم کرده است. آبهای جاری افغانستان بنا بر تصنیف به چهارحوزه ذیل

تقسیم میگردد .

جدول شماره (۲) حوزه های آبرگیر افغانستان رانظره

وسعت و فیصدی نشان میدهد .

شماره	حوزه آبرگیر	وسعت به کیلومتر	فیصدی حوزه آبرگیر
۱	حوزه آمو و یا آکسوس	۱۵۸۰۰۰	۲۴٫۲
۲	حوزه هریرود	۷۳۵۰۰	۱۱٫۵
۳	حوزه کابل	۷۵۳۹۰	۱۲٫۵
۴	حوزه سیستان و هلمند و حصص مرکزی	۳۴۲۷۰۰	۵۱٫۸

در اثر محاسبات که صورت گرفته از جمله آبهای جاری افغانستان ۷۹ فیصد در داخل سرحدات کشور ۱۱ فیصد در حوزه سند ده فیصد در سرزمین ازبکستان و ترکمنستان بجریان می افتد مقدار ویا دبت آبهای دریا هائیکه در سمت شرق افغانستان جریان دارد نسبت به صفحات غربی زیاد تر بوده در حالیکه دبت آبهای شرقی افغانستان تا ۲۰ لیتر در فی ثانیه در فی کیلومتر مربع محاسبه شده است در حالیکه دبت دریا های غربی مملکت از ده متر در فی ثانیه در فی کیلو متر مربع تجاوز نمیکند.

در حوزه های چهارگانه افغانستان دریا های ذیل بنابر آب وافر و شهرت در منطقه حایز اهمیت بوده قرار ذیل میباشد .
در حوزه دریای آمو ویا آکسوس دریای واخان، دریای شیوا،

دریای کوچکه ، دریای کندز، دریای خلم ، دریای بلخ آب
دریای سفید یا آب استاده و دریای قیصار شامل اند.

درحوزه هیریرود دریای مرغاب و کشک و دریای هریرود
و معاونین آنها شامل میگردد.

درحوزه دریای کابل دریای لوگر، پنجشیر، الیشنگ،
الینگار، کنر و سرخود شامل میگردد

درحوزه سیستان و هلمند دریای فراه، دریای ادرسکن،
دریای خاشرود دریای کوچک مانند دریای غزنی و سایر دریای
مرکزی در آن شامل اند .

۱- دریای آمو: دریای آمو که از جمله بزرگترین دریاهاى
شمالی افغانستان بشمار میرود یونانی ها آنرا اکسوس
(Oxus) و اعراً آنرا جیحون خوانده اند این دریا از جهیل زور
کول یا جهیل ویکتوریا سرچشمه میگيرد (جهیل زورکول
(زورکول) بلند تر از چهار هزار متر ارتفاع قرار داشته منبع
یخچالی دارد) دریای آمو در حصص منبع بنام دریای پامیر
شهرت داشته معاون اولی آن که دریای واخان است و از دوشاخه
یکی از جنوب دره و اخجیرو دیگر از جهیل چقمقتین متشکل
شده است ، در نزدیکی گازخان با هم یکجا شده دریای واحد را
بنام دریای پنج بوجود می آورد و به استقامت غرب جریان پیدا
میکند دریای پنج تاحصه اشکاشم جریان شرقاً غرباً راتعقیب
کرده از آن ببعد به سمت شمال انحراف پیدا میکند در منطقه

روشان معاون دیگرخود را که بنام شیوا است می پذیرد. و در نزدیکی ای خانم دریای کوچک با دریای پنج یکجا شده و از اینجا بیعد بنام دریای آمو یاد شده سمت سیر شرقاً غرباً را بار دیگر تعقیب میکند. بعداً دریای کندز که از جمله معاون بزرگ سمت جنوب آن است بآن یکجا شده تاحصه خم آب جریان شرقاً غرباً را می پیماید از خم آب بعد سمت سیر شمال راتعقیب کرده و بعد از طی کردن سرزمین های وسیع و شاداب ساختن آنها به جهیل ارال میریزد .

طول دریای آمو از منبع تامصب به ۲۵۰۰ کیلومتر بالغ شده از ناحیه زورکول الی خم آب سرحد سیاسی را بین تاجکستان ، ازبکستان و ترکمنستان و افغانستان میسازد . عرض دریای آمو در جریان مسیر خود یعنی از منبع تامصب در تغییر بوده از چند متر محدود تا ۵۰۰۰ متر میرسد . عرض دریای آمو از حصه آی خانم اضافه شده در حصه در قد به ۲۰۰۰ متر و در حصه تاش گذر به ۲۵۰۰ متر و در حصه کلفت به ۵۰۰۰ متر میرسد . در ساحاتیکه عرض دریا حداظمی را بخود میگیرد عمق آن کم شده ارتفاع آب ازینکیم تا دو متر میرسد .

دریای آمو دارای معاونین زیاد میباشد از طرف چپ تمام معاونین که از سر زمین افغانستان سرچشمه گرفته در نقاط مختلف به دریای آمو وصل میگردد و در حدود ۴ فیصد معاونین دریای آمو را تشکیل میدهند در حالیکه ۶ فیصد

متباقی آن از ساحل راست به آب آمریکجا شده و مهمترین آن عبارت اند از دریای گند دریای وانج ، دریای قزل سو ، دریای وخش ، دریای کافرنگان و دریای سرخان این دریا ها از ارتفاعات تاجکستان ، ازبکستان و ترکمنستان منبع گرفته و در نقاط مختلف به دریای آمو وصل میگردند و بیش تر از ۶۰ فیصد آب دریای آمو را تامین میکنند. دبت دریای آمو در نقاط مختلف مختلف است اوسط دبت آن در حصه کرکی به ۲۰۵ متر مکعب فی ثانیه میرسد دبت دریای آمو در جریان سالهای متمادی نیز در تغییر بوده در سال ۱۸۹۷ م دبت دریای آمو در حصه مصب به ۱۹۶ متر مکعب فی ثانیه و در سال ۱۹۱۴ م این رقم به ۸۱۴ متر مکعب فی ثانیه رسیده بود .

دریای آمو در حصه علیا خود یعنی از زورکول تا دشت قلعه از ارتفاعات زیاد گذشته دارای سرانشیبی زیاد میباشد اما از دشت قلعه و آی خانم بیعد دریای آمو در اراضی نسبتاً هموار جریان پیدا کرده حتی برای کشتی رانی مساعد میگردد بهمین لحاظ در حصه تاشگذر ، کلفت ، قزل قلعه و حیرتان بنادر و مراکز مهم وارداتی و صادراتی را تشکیل داده است در بندر کلفت تانکهای ذخیره نفت اعمار شده است این بنادر مراکز مهم تجارتی کشورهای تاجکستان ، ازبکستان و ترکمنستان را با نقاط مهم تجارتی افغانستان اتصال میدهد . در حالت فعلی آب دریای آمو برای زراعت استفاده شده نمیتواند اما با اعمار

بندها وانهار زمینه آبیاری اراضی زراعتی و استحصال برق امکان پذیر میگردد. با اثر تحقیقات جیولوجی ثابت گردیده است دریای آمودر دوره های خیلی سابق به جهیل کسپین میرخت اما بنابر خشکی اقلیم و کمی آب و دشت های خشك رنگی و صحرای بحیث موانع سمت سیر دریای آمو را تغییر داده و اکنون به جهیل ارال میریزد و دلتای راکه در این ساحه میسازد به وسعت یازده هزار کیلومتر مربع بالغ میگردد.

مهمترین معاونیکه از طرف خاک افغانستان به دریای آمو وصل میگردد عبارت از دریای کوکچه و کندز میباشد دریای کوکچه از سلسله جبال مرتفع خواجه محمد سرچشمه گرفته شعبات آن در دره های یمگان، وردوج و سرغیلان گذشته در حصه جرم با دریای اصلی کوکچه یکجا میشود. چون دریای کوکچه از منبع تا مصب در ارتفاعات جریان پیدا کرده از آنرو برای زراعت به پیمانه بسیار کم استفاده میشود این دریا در حصه خواجه غار به دریای آمو میریزد.

دریای کندز از شعبات مهم مانند دریای پلخمری، دریای اندراب و دریای تالقان متشکل شده از ارتفاعات هندوکش غربی سرچشمه میگیرند. در نزدیکی قلعه ذال برد دریای آمو وصل میگردد آب دریای کندز تقریباً در سرزمین هموار جریان داشته مانند دریای کوکچه آبیاری نمی باشد از این رو آب دریای کندز برای زراعت خیلی مساعد بوده اراضی زراعتی بغلان

وکنندز را آبیاری میکند ازیک طرف باعث سرسبزی منطقه شده وازطرف دیگر بند برق پلخمری ویند برق خان آباد بالای این دریا اعمار شده واز آن برق نسبتاً کافی استحصال میگردد .

حوزهء هریرود :

حوزه هریرود که درشمال غرب افغانستان موقعیت دارد بعضی ازجغرافیه نگاران این حوزه را مربوط حوزهء هلمند یا اکسوس دانسته دریای هریرود و مرغاب راتحت عنوان آکسوس مطالعه مینمایند و بعضی هم تنها دریای مرغاب را درپهلوی دریای آمو و معاونین آن مطالعه مینمایند اما دراینجا دریای مرغاب و دریای هریرود که درشمال غرب افغانستان موقعیت دارد و آبهای آنها به اکسوس نمیریزد ، هردو دریا تحت حوزهء هریرود مطالعه میگردد .

دریای مرغاب :

دریای مرغاب از ارتفاع ۲۵۰۰ متری کوه حصار (انتهای شرقی فیروزکوه و تیریند ترکستان) سرچشمه گرفته ۴۵ کیلومتر آن درخاک افغانستان جریان پیدامیکند اما طول عمومی آن به ۸۰۰ کیلومتر میرسد یعنی ۲۵۰ کیلومتر آن درخاک ترکمنستان جریان دارد . رقبهء عمومی حوزهء آبگیر آن به ۳۴۵۰۰ کیلومتر مربع بالغ میگردد که ۶, ۵ فیصد حوزه آبگیر عمومی افغانستان را پدید می آورد .

دریای مرغاب معاونین زیاد دارد و شعبات آن در ولایت بادغیس از هر سمت جریان پیدا میکند معروف ترین آن قودیان و خرید است که در حصهء جوند باهم یکجا شده به دریای مرغاب میریزد . دریای مرغاب از منطقه شاشهید تا ماروچاق (ماری چاق) در سرزمین هموار جریان پیدا کرده در این قسمت استفاده زراعتی از آن امکان پذیر است اما از سایر قسمت ها نسبت ارتفاعات زیاد و تغییر ارتفاع سرعت آب زیاد شده از آن استفادهء کمتر صورت میگیرد .

دریای مرغاب موقعیکه ناحیه بالا مرغاب را ترك میگوید سمت شمال غرب میلان پیدا کرده و به فاصله تقریباً ۳۰ کیلومتر خط سرحد را بین افغانستان و ترکمنستان بوجود می آورد بعداً این دریا به مرو پیش رفته در حصهء تخته بازار با معاون بزرگ خود یعنی کاشان ، (کوشان) و کشک یکجا میشود .

دریای کشک که از نشیبی های شمالی سلسله سفیدکوه (نزدیکی های کوتل سبزک) سرچشمه گرفته به استقامت شمال به جریان می افتد همچنان دریای کوشان از نزدیکی کوتل سنگ سرچشمه گرفته به سمت شمال جریان پیدا میکند .

بالا تر از منطقهء کشک با دریای کشک یکجا شده و بنام دریای کشک در منطقه یاد شده در نزدیکی تاشگذر به دریای مرغاب یکجا میگردد و بعد از سیرآب کردن منطقهء پنجه

در حصه . قره قوم دلتای بزرگ راتشکیل داده در ریگزار های منطقه جذب میگردد .

هریرود :

هریرود از انجام غربی کوه بابا (بندسرجنگل) از ارتفاع ۴۰۰۰ متر سرچشمه میگیرد این دریا در ابتدا از یک جا شدن دو آبریزه که از دره های لعل و سرجنگل سرازیر میشود در حصه جنوب دولت یار با هم یکجا شده بطرف غرب جریان پیدا میکند تشکیل میگردد . در غرب اوبی با معاون بزرگ خود یعنی تگاواایشان (تگاب اوشلان) یکجاشده به مقدار عمومی آب می افزاید .

دریای تگاواایشان از نشیب های غربی بند بایان از ارتفاع ۳۰۰۰ متر سرچشمه گرفته در حدود ۲۰۰ کیلومتر موازی بادر یای هریرود جریان پیدا میکند و در قریه بوریا باف (غرب اوبی) با آب هریرود یکجامیشود ازین نقطه به بیعد دریا به سطح هموار جریان پیدا کرده از سرعت خود میکاهد این دریا به استقامت پشتون زرغون به جریان خود ادامه داده در ساحه شرقی هرات با دریای کرخ که معاون ساحل راست آن است یکجامیشود .

هریرود که از جمله بزرگترین دریای غربی افغانستان میباشد بین سد ۱ ، سفیدکوه و سیاه کوه جریان منظم و نسبتاً مستقیم را از شرق به غرب دنبال میکند و از منبع تادهکده های کوهسان

۵۶ کیلومتر فاصله را بطور موازی با سلسله سفید کوه و سیاه کوه می پیماید بعد از گذشتن از دهکده های کوهسان سمت جریان هریرود تغییر کرده استقامت شمالی را بخود میگرد . هریرود بعد از عبور از جنوب شهر هرات داخل دشت های غوریان میگردد درین حصه به عرض آن افزوده شده سرعت آب آن بطی میگردد بعد از آنکه داخل اسلام قلعه گردید سمت شمال را تعقیب کرده تا قریه ذولفقار سرحد مشترک را بین ایران و افغانستان تشکیل میدهد از ناحیه ذولفقار ببعد اسم تجند را بخود میگیرد بیک مسافه نسبتاً ضویل تاناحیه سرخس خط سرحدی را بین ایران و ترکمنستان تشکیل میدهد بعداً این دریا در منطقه تجند سرزمین وسیع اطراف خود را شاداب ساخته در جنوب صحرای قره قوم بعد از تشکیل یک دلتای وسیع جذب میگردد .

هریرود از منبع تا مصب ۸۵ کیلومتر طول داشته حوزه آبریز آن به ۳۹۳۰۰ کیلومتر مربع ساحه را در بر میگیرد .

دبت آب هریرود در نقاط مختلف تغییر میکند همچنانکه در جریان سالها نظر به وضع بارندگی در تغییر میباشد . دبت آب هریرود در حصه اولی به ۹۸۵ متر مکعب در فی ثانیه میرسد در حالیکه در بعضی از نقاط این مقدار حتی کمتر از ده متر مکعب در فی ثانیه تقلیل می یابد با وجود آنهم هریرود از جمله پرفیض ترین دریای افغانستان محسوب شده شادابی و سرسبزی ولایت هرات از برکت همین دریا میباشد چه در طول تاریخ شهر هرات و نواحی آن

چندین بار توسط مهاجمین تخریب گردید اما از فیض و برکت همین دریابود که دوباره اعمار میشد چه این دریا از لحاظ زراعت و مالدارى به اقتصاد روستایی منطقه خیلی مفید واقع شده حاصلخیزی اراضی زراعتی و چراگاهای معمور منطقه به وضع اقتصادی مردم اثر بارز انداخته است خاصتاً در این اواخر که با اعمار بندها و کانالهای توسط مردم شهرهرات و صفحات شرقی آن خیلی سرسبز و شاداب گردیده است.

حوزهء سند :

دریای کابل و معاونین آن که از دامنه های جنوبی سلسله جبال هندوکش سرچشمه میگردند بعد از طی سرزمین های وسیع به دریای سند میرزند بنابراین علت این حوزه به حوزه سند شهرت دارد. دریای کابل و معاونین آن که عبارت از دریای لوگر، دریای پنجشیر، دریای الیشنگ، دریای الینگار، دریای سرخرو و دریای کنراست حوزهء آبگیر بمساحت ۷۵۳۹ کیلومتر مربع را احتوا میکند که از لحاظ رقبهء عمومی حوزهء آبگیر افغانستان ۱۲٫۵ فیصد ساحه را اشغال مینماید عمده ترین آنها قرار ذیل معرفی میگردند .

دریای کابل :

دریای کابل توسط دو آبریزه سنگلاخ و سرچشمه از ارتفاع ۳۵ متر از غرب کوه پغمان (کوتل اونی) سرچشمه گرفته سمت سیر آن در ابتدا شرقاً غرباً میباشد . در مراحل ابتدایی

سرعت آن خیلی زیاد بود بعد از آنکه داخل ساحه وسیع میدان میگردد مناطق زراعتی آنجا را سیراب میسازد بعد از آنکه از جنوب غرب کوه قورغ به تنگی للندر رسید جریان آن بار دیگر سریع شده به وادی حاصلخیز چاردهی داخل میگردد سرزمین چاردهی را سیراب ساخته در منطقه گذرگاه اولین معاون خود که بنام چمچه مست شهرت دارد می پذیرد .

(دریای چمچه مست از دره های پغمان سرچشمه گرفته اکثراً آب کافی ندارد در اوایل بهار نسبت بارندگی ها زیاد آب آن طغیان کرده بعضاً باعث تخریب سواحل میگردد بنابراین سبب به چمچه مست شهرت یافته است) دریای کابل در نزدیکی شمال شینه بگرامی دومین معاون یعنی دریای لوگریان وصل میشود از اینجا ببعد آب دریای کابل اضافه شده در جریان سال دارای آب کافی میگردد در حصه ماهی پریند برقی بالای آن اعمار شده که در جریان بهار و زمستان برق کافی از آن استحصال میگردد (۶۰۰۰ کیلووات در ساعت) دریای کابل بعد از عبور از ماهیپر داخل دره های تنگ جریان پیدا میکند تا آنکه به وادی نغلو داخل میگردد در حوزه نغلو دریای پنجشیر که قبلاً بادرای غوریند یکجاشده است با دریای کابل وصل میگردد . در ساحه نغلو کاسه بند ساحه وسیع را اشغال کرده و در حدود صد هزار کیلووات ساعت برق از آن استحصال میگردد دریای کابل بعد از عبور از نغلو داخل حوزه سروبی میگردد در ناحیه سروبی بند برقی بظرفیت ۲۲ هزار کیلووات ساعت بالای آن اعمار شده

است .

دریای کابل بعد از طی منطقه، سروبی داخل تنگی ابریشمین شد و از آنجا داخل منطقه سرکندوبابا، سرخکان و کچ عزیزخان میگردد در ساحه کچ عزیزخان دریای الینگار با آن وصل میگردد بعد از آنکه داخل درونته میگردد در آنجا بند و کانالهای اعمار شده است که هم برای استحصال برق و هم برای پروژه های زراعتی استفاده صورت میگیرد. در نزدیکی شرق بهسود در منطقه کامه معاون بزرگ. آن یعنی دریای کنریان وصل میگردد بعد از آنکه از منطقه، پشاور میگذرد در نزدیکی اتک به دریای سند میریزد . طول دریای کابل از منبع (اونی) تامصب (اتک سند) . ۷۰ کیلومتر محاسبه شده که ۶۰ کیلومتر آن به خاک افغانستان جریان دارد .

دریای کابل از جمله دریاست که برای منطقه شرقی افغانستان خیلی مفید واقع گردیده است چه از يك طرف که باعث شادابی و سرسبزی و انکشاف فعالیت های زراعتی گردیده است از جانب دیگر برای استحصال برق آبی فوق العاده مساعد بوده و تا اندازه از آن استفاده بعمل آمده است و امکان استفاده بیشتر از آن وجود دارد . علاوه در وادی دریای کابل يك تعداد کثیر از نفوس بود و باش اختیار کرده به فعالیت های زراعتی ، صناعتی و تجارتی مصروف اند و به صورت فعلی از بند برق های چاریکار ، جبل السراج ، چک وردک ، ماهیپر ، نغلو ، سروبی و درونته در حدود ۱۹۶۳۶ کیلووات ساعت برق

استحصال میگردد .

معاونین دریای کابل :

دریای لوگر :

دریای لوگر از شمال شرق سلسله گل کوه از ارتفاع ۳۲۰۰ متر سرچشمه گرفته در ابتدا سمت جریان آن شرقاً غرباً بوده موقعیکه به چک وردک میرسد بند برق بر ظرفیت ۳۳۶ کیلووات ساعت بالای آن اعمار شده و علاوه بر آن برای زراعت نیز از آن استفاده صورت میگیرد زیرا از ساحل راست و چپ دریا نه‌های زیاد جهت آبیاری زمین های زراعتی دهکده های آن منطقه کشیده شده است یعنی از این دریا وادی لوگر ، وردک و میدان ، وادی خورد کابل ، قریه های سهاک ، شیوکی ، بگرامی و شینه سیراب میگردد. دریای لوگر در منطقه شینه به دریای کابل میریزد.

دریای پنجشیر :

دریای پنجشیر از هندوکش شرقی (جنوب کوتل انجمن) منبع گرفته از ارتفاع ۳۵۰۰ متر بطرف غرب جریان پیدا میکند در منطقه سیدخیل پروان دریای غوربند که از کوتل شبر سرچشمه گرفته بان یکجا میشود در حصه پل سعدالله با آب دریای سالنگ که از جبل السراج میگذرد وصل میگردد و در حصه نغلو به آب دریای کابل ملحق میگردد.

سرعت جریان دریای پنجشیر از منطقه پریان تاتنگی گلپهار

خیلی زیاد بوده بعد از آن سرعتش کمی بطی میگردد در فصل بهار و شروع تابستان سیلابی و طغیانی این دریا شروع میشود درحوزه پروان وکاپیسا ازدو طرف آن نه‌رهای زیاد کشیده شده و برای زراعت از آن استفاده صورت میگردد. از دریای سالنگ در حصهٔ جبل السراج و در حصهٔ پروان بندهای برق اعمار شده و از آنها بقدرتوان استحصال برق صورت میگردد.

دبت آب دریای پنجشیر زیاد بوده در حصهٔ شرقی مقدار آن به ۳۲۰۰ متر مکعب فی ثانیه محاسبه شده که این پیمانه در جریان سالها و در حصص مختلف در تغییر میباشد.

دریای الیشنگ والینگار:

دریای الینگار از جنوب هندوکش شرقی در نزدیکی کوتل پوشال سرچشمه گرفته سرعت سیر آن از سمت شمال ب جنوب است در جریان سیر خود چندین دریا کوچک محلی را از سمت راست و چپ خود می پذیرد. دریای الینگار از منبع تا منطقه تباک به سرزمین نورستان جریان پیدا میکند بعداً به اراضی نسبتاً هموار الینگار جریان دارد در نزدیکی قریه پچکی دریای الیشنگ بآن وصل میگردد. موقعیکه از منطقه قرغه ئی گذشت در نزدیکی کانال ننگرهار به دریای کابل میریزد.

دریای الیشنگ نیز از نشیبی های جنوبی هندوکش شرقی

سر چشمه گرفته در ابتدا آب این دریا از سه دره سرازیر شده در حصه منگل پور با هم یکجا شد دریای الیشنگ را تشکیل میدهد. دریای الیشنگ بعد از آنکه نواحی دولت شاه، غازی آباد، الیشنگ و تیگری را سیراب ساخته در نزدیکی قریه پچکی با دریای الینگار اتصال پیدا میکند توام از دریای الیشنگ و دریای الینگار برای زراعت دهکده ها استفاده صورت گرفته در صورت اعمار بندوانهار عصری امکان استفاده زیاد از آن متصور میباشد.

رود کنر:

رود کنر از نزدیکی کوتل بروغیل (جنوب هندوکش شرقی) از ارتفاع ۴۰۰۰ متر سرچشمه گرفته به سمت بازار مستوج رهسپار میگردد و تا این حصه بنام رود یارقند یاد میگردد در این حصه با دریای دیگر که موازی با دریای یارقند جریان پیدا میکند یکجا شده به جریان خود جانب جنوب شرق ادامه میدهد موقعی که از منطقه چترال میگذرد بنام رود چترال یاد میشود زمانی که از منطقه چترال گذشت داخل منطقه دروش و ارناوی میگردد بعداً داخل سرحد افغانستان میشود و در آنجا دریای لندی سین بآن اتصال پیدا میکند از اینجا ببعد بنام رود کنر موسوم میگردد، موقعی که رود کنر به چغسرای میرسد دریای پیچ بآن وصل میگردد بعداً از مناطق خاص کنر، شیوه و شیگی گذشته در نزدیکی کامه به دریای کابل میریزد.

حوزه هلمند و سیستان :

حوزه سیستان و هلمند که در جنوب غربی افغانستان يك ساحه نسبتاً وسیع را اشغال کرده است از سمت شمال به سلسله جبال کوه بابا و سیاه کوه از طرف جنوب به سلسله کوه های چگانی و از طرف شرق به گل کوه حصص مرتفع پکتیا، کندهار و زابل و از طرف غرب به دشت لوت ایران محدود میگردد. بصورت عموم يك ساحه وسیع را به مساحت ۳۴۰۰۰۰ کیلومتر مربع احتوا میکند که باین صورت بیش از نصف حوزه آبگیر (۵۱٫۸٪) افغانستان را در بر میگیرد. در این حوزه دریای هلمند با معاونین آن، فراه رود، خاش رود، ادرسکن، دریای غزنی و سایر دریاها ی خورد و بزرگ این نواحی شامل اند.

دریای هلمند :

دریای هلمند که از جمله بزرگترین دریاها ی افغانستان است از منبع تامصب در خاک افغانستان جریان پیدا کرده از حصص مرکزی به جنوب غرب افغانستان احر از موقعیت نموده است . دریای هلمند از نشیبی های غربی کوه پغمان (کوتل اونی) سرچشمه گرفته بعد از آنکه خم و پیچی ها و ارتفاعات زیاد را بشمول کوتل ملایعقوب طی کرد به جنوب دره بامیان میرسد و از آنجا به استقامت دهرادو بحرکت می افتد در ساحه کچکی

عرض آن وسعت پیدا کرده ساحه بزرگ ذخیره، آب را به منظور تولید برق تشکیل میدهد بعداً این دریا از جنوب موسی قلعه، گذشته بامعاون خود یعنی رود موسی قلعه یکجا میشود و بعد از طی مسافه بگرشك میرسد.

بندبغرا در این حصه بالای بستر آن اعمار شده است از این بند نهرهای جهت آبیاری مناطق نادعلی ودشت های غربی قلعه بست را آبیاری میکند در حصه قلعه بست بامعاون بزرگ خود یعنی ارغندب یکجا میشود از اینجا به بعد این دریا سرزمین های مارگو و گرمسیر را طی کرده قوس بزرگ را در حصه درویشان و چاربرجك بودجود می آورد . و در حصه کمال خان به سمت شمال حرکت خود را تغییر داده در حصه خوابگاه و کنگ به شاخه های متعدد به دلتا تبدیل شده به هامون هلمند میریزد .

طول دریای هلمند از منطقه حاجی گك تا بند كهك به ۱۴۰ کیلو متر میرسد چون این دریا در حصص علیای خود به سرزمین مرتفع قرار دارد بناءً جریان دریا از منبع تا کجکی خیلی سریع بوده یعنی از ارتفاع ۳۹۰۰ متر به پنجصد متر تنزیل میکند. (مثلا کوتل اونی ۳۹۰۰ متر از سطح بحر ارتفاع دارد در حالیکه ارتفاع بند كهك به ۴۸۰ متر میرسد).

جریان آب هلمند نامنظم بوده مقدار آب آن ارتباط به فصل سال و بارندگی دارد یعنی دبت دریای هلمند از ۶۰ تا ۲۰۰۰

مترمکعب فی ثانیه در جریان سال تغییر میکند. همچنان در طول تاریخ دبت آب هلمند در حصه چاربرجك از ۲۰۰۰۰ مترمکعب فی ثانیه به ۳۰۰۰ مترمکعب فی ثانیه رسیده است (در سال ۱۸۸۵م دبت آب هلمند در حصه چاربرجك به ۲۰۰۰ متر مکعب فی ثانیه رسیده بود در حالیکه در سال ۱۹۶۲ این مقدار به ۲۹۴۶ مترمکعب فی ثانیه کاهش یافته بود). (یعنی ۱۷۰۰۰ مترمکعب در فی ثانیه کاهش رانسان میدهد).

دریای هلمند همیشه در شروع سال یا اول بهار سیلابی بوده و مقدار آب آن به حد اعظمی میرسد و آب هلمند ازیند کجکی به بعد هم برای زراعت و هم برای استحصال برق مساعد میباشد.

دریای ارغنداب :

دریای ارغنداب که از جمله معاون بزرگ دریای هلمند است از نشیبی های سلسله جبال مرکزی و از جنوب سطح مرتفع ناور منبع میگیرد معاون بزرگ دریای ارغنداب که عبارت از کند، ترنك و ارغستان است از ارتفاعات جاغوری و غزنی سرچشمه گرفته در حصه پنجوایی با دریای ارغنداب وصل میگردد . دریای ارغندب از جمله دریا های پرفیض بشمار میرود سرزمین های زراعتی ارغنداب و شمال کندهار از آن سیرآب میگردد بند دهله که بالای دریای ارغندب اعمار شده است با سر سبزی و شادابی منطقه بیشتر افزوده است .

خاشرود :

دریای خاش یا خاشرود از دامنه های جنوب سلسله جبال سیاه کوه از ارتفاع ۳۰۰ متر سرچشمه گرفته در ابتدا سمت سیر شرقاً و غرباً را تعقیب میکند در حصه علیا یا ابتدای جریان خود این رود بنام یزدوان یاد شده زمانیکه از جنوب کوه مالمند میگذرد اسم آن به خاشرود مبدل میگردد .

خاشرود معاون عمده نداشته آب آن در فصل تابستان خیلی کم شده گاهی بستر آن خشک وبدون آب میگردد این دریا از دهکده های دلارام و خاش گذشته در شمال غرب چخانسور به آبهای هامون اشکین (هامون پوزک) وصل میگردد طول این دریا از منبع الی مصب به ۳۰۰ کیلومتر میرسد .

از این دریا دهکده های دلارام ، گلستان ، قصبه ، خاش و سایر نقاط استفاده نموده توسط آنها راضی زراعتی خویش را آبیاری میکنند .

چون سرانشیبی این دریا زیاد است از آنرو انتقال مواد رسوبی آن از منبع تا مصب زیاد میباشد عرض این دریا در ایام بهار زیاد شده از ۱۰۰ متر تجاوز میکند و عبور از آن بمشکل صورت میگیرد در حالیکه بستر آن در ایام تابستان و خزان خشک شده عبور و مرور از آن به آسانی امکان پذیر میگردد .

فراه رود:

فراه رود از جنوب سیاه کوه (جنوب بند بایان ۳۷۰۰ متر ارتفاع از سطح بحر) سرچشمه گرفته به استقامت جنوب غرب جریان پیدا میکند فراه رود در جریان خط وسیر خود در اراضی غور از نواحی شیرزاد، خاک مارک، پسابند و تیوره گذشته داخل فراه میگردد موقعیکه از منطقه پرچمن میگذرد جریان آن نسبتاً بطنی میگردد بعد از آنکه از منطقه لاش و جوبین گذشت داخل هامون صابری میگردد.

چون ساحه برفگیر فراه رود در ارتفاعات نسبتاً کم تر قرار دارد از این رو برفهای آن در اوایل بهار ذوب شده به سیلابی شروع میکند و بعضی اوقات در سواحل خود زمین های زراعتی را تخریب میکند در ایام تابستان آب آن بمقدار کافی کم شده میرود در اثر پیمایش که در ستیشن پیچ تنگی صورت گرفته دبت آن در اوایل بهار به ۱۲۰۰ متر مکعب فی ثانیه میرسید در حالیکه در ایام تابستان این رقم به مراتب تنزیل یافته از ده الی پانزده متر مکعب فی ثانیه میرسد. طول فراه رود از منبع تا مصب به ۵۶۰ کیلومتر رسیده حوزه آبرگیر آن به ۳۰۰۰۰ کیلومتر مربع بالغ میگردد. معاونین عمده آن در ساحل چپ قرار داشته عبارت اند از غور، مالمند و رز مردان معاونین فراه رود آب زیاد داشته ۷۰ فیصد حوزه آبرگیر فراه رود را تشکیل میدهد.

زمین های زراعتی که توسط فراه رود آبیاری میگردد بیشتر از ۶۰۰۰ هکتار محاسبه شده و اکثریت فیصدی آن در نواحی فراه قرار دارد.

رود ادرسکن :

رود ادرسکن که بنام شیندند و همچنان هاروت نیز شهرت دارد از نشیبی های غربی سیاه کوه از ارتفاع ۳۰۰۰ متر سرچشمه میگیرد. معاونین عمده این دریا را رود گز ، فرسی و اولنگ تشکیل و در حصه شرقی ادرسکن باهم یکجا میشوند . سمت سیر این دریا به استقامت شیندند (سبزوار) بشکل يك قوس بوده موقعی که به ساحه اناردره میرسد دریای کوچک اناردره به آن وصل میگردد و در اینجا به اسم هاروت یاد میگردد . طول دریای ادرسکن از منبع تا مصب ۴۰۰ کیلومتر و حوزه آبرگیر آن به ۲۰۰۰ کیلومتر مربع بالغ میگردد .

رود ادرسکن از غرب منطقه خاش گذشته از طرف شمال به هامون صابری میریزد . در نواحی غربی دریای هاروت يك سلسله چاه ها و جهیل های کوچک نمکی و باطلاقی وجود دارد که آب نمکی آن به اثر تبخیر زیاد که در منطقه صورت میگردد بوجود آمده است . این آبها نمکی و غیر صبی می باشد.

دریای غزنی :

دریای غزنی از ارتفاعات سید آباد و ردك سرچشمه گرفته سمت سیر جنوب را تعقیب میکند. دریای غزنی از منبع الی مصب ۱۹۰

کیلومتر طول دارد ومساحت حوزه آبگیر آن به ۱۲۳۷۰ کیلومتر مربع میرسد. دریای غزنی از نقاط مانند سوسنگ ، جغتو، شش گاو وخواجه عمری گذشته داخل شهر غزنی میگردد و به استقامت جنوب جانب آب استاده غزنی جریان پیدا کرده از شمال دیله به آب استاده غزنی میریزد .

به فاصله ۱۸ کیلومتری شمال غزنی بالای دریای غزنی بندی اعمار شده است که بنام بند سلطان یاد میشود آبهای سیلابی در این بند ذخیره شده از آب آن در جریان سال برای زراعت استفاده میگردد. دریای جلگه از جمله معاون عمده این دریا شمرده شده موقعیکه به آب دریای غزنی ضم میگردد آب انرا تقریباً دوچند میسازد. دریای جلگه از ارتفاعات بهسود سرچشمه گرفته از سال ۱۹۶۱ م باینطرف بند آبگردان بالای آن اعمار شده که ظرفیت ۱۲۵ ملیون مترمکعب آب را دارا است وزمینہ آبیاری اراضی زراعتی ماحول را فراهم ساخته است. شکل نمبر (۳)

جهیل های افغانستان :

افغانستان بنابر ساختمان طبیعی و توپوگرافی کوهستانی در بعضی حصص حوزه های بسته و یا ساحه فرو رفته را بوجود آورده که باعث پدید آمدن جهیل ها، کولها، هامون ها ویا آب ایستاده گردیده است. مثلاً هامون سیستان ، هامون هلمند، هامون پوزک ، هامون صابری و زورکول ، کول چقمقتین ، کول شیوا، آب ایستاده غزنی وناور وغیره .

هامون های جنوب غرب افغانستان :

هامون هلمند، هامون سیستان، هامون پوزك، هامون صابری و گود زیره (گودزره) در گوشه جنوب غرب افغانستان ولایت نیمروز آبریزه های دریای هلمند، فراه رود، خاشرود، ادرسکن و دریای گودزیره را تشکیل میدهند. مقدار آب و وسعت سواحل آن منوط به مقدار آب دریاهاست که بآن میریزد یعنی زمانی نسبتاً وفرت آب سواحل آن وسعت بیشتر را اشغال کرده و در صورت خشك آبی ساحه آن کوچکتر میگردد.

هامون هلمند: که از جمله بزرگترین هامون منطقه شمرده میشود در جنوب غرب افغانستان موقعیت داشته ارتفاع آن از سطح بحر ۷۵ متر است و تایك قسمت سرحد را بین افغانستان و ایران بوجود آورده است در موقع آبخیزی وسعت آن زیاد گردیده ساحات زیاد از اراضی ماحول آن زیر آب میگردد.

هامون پوزك: به اندازه ۲۴ کیلومتر طول و ۱۹ کیلومتر

عرض دارد خاشرود و خسپاس رود در این هامون میریزد.

هامون صابری: دارای وسعت ۵۸۳ کیلومتر مربع بوده

پایین افتاده ترین ساحه را در حوزه سیستان بوجود آورده است. هامون صابری و هامون پوزك دارای آب دایمی میباشد زیرا فرو رفتگی های این دو هامون زیاد بوده و آبهای تحت الارضی اطراف آن نیز در آنها نفوذ میکند.

گودزیره. (گودزیره Zirreh) : در جنوب غرب افغانستان موقعیت داشته توسط دریا شالاک (Shalak) به هامون هلمند اتصال پیدا میکند یعنی موقعیکه آب هلمند اضافه میشود توسط این دریا آب آن به جهیل گودزیره میریزد و وسعت گودزیره در جریان سال از ۱۰۰ تا ۱۵۰ کیلومتر مربع تغییر میکند حتی در موقع خشک سالی آب این جهیل خشک میگردد . آب ایستاده غزنی : که در ۱۲۸ کیلومتری جنوب غزنی موقعیت دارد آبریزه دریای غزنی را تشکیل داده تقریباً ارتفاع این ساحه ۲۰۰ متر بلند تر از سطح بحر قرار دارد نسبت تبخیر زیاد آب آن نمکی و تلخ میباشد آب آن قابل استفاده نبوده نه برای آشامیدن و نه برای زراعت مساعد است .

بند امیر : در دامنه های شمالی کوه بابا به ارتفاع تقریباً ۳۰۰ متر یک تعداد از جهیل های کوچک به امتداد یک دیگر موقعیت داشته که بنام بند امیر مسمی اند این جهیل ها در اراضی آهکی پدید آمده آبهای تحت الارضی نقاط مجاور کوهستانی در آن نفوذ مینماید این بند هانظر به عمق زیاد رنگ شفاف نیلگون را بخود گرفته مناظر دلفریب را بوجود می آورد و از لحاظ توریستی حایز اهمیت خاص میباشد . این جهیل ها که بندهای طبیعی را در منطقه پدید آورده اند بنام های مختلف یاد میگردند مثلاً بند پنیر ، بند هیبت ، بند غلامان ، بند پودینه ، بند جداسل بند ذولفقار .

جهیل زرکول : جهیل زرکول یا زرقل (زورکول) که

جهیل و یکتوریا هم نامیده میشود در سطح مرتفع پامیر بین خاک افغانستان و تاجکستان موقعیت دارد این جهیل بنا بر وضع فزیک حایز اهمیت بوده زیرا همین جهیل یخچالی است که از آب آن دریای پامیر سرچشمه گرفته که بعداً دریای آمو را تشکیل میدهد طول این جهیل از ۶ تا ۱۰ کیلومتر و عرض آن به چهار کیلومتر میرسد. جهیل زرکول از چهار طرف توسط ارتفاعات کوه ها به بلندی ۱۶ متر قرار یافته در حالیکه ارتفاع سلسله جبال کوهستانی در مجاورت زرکول به ۶۰۰۰ متر میرسد بنابراین ارتفاع زیاد منطقه آب جهیل زرکول در جریان سال ده ماه یخ بسته بوده و تنها در ظرف دو ماه تابستان نواحی مجاور و اطراف جهیل از یخ بندی عاری گردیده برای چرانیدن حیوانات و آمد رفت انواع طیور مساعد میگردد.

جهیل حقمقتین: این جهیل در پامیر خورد موقعیت داشته دریای واخان از آن سرچشمه میگردد طول اعظمی این جهیل به ۱۷ کیلومتر و عرض آن به دو نیم کیلومتر بالغ میگردد. از کرانه های ساحلی این جهیل به کوتل واخجیر رفت و آمد صورت میگردد این جهیل نیز در جریان سال مدت زیاد از یخ مستور بوده و موقعیکه از یخ عاری میگردد مورد استفاده شبانان قرغیز قرار میگیرد.

جهیل شیوا: جهیل شیوا در حاشیه شرقی بدخشان موقعیت داشته نسبت ارتفاع زیاد مدت نه سال آب آن

منجمد بوده و تنها مدت سه ماه از آب و سواحل آن استفاده شد .
میتواند این جهیل مانند جهیل زرکول و چقمقتین دارای آب
شیرین و رنگ نیلگون را دارا بوده منظرهء خیلی
قشنگ و دلچسپ را بوجود می آورد که برای سیاحین جالب
و دیدنی میباشد . (جهیل های فوق الذکر از لحاظ توریستیکی
حایز اهمیت خاص بوده هرگاه زمینه مسافرت سیاحین به آنجا
مساعد گردد عاید سرشار نصیب کشور ما خواهد شد .)

ارتفاع جهیل شیوا از سطح بحر به ۳۰۵ متر رسیده منبع
یخچالی را دارا است طول آن یازده کیلومتر و عرض آن به هشت
کیلومتر میرسد.

د : اقلیم افغانستان :

افغانستان تقریباً در وسط آسیا موقعیت داشته بادر نظر
داشت عرض البلد ها (۲۹ درجه ۲۲ دقیقه و ۳۸ درجه و ۲۹ دقیقه
عرض البلد شمالی) ، ارتفاع از سطح بحر (برجستگی ها
و وجود سلسله جبال و سطوح هموار کم ارتفاع و مرتفع از ۲۵۰
متر تا ۷۰۰۰ متر در تغییر است) ، بعد مسافه از بحر
(افغانستان من حیث یک واحد سیاسی محصور به خشکه بوده
و نزدیک ترین فاصله از بحر ۳۹ کیلومتر میباشد یعنی از کوه
های چگاهی که در جنوب حوزه هلمند واقع است به خلیج عمان
نسبت به هر نقطهء افغانستان کمترین فاصله را دارا میباشد) ،
ساحهء فشار بلند (نسبت تقسیمات اقلیمی روی زمین که

از طرف علماتثبیت گردیده است بین عرض البلد های ۵ درجه و ۳ درجه ساحه فشاریلند تشکیل شده (، نوعیت احجار واشجار که از جمله عوامل موثر تعیین کننده اقلیم میباشد میتوان اقلیم افغانستان را بررسی کرده اقلیم بری را بآن اطلاق کرد یعنی خصوصیت اقلیم بری عبارت است از رطوبت نسبتی کم تابستان گرم و زمستان سرد و مقدار بارندگی سالانه بطور اوسط کمتر از ۲۵ سانتی متر میباشد .

چنانچه قبلاً ذکر شد علی الرغم آنکه اقلیم افغانستان بادر نظر داشت تقسیمات اقلیمی کره، ارض و سایر خصوصیات بری میباشد اما نظر به دلایل زیاد هر منطقه نظریه عوارض طبیعی خود خصوصیات جداگانه دارد و این خصوصیات بیشتر به عرض البلد ، ارتفاع از سطح بحر، وضع توپوگرافی، سمت افتاده، سلسله جبال نوعیت احجار واشجار وغیره وابسته میباشد.

عرض البلد :

در مرحله اول هرگاه خصوصیات اقلیمی افغانستان از لحاظ عرض البلد مورد دقت و ارزیابی قرار گیرد دیده میشود که افغانستان بین عرض البلد های ۲۹ درجه و ۳۰ دقیقه و ۳۸ درجه و ۳۱ دقیقه شمالی واقع است و در اوقات اعتدال یعنی اول حمل و اول میزان که اشعه آفتاب در خط استوا عمود

میتابد درجنوبی ترین نقطهء افغانستان زاویه تابش آفتاب
(۹۰ درجه منفی ۲۹ درجه و ۳۰ دقیقه مساوی به ۶۰ درجه و ۳۰
دقیقه) خواهد بود درحالیکه در شمالی ترین نقطهء افغانستان
زاویه تابش آفتاب کم بوده به (۹۰ درجه منفی ۳۸ درجه و
۳۱ دقیقه مساوی به ۵۱ درجه و ۲۹ دقیقه) تنزیل میکند
بطورمثال کابل که تقریباً در وسط افغانستان قرار دارد درموسم
های مختلف سال بادر نظر داشت زاویه تابش آفتاب چنین بررسی
میگردد :

در اعتدال یعنی (بهار و خزان) $90^{\circ} - (34^{\circ} 33') = 55^{\circ} 27'$

در انقلاب شمسی (تابستان و $90^{\circ} - \{(34^{\circ} 33') - (23^{\circ} 30')\}$)

(زمستان) $90^{\circ} - 11^{\circ} 03' = 78^{\circ} 57'$

$90^{\circ} - \{(34^{\circ} 33') + (23^{\circ} 30')\}$

$90^{\circ} - (58^{\circ} 13') = 31^{\circ} 57'$

دراول سرطان زاویه تابش آفتاب در کابل به

۷۸ درجه ۵۷ دقیقه رسیده و درجه هوا رو به گرمی

می نهد در حالیکه در اول جدی زاویه تابش آفتاب

در کابل به ۳۱ درجه ۵۷ دقیقه تابیده از این رو هوا رو به

سردی می نهد. با در نظر داشت مطالب فوق هرگاه نقاط

مختلف افغانستان را که در عین عرض البلد قرار داشته باشد

مطالعه گردد دیده میشود که از لحاظ آب و هوا و نوعیت اقلیم

فرق زیاد در آن بملاحظه میرسد چه ارتفاع ، صورت افتاده ، سلسله جبال ، خط وسیر جریانات جوی وغیره درگرمی وسردی نقاط نقش بسزا دارد مثلاً شهرهای (کابل ۳۴ درجه و ۳۱ دقیقه ، جلال آباد ۳۴ درجه ۲۶ دقیقه ، چغچران ۳۴ درجه و ۳۱ دقیقه) که تقریباً دریک عرض جغرافیای قراردارند از لحاظ جوی درجریان سال اختلاف زیاد در آنها دیده میشود چه ارتفاع در اقلیم بیشتر رول داشته و بادر نظر داشت ارتفاع اقلیم افغانستان به چند منطقه مختلف تقسیم میگردد .

۱- ارتفاع :

مناطقیکه کمتر از ۹۰۰ متر ارتفاع دارد از لحاظ وضع فزیک می توان اصطلاح دشت رابآن اطلاق کرد . چون این مناطق سطح هموار دارد اقلیم آن شباهت زیاد به مناطق صحرای ونیمه صحرائی دارد اوصاف اقلیم صحرای آنست که در طول سال مقدار بارندگی بسیار کم و وقفه ثی باشد و همچنان تغییر درجه حرارت درجریان شب و روز و در ظرف سال بیشتر بملاحظه میرسد . مناطقیکه در این نوع اقلیم نیمه صحرای شامل میباشد عبارت اند از :

صفحات شمال افغانستان مانند بغلان ، کندز ، مزار شریف و شبرغان ، صفحات شرقی وجنوبی افغانستان مانند ننگرهار ، لغمان ، فراه ، نیمروز ، لشکرگاه ، گرشک ، ریگستان ، دشت بکوا ، مارجه ، دشت خاشرود وغیره .

۲- مناطقی که ارتفاع آن بین (۹۰۰) (۱۳۰۰) متر باشد حصه از دامنه ها شمال هندوکش دامنه سلسله جبال غوروات، حوزه کندهار ودره وسطی و سفلی هریرود در این نوع اقلیم شامل اند این نوع اقلیم دارای تابستان نسبتاً گرم و زمستان شدید نبوده بندرت سردی آن به ده درجه تحت صفر تنزیل میابد بارندگی این نواحی از ۲۰۰ ملی متر کمتر میباشد که غالباً به صورت باران و بعضاً بصورت برف ظاهر میگردد.

۳- مناطقی که بین ارتفاع (۱۳۰۰-۲۴۰۰) مترواقع اند دارای آب و هوای نسبتاً معتدل بوده و چهار فصل سال آن مشخص و از هم متمایز اند تابستان آن دارای حرارت شدید نبوده و سردی زمستان بعضی از این مناطق شدید و طاقت فرسا میباشد رطوبت بشکل باران و برف و آنهم در فصل زمستان و بهار صورت گرفته و بیشتر از ۴۰۰ ملی متر میباشد. این منطقه اقلیمی شامل کابل، غزنی، کتواز، قسمتی از بدخشان و هزاره جات ودره علیای کنرو غیره میباشد.

۴- مناطقی که به ارتفاع بیشتر از (۲۴۰۰) تا (۳۰۰۰) متر از سطح بحرواقع اند این مناطق عموماً کوهستانی بوده آب و هوای آن سرد و اختلاف درجه حرارت در طول سال به صورت بارز بملاحظه میرسد.

۵- مناطقی که دارای ۳۰۰۰ تا ۴۰۰۰ متر ارتفاع داشته باشند دارای زمستان شش الی هفت ماه میباشد قسمت از حوزه

نورستان ، قسمت بزرگ از بدخشان و هزاره جات در این منطقه ، اقلیمی شامل اند.

۶ - مناطقی که بیشتر از ۴۰۰۰ متر از سطح بحر ارتفاع دارند غیر قابل اسکان بوده و توسط برفهای دائمی و کتله های یخچالی پوشیده میباشد (به استثنای سطح مرتفع پامیر که حتی در مناطق هموار نیز چهار هزار متر از سطح بحر ارتفاع داشته سرزمین قابل سکونت را برای مردم مالدار قرغیز تشکیل میدهد).

سمت افتاده سلسله جبال نیز در آب و هوای يك منطقه اثرمی اندازد یعنی زاویه تابش آفتاب در نشیبی های شمالی و جنوبی سلسله هندوکش ، کوه بابا ، فیروزکوه و سایر سلسله جبال افغانستان که سمت افتاده آنها شرقاً غرباً قرار دارد اختلاف دارد . در اکثر نشیبی های شمالی که میلان دامنه سلسله جبال زیاد است تابش آفتاب بشکل مماس بوده و حتی در بعضی حصص خاصتاً در ایام زمستان اشعه آفتاب در آن نمی تابد در حالیکه در نشیبی های جنوبی میلان اشعه آفتاب با میلان دامنه های سلسله جبال تقریباً به زاویه قائمه نزدیک میگردد از این رو دامنه های جنوبی در ایام زمستان بمقایسه ماحول گرمتر میباشد بناءً دامنه های جنوبی دائماً گرم و خشک و دامنه های شمالی سرد و مرطوب میباشد.

این موضوع را نیز باید بخاطر داشت که در نشیبی های جنوبی که در سمت مخالف جریان باد های موسمی زمستانی قرار دارند اندازهء رطوبت و بارندگی آنها نسبت به نشیبی های شمالی کمتر است بطورمثال مقدار بارندگی سالنگ شمالی نسبت به سالنگ جنوبی بیشتر است . مراکز فشار بلندوپست نیزه اقلیم يك منطقه موثر است هرگاه از خط استوا بطرف قطب برویم به مراکز فشار بلند و پست رو برو میگردیم چنانچه فشار را از نظر عرض های جغرافیایی یعنی از صفر درجه تا ۹۰ درجه قرار ذیل تثبیت کرده اند .

از صفر درجه الی پنج درجه ساحهء فشار پست از ۵ درجه تا ۳۰ درجه فشار بلند از ۳۰ درجه تا ۶۰ درجه فشار پست و از ۶۰ درجه تا ۹۰ درجه فشار بلند تشکیل میگردد .

بصورت عموم در ساحه فشار بلند آب و هوا خشك آسمان صاف و مقدار بارندگی بسیار کم است در عرض البلد های ۳۰ درجه و ۳۵ درجه بصورت عموم دشت ها و صحراهای جهان قرار دارد بعضی نواحی افغانستان در تحت این ساحه قرار میگیرد بنا بر آن افغانستان از تاثیر ساحه فشار بلند ۳۰ درجه برکنار نمی ماند بهمین لحاظ اقلیم بری را وانمود میسازد علاوه برفکتور ها ثیکه فوقاً ذکر شد نوعیت خاک و نوعیت اشجار نیز بر اقلیم يك منطقه اثر وارد میکند. نظریه تحقیقات که در بارهء احجار افغانستان صورت گرفته است احجار نوع آهکی و الکلی (Alkaly) در اکثر حصص از اراضی افغانستان عمومیت داشته و این نوع خاک ها و یا احجار عموماً در نقاط خشك و نیمه

صحرای بملاحظه میرسد سرزمین افغانستان نیز که ازین نوع خاکها متشکل است منطقه نیمه صحرای و خشک را وانمود میسازد. نوعیت اشجار آن نیز ازبته ها و درختان برگ ریز زیروفایت (Xerophyte) که مشخصه نباتات نیمه صحرای است تشکیل میگردد.

حرارت :

حرارت از جمله عناصر اساسی اقلیمی يك منطقه محسوب شده هرگاه حرارت نقاط مختلف روی زمین مورد بررسی قرارگیرد دیده میشود که نقاط مختلف روی زمین دارای حرارت یکسان نبوده بلکه در نقاط مختلف به درجات مختلف حرارت برمی خوریم چه درجه، حرارت يك منطقه به طول زمان، دوایر عرض البلد، ارتفاع و غیره ارتباط داشته ارتفاع از همه مهمتر تلقی میگردد بناء هرگاه درجه، حرارت کابل، جلال آباد و چغچران را که تقریباً در يك عرض البلد قرار دارند تحت مذاقه قرار دهیم چون هر يك از این نقاط از لحاظ ارتفاع اختلاف زیاد دارد از این رو در جریان سال در درجه، حرارت آنها نیز اختلاف فاحش بملاحظه میرسد بناء هر قدر ارتفاع زیاد شود بهمان اندازه درجه، حرارت کم میشود.

این مسئله واضح شده است، قرار اظهار علمای اقلیم شناسی خاصاً Strahler درجه، حرارت در هر صد متر ارتفاع در نقاط مرطوب ۶۵، درجه و در نقاط خشک تقریباً يك درجه حرارت تنزیل میکند.

همچنان هر قدر اختلاف درجهء حرارت در يك منطقه زياد باشد نشان دهندهء آنست كه اين منطقه يايك سرزمين كوهستانی است و يايك منطقه صحرای را نمايندگی ميكنند مثلاً درجهء حرارت اعظمی و اصغری بعضی از شهرهای افغانستان در دوران ماه های سرد سال و گرم سال ذيلاً ارائه ميگردد .

جدول شماره (۳) درجه حرارت اعظمی و اصغری بعضی از شهرهای افغانستان را نشان ميدهد

اسم محل	درجه حرارت اعظمی به سانتی گريد	ماه	درجه حرارت اصغری به سانتی گريد	ماه
فرا	۴۸	سرطان	-۱۱٫۹	قوس
لشکرگاه	۴۶٫۷	جوزا	-۱۵٫۰	جدی
کندهار	۴۶٫۵	سرطان	-۱۲٫۱	جدی
جلال آباد	۴۸٫۴	اسد	-۵٫۵	جدی

از جدول فوق چنین نتیجه گرفته میشود كه اختلاف درجه حرارت در اين نقاط زياد بوده حتی از ۶۰ درجه تجاوز ميكنند كه با اين نوع اختلاف تنهادر نقاط صحرای و دشتی برميخوريم .

هرگاه بخواهيم درجه حرارت يك منطقه را بررسی كنيم بایست حد وسطی حرارت يك منطقه را در طول چندین سال مطالعه نموده اوسط آنرا دریافت کرده درجه حرارت وسطی يك منطقه معلوم ميگردد .

جدول شماره (۴) حرارت وسطی چند نقطه را نشان میدهد

اسم محل	حرارت وسطی به درجه سانتی گرید	اسم محل	حرارت وسطی به درجه سانتی گرید
بغلان	۱۴,۷	بامیان	۶,۸
هست	۱۹,۵	چغچران	۶,۵
فیض آباد	۱۳,۳	فراه	۱۹,۷
هرات	۱۶,۶	جلال آباد	۲۱,۵
کابل	۱۱,۷	خوست	۱,۷
سالنگ شمالی	-۰,۵	سالنگ جنوبی	۲,۵
تالقان	۱۴,۷	زرنج	۲۰,۶

رطوبت و بارندگی :

رطوبت و بارندگی يك منطقه به مراکز فشار هوا، ساختمان اراضی و جبهه های سرد و گرم ارتباط مستقیم دارد مقدار بارندگی اکثراً در مناطقی که دارای فشار پست است بیشتر میباشد اما در ارتفاعات نسبت تنزیل درجه حرارت رطوبت زودتر بحالت اشباع قرار میگیرد و از این لحاظ بارندگی در ارتفاعات و سلسله جبال نیز بیشتر میباشد بعضاً نسبت برخورد جبهه های گرم و سرد در نقاط صحرای نیز بارندگی های موقت و سیلابی و بعضاً دوام دار را بار می آورد.

با در نظر گرفتن موقعیت از لحاظ جغرافیایی و واقع بودن آن در مراکز فشار بلند باعث میگردد تا خصوصیات اقلیم بری و نیمه صحرای با افغانستان ببخشد چه بصورت عموم هوای

صاف، رطوبت کم، اختلاف درجه، حرارت، بارندگی های کم دوام خصوصیات اقلیم بری را به افغانستان داده است. باوجود آنهم تفاوت و اختلاف در ارتفاع مناطق مختلف افغانستان از لحاظ مقدار رطوبت و بارندگی باهم اختلاف دارند و کتله های هوای سرد که درمواسم مختلف سال افغانستان را متاثر میسازد باعث ایجاد رطوبت و بارندگی میگردد که عبارت اند از:

درموسم زمستان جبهه های سرد سایبریا داخل صفحات شمال افغانستان شده باعث برفباری میگردد درموسم تابستان کتله های گرم مونسون هند از استقامت شرقی و جنوب شرقی داخل افغانستان شده در نقاط مرتفع سپین غر، سلسله جبال سلیمان و دامنه های این سلسله جبال بارندگی تولید کرده و درنواحی جلال آباد باعث باد های گرم میگردد. در اواخرموسم زمستان و اوایل بهار رطوبت که از اوقیانوس اطلس منبع میگردد از سمت غرب و شمال غرب داخل افغانستان شده سطوح مرتفع مرکزی و سایر نقاط مرتفع و کوهستانی هندوکش را متاثر میسازد و باعث بارندگی های مفید در این نواحی میگردد.

درموسم تابستان هوای مرطوب خلیج فارس که از غرب و جنوب غرب وارد افغانستان میشود بارندگی موقت کم دوام را در نواحی کوهستانی و فرازکوه ها بارمی آورد.

در افغانستان نزول برف و باران با ارتفاع و موسم سال ارتباط میگرد ریژیم بارندگی و تقسیمات آن در طول سال در سراسر مناطق هموار کشور با کمی اختلاف تقریباً مشابه میباشد اما در نقاط مرتفع بیشتر است. مثلاً مقدار بارندگی در سالنگ ها زیاد بوده و این کیفیت از لحاظ است که نقاط مرتفع سرد تر بوده رطوبت نسبتی در آنها زود تر بحالت اشباع میرسد.

جدول شماره (۵) مقدار بارندگی نقاط مختلف افغانستان را بادر نظر داشت ارتفاع شان نشان میدهد.

مراکز هوائشناسی	موقعیت	ارتفاع از سطح بحره متر	فصل بارندگی	بارندگی سالانه به میلی متر
سالنگ شمالی	کوهستانی مرکزی	۳۳۵۰	بهار و زمستان	۱۲۳۶
کابل	مرکزی	۱۸۰۳	بهار و زمستان	۳۶۲
جبل السراج	مرکزی	۱۶۳۸	بهار و زمستان	۵۶۶
خوست	جنوبی	۱۱۸۵	بهار و تابستان و زمستان	۵۸۲
هرات	شمال غرب	۹۶۴	بهار و زمستان	۲۲۰
میمنه	شمال غرب	۸۵۸	بهار و زمستان	۳۷۰
لشکرگاه	جنوب غرب	۷۸۰	بهار و زمستان	۷۶۰۲
جلال آباد	شرق	۵۵۲	بهار و زمستان	۲۴۲۰۹
کندز	شمال	۴۳۰	بهار و زمستان	۳۲۱۰۰

از مطالعه جدول فوق چنین نتیجه گرفته میشود :

- مقدار بارندگی در نقاط مرتفع نسبت به نقاط هموار و کم ارتفاع بیشتر است مثلاً در سالنگ شمالی (۳۳۵۰ متر ارتفاع)

اندازه بارندگی نسبت به ساحه لشکرگاه (۷۸۹ متر ارتفاع) زیاد بود ۱۶ مرتبه اضافه تر محاسبه گردیده است.

— در نقاط مرتفع هواسرد بوده تعداد روزهای بارندگی آن زیاد است علاوه بر ارتفاعات بارندگی بشکل برف بوده و در نقاط که ارتفاع آن از ۸۰۰ متر پایین تر قرار دارد مانند استشین های لشکرگاه، فراه و جلال آباد نظریه حرارت زیاد و موقعیت منطقه برف باری در آن صورت نمیگیرد.

— نشیبی های جنوبی که درست مخالف جریان بادهای موسمی قرار دارد اندازه رطوبت و بارندگی آنها نسبت به نشیبی های شمالی کمتر است.

فشار هوا:

ذرات هوا که از عناصر اکسیجن، هایتروجن، نایتروجن، کاربن دای آکساید و غیره عناصر متشکل است دارای وزن بوده حایز فشار میباشد بناءً فشار هوا در نقاط هموار و کم ارتفاع زیاد تر و در نقاط مرتفع کمتر شده میرود. یعنی در سطح بحر فشار هوا بعد از اعظمی رسیده و هر قدر از سطح بحر بلندتر برویم فشار هوا کمتر میگردد فشار هوا توسط بارومتر اندازه میشود یعنی فشار هوا در سطح بحر ۱۰۳۱ میلی بار یا (۷۶۰ میلی متر) اندازه شده است بناءً فشار اتموسفیر با ارتفاع تناسب معکوس دارد

یعنی هر قدر ارتفاع زياد شود فشار هوا كم شده ميروند (يعني ارتفاع ستون سيماب در ارتفاعات تنزل ميكنند).
 جدول شماره (٦) فشار هوا را در ارتفاعات مختلف مي بينيم .

ارتفاع ستون سيماب به ميلي متر	ارتفاع از سطح بحره متر	ماه	اسم محل استيشن
٦٨١,٢	٣٣٥٠	اكتوبر	سالنگ شمالي
٨٢٤,٨	١٨٠٣	جنوري	كابل
٩١٠,٠٠	٦٦٤	نوامبر	هرات
٩٥٦,٢	٥٥٢	جنوري	جلال آباد
٩٧٠,٣	٤٣٠	جنوري	كنديز
٩٧٧,٣	٣٧٤	جنوري	مزار شريف

از جدول فوق بصورت واضح معلوم ميگردد كه هر قدر ارتفاع كم شود فشار هوا زياد شده و هر قدر ارتفاع زياد شود فشار هوا كم ميگردد يعني ارتفاع با فشار هوا معكوساً متناسب است همچنان از آن نتيجه گرفته ميشود كه تحت هر نوع شرايط جريان باد دائماً ا ز مراكز فشار بلند به استقامت فشار پست صورت ميگيرد .

باد ها :

باد ها عبارت از حركت حجم معين ذرات هوا است كه به اثر بميان آمدن فشار قوي و فشار ضعيف بوجود مي آيد. عموماً نقاط كوهستاني و مرتفع و سطوح مرتفع نسبت سردی و رطوبت

نظریه ماحول دارای فشار زیاد میباشد و نقاط کم ارتفاع نظریه گرمی و خشک بودن دارای فشار ضعیف میباشد بناءً سرزمین های هموار و کم ارتفاع افغانستان در تابستان مرکز فشار پست را تشکیل داده و نقاط مرتفع و کوهستانی که سرد تر و مرطوب تر است مرکز فشار بلند را بوجود می آورد روی همین اصل جریان باد ها عموماً از نقاط مرتفع و کوهستانی بسمت مناطق هموار میوزد .

مثلاً کوه ها سالنگ در ایام تابستان که نسبت به مناطق ماحول خود سرد تر است فشار بلند را تشکیل داده و ساحه پروان، کابل و مناطق ماحول آن که دارای ارتفاعات کم تر اند ساحه فشار پست را بوجود می آورد بناءً بادهای از سمت شمال وزیده حوزه جبل السراج، چاریکار، کوه دامن و کابل را متاثر میسازد و این باد ها بنام باد های پروان مسمی است بصورت عموم این باد ها در جریان تابستان هر روز بعد از ظهر صورت میگرد .

در حوزه هرات، فراه، سیستان و نیمروز نیز این وضع جریان داشته به معنی اینکه ساحه فیروز کوه، سیاه کوه و غیره سلسله جبال این منطقه در ایام تابستان محیط نسبتاً سرد را نظر به مناطق ماحول بوجود آورده است در ساحه هرات، فراه، نیمروز و چغانسور، سیستان و هلمند يك محیط گرم را در این ایام سال پدید می آورد باد ها از سمت شمال بسمت جنوب می وزد و این باد ها بنام بادهای ۱۲ روزه هرات شهرت دارد .

این وضع در سایر نقاط افغانستان نیز جریان داشته بادهای از سمت فشار قوی به سمت فشار ضعیف چه در ساحات وسیع و چه در يك محل كوچك بوجود می آید .

تصنيف اقليم افغانستان :

بادر نظر داشت درجه ، حرارت ، رطوبت و بارندگی ، مراکز فشار پست و بلند میتوان مناطق اقلیمی افغانستان را به ترتیب ذیل تصنيف کرد .

۱- اقليم صحراي در جنوب غرب کشور

۲- اقليم مونسون در جنوب شرق کشور

۳- اقليم مدیترانه ، در صفحات شرقی

۴- اقليم استپ در نقاط هموار بين ارتفاع ... ۱ تا

۲۵۰۰ متر

۵- اقليم ناحیه الپاین تندرا (بين ۲۵۰۰ تا ۳۰۰۰ متر)

۶- اقليم کوهستانی بين ارتفاع ۳۰۰۰ مترو بالاتر از آن

۱- اقليم صحراي : در این نوع اقليم اوصاف مانند اختلاف

درجه ، حرارت در جریان روز و شب و در جریان سال ، یعنی درجه ،

حرارت در جریان روز به ۳۵ تا ۴ درجه بلند میشود و در جریان

شب درجه ، حرارت تنزیل کرده به ۵ تا ۱۰ درجه میرسد . (که يك

اختلاف ۳۰ تا ۳۵ درجه را نشان میدهد همچنان در جریان سال

این اختلاف بیشتر بملاحظه میرسد .) و مقدار بارندگی در جریان

سال خیلی کم بوده از ۶۰ تا ۱۰۰ ملی متر بیشتر نمی باشد .

اختلاف درجه، حرارت باعث گرم شدن و سرد شدن سنگ ها
واحجار در این مناطق شده سنگ ها را از هم پارچه و به
ریگ مبدل میسازد و در نتیجه توده های خورد و بزرگ ریگی
بشکل دیون Dune و یاتپه های ریگی از نقطه به نقطه،
دیگرتوسط باد ها انتقال می یابد.

نباتات در اینجا خیلی کم و محدود است و اگر هم موجود
باشد بشکل خاص مثلاً بته های پست قامت، خارپشته و یاجاروبته
بمشاهده میرسد. آبهای جاری در این مناطق کمتر پدید آمده زیرا
موقعیکه بارندگی صورت میگرد يك مقدار این بارندگی اراضی
ریگی جذب شده و مقدار دیگر به بخار مبدل میگردد. این نوع
مشخصات اقلیمی را از ناحیه جنوب غربی کشور یعنی جنوب
گرشك، تمام ولایات نیمروز، جنوب ولایت فراه، سیستان و غیره سراغ
کرده میتوانیم.

اقلیم مونسون :

خصوصیت اقلیم مونسون آنست که در جریان تابستان دارای
بارندگی بوده اما در فصل متعاقب آن خشکی پدید آید این نوع
اقلیم را در آسیا و بعضی حصص دیگر میتوان مشاهده کرد مثلاً
در جریان تابستان دریایای بخرهند فشار یلند یا آنتی سیکلون
(Anti Cyclone) بوجود آمده در حالیکه در دشت های
ترکستانات نسبت درجه حرارت زیاد فشار پست یا
(Cyclone) بوجود می آید این تغییر فشار باعث آن میگردد

تاجریان هوای مرطوب و سرد بخرهند از فراز مناطق جنوب و جنوب شرق آسیا به مناطق گرم دشتهای ترکستان حرکت کند این بادهای مرطوب در دامان کوه های همالیا، کوه های سلیمان و سایر مناطق وزیده باعث بارندگی های زیاد میگردد چون منطقه پکتیا دریک حصه در دامان کوه های سلیمان قرارداد از این رو این منطقه خاصاً منطقه خوست و نواحی مجاور آن از رطوبت مونسون بهره مند میگردند. رطوبت مونسون باعث سرسبزی و بوجود آمدن جنگلات گردیده درختان ارچه، بلوط نشتر، جلفوزه و غیره در اینجا بکثرت نمو کرده باعث بوجود آمدن جنگلات معمور گردیده است.

در این منطقه بارندگی عموماً بشکل باران بوده بندرت برف باری صورت میگرد. مقدار بارندگی آن بین ۴۶. و ۶۸. ملی متر قید شده است. (۱)

اقلیم مدیترانه ای :

خصوصیات اقلیم مدیترانه ای آنست که دارای تابستان خشک و بسیار گرم و زمستان معتدل و بارانی باشد. حد وسطی حرارت این منطقه از ۲۲ درجه سانتی گیرید تجاوز نمیکند و مقدار بارندگی در طول سال از ۳۰۰ تا ۴۰۰ ملی متر میرسد، بارندگی عموماً بشکل باران بوده برف باری در آن بملاحظه نمیرسد در این نوع اقلیم بنا بر تحقیقات علمی هواشناسی تنها حوزه ننگرهار آمده میتواند و بس چه نباتات بخصوص

(۱) بلوتن های هوانوردی. وزارت ترانسپورت. کابل: موسسه مینورولوژی،

مدیترانه‌ئی که عبارت باشد از زیتون، گز، خاندان نارنج باب ولیمو در این حوزه بکثرت دیده شده میتواند علاوهً نباتات مانند نیشکر، خرما، برنج که از نباتات منطقه تحت استوایی است نیز زرع و تولید می‌گردد.

اقلیم منطقه استپ :

اوصاف بارز این منطقه اقلیمی عبارت از داشتن آب و هوای بری، اختلاف درجه حرارت شبانه‌روزی و سال (تا ۲۰ درجه سانتی‌گرید در روز و شب و تا ۳۵ درجه سانتی‌گرید در جریان سال) و بارندگی در ایام زمستان و آنهم در حدود ۳۰۰ ملی متر. در این منطقه اقلیمی اکثر حصص از علف پوشیده شده بته‌های پست قامت و در بعضی جاها نیز در آن بملاحظه می‌رسد. چون اکثر حصص این منطقه از علف زارها پوشیده شده از این لحاظ برای پرورش حیوانات اهلی خیلی مساعد بوده در اکثر حصص این مناطق مردم به تربیه مویشی اشتغال دارند در این منطقه اقلیمی حصص زیاد افغانستان شامل بوده و سلسله هندوکش منطقه استپ افغانستان را بدو حصه تقسیم کرده است استپ شمال افغانستان که به دامن‌های شمالی هندوکش اخذ موقع کرده است شامل بغلان، کندز، میمنه و هرات و منطقه دامن جنوبی شامل منطقه کندهار، غزنی، پروان، کاپیسا و کابل می‌گردد. در این منطقه اقلیمی جاهائیکه دارای آب کافی باشد زراعت حبوبات، غله چلات و میوجات انکشاف

نموده است.

منطقه تندرای الپاین :

در ارتفاعاتی که ساحه اشجار قطع گردد و نباتات بشکل بته های پست قامت و علف زار در آن مشاهده شود بحیث اقلیم منطقه تندرای الپاین شناخته میشود البته در عرض البلد ۳۰ درجه شمالی ساحه الپاین تندرا بین ارتفاعات ۲۹۰۰ متر و ۳۵۰۰ متر مشاهده میرسد در حالیکه ساحه الپاین تندرا در منطقه استوایی به ارتفاع ۴۰۰۰ متر و ۴۵۰۰ متر موقعیت دارد. در افغانستان اقلیم منطقه تندرای الپاین عموماً بین ارتفاعات ۲۵۰۰ و ۳۰۰۰ متر ارتفاع مشاهده شده میتواند. سطح مرتفع ناور، اکثر حصص نواحی غزنی و بامیان نشیبی های مرتفع کوه بابا، سفیدکوه و سیاه کوه محیط الپاین تندرا را در افغانستان و انمود میسازد. در این منطقه بارندگی عموماً بشکل برف بوده و آنهم در ماه های زمستان صورت میگیرد یخ بندی از ماه سنبله شروع میگردد. (۱)

اقلیم کوهستانی و نقاط مرتفع :

در این منطقه اقلیمی ارتفاع اکثر حصص آن از ۳۵۰۰ متر بلند تر قرار داشته درجه حرارت در این ارتفاع تنزیل میکند اما برخلاف مقدار بارندگی و رطوبت بیشتر میگردد. هرنوع کتله های مرطوب و جبهه های سردیکه از نقاط کوهستانی میگذرد

(۱) غلام جیلانی عارض: اقلیم افغانستان. کابل: نشرات پوهنتون کابل. ۱۳۴۸. ص. ۱۲۱.

و باعث تکاثف رطوبت شده و رطوبت بحالت
اشباع قرارمیگیرد و باعث بارندگی میگردد بناءً بارندگی
درین ارتفاع زیاد بوده بطورمثال سالنگ شمالی و سالنگ جنوبی
بهترین نمونه اقلیم کوهستانی است همچنان سایر نقاط
کوهستانی که ۳۵۰۰ متر بیشتر ارتفاع دارند تحت شرایط این
نوع اقلیم قرار گرفته برفهای دایمی و یخچالها در آن بملاحظه
میرسد.

فصل سوم

اوضاع بشری افغانستان

از سرآغاز تاریخ بشری انسانها بحیث يك موجود اجتماعی در يك محدودهء طبیعی به زندگی پرداخته و درید و مرحله تحت شرایط ناگوار طبیعی قرار گرفته بودند مظاهر طبیعی بهر وضع و حالتی که وجود داشت یعنی با محیط سازگار و یا محیط ناگوار طبیعی روبرو بود و می بایست محیط بود و باش خود را انتخاب و در آنجا مستقر میگردید و انسانها مجبور گردیدند تا برای حفظ بقای خود با عوامل ناگوار طبیعی مجادله کنند و تمام فعالیت های خود را با همکاری يك دیگر و مطابق استعداد خود شروع کردند.

پدیده های طبیعی که برای شرایط زندگی بشر مساعد بود آنرا بخوبی استفاده نموده و از آن استقبال صورت می گرفت و آنچه مخالف میل ایشان قرار می گرفت با وسایل دست داشته خود آنرا بمیل و آرزوی خود تغییر میدادند باین ترتیب موضوع تاثیر انسان بالای طبیعت، از طبیعت بالای انسان و هم تاثیر متقابل بین خود انسانها بمیان آمد.

و سیله عمده واساسی درحین تغییر اوضاع مختلف طبیعی عبارت ازکار وعمل انسانست که درنتیجه آن قوا و روابط اجتماعی تولید را بمیان آورده وروشهاوطرق زندگی بین گروههای مختلف انسانی را برقرارساخت. علاقه و اشتیاق به زندگی اجتماعی وبرقرارساختن تفاهم بین يك دیگر ازجمله عوامل عمده بشمار رفته ودرنزدیک ساختن انسانها بیک دیگر موثرواقع شده چه جماعات بشری درنقاط مختلف کره، ارض بادرنظر داشت عوامل مختلف یابصورت پراکنده ومتفرق ویابصورت گروهی زیست کرده برخی سرزمین های وسیع وخوب را وبرخی دیگر سرزمین کوچک ومحدود را دراختیار خود در آوردند.

بدون شك عوامل چند دراسكان جماعات بشری نقش مهم داشته و آنها عبارت اند از :

ساختمان ورلیف اراضی ، موجودیت آب و ضع آب وهوای مساعد.

جاهائیکه دارای نشیب وفرازبوده ومیل اراضی آن دارای چین وتاب وعموماً ازسنگ زارها وصخره ها متشکل اند برای بود وباش ومحل رهایش نامساعد میباشد سلسله جبال مرتفع سطوح مرتفع وارضی کوهستانی که خصوصیات طبیعی ناگواردارند نفوس بشری را برای ادامه حیات اجازه نداده است چنانچه میدانیم يك برسوم حصه افغانستان را کوهستانات دربرگرفته است از اینرو تمام نقاط مرتفع کوهستانی افغانستان

حیات بشری را محدود میسازد اما در طول دره ها بنا بر شرایط مساعد آن استقرار نفوس بشری را تا یک اندازه محدود اجازه داده است و عموماً باشندگان دره ها حیات مقیمی و نیمه مقیمی دارند.

اراضی کم ارتفاع (نقاطیکه از ۲۰۰۰ متر ارتفاع کمتر دارد) که دارای وادیهای وسیع و حوزه های نسبتاً هموار میباشد تعداد نفوس زیاد را بخود جلب کرده است علاوه نوعیت خاک و مساعدت آب و هوا در استقرار و تمرکز نفوس بشری اثر قابل ملاحظه داشته تعداد کثیر نفوس را بخود جذب کرده است از بنروتراکم نفوس این منطقه نسبت به سایر مناطق فرق میکند مثلاً در اکثر حصص ولایات شمال، غرب و شرق کشور دووحتی سه بار در سال زرع صورت میگیرد و حاصل دهی فی جریب آنها نیز زیاد است از اینرو تمرکز و استقرار بیشتر نفوس را بار آورده است.

اگرچه افغانستان به خشکه محاط بوده و به اوقیانوس ها تماس ندارد اما جریان دریا های خروشان در هر سمت مملکت، جهیل ها و آبهای زیرزمینی مانند چشمه سارها، چاه ها، کاریزها عامل عمده برای تمرکز نفوس بشری بوده از زمانهای بسیار قدیم سواحل دریا ها، کنار چشمه ها، کاریزها و چاهانقاط مساعد را برای تجمع انسانها پدید آورده بود یعنی در اوایل عده زیاد نفوس کشور در جاهای تمرکز و استقرار حاصل کرده

بودند که آب فراوان با شرایط مساعد طبیعی دیگر آماده بوده است. قصبات، قریه ها و شهرها درجا های آباد و انکشاف یافته اند که امکانات آبرسانی در آنجا مساعد و امکان پذیر بوده است. درجه حرارت و آب و هوای مساعد در تمرکز نفوس بشری نیز نقش برآزنده دارد و نقاط که دارای آب و هوای معتدل و مساعد است نفوس بشری بیشتر را بخود جلب کرده است برعکس نقاطیکه دارای آب و هوای نامساعد است تعداد حداقل نفوس بشری را بخود جذب داشته است. نقاط مرتفع نسبت سردی هوا و نقاط صحرای نسبت گرمی و اختلاف درجه حرارت امکانات زندگی بشری را محدود میسازد.

چنانچه فوقاً ذکر یافت که سرزمین افغانستان بنا بر داشتن موقعیت مناسب جغرافیای، سلسله جبال شامخ، جلگه های وسیع، وادیهای سرسبز، دره های شاداب و دریا های خروشان در طول تاریخ زمینه مساعد را برای استقرار و تمرکز نفوس بشری فراهم ساخته است.

تا جاییکه از آثار مکشوفه واضح میگردد که آثار زندگی بشری در افغانستان از زمان بسیار سابق یعنی از دوره سنگ ناتراش شروع شده است انسانهای آن زمان زندگی بسیار ابتدایی داشته در مغاره های کوه ها حیات بسر می بردند. دامنه های سلسله هندوکش و سایر سلسله های افغانستان برای زندگی مغاره نشین مساعد بوده با استناد شواهد باستان شناسی مغاره نشینی از پنجمصد هزار سال باینطرف در مناطق مختلف آسیا معمول

بود، وازشکار چیان مغاره نشین که درافغانستان، چین و ایران میزیستند آثار ازآنها بدست آمده است که تقریباً ۵ هزارسال قدامت دارد مثلاً مغاری قره کمر که اولین بار توسط باستان شناس معروف لوی دوپری مورد تحقیق وکاوش قرارگرفت (قره کمر درهشت میلی شمال ایبک درمجاورت قریه بنام سرکار قراردارد) آثاریکه بدست آمد مانند افزارسنگی چقماقی استخوان حیوانات و خاکستریوده علاوتاً آثاردیگریکه ازنقاط مختلف افغانستان بدست آمده است مرحله به مرحله زندگی انسانها را دردوره حجرمصیقل، دوره، فلزات، استفاده از آلات واسباب فلزی در انکشاف زراعت آغاز شهرنشینی وتمدن جدید را نشان میدهد و سابقه، زندگی بشری را که درنقاط مختلف افغانستان بروی اسناد استوار است واضح میسازد.

تشکیلات اداری افغانستان

الف : سیر تحول اداری :

بادرك آنكه مساحت فعلى كشور افغانستان كه به ۶۵۲۲۲۵ كيلومتر مربع بالغ ميگردد بنا بر وسعت ويا در نظر داشت يك سلسله اصلاحات در شؤن مختلف حيات اجتماعى و اقتصادى مردم افغانستان از جانب سازمانها دولتى در بخش نظام ادارى جهت تنظيم بهتر امور عامه و دولتى و رفع مشكلات از نظر بعد مسافه براى حل و فصل موضوعات مختلف و نيز در قسمت تطبيق پلانهاى انكشافى اقتصادى وغيره اصلاحات لازمديدند تا طبق همين مامول افغانستان را به حوزه هاى ادارى تقسيم كنند

تاجائيكه از او راق تاريخ بر مى آيد تشكيلات ادارى افغانستان از زمان آريانا به اشكال مختلف معمول بود همچنان افغانستان در دوره باختر و خراسان به اشكال و سيستم هاى مختلف به حوزه هاى ادارى تقسيم شده و از جهات مختلف تحت سلطهء حكومت مركزى قرار داشت .

تقسيمات و تشكيلات ادارى جديد افغانستان بصورت منظم از زمان احمد شاه بابا باینطرف شروع گردید احمد شاه بابا بمنظور اداره و تنظيم قلمرو وسيع خود كشور را به ولايات و حكومات اعلى تقسيم كرد . يعنى قلمرو افغانستان در زمان احمد شاه بابا به هشت ولايت و پانزده حكومت اعلى قرار ذيل تقسيم شده بود .

ولایات هشت گانه عبارت بودند از قندهار، هرات، کابل، مزار شریف، خراسان، بدخشان، پنجاب و کشمیر.

حکومات اعلی پانزده گانه عبارت بودند از فراه، میمنه، بلوچستان، لغمان، پشاور، غزنی، دیره، اسمعیل خان، دیره، غازی خان، شکارپور، سیوی (Suvi)، سند، چچه هزاره، لیه، ملتان و سرهند. (۱)

بعد از احمد شاه بابا تغییرات زیاد در وسعت مملکت پدید آمده در تقسیمات اداری نیز تغییرات زیاد و عمده رونما گردید و حتی نظم تقسیمات اداری برهم خورد.

در زمان امیر شرعلی خان باردیگر کوشش بعمل آمد تا نظم اداری باردیگر بمیان آید و از همین رو امیر شرعلی خان قلسرو خویش را از لحاظ تشکیلات اداری به پنج ولایت تقسیم نمود.

۱- ولایت کابل ۲- ولایت قندهار ۳- ولایت ترکستان
افغانی ۴- ولایت هرات ۵ ولایت فراه. امیر شرعلی خان
در امور تنظیم اداری کوشش زیاد کرد قوای اجرائیه که بعد
از زمان احمد شاه بابا پراکنده شده بود دوباره به صورت منظم
ترتیب داد قوه اجرائیه در راس آن صدراعظم قرار داشت بعد
از شاه اختیارات تام داشت وزارت خانه های مانند وزارت

(1) Ganda Singh. Ahmadshah Durani Father of Modern Afghanistan. Bombay: Asia Publishing house. 1959. P353

حریه، خارجه، داخله، مالیه و خزاین جدیداً تاسیس شد ادارات پستی و مخابراتی مرکز، ولایات و خارج پدید آمد، شورای دولت و مجلس کبیر مشورتی (لویه جرگه) بکار شروع کرد.

بعد از امیر شیرعلی خان باردیگر نظم اداری درهم و برهم گردید زمانی که امیر عبدالرحمن خان روی کار شد تشکیلات اداری امیر شیرعلی خان را بکلی رَد کرد و تمام دوایر مملکتی را بشکل مستقل اساس داد اما بصورت عموم اداره نهائی زیر نظر او اجرا میشد تشکیلات اداری وسعت پیدا کرد و در تقسیمات ملکی و اداری نیز تغییر وارد گردید یعنی افغانستان در این وقت بعوض پنج ولایت به شش ولایت حسب ذیل تقسیم گردید.

۱- ولایت ترکستان افغانی - ۲- ولایت بدخشان - ۳- ولایت هرات - ۴- ولایت قندهار - ۵- ولایت فراه - ۶- ولایت کابل.

اداره امور جلال آباد، غزنی، کنر، لغمان، پروان بامیان و غیره توسط حکمران که از طرف شاه تعیین میشد صورت میگرفت. (۱)

موقعی که امان الله خان در سال ۱۹۱۹ م (۱۲۹۷ هـ ش) به سلطنت رسید بعد از حصول استقلال و فراغت از موضوعات سیاسی يك سلسله ریفرم ها را در تمام شئون مملکت طرح کرد برای اولین بار در افغانستان سه قوهء اجرائیه، قضائیه و مقننه

(۱) Imperial Gazetteer of India Afghanistan and Nepal. Superintendent of Government Prints Calcutta, 1900. P.30.

بشكل منظم پديد آمد و چرخ تمام امور مملكت توسط اين سه قوه به دوران انداخته ميشد. قانون اساسي افغانستان را براي اولين بار بميان آورد

تشكيلات منظم واحد هاي اداري كشور كه تا آن زمان بشكل منظم و قانوني تدوين نگرديده بود در سال ۱۳۰۰ هـ ش بنام تشكيلات اساسيه افغانستان تدوين گرديد در اين اساسنامه تمام افغانستان به ۲۱۶ واحد اداري تقسيم شد اين واحد هاي اداري شامل ولايات، حكومت اعلى، حكومت كلان، حكومت درجه اول، دوم و سوم و علاقه دارى درجه اول و دوم بود. واحد هاي اداري افغانستان در آن زمان قرار ذيل بودند. (۱)

الف: ولايات	ب: حكومت اعلى
ولايت كابل	حكومت اعلى سمت مشرقى
ولايت قندهار	حكومت اعلى سمت جنوبى
ولايت هرات	حكومت اعلى ميمنه
	حكومت اعلى فراه

ولايت تركستان

ولايت قطفن و بدخشان

از سال ۱۳۰۰ تا سال ۱۳۴۳ هـ ش تغييرات عمده در تقسيمات اداري افغانستان رونما نگرديد و براي تطبيق

(۱) محب الله، رحمتى. جغرافياى بشرى افغانستان. پوهنتون كابل: ۱۳۶۴ ص. ۸.

قوانین و تسریع کارهای دولتی و امور اجتماعی که سابقاً نسبت عوامل و موانع طبیعی و عدم وسایل ترانسپورت مجهز و سریع در اکثر جاها به نحو بود که مردم برای اجرای امور شکایات و مشکلات ایشان بایستی مسافه و وقت زیاد بمصرف میرسانیدند که در حقیقت ضیاع وقت و مصارف هنگفت برای دولت و هم برای طبقه ناتوان کشور تحمیل میشد بناءً لازم دیده شد تا بادر نظر داشت ملحوظات فوق به تعقیب يك سلسله اصلاحاتی که در امور مختلفه افغانستان موثر واقع گردد از جانب سازمان دولتی روی دست گرفته شد در سال ۱۳۴۳ هـ ش تشکیلات اداری جدید تدوین و تشکیلات سابقه ملغی قرار داده شد باین صورت در سال ۱۳۴۳ هـ ش افغانستان به ۲۹ ولایت تقسیم گردید.

انقسام واحد های اداری باینترتبه به لوی ولسوالی، ولسوالی های درجه اول، دوم سوم و چهارم و علاقه داری ها که هر يك آن داری محاکم عدلی و ابتدائیه و شعبه مالیات و سایر شعبات اداری باشند صورت گرفت. تعداد واحدهای اداری افغانستان به صورت عمومی به ۲۳۴ واحد میرسید. در تقسیمات ملکی افغانستان از سال ۱۳۴۳ تا سال ۱۳۷۰ تعدیلات و تغییرات جزء بعمل آمده است که این تغییرات اساسی نبوده بعضاً ضم يك ولایت به ولایت دیگر و باضم ولسوالی یا علاقه داری با واحد های ماحول صورت گرفته است. جدول شماره (۷) ولایات افغانستان را بامساحت، مرکز ولایت تعداد قریه های آن

و فرعی و تعداد واحدهای اداری نشان میدهد (۱).

جدول شماره ۷

شماره	ولایت	مساحت به کیلو متر مربع	مرکز ولایت	تعداد قریه های اصلی و فرعی	تعداد لوی ولسوالی	تعداد ولسوالی	تعداد علاقه داری
۱	هرات	۶۳۱.۳	هرات	۱۷۷۶	—	۱۲	۳
۲	هلمند	۶۱۸۲۹	لشکرگاه	۱۳۹۰	—	۱۱	۱
۳	فراه	۴۷۷۸۸	فراه	۸۶۲	—	۷	۱
۴	کندهار	۴۷۶۷۶	کندهار	۱۸۶۵	—	۱	۲
۵	پنجشیر	۴۷۴.۳	فیض آباد	۱۶۲۲	—	۶	۶
۶	نیمروز	۴۱۳۵۷	زرنج	۵۷۳	—	۳	۱
۷	ارزگان	۲۹۲۹۵	ترین کوت	۲۴۸	—	۸	۱
۸	غور	۲۸۶۶۹	چغچران	۱۹۲۶	—	۵	۱
۹	جوزجان	۲۶۶۸۶	شبرغان	۹۳۵	—	۷	۵
۱۰	غزنی	۲۳۳۷۸	غزنی	۳۰۱۸	—	۱۰	۵
۱۱	فاریاب	۲۱۱۴۶	میمنه	۸۶۸	—	۶	۴
۱۲	بادغیس	۲۰۰۷۸	قلعه نر	۷۵۶	—	۴	—
۱۳	پکتیکا	۱۹۳۳۶	شرن	۹۳۷	—	۳	۱
۱۴	بامیان	۱۷۴۱۴	بامیان	۱۷۶۸	—	۴	۱
۱۵	زابل	۱۷۲۹۳	قلات	۱۴۸۵	—	۵	۳
۱۶	بغلان	۱۷۲.۹	بغلان صنعتی	۱۲۷۹	—	۵	۴
۱۷	بلخ	۱۲۵۹۳	مزار شریف	۹۴۷	—	۸	۳
۱۸	سنگار	۱۵۴۶۵	ایبک	۶۸۵	—	۳	۱
۱۹	تخار	۱۲۳۷۶	تالقان	۱۰۱۶	—	۶	۵
۲۰	کنرهاب	۱۰۴۷۹	اسعد آباد	۷۵۱	—	۸	۷
۲۱	پکتیا	۹۵۸۱	گردیز	۱۵۰۵	۱	۱۲	۹
۲۲	پروان	۹۳۹۹	چاریکار	۱۱۴۲	—	۵	۶
۲۳	میدان وردک و	۹۰۲۳	میدان شهر	۱۶۴۶	—	۴	۳
۲۴	کندوز	۷۸۲۷	کندوز	۶۴۳	—	۵	۱
۲۵	ننګرهار	۷۶۱۶	جلال آباد	۱۱۵۳	—	۱۱	۷
۲۶	لغمان	۷۲۱۰	مهنترلام	۶۶۹	—	۴	۲
۲۷	لوگر	۴۶۵۲	برکی بروک	۶۳۹	—	۳	۲
۲۸	کابل	۴۵۸۵	کابل	۶۲۹	—	۸	۵
۲۹	کاپیسا	۱۸۷۱	محمود راقی	۵۱۳	—	۳	۲

(۱) سالنامه احصائیوی. اداره مرکزی احصائییه. سال ۱۳۶۴. ص ۷-۸-۹.

ب : معرفی واحد های اداری : ولایت منجیث يك واحد اداری بزرگ بنا بر اصطلاح جغرافیه يك حوزه رسمی را تشکیل داده از همین حوزه رسمی روابط بین واحد های خورد ترجعت انسجام امور اداری و غیر تنظیم میشود.

نظام اداری و ولایات به درجه های يك، دو و سه تصنیف شده و همچنان ولسوالی ها به درجه يك دو، سه و چهار تقسیم شده كه درجه بندی تا اندازه زیاد بر اساس تعداد نفوس و ساحه جغرافیای ولسوالی ها صورت گرفته است و هم اداره قبیله های کوچی بر علاقه داریهای، ولسوالی ها و لوی ولسوالی های مربوطه میباشد.

واحدهای اداری افغانستان بچهار نوع تقیسم شده اند:

۱- مرکز ولایت : مرکز ولایت شهر عمده ولایات (شاروالی) را با يك تعداد قریه های همجوار آن احتوا میکند مع هذا ساحه بعضی از مراكز ولایات مانند کابل، کندهار، هرات، مزار شریف جلال آباد و میمنه در واقع محدود به حدود (شاروالی شهر) و ضمناً مراكز ولایات مقام اداری ولایت است كه فعالیت های تمام واحد های كوچك اداری (لوی ولسوالی، ولسوالی و علاقه داری) از آنجا نظارت میشود.

۲ - لوی ولسوالی : لوی ولسوالی ها نیز مانند ولایات دارای يك مركز اداری و بعضی قرا ماحول آن میباشد كه مستقیماً زیر اداره این مركز قرار دارند. لوی ولسوالی ها مانند مراكز ولایات از نقطه نظر سلسله مراتب اداری واحد های كوچك

اداری خویش را نظارت میکنند.

۳ - ولسوالی ها: ولسوالی ها اساس تقسیمات واحدهای اداری افغانستان محسوب میشوند هر ولسوالی دارای یک مرکز اداری و قریه های اطراف آن میباشد. ولسوال که در راس یک ولسوالی قرار دارد نزد والی، یالوی ولسوال مربوطه مسئولیت دارد.

۴ - علاقه داری ها: علاقه داریها نیز شامل یک مرکز اداری و قرا مربوطه میباشد علاقه داری در برابر ولسوالی یالوی ولسوالی و یا والی مربوطه، خویش مسئولیت دارد.

در هر ولایت رئیس اداره، محلی والی میباشد که طبق مقررات مقرر میگردد در هر ولایت باقی نمایندهها قوه، اجرائیه وزارت های مختلف تحت اثر والی که نماینده بزرگ قوه، اجرائیه میباشد اجرای وظیفه میکند هر واحد اداری مانند ولسوالی، لوی ولسوالی، علاقه داری به قراودها متقسم بوده در هرده و یا قریه یک نفر ملک انتخاب میگردد. وظیفه ملک رسانیدن احوال مردم به نماینده، حکومت و از حکومت و اوامر آن به مردم میباشد.

تقسیمات ملکی اداری کشور در سال ۱۳۷ هـ ش شامل ۳۲ ولایت، ۹۴ ساحه شهری، ۲۹۴ ولسوالی و ۳۵۵۰۰ قریه اصلی و فرعی که از آن جمله ۳۱۴۱۴ قریه اصلی و ۴۰۸۶ قریه فرعی میباشد علاقه داری ها از تشکیلات اداری حذف به ولسوالی مبدل گردید. (۱)

(۱) سالنامه احصائیوی. ۱۳۷؛ وزارت احصائیه. دولت اسلامی افغانستان. ۱۳۷. ص الف.

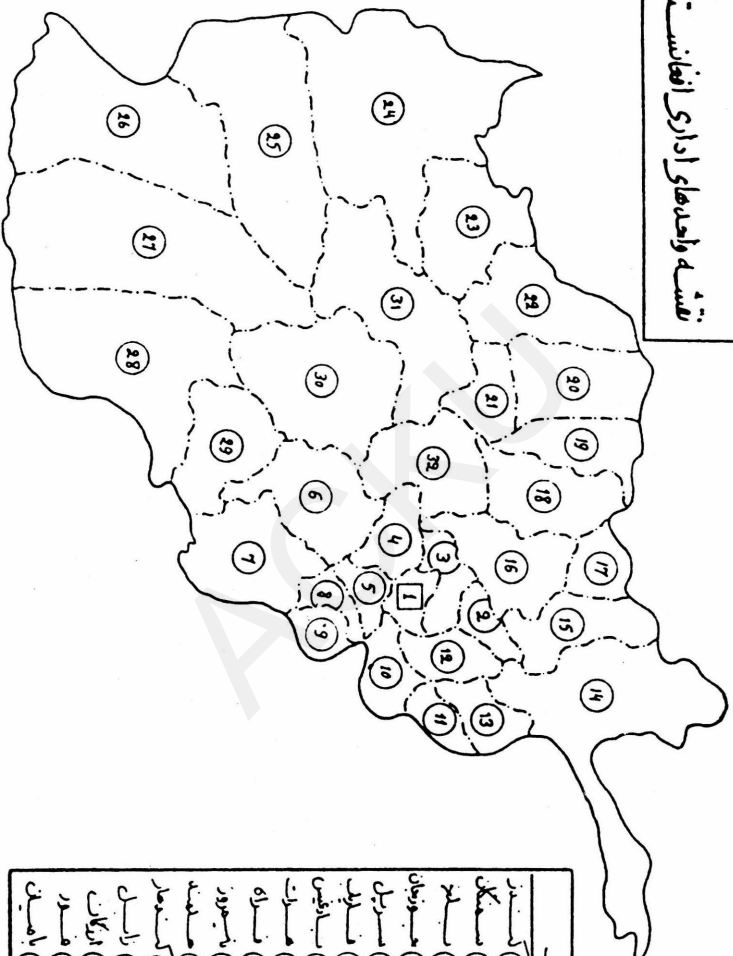
شماره	ولایت	مساحت به کیلومتر مربع	شهر ولسوالی	درجه تشکیل ولایت	قریه اصلی	قریه فرعی	مجموع
۱	کابل	۴۵۸۵	۳ ۲	اول	۶۲۱	۷۴	۶۹۵
۲	کاپیسا	۱۸۷۱	۱ ۵	سوم	۵۱۴	۱	۵۱۵
۳	پروان	۹۳۹۹	۳ ۱۱	دوم	۱۰۶۵	۷۵	۱۱۴۰
۴	وردک	۹۰۲۳	۱ ۷	سوم	۱۶۳۹	۷	۱۶۴۶
۵	لورگر	۳۹۵۵	۲ ۴	سوم	۵۷۷		۵۷۷
۶	غزنی	۲۳۳۷۸	۳ ۱۵	دوم	۲۹۳۶	۸۲	۳۰۱۸
۷	پکتیکا	۱۹۳۳۶	۱ ۱۴	سوم	۸۶۷	۲۷	۸۹۴
۸	پکتیا	۶۲۵۹	۸ ۱۱	دوم	۷۷۵	۷۱	۸۴۶
۹	خوست	۴۰۲۹	۱ ۱۱	سوم	۷۱۶	۴۷	۷۶۳
۱۰	ننګرهار	۷۶۱۶	۲ ۹	اول	۹۹۲	۱۶۱	۱۱۵۲
۱۱	کنړه	۴۳۳۹	۱ ۱۱	سوم	۴۴۵	۲۱۷	۶۶۲
۱۲	لغمان	۳۴۰۸	۱ ۴	سوم	۵۴۹	۲۹	۵۷۸
۱۳	نورستان	۹۹۴۲	۱ ۶	سوم	۱۶۵	۱۶	۱۸۱
۱۴	بدخشان	۴۷۴۰۳	۲ ۱۲	دوم	۱۳۷۸	۲۴۴	۱۶۲۲
۱۵	تخار	۱۲۳۷۶	۷ ۱۱	دوم	۸۵۰	۱۶۶	۱۰۰۱۶
۱۶	بغلان	۲۰۳۶۲	۷ ۱۰	دوم	۷۹۵	۴۸۴	۱۲۷۹
۱۷	کنډز	۷۸۲۷	۷ ۶	اول	۵۰۵	۱۳۸	۶۴۳
۱۸	سنگار	۱۱۲۱۸	۳ ۴	سوم	۵۲۵	۱۱۷	۶۴۲
۱۹	بلخ	۱۶۸۴۰	۴ ۱۳	اول	۸۴۹	۱۴۱	۹۹۰
۲۰	جوزجان	۱۰۳۲۶	۴ ۷	دوم	۲۹۳	۴۰	۳۳۳
۲۱	سرپل	۱۶۳۶۰	۲ ۵	سوم	۳۸۷	۲۱۵	۶۰۲
۲۲	فاریاب	۲۱۱۴۶	۶ ۱۱	دوم	۷۱۵	۱۵۳	۸۶۸
۲۳	بادغیس	۲۰۰۶۸	۳ ۶	سوم	۶۹۵	۶۱	۷۵۶
۲۴	هرات	۶۳۰۹۷	۷ ۱۵	اول	۱۶۴۶	۱۳۰	۱۷۷۶
۲۵	فراه	۴۷۷۸۶	۱ ۱۰	دوم	۷۳۴	۱۲۸	۸۶۲
۲۶	نیمروز	۴۱۳۵۶	۱ ۴	سوم	۵۱۵	۲۲	۵۳۷
۲۷	هلمند	۶۱۸۲۹	۲ ۱۲	دوم	۱۲۳۳	۱۵۷	۱۳۹۰
۲۸	کندهار	۴۷۶۷۶	۱ ۱۲	اول	۱۸۱۷	۴۸	۱۸۶۵
۲۹	زابل	۱۷۲۹۳	۲ ۸	سوم	۱۲۴۹	۱۳۶	۱۴۸۵
۳۰	ارزگان	۲۹۲۹۵	۵ ۹	سوم	۲۲۹۱	۱۹۱	۲۴۸۲
۳۱	غوروات	۳۸۶۶۶	۱ ۶	سوم	۱۳۶۰	۵۵۶	۹۱۶
۳۲	بامیان	۱۴۱۶۱	۱ ۴	سوم	۱۶۱۶	۱۵۲	۱۷۶۸

• جدول شماره (۸) ولایات افغانستان را با مساحت، تعداد شهرها تعداد ولسوالیها بادرجه تشکیل، قریه اصلی وفرعی درسال ۱۳۷۰ نشان میدهد. (۱)

(۱) سالنامه احصائیوی. ۱۳۷۰. وزارت احصائییه دولت اسلامی افغانستان. کابل وزارت احصائییه، ۱۳۷۰، ص ۵.

شکل شماره (۴)

نقشه واحدهای اداری افغانستان

نشینات اداری	
1	پابل
2	پاپیس
3	پیرلون
4	سگرت
5	ساکر
6	فیزو
7	کلیک
8	کلیک
9	خوست
10	سنگر
11	کونجا
12	قمان
13	دورستان
14	مغنیان
15	سنگر
16	مغلان
17	کابل
18	سمنگان
19	سر
20	خونجان
21	سیرجان
22	پاپ
23	پاپیس
24	هرت
25	لاره
26	باجروز
27	مغنیان
28	کونجا
29	پابل
30	ارگان
31	هر
32	پاپ

نفوس افغانستان

از منابع مختلف احصائیه های ملل متحد چنین استنباط میشود که در حال حاضر بیش از پنج میلیارد نفر (۵۰۷۸۴۵۲۵۰۰۰) (۱۹۹۵ م) در روی کرهء ارض زیست میکند. مبرهن است که این تعداد نفوس در تمام نقاط زمین بصورت متناسب و مساوی توزیع نگردیده است بعبارهء دیگر یاد در نظر داشت مساعدت شرایط اقلیمی و ارتفاع اراضی و سایر عوامل طبیعی، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی تراکم نفوس در مناطق مختلف کرهء ارض از هم اختلاف می پذیرد بطوریکه در مناطق دشتی و صحرای و مناطق مرتفع، سلسله جبال و جبه زارهای برای هزاران کیلومتر مربع اثری از انسان مشاهده نمیشود در حالیکه در بعضی مناطق دیگر کرهء ارض نظریه مساعدت شرایط اقلیمی و موقعیت مناسب جغرافیای بیش از یک هزار نفر در هر کیلومتر مربع زیست میکند. باین ترتیب توزیع و تقسیم نفوس را برای تمام جهان و باین منطقهء مشخص میتوان نتیجهء موجودیت عوامل مختلف فیزیکی و اقتصادی دانست. عوامل فیزیکی شامل موقعیت جغرافیای عرض البلد، ارتفاعات و برجستگی ها و نوعیت اقلیم و کتله های آب

و غیره میباشد که تاثیر آن در تمام نقاط کرهء ارض در هر وقت به مشاهده میرسد. اختلاف بارز در این عوامل از یک ناحیه به ناحیه دیگر بصورت مستقیم و غیرمستقیم طرز استفادهء انسانرا از منابع کرهء زمین تغییر میدهد. در عوامل نوع دوم که بر تقسیم و کثافت نفوس موثر است عوامل اقتصادی شامل است که بر منابع طبیعی متکی است. منابع طبیعی معادن، آب، نوعیت خاک، نباتات و حیوانات را شامل میگردد که در تمام مناطق کرهء زمین یکسان، متناسب و قابل دسترس نمی باشد باین ترتیب در قسمت توزیع نفوس مناطق دارای منابع سرشار طبیعی در صورتیکه انسان از آن برای رفع ضروریات خویش استفاده نماید، حایز اهمیت میباشد اما باید اظهار داشت که عامل عمدهء توزیع نفوس از جملهء عوامل اقتصادی که فوقاً تذکار یافت تا قرن ۱۸ زراعت و عوامل مربوط به آن بوده است. همین اکنون نیز در ممالک چون افغانستان که اقتصاد آنها بر زراعت متکی است و هم قسمت اعظم نفوس از این راه امرار حیات مینمایند این عوامل یعنی موجودیت آب، خاک و اقلیم بمنظور پیشبرد امور زراعتی از عوامل عمده توزیع نفوس بشمار میرود و بنا بر آن مناطق ساحلی، وادیها و دلتاها دریاها و یامناطق که رطوبت کافی دارد حتی همین اکنون نیز از پرنفوس ترین مناطق جهان بشمار میرود.

مناطق جنوب شرق آسیا و نواحی متفرق هند، چین، امریکای جنوبی و مرکزی و آفریقا مثالهای عمده را در این قسمت و انمود میسازد.

دراغانستان نیز تراکم نفوس در مناطقی که دارای آب و هوای مساعد میباشد بیشتر است چنانچه متراکم ترین نقاط افغانستان در ولایت کابل، ولایت کاپیسا، ولایت ننگرهار، ولایت کندز و ولایت پروان و ولایت پکتیا موقعیت داشته و برعکس در ولایات نیمروز، فراه، غور و هلمند دارای تراکم نفوس کمتر میباشد.

۱- توزیع و تمرکز نفوس :

با وجود آنکه از قرن ۱۸ به بعد انکشاف صنایع، مواصلات، تجارت و بالاخره استفاده از مواد معدنی در جهان به پیمانه وسیع صورت گرفته و عامل زراعت با در نظر داشت تمرکز نفوس اهمیت اولی خود را ازدست داده است اما بانهم در بعضی از ممالک چون افغانستان که تقریباً ۸۵ فیصد نفوس آن به زراعت و فعالیت های مربوط به آن اشتغال دارند هنوز هم زراعت از عوامل عمده توزیع و تمرکز نفوس بشمار میرود و بنابراین ساختمان محیط فیزیکی، نوعیت اقلیم و خصوصیات هایدروگرافی زمینه زیست و تمرکز نفوس بشری را به تناسب های مختلف بوجود آورده است. در افغانستان نیز مانند سایر مناطق جهان دره ها وادیها، جلگه ها و سواحل دریاها در

اوایل یعنی از زمانه های خیلی قدیم محیط مساعد را برای استقرار گروه های مختلف مردم پدید و مراکز مختلف تجمع نفوس را بوجود آورده است.

علاوه بر آن مردم این کشور مانند سایر ملل کوشیده اند تا نقاطی را که از لحاظ زراعت و بودباش بشری نامساعد بوده است برای بودباش و هم برای زراعت و توسعه فعالیت های صنعتی مساعد سازند. چنانچه امروز تعداد کثیر از مردم این خطه در نقاطیکه سابقاً غیر مسکون و نامساعد پنداشته میشد گسترش یافته اند.

با در نظر داشت این امر که افغانستان يك مملکت کوهستانی است لذا تمرکز نفوس در نقاط بلندتر از ۲۵۰۰ متر محدود بوده و در این مناطق يك تعداد نسبتاً قلیل نفوس و آنهم بصورت متفرق بود و باش اختیار کرده به شغل شبانی و مالدار می پردازند و بلندتر از چهار هزار متر بصورت قطعی نفوس بشری امراحیات کرده نمیتواند.

مناطقیکه بین ۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰ و یا ۲۵۰۰ متر از سطح بحر قرار دارند ساحه نسبتاً وسیع را احتوا کرده و در این مناطق بنا بر شرایط مساعد اقلیمی، نوعیت خاک خوب و آب و افر تعداد کثیر نفوس متمرکز شده اند بصورت عموم شغل اکثر جماعات بشری این مناطق را زراعت، تربیه مواشی و صنایع دستی تشکیل میدهد.

به همین اساس مناطقی که کمتر از ۱۰۰۰ متر ارتفاع دارد شامل حوزه های وسیع و هموار میگردد و بادر نظر داشت مساعدت اقلیم و آب هوا خوب و آب وافر و نوعیت خاک مساعد تمرکز نفوس به حد اعظمی آن میرسد اکثریت نفوس این مناطق نیز به زراعت مالدارى و سایر کارهای تجارتی و صنعتی اشتغال دارند به همین ترتیب در حالیکه در این نقاط زراعت عامل اساسی تمرکز نفوس را تشکیل داده و با مساعدت اقلیم و آب وافر از بعضی حصص اراضی این مناطق دو و حتی سه بار حاصل برداری در یکسال امکان پذیر است. جدول شماره (۹) واحد های اداری را نشان میدهد که از لحاظ زراعت حایز اهمیت بوده نفوس بیشتر را بخود جلب کرده و متراکم ترین نقاط را به مقایسه سایر مناطق افغانستان نشان میدهد قرار احصائیه سال (۱۳۷۰ هـ ش. ۱)

(۱) سالنامه احصائیوی. وزارت احصائیه دولت اسلامی افغانستان. ۱۳۷۰ ص. ۱۸.

شماره	واحد اداری	مربوط ولایت	مساحت به کیلومتر مربع	تعداد نفوس مسکون	تراکم نفوس در فی کیلومتر مربع
۱	ولسوالی میرپه کوت	کابل	۶۳،۰	۶۱،۸۰۰	۹۸،۹
۲	ولسوالی شکردره	کابل	۸۶،۵۰	۶۷۷،۰۰۰	۷۸۲،۶
۳	ولسوالی قره باغ	کابل	۱۱۱،۰۰	۶۵۵،۰۰۰	۵۹۰،۰۰
۴	ولسوالی کلکان	کابل	۴۳،۰۰	۲۷۶،۰۰۰	۶۴۱،۸
۵	ولسوالی پشمان	کابل	۴۰۷،۰۰	۹۹۰،۰۰۰	۲۴۳،۲
۶	ولسوالی چهارآسیاب	کابل	۲۸۴،۰۰	۲۹۰،۰۰۰	۱۰۵،۲
۷	ولسوالی سروی	کابل	۴۵۸۵،۰۰	۲۴۶۲،۰۰۰	۴۵۶،۶
۸	ولسوالی استالف	کابل	۲۰۶،۰۰	۳۶۰،۰۰۰	۱۷۴،۰۰
۹	ولسوالی محمود راقی	کاپیسا	۱۲۰،۰۰	۴۹۲،۰۰۰	۴۱۰،۰۰
۱۰	ولسوالی کوهستان	کاپیسا	۱۷۴،۰۰	۸۳۸،۰۰۰	۴۸۱،۶
۱۱	ولسوالی نجراب	کاپیسا	۵۸۵،۰۰	۸۰۰،۰۰۰	۱۳۶،۷
۱۲	ولسوالی تنکاب	کاپیسا	۴۷۷،۰۰	۵۱۵،۰۰۰	۱۰۷،۹
۱۳	ولسوالی جبل السراج	پروان	۱۹۶،۰۰	۹۰۱،۰۰۰	۴۵۹،۰۰
۱۴	ولسوالی بگرام	پروان	۴۶۴،۰۰	۸۶۶،۰۰۰	۱۷۸،۰۰
۱۵	ولسوالی برکی برک	لومگر	۳۲۹،۰۰	۵۳۷،۰۰۰	۱۶۳،۲
۱۶	ولسوالی مندو زخی	خوست	۱۱۰،۰۰	۷۸۱،۰۰۰	۲۵۵،۴
۱۷	ولسوالی سرخود	ننګرهار	۳۸۴،۰۰	۹۳۲،۰۰۰	۲۴۲،۷
۱۸	ولسوالی خروگیاڼی	ننګرهار	۵۷۸،۰۰	۹۰۰،۰۰۰	۱۵۵،۷
۱۹	ولسوالی چپرهار	ننګرهار	۱۸۱،۰۰	۳۶۹،۰۰۰	۲۰۳،۸
۲۰	ولسوالی رودات	ننګرهار	۶۶۸،۰۰	۷۳۹،۰۰۰	۱۱۰،۶
۲۱	ولسوالی اچین	ننګرهار	۴۶۱،۰۰	۶۱۶،۰۰۰	۱۳۳،۶
۲۲	ولسوالی شینوار غنی خیل	ننګرهار	۱۷۹،۰۰	۲۹۷،۰۰۰	۱۶۵،۲
۲۳	ولسوالی بنی کوت	ننګرهار	۱۵۲،۰۰	۴۷۲،۰۰۰	۳۱۰،۵
۲۴	ولسوالی کامه	ننګرهار	۲۲۹،۰۰	۶۴۵،۰۰۰	۲۸۱،۶
۲۵	ولسوالی کوزکتر	ننګرهار	۳۲۷،۰۰	۴۱۸،۰۰۰	۱۲۷،۸
۲۶	ولسوالی ترنگ (بادپل)	کنړها	۱۶۵،۰۰	۱۹۱،۰۰۰	۱۱۵،۷
۲۷	ولسوالی چوکی	کنړها	۲۴۹،۰۰	۲۶۲،۰۰۰	۱۰۵،۲
۲۸	ولسوالی قرغه نی	لغمان	۷۷۴،۰۰	۷۸۹،۰۰۰	۱۰۱،۹
۲۹	ولسوالی الینگار	لغمان	۵۳۹،۰۰	۶۰۹،۰۰۰	۱۱۲،۹
۳۰	ولسوالی بغلان جدید	بغلان	۱۷۱،۰۰	۱۳۴۴،۰۰۰	۲۰۰،۲
۳۱	ولسوالی امام صاحب	کنډز	۱۴۴۶،۰۰	۱۵۳۹،۰۰۰	۱۰۶،۴
۳۲	ولسوالی خان آباد	کنډز	۱۱۱۳،۰۰	۱۲۵۱،۰۰۰	۱۱۲،۳
۳۳	ولسوالی چهاربولک	مزارشريف	۵۱۱،۰۰	۵۵۳،۰۰۰	۱۰۸،۲
۳۴	ولسوالی بلخ	مزارشريف	۴۸۱،۰۰	۸۵۱،۰۰۰	۱۷۶،۹
۳۵	ولسوالی دهدادی	مزارشريف	۲۳۳،۰۰	۳۹۵،۰۰۰	۱۶۹،۰۰
۳۶	ولسوالی اتجیل	هرات	۱۳۳۳،۰۰	۱۶۶۹،۰۰۰	۱۲۵،۲
۳۷	ولسوالی سنگین قلعه	هلمند	۱۳۳۳،۰۰	۴۱۹،۰۰۰	۱۴۳،۹

در جدول (۹) آنده از واحد های اداری مدنظر گرفته شده اند که از لحاظ جمعیت پرنفوس ترین منطقه محسوب گشته

و تمرکز نفوس آن ها در فی کیلو متر مربع بیشتر از صد نفر میباشد. بناءً از جدول فوق چنین استنباط میشود که نقاط مهم زراعتی در تمام ولایات اکثریت نفوس را در خود گنجانیده است. باید اظهار داشت که شهرها عمده افغانستان که از لحاظ نفوس متراکم ترین اند در جدول فوق نسبت آنکه اکثریت نفوس آن به کارهای غیر زراعتی اشتغال دارند نیامده است اما باید خاطر نشان گردد که اکثریت شهرهای پر نفوس افغانستان نیز در مناطق مساعد زراعتی پدید آمده است و این نقاط بنا بر عوامل چند که مهمترین مراکز فعالیت اقتصادی فرهنگی، صنعتی و اداری کشور را تشکیل میدهند اساساً عامل زراعت باعث تجمع و تمرکز نفوس این مناطق گردیده و بعداً فنگشن صنعت، تجارت، موضوعات عرفانی، اداری، نظامی و توریستیکی بان علاوه شده در تراکم نفوس آنها افزایش بعمل آمده است بنا بر همین علت شهرها عمده که اکثراً مراکز ولایات را تشکیل میدهند در ابتداً نقش زراعتی داشته و بعداً نقش صنایع، تجارت و غیره بآن ضم شده توسعه نفوس آن نظر به مناطق دیگر افزایش قابل ملاحظه را نشان میدهد مثلاً جدول شماره (۱۰) مهمترین شهرهای افغانستان را با در نظر داشت سیاست، تعداد نفوس و تمرکز نفوس نشان میدهد. قرار احصائیه سال ((۱۳۷۰ هـ ش)) (۱)

(۱) سالنامه احصائیوی. وزارت احصائیه دولت اسلامی افغانستان. ۱۳۷۰. ص ۶.

جدول شماره ۱.

شماره	شهرهای عمده	مساحت به کیلومتر مربع	تعداد نفوس ساکن	کثافت نفوس
۱	کابل	۲۱۳	۱۶۲۵۱۰۰	۷۶۲۹,۶
۲	هرات	۴۵	۱۹۵۱۰۰	۴۲۲۴,۴
۳	مزارشریف	۴۸	۱۴۰۱۰۰	۲۹۱۸,۷
۴	کندهار	۲۲۵	۳۶۲۰۰۰	۱۶.۸,۸
۵	میمنه	۳۲	۴۷۶۰۰	۱۴۸۷,۵
۶	چاریکار	۱۹۱	۱۳۱۹۰۰	۶۹,۰
۷	جلال آباد	۳۳۶	۱۴۵۶۰۰	۶۱۶,۹

وجود آب نیز در تراکم نفوس يك منطقه اثر بارز دارد هرگاه سواحل دریاها، کنارچشمه ها و کاریز ها را مورد بررسی قرار دهیم این نواحی نظر به سایر جاها تا اندازه زیاد نفوس بشری را بخود جلب کرده است. خاصتاً حصص وسطی و سفلی دریاها، کاریزها چاه ها و چشمه ها در تجمع نفوس از سالهای خیلی قدیم باین طرف نقش بارز داشته تراکم نفوس بشری را در این نقاط بوضاحت مشاهده کرده میتوانیم که از آنجمله شبکه های دریاها نسبت به همه مهمترین باشد مثلاً سواحل دریای کابل و معاونین آن (دریالوگر، دریای پنجشیر، دریای الیشنگ و الینگار و دریای کثر) سواحل دریای هیررود و معاونین آن (سرجنگل و تگاوشلان) سواحل دریا هلمند و معاونین آن (دریای ترنک، ارغستان، ارغنداب)، سواحل دریای مرغاب، معاونین آن دریای کندز، فراه رود، خاشرود ادرسکن و ساحل

چپ دریای آمو و غیره شامل پرنفوس ترین نقاط افغانستان میگردد.

۲ - تعداد نفوس :

بادر نظر داشت موقعیت خاص جغرافیای و با استفاده از شواهد تاریخی افغانستان مانند سایر مناطق حاصل خیز جهان و آسیا نسبت موجودیت و دایها خرم و سرسبز، دره های شاداب و اراضی وسیع از زمانه های بسیار قدیم نفوس بشری را بخود جلب نموده و تعداد کثیر مردم در نقاط مختلف آن متمرکز بوده اند. اما بنا بر عدم موجودیت احصائیه های دقیق تعداد نفوس افغانستان و تراکم آن در دوره های گذشته واضح نبوده و ازین جهت بشکل تخمین دربارهء نفوس افغانستان احصائیه های مختلف اشاعه یافته است.

ناگفته نباید گذاشت که بر علاوه تعداد تهیه ارقام در زمینه مشخصات نفوس کشور ها هم از ضروریات اساسی بشمار میرود. در حالیکه تاکنون يك تعداد کثیر از کشورهای جهان اینگونه ارقام قابل اعتماد که از طریق سرشماری حاصل شده باشد وجود ندارد بعبارهء دیگر در سال (۱۳۶۰ هـ ش) تنها در ۳۶ کشور جهان ارقام احصائیوی تثبیت شده وجود داشت و متباقی دارای ارقام که روی تخمین استوار است وجود دارد.

ارقام تخمین شده در بارهء نفوس افغانستان بصورت رسمی برای نخستین بار در سال ۱۳۱۵ انتشار یافت و در

سالنامه های احصائیوی ملل متحد نفوس افغانستان بصورت تخمین برای سال ۱۳۱۵ هـ ش (۱۹۳۷) م ده ملیون نه صدو هفتاد هزار نفر گزارش داده شده بود. (۱)

بعداً ریاست احصائیه وزارت پلان درنشریه پیشرفت پلان وتحلیل اوضاع اقتصادی نفوس افغانستان را برای سال ۱۳۲۹ هـ ش ۱۲ ملیون نفر تخمین نمود.

از آن سال بیعد نفوس افغانستان بصورت تخمین اشاعه میافت وبصورت عموم این احصائیه ها از روی ازدیاد نفوس که آنهم روی تخمین استوار بود محاسبه میشد. اما این را نیز باید علاوه کرد که ارقام واحصائیه های تخمین راجع به اندازه توزیع وترکیب وتغییر نفوس که در پلاتهای اقتصادی واجتماعی گذشته بکاربرده میشد نه تنها متکی به ارقام تخمین استوار بوده قسماً به اساس احصائیه های توزیع تذکره وسروی نمونوی، سرویهای زراعتی، صحتی، مالیاتی وغیره متکی بوده است. اولین سروی نمونوی به منظور تخمین نفوس در سال ۱۳۳۲ هـ ش در کابل توسط موسسه صحتی جهان صورت گرفت این موسسه در ۸۵ قریه مربوطه به ده ولایت بصورت پراکنده در مورد ترکیب، سن، جنس وشغل وغیره مشخصات نفوس معلومات جمع آوری نموده متعاقباً سروی نمونوی دیگر دریکی از قریه های کابل (ده خدایداد) در سال ۱۳۳۸ هـ ش صورت گرفت هکذا

(1) Demographic Year Book. New york: United Nations. 1968.

درهین سال يك تعداد متخصصین ملل متحد با وزارت داخله درمورد تخمین نفوس کشور همکاری نمودند.

باید اظهار داشت که از لحاظ علم دیموگرافی سرویهای کوچک نمونوی نسبت محدود بودن ساحه و تعداد نفوس فاقد ارزش لازمه احصائیوی بوده از آن يك نتیجه درست و علمی گرفته شده نمیتواند بنابراین علت غیرقابل اطمینان پنداشته میشود. بادر نظر داشت این مطلب سرویهای نمونوی که از نقاط مختلف افغانستان اخذ میشد غیرقابل اطمینان بود اما با وجود این وضع حکومت گذشته نسبت نداشتن وسایل و اشخاص فنی نه تنها احصائیه های غیرقابل اعتماد را انتشار میدادند بلکه بزعم خود فکر میکردند اشاعه احصائیه نفوس بیک نسبت زیاد سبب جلب مساعدت بیشتر مالی و کمک های موسسات بین المللی وممالك خارج میگردد. بناءً علاقه داشتند تا تخمین نفوس کشور را بیشتر از واقعیت تبارز دهند چنانچه به اساس منابع متذکره فوق تخمین نفوس کشور در سال ۱۳۵۴ هـ ش ۱۹,۱۴ میلیون نفر محاسبه شده و با اساس آن با ازدیاد ۲,۳ فیصد در سال تعداد نفوس سال ۱۳۵۷ کشور به ۲۰,۴۸ میلیون نفر ارتقاء می یافت که این رقم بذات خود خیلی بلند و غیرقابل قبول بود.

پروژه سروی دیموگرافی سروی نمونوی دیگری را نیز به سطح کل کشور با همکاری موسسات خارجی و با استفاده

از فوتوهای هوای در معرض تطبیق قرار داد اما این بار تعداد نفوس را بسیار کم و انمود ساخت که این وضع نیز مغایرت با مطالعات دیموگرافی داشت و نفوس افغانستان در سال ۱۳۵۷ هـ ش در حدود (۱۱۴۱۸۰۰۰ نفر) بدون کوچی ها نشان داده شد.

بصورت عموم میتوان گفت که از تمام احصائیه های اشاعه شده که در گذشته توسط منابع مختلف دولتی و موسسات بین المللی با استفاده از روش ها و متودهای مختلف علمی جمع آوری و انتشار می یافت رشد و ازدیاد نفوس را که شامل تولدات، و فیات و مهاجرت ها میباشد بدرستی تعیین و تخمین کرده نمیتواند.

روی ملحوظات فوق اداره احصائیه با در نظر داشت اساسات علمی دیموگرافی در سال ۱۳۵۳ هـ ش راجع به اجرای سرشماری نفوس با صندوق وجهی فعالیت های نفوس ملل متحد تماس حاصل کرد و به اثر آن در سال ۱۳۵۴ هـ ش فیصله بعمل آمد تا پروگرام سرشماری نفوس در افغانستان با همکاری صندوق وجهی فعالیت های نفوس در سالهای آینده نزدیک عملی گردد.

سرشماری کامل نفوس کشور که در ۲۵ جوازی سال ۱۳۵۸ هـ ش آغاز و در ۱۴ سرطان همان سال خاتمه یافت. با وجود آنکه در این سر یاری ۱۳ هزار نفر به کمک مالی و تخنیکی پروگرام انکشافی ملل متحد عملاً اشتراك داشتند اما بصورت کامل نسبت معضلات نتوانستند از تمام نقاط و اکناف کشور احصائیه

های موثق جمع نمایند باز هم باید خاطر نشان کرد که از يك قسمت زیاد کشور احصائیه نفوس جمع آوری گردید و به اساس آن در سال ۱۳۵۹ هـ ش نتایج مقدماتی نخستین سرشماری نفوس با تجدید نظر ارقام ذیل درباره نفوس افغانستان اشاعه یافت .

مجموع نفوس کل کشور قرار احصائیه سال ۱۳۵۹ هـ ش به ۱۵,۹۶ میلیون نفر بالغ گردید که از آن جمله ۴,۱۳ میلیون نفر نفوس ساکن، ۲,۵۶ میلیون نفر دیگر آنرا نفوس کوچی تشکیل میداد. از جمله نفوس ساکن آن ۴,۱۵ فیصد در مواضع شهری، ۶,۸۴ فیصد در دهات و روستاها امرا حیات داشته اند .

مجموع نفوس ساکن کشور در این سال شامل ۱,۲ میلیون خانواده بوده و تعداد وسطی اعضای هر خانواده، ساکن ۱۴,۶ نفر تثبیت شد. نسبت جنس برای نفوس شهری ۹,۱، برای نفوس دهاتی ۵,۱ و برای نفوس ساکن ۶,۱ مرد در مقابل هر صد نفر زن محاسبه شد. همچنان بادر نظر داشت تولدات و وفیات و معلومات دست داشته پیرامون مهاجرت ها از دهات به شهرها رشد نفوس بصورت مجموعی در سال ۱۳۵۹ به اندازه ۶,۲ فیصد محاسبه شده بود که شکل خالص آن برای نفوس شهری بیشتر و برای نفوس دهاتی کمتر سنجش گردیده بود زیرا مهاجرت ها در شهرها بیشتر بود.

جدول شماره (۱۱) تخمین نفوس کشور را در سالهای ۱۳۵۸ - ۱۳۷۱ نشان میدهد. (هزار نفر)

جدول شماره ۱۱

شاخص ها	۱۳۵۸	۱۳۶۹	۱۳۷۰	۱۳۷۱
مجموع نفوس	۱۴۵۵۱	۱۷۶۲۰	۱۷۹۳۳	۱۸۲۵۲
مرد	۷۴۱۵	۹۰۵۴	۹۹۳۴	۹۴۰۲
زن	۷۱۳۶	۸۵۶۶	۷۹۹۹	۸۸۵۰
نفوس مسکون	۱۳۰۵۱	۱۶۱۲۰	۱۶۴۳۳	۱۶۷۵۲
نفوس شهری	۱۹۷۷	۲۹۵۳	۳۰۳۷	۳۱۴۴
نفوس دهاتی	۱۱۰۷۴	۱۳۱۷۶	۱۳۳۹۶	۱۳۶۰۸
نفوس کوچی	۱۵۰۰	۱۵۰۰	۱۵۰۰	۱۵۰۰

مبرهن است که ازدیاد نفوس اکثراً در ممالك بادر نظر داشت اندازه های تولدات وفيات محاسبه میگردد که البته در ممالك مختلف از هم اختلاف می پذیرد یعنی رشد و تزايد نفوس در ممالك انكشاف یافته نسبت به ممالك روبه انكشاف بسيار كم است چه كنترول تولدات در ممالك انكشاف یافته بحد اعظمی آن صورت گرفته و بنابر پیشرفت وضع صحی وفيات نیز بحد اقل تقلیل یافته است .

جدول شماره (۱۲) تعداد تولدات و وفيات را در ممالك مختلف نشان میدهد. (در سال ۱۹۹۵ م) (۱)

(1) The World ALMANAC and Book of Facts. An Imprint of Pharos Books Asckipps Howard Company. New York. 1991 P508.

جدول شماره ۱۲

شاخص ها	ممالک	تولدت در هر هزار نفر	وفیات در هر هزار نفر	تزايد نفوس فیصدی
۱	جاپان	۱۲	۸	۰٫۴
۲	سویدن	۱۳	۱۲	۰٫۲
۳	بریتانیا	۱۴	۱۱	۰٫۲
۴	چین	۲۱	۷	۱٫۴
۵	هند	۹۱	۱۰	۲٫۱
۶	ترکیه	۲۷	۷	۱٫۹
۷	کولمبیا	۲۶	۶	۱٫۹
۸	ایران	۳۳	۷	۲٫۰
۹	پاکستان	۴۲	۱۱	۲٫۹

رشد یا ازدیاد نفوس در افغانستان نیز در سالهای مختلف از هم اختلاف داشته به ارقام مختلف تخمین مینمودند :

قرار احصائیه های ملل متحد رشد نفوس در افغانستان در سال ۱۳۴۰ هـ ش در حدود ۳٫۱ فیصد و در سال ۱۳۴۸ هـ ش ۳ فیصد و در سال ۱۳۵۰ هـ ش در حدود ۲٫۸ فیصد و در سال ۱۳۵۹ هـ ش ۲٫۶ فیصد و در سال ۱۳۷۰ هـ ش ۱٫۹ فیصد تخمین گردیده است.

باید خاطر نشان کرد که در این اواخر بنا بر انسجام و پیشرفت در امور صحت عامه و تطبیق پروگرامهای طب وقایوی و پیشبرد طب معالجوی بصورت اقتصادی و تعمیم آن به تمام ولسوالیها، علاقه دارایها و محلات با ایجاد مراکز صحتی اساسی و فرعی و سایر خدمات اجتماعی این امکان میسر خواهد شد تا در

تعداد تولدات و وفیات تقلیل رونما گردیده و از جانب دیگر فیصدی نفوس فعال اقتصادی و عمر متوسط افراد متدرجاً افزایش یابد.

۳- ترکیب و افزایش نفوس :

بفرض تحلیل و ترتیب پلانهای انکشافی بخش های مختلف اقتصاد ملی، مصارف صحیه وسایر مشغولیت ها و قوای بشری مملکت لازم است تا ترکیب نفوس يك مملکت ترتیب و ارزیابی گردد بهمین لحاظ گروههای پنج ساله سنی بادر نظر داشت جنس که برای پلانهای انکشافی مملکت حتمی و ضروری پنداشته میشود قرارذیل اند.

جدول شماره (۱۳) تخمین نفوس مسکون کشور (شهری و دهاتی) بتفریق گروههای پنجساله سن و جنس سال ۱۳۷۰ را نشان میدهد. (ص ۱۳۹)

باید گفت که ترکیب نفوس از لحاظ سن به صورت عموم در انکشاف اقتصادی يك مملکت نقش مهم را بازی میکند شکل شماره (۵) (۱)

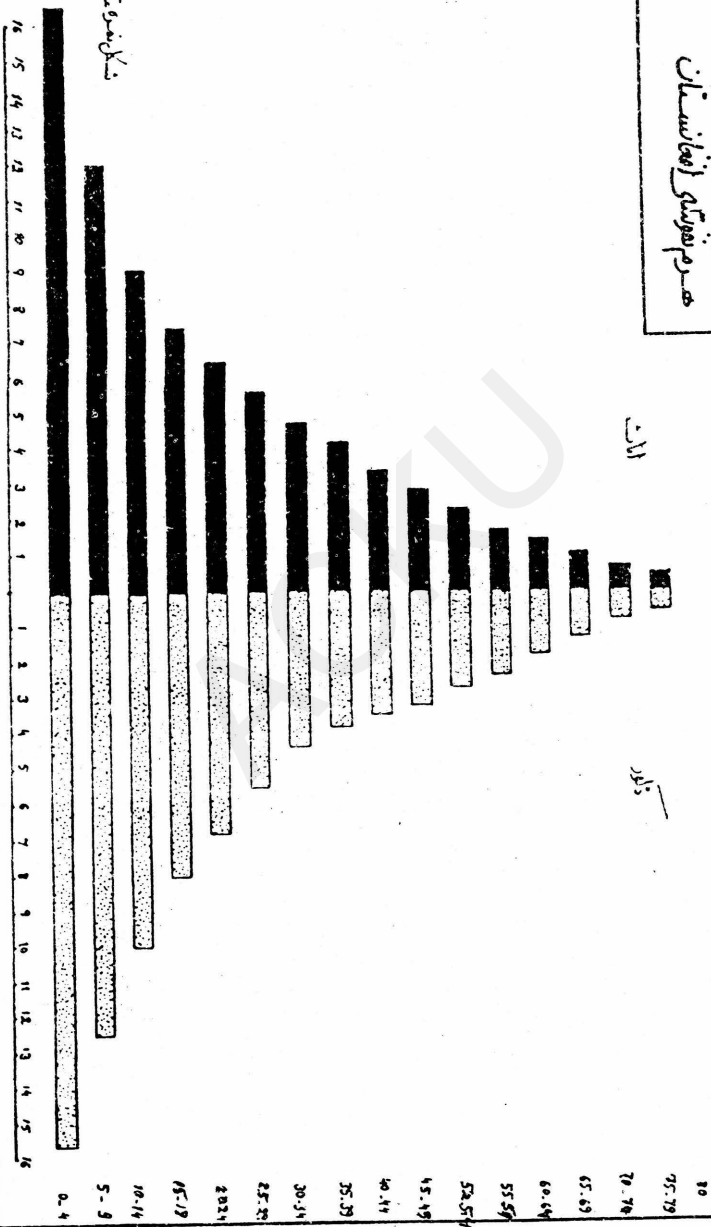
چه وجود اطفال و اشخاص معمر در نفوس يك جامعه، نفوس غیر فعال اقتصادی را وانمود میسازد. قرار احصائیه ملل متحد معمولاً اشخاص فعال اقتصادی در ممالک پیشرفته . ۴ فیصد و

(۱) سالنامه احصائیه ۱۳۷۰. دولت اسلامی افغانستان. کابل: وزارت احصائیه، ۱۳۷۰، ص ۱۳-۱۴.

هرم فرسایشی افغانستان

لایت

ذاتر

جدول شماره ۱۳

گروههای سنین	مجموع فیصدی نظریه مرد و جنس	مرد و جنس	ذکر	فیصدی نظریه مجموع ذکور	اناث	فیصدی نظریه مجموع اناث
۴-	۳۲۱۷,۵۵	۱۹,۵۸	۱۵۶۶,۱۷	۱۸,۵۷	۱۶۵۱,۳۸	۲,۹۴
۹-۵	۲۴۵۸,۴۲	۱۴,۹۶	۱۲۵۳,۳۴	۱۴,۸۶	۱۲۰۵,۰۸	۱۵,۰۷
۱۴-۱۰	۱۸۹۴,۷۱	۱۱,۵۳	۱,۰۱,۹۲	۱۱,۸۸	۸۹۲,۷۸	۱۱,۱۶
۱۹-۱۵	۱۵۴۵,۳۷	۹,۴۰	۸۱۱,۳۸	۹,۷۵	۷۲۲,۹۹	۹,۰۴
۲۴-۲۰	۱۳۲۷,۷۲	۸,۰۸	۶۸۴,۸۱	۸,۱۱	۶۴۲,۱۱	۸,۰۴
۲۹-۲۵	۱,۹۹,۳۹	۶,۶۹	۵۴۴,۸۳	۶,۴۶	۵۵۴,۵۶	۶,۹۳
۳۴-۳۰	۹۱۶,۹۲	۵,۵۸	۴۳۶,۸۶	۵,۱۸	۴۸۰,۰۶	۶,۰۰
۳۹-۳۵	۸۰۸,۴۶	۴,۹۲	۳۸۶,۲۳	۴,۵۸	۴۲۲,۲۳	۵,۲۸
۴۴-۴۰	۷۰۰,۰۰	۴,۶۶	۳۵۴,۲۰	۴,۲۰	۳۴۵,۷۹	۴,۳۲
۴۹-۴۵	۶۰۸,۰۵	۳,۷۰	۳۲۱,۱۸	۳,۸۲	۲۸۵,۸۷	۳,۵۷
۵۴-۵۰	۵۱۴,۵۷	۳,۱۳	۲۸۳,۴۴	۳,۳۶	۲۳۰,۹۳	۲,۸۱
۵۹-۵۵	۴۱۴,۰۷	۲,۵۲	۲۳۵,۲۵	۲,۷۹	۱۷۸,۸۱	۲,۱۴
۶۴-۶۰	۳۱۸,۷۵	۱,۹۴	۱۸۲,۹۹	۲,۱۷	۱۳۵,۷۵	۱,۰۷
۶۹-۶۵	۲۳۰,۰۷	۱,۰۴	۱۳۷,۴۸	۱,۵۷	۹۷,۰۶	۱,۱۱
۷۴-۷۰	۱۵۷,۶۹	۰,۹۶	۹۱,۰۰	۱,۰۰	۶۵,۷۹	۰,۸۲
۷۹-۷۵	۱۰۰,۰۳	۰,۶۱	۵۹,۰۶	۰,۷۰	۴۱,۲۳	۰,۵۲
۸۴-۸۰	۱۱۰,۹۹	۰,۷۴	۷۵,۹۹	۰,۹۰	۴۵,۰۰	۰,۵۶
تعام سنین	۱۶۴۳,۹۲	۱۰۰,۰۰	۸۴۳۴,۰۱	۱۰۰,۰۰	۷۹۹۸,۸۳	۱۰۰,۰۰

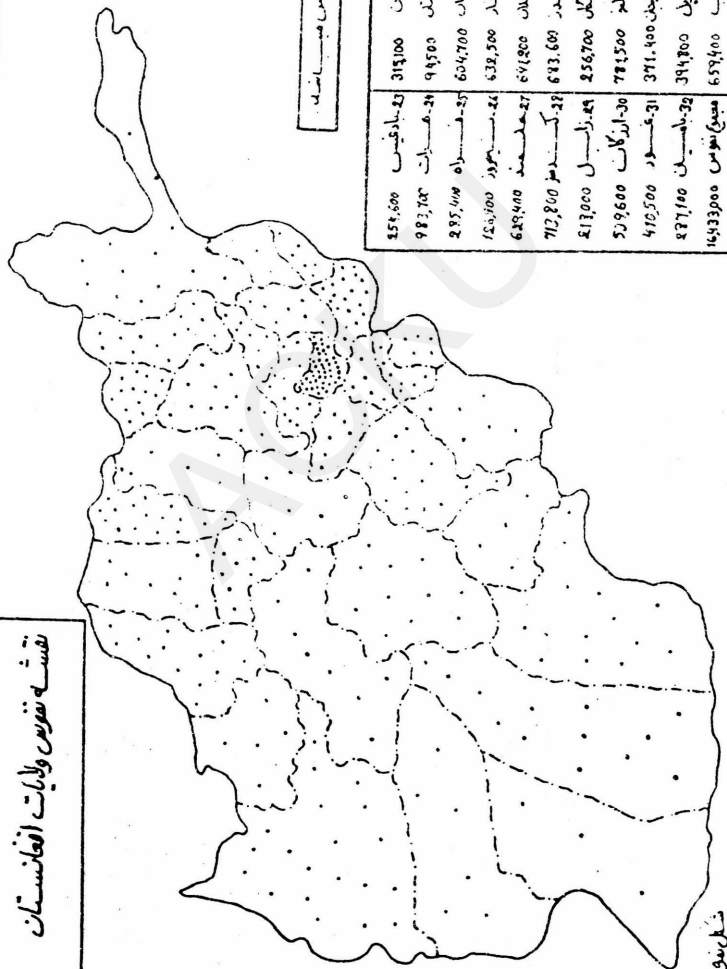
در ممالك رويه انكشاف ۲۵ فیصد نفوس مجموعی را تشکیل میدهد. اشخاص غیر فعال اقتصادی که از يك الى پانزده سال و یا بالاتر از ۶۵ سال عمر دارند در ممالك رويه انكشاف ۵۳,۱ فیصد و در ممالك انكشاف یافته ۳۰ فیصد تشکیل میدهد در حالیکه اشخاص فعال که از پانزده تا شصت

و پنج سال عمر دارند در ممالك رويه انكشاف ۶۶.۹ فیصد
و در ممالك انكشاف یافته ۶۵ فیصد نفوس عمومی آنها را
تشکیل میدهد.

هرگاه سنین ۱۵ تا ۶۵ سال را از نظر اقتصادی با لقوه مولد
فرض کنیم می بینم که نفوس مولد در ممالك رويه انكشاف که
افغانستان نیز در آن شامل است نسبت به ممالك انكشاف یافته
خیلی کم میباشد و از جانب دیگر ترکیب نفوس از لحاظ جنس
در افغانستان قابل تبصره میباشد زیرا تقریباً نصف نفوس
افغانستان را طبقه اناث تشکیل میدهد که بصورت عموم
اکثریت آنها نفوس غیر فعال تولیدی را تشکیل میدهد.
بنام مجموع نفوس ذکور و اناث کشور از یک تا پانزده ساله
۴۴,۶ فیصد و از ۱۵ تا ۶۵ ساله ۵۲,۹ فیصد و از ۶۵ ساله
بالا تر ۲,۶ فیصد تخمین گردیده است. یکی از عوامل
و عناصر مهم دیگر که باعث ازدیاد نفوس و تحولات
دیموگرافیکی یک ناحیه میشود طول عمر هر یک از افراد
جامعه میباشد چنانچه ارقام و احصائیه ها نشان میدهد که طول
عمر متوسط انسانها نظر به سابق تغییر کرده و افزایش قابل
ملاحظه را بار آورده است.

قرار اسناد مثل متحد و سایر احصائیه ها در سال ۱۸۷۰ م
عمر متوسط انسانها در اکثر کشور های جهان بیش از ۴۰ سال
نبود محض در چند کشور اروپایی مانند انگلستان، سویدن

نقشه نفوس ولایات افغانستان

مقدار صحت 50 هزار نفوس مساوی است.

1. کابل	2,162,500	12. لغمان	319,100	23. بادغیس	254,600
2. کاپیسا	307,100	13. نورستان	94,500	24. فاریاب	983,700
3. پکتیا	613,000	14. پکتیک	604,700	25. فاریاب	295,400
4. پکتیکا	349,300	15. پکتیک	632,500	26. پکتیک	120,100
5. پکتیک	246,500	16. پکتیک	671,800	27. پکتیک	629,400
6. پکتیک	786,100	17. پکتیک	643,600	28. پکتیک	712,800
7. پکتیک	297,800	18. پکتیک	256,700	29. پکتیک	213,000
8. پکتیک	350,500	19. پکتیک	781,500	30. پکتیک	509,600
9. پکتیک	253,900	20. پکتیک	371,400	31. پکتیک	410,500
10. پکتیک	911,500	21. پکتیک	344,800	32. پکتیک	227,100
11. پکتیک	271,700	22. پکتیک	659,400	مجموع نفوس	16,433,000

شماره 6

وغيره ممالك اروپای شمال عمرمتوسط بیشتر از این رقم بود اما بصورت عموم در مناطق مختلف روی زمین عمرمتوسط انسانها بین سی تا چهل سال بود. حالانکه امروز عمر متوسط انسانها در اکثر ممالك بسیار افزایش یافته است چنانچه احصائیه های جدید عمر متوسط انسانها را در ممالك مختلف چنین وانمود کرده است. جدول شماره (۱۴)

جدول شماره ۱۴

شماره	اسم ممالك	عمر متوسط	شماره	اسم ممالك	عمر متوسط
۱	سوئد	۷۷	۲	بریتانیا	۷۷
۳	جاپان	۷۰	۴	هسپانیه	۷
۵	پولیند	۶۸	۶	یونان	۶۴
۷	ترکیه	۵۵	۸	مصر	۵۲
۹	افغانستان	۴۵	۱۰	سودان	۴۰

به همین ترتیب ارقام ارائه شده از طرف ملل متحد که در زمینه عمر وسطی قاره های مختلف بعمل آمد نشان میدهد که در اکثر کشورهای آسیایی، آفریقایی و آمریکای لاتین حد متوسط عمریک نفر کمتر از ۴۰ سال است در حالیکه حد وسطی عمریک نفر در اروپا و یا آمریکای شمالی و ممالك انکشاف یافته بیشتر از ۶۵ سال میباشد. این امر بدون شك در قسمت انکشاف اقتصادی کشورها مخصوصاً بادر نظر داشت مصارف تعلیم و تربیه در راه تربیه پرسونل فنی حایز اهمیت پنداشته میشود.

۴ - کثافت نفوس :

قرار احصائیه سال ۱۳۷۱ هـ ش منتشره، وزارت احصائیه نفوس افغانستان ... ۱۸۲۵۲ نفر بالغ میگردد که باین اساس کثافت نفوس در افغانستان بصورت اوسط تقریباً به ۲۸ نفر در هر کیلومتر مربع میرسد .

واضح ومبرهن است که نفوس افغانستان مانند سایر نقاط جهان به صورت يك نواخت و به تعداد مساوی در تمام نقاط افغانستان توزیع نشده است بلکه در يك منطقه نظریه مساعدت آب وهوا و وفرت آب، نوعیت خاک خوب و وسعت اراضی زراعتی در منطقه يك تعداد كثیر نفوس به صورت متراکم زیست نموده برعکس در منطقه دیگر بنابر علل توپوگرافیکی و وضع اقلیمی کثافت نفوس به حداقل آن میرسد .

هرگاه جداول کثافت نفوس واحدهای اداری افغانستان را مورد بررسی ومطالعه قرار بدهیم بملاحظه میرسد که ولایات کابل، کاپیسا، ننگرهار بیشتر از صد نفر در هر کیلومتر مربع و ولایات کندز، لغمان، پروان، لوگر، پکتیا، خوست کندهار و تخاریش از پنجاه نفر در هر کیلومتر مربع و ولایات وردك، غزنی، بلخ، جوزجان و فاریاب بیش از ۳۰ نفر در فی کیلومتر مربع و ولایات سمنگان، سرپل و بامیان ۲۰ نفر در هر کیلومتر مربع و ولایات پکتیکا، بدخشان، بادغیس، هرات، هلمند، کندهار، زابل، ارزگان بیشتر از ده نفر در هر کیلومتر مربع و متباقی ولایت مانند نورستان، فراه و نیمروز کمتر از ده نفر

در هر کیلومتر مربع را در خود گنجانیده اند.

بناءً هرگاه ولایات افغانستان را از لحاظ تراکم نفوس در کتگوریهای متراکم، متوسط النفوس و کم نفوس دسته بندی نمایم و ولایات کابل، کاپیسا و ننگرهار از جمله پرنفوس ترین مناطق و ولایات کندز، پروان، پکتیا، لوگر، بلخ، لغمان، تخار، بغلان و وردک از جمله ولایات متوسط النفوس و باقی ولایات از جمله ولایات کم نفوس بشمار میروند.

جدول شماره (۱۵) پنج ولایت افغانستان را که از لحاظ تمرکز نفوس متراکمترین و پنج ولایت که تراکم نفوس کمتر را دارا اند نشان میدهد قرار احصائیه سال (۱۳۷۰ هـ ش) (۱)

جدول شماره ۱۵

شماره	ولایات	مساحت به کیلومتر مربع	تعداد نفوس مسکون	تراکم نفوس در فی کیلومتر مربع
۱	کابل	۴۵۸۵	۲ ۱۶۲۰۰۰	۴۷۱٫۶
۲	کاپیسا	۱۸۷۱	۳۰۴ ۲۰	۱۶۲٫۶
۳	ننگرهار	۷۶۱۶	۳۰۴۳۰۰	۱۱۹٫۹
۴	لغمان	۲۴۰۸	۹۱۳۵۰۰	۹۲٫۴
۵	کندز	۷۸۲۷	۳۱۵۱۰۰	۸۷٫۳
۱	غور	۳۸۶۶۶	۶۸۳۶۰۰	۱۰٫۶
۲	هلمند	۶۹۸۲۹	۴۱۰۵۰۰	۱۰٫۱
۳	نورستان	۹۹۴۲	۶۲۹۴۰۰	۹٫۵
۴	فراه	۴۷۷۸۶	۹۴۵۰۰	۵٫۹
۵	نیمروز	۴۱۳۵۶	۲۸۵۴۰۰	۳٫۰

(۱) سالنامه احصائیوی. دولت اسلامی افغانستان، کابل وزارت احصائیه،

۱۳۷۰ ص ۵.

جدول شماره (۱۶) با ساس احصائیه سال ۱۳۷ هـ ش
مساحت، تعداد نفوس و تراکم نفوس ولایات افغانستان قرارذیل
تخمین شده است.

شماره	ولایات	مرکز ولایت	مجموع قریه	مساحت به کیلومتر مربع	تعداد نفوس مسکون به هزار	تراکم نفوس در قریه کیلومتر مربع
۱	کابل	کابل	۶۶۳	۴۵۸۵	۲۱۶۲,۵	۴۷۱,۶
۲	کاپیسا	محمود رانی	۵۱۵	۱۸۷۱	۳۰۴,۳	۱۶۲,۶
۳	پروان	چاریکار	۱۱۴	۹۳۹۹	۶۱۳,۶	۶۲,۲
۴	وردک	میدان شهر	۱۶۴۳	۹۰۲۳	۳۴۹,۳	۳۸,۷
۵	لوگر	پل علم	۵۸۱	۳۹۵۵	۲۴۶,۵	۶۲,۳
۶	غزنی	شهر غزنی	۳۰۱۸	۲۳۳۷۸	۷۸۶,۱	۳۳,۶
۷	پکتیکا	شون	۸۹۴	۱۹۳۳۶	۲۹۷,۸	۱۵,۴
۸	پکتیا	گردیز	۸۰۶	۶۲۵۹	۳۵۰,۵	۵۵,۹
۹	خوست	خوست	۷۶۳	۴۰۲۹	۲۵۳,۹	۶۳,۰
۱۰	ننګرهار	جلال آباد	۱۱۵۳	۷۶۱۶	۹۱۳,۵	۱۱۹,۹
۱۱	کنړه	اسعد آباد	۶۲۲	۴۳۳۹	۲۷۱,۷	۶۲,۶
۱۲	لغمان	مهرتلام	۵۷۷	۳۴۰۸	۲۱۵,۱	۹۲,۴
۱۳	نورستان	نورستان	۱۸۴	۹۹۴۲	۹۴,۵	۹,۵
۱۴	بدخشان	فیض آباد	۱۵۹۶	۴۷۴۰۳	۶۰۴,۷	۱۲,۷
۱۵	تخار	خواجه غار	۱۰۱۴	۱۲۳۷۶	۶۳۲,۵	۵۱,۱
۱۶	بغلان	پلغمیری	۱۳۸۰	۲۰۳۶۲	۶۴۱,۲	۳۱,۴
۱۷	کنډز	شهر کنډز	۶۴۳	۷۸۲۷	۶۸۳,۳	۸۷,۳
۱۸	سنگان	ایبک	۶۴۳	۱۱۲,۸	۲۵۶,۷	۲۲,۸
۱۹	بلخ	مزار شریف	۹۹	۱۶۸۰	۷۸۱,۵	۴۶,۴
۲۰	جوزجان	شهر غان	۳۳۳	۱۰۳۲۶	۳۷۱,۴	۳۵,۹
۲۱	سرپل	شهر سرپل	۶۰۲	۱۶۳۶	۳۹۴,۸	۲۴,۱
۲۲	فاریاب	میسنه	۸۶۳	۲۱۱۴۶	۶۵۹,۴	۳۱,۱
۲۳	بادغیس	قلعه نو	۷۵۳	۲۰۰۶۸	۲۵۴,۶	۱۲,۶
۲۴	هرات	شهر هرات	۱۷۷۵	۶۳۰۹۷	۹۸۳,۷	۱۵,۵
۲۵	فراه	شهر فراه	۸۳۰	۴۷۸۷۶	۲۸۵,۴	۵,۹
۲۶	نیمروز	زرنج	۵۵۵	۴۱۳۵۶	۱۲۶,۹	۳,۰
۲۷	هلمند	لشکرگاه	۱۳۸۸	۶۱۸۲۹	۶۲۹,۴	۱۰,۱
۲۸	کندهار	کندهار	۱۸۳۸	۴۷۶۷۶	۷۱۲,۸	۱۰,۹
۲۹	زابل	قلات	۱۴۶۱	۱۷۲۹۳	۲۱۸,۰	۱۲,۶
۳۰	ارزگان	ترین کوت	۲۴۸۴	۲۹۲۹۵	۵۳۹,۶	۱۸,۴
۳۱	غور	چغچران	۱۹۹۶	۳۸۶۶۶	۴۱۰,۵	۱۰,۶
۳۲	پامپان	شهر پامپان	۱۶۷۲	۱۴۱۶۱	۲۸۷,۱	۲,۳
	مجموع		۳۵۳۳۵	۲۶۲۲۲۵	۱۶۴۳۳,۱	۲۵,۲

جدول شماره (۱۷) نفوس مسکون افغانستان را بتفریق
جنس نشان میدهد. (۱۳۷۱ هـ ش به هزار) شکل (۷) (۱)

شماره	ولایات	هر دو جنس	ذکر	اناث
۱	کابل	۲۲۴۷,۳	۱۱۷۱,۵	۱,۰۷۵,۸
۲	کاپیسا	۳,۹,۰	۱۵۸,۵	۱۵۰,۵
۳	پروان	۶۲۳,۴	۳۱۹,۹	۳۰۳,۵
۴	وردک	۳۵۴,۸	۱۸۱,۹	۱۷۲,۹
۵	لوگر	۲۵۰,۳	۱۲۳,۴	۱۲۱,۹
۶	غزنی	۷۹۸,۵	۴۰۹,۹	۳۸۸,۶
۷	پکتیکا	۳۰۲,۵	۱۵۵,۱	۱۴۷,۴
۸	پکتیا	۳۵۶,۱	۱۸۲,۶	۱۷۳,۵
۹	خوست	۲۵۷,۹	۱۳۲,۳	۱۲۵,۶
۱۰	ننګرهار	۹۲۸,۷	۴۷۷,۱	۴۵۱,۶
۱۱	کنړه	۲۷۳,۰	۱۴۱,۶	۱۳۱,۴
۱۲	لغمان	۳۲۰,۱	۱۶۴,۲	۱۵۵,۹
۱۳	نورستان	۹۶,۰	۴۹,۲	۴۸,۸
۱۴	بدخشان	۶۱۴,۰	۳۱۵,۱	۲۹۹,۱
۱۵	تخار	۶۴۲,۶	۳۲۹,۸	۳۱۲,۸
۱۶	پغلان	۶۵۱,۵	۳۳۳,۹	۳۱۷,۶
۱۷	کنډز	۶۹۵,۲	۳۵۸,۸	۳۳۶,۴
۱۸	سمنګان	۲۶۰,۸	۱۳۳,۷	۱۲۷,۱
۱۹	بلخ	۷۹۵,۵	۴۰۹,۹	۳۸۵,۶
۲۰	جوزجان	۳۷۷,۴	۱۹۳,۹	۱۸۳,۵
۲۱	سرپل	۴۰۱,۱	۲۰۶,۰	۱۹۵,۱
۲۲	فاریاب	۶۶۹,۹	۳۴۳,۸	۳۲۶,۱
۲۳	بادغیس	۲۵۸,۹	۱۳۲,۵	۱۲۱,۱
۲۴	هرات	۱,۰۱,۳	۵۱۴,۹	۴۸۶,۴
۲۵	فراه	۲۹,۰,۰	۱۴۹,۰	۱۴۱,۰
۲۶	نیمروز	۱۲۸,۱	۶۵,۷	۶۲,۴
۲۷	هلمند	۶۳۹,۳	۳۲۸,۳	۳۱۱,۰
۲۸	کندهار	۷۲۷,۵	۳۷۵,۸	۳۵۱,۷
۲۹	زابل	۲۲۱,۴	۱۱۳,۵	۱۰۷,۹
۳۰	ارزگان	۵۴۸,۱	۲۸۱,۱	۲۶۷,۰
۳۱	غور	۴۱۶,۹	۲۱۳,۸	۲۰۳,۱
۳۲	پامیان	۳۹۱,۶	۱۴۹,۶	۱۴۲,۰

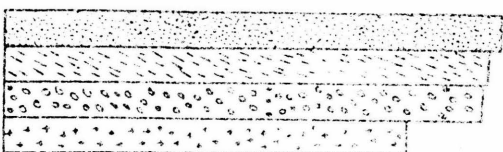
(۱) کود گذار و معلومات جغرافیای در مورد واحد های اداری کشور دولت جمهوری
افغانستان کابل: وزارت احصائیه ص ۳-۲.

توزیع نفوذ آلودگی در استان اصفهان ۱۳۷۱

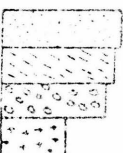
توزیع نفوذ آلودگی

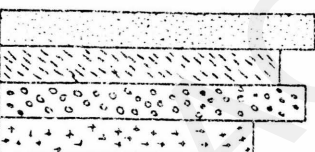
1371 1370 1369 1357
توزیع نفوذ آلودگی

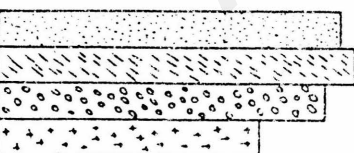
1371 1370 1369 1357
توزیع نفوذ آلودگی

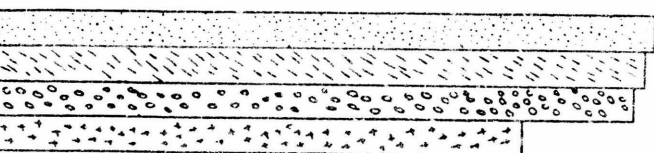
1371 1370 1369 1357
توزیع نفوذ آلودگی

1371 1370 1369 1357
توزیع نفوذ آلودگی

1371 1370 1369 1357
توزیع نفوذ آلودگی

1371 1370 1369 1357
توزیع نفوذ آلودگی

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

جدول فوق که تعداد نفوس ولایات را بادر نظر داشت نفوس ذکور و اناث کشور نشان میدهد چنین استنباط میگردد که در تمام ولایات کشور نفوس طبقه ذکور نسبت به طبقه اناث بیشتر است و تناسب آن در مقابل هر صد نفر زن تقریباً يك صد و شش نفر مرد تخمین میگردد.

ه - نفوس فعال و غیر فعال اقتصادی :

از اسناد و احصائیه های ملل متحد که در باره نفوس فعال و غیر فعال اقتصادی ممالک مختلف انتشار یافته است واضح میگردد که در ممالک روبه انکشاف تعداد اشخاص فعال اقتصادی نسبت به تعداد مردمان غیر فعال اقتصادی کمتر میباشد.

میرهن است که با استفاده از نیروی بشری و سایر عوامل تولید نعم مادی مورد نیاز و برای رفاه و آسایش يك جامعه تامین میگردد بناءً جلب و جذب هر چه بیشتر قوای بشری در فعالیت های اقتصادی و اجتماعی مبین سیاست معقول اقتصادی هر کشور است در افغانستان نیز در این اواخر سعی زیاد بعمل آمده است تا در جلب و جذب قوای بشری اقدامات بنیادی و موزع عمل آید و باین ترتیب سطح حیات مردم این خطه ارتقاء یابد. بر مبنای نتایج مقدماتی حاصله از نخستین سرشماری نفوس کشور نفوس مستعد بکار بین سنین ۱۰ تا

۵۹ ساله (نفوس ساکن) که قسمت اعظم قوای بشری کشور را عرضه میدارد در سال ۱۳۷۰ هـ ش ۷,۹۲ میلیون نفر بالغ شده که از آنجمله تقریباً ۴۰ فیصد آن اقتصاداً فعال بوده و قوای بشری را تشکیل میدهد در حالیکه تقریباً شصت فیصد دیگر آن اقتصاداً غیرفعال است از جمله قوای بشری نفوس ساکن مربوط به همین سال تقریباً ۹۲ فیصد آن مصروف کار و متباقی هشت فیصد دیگر آن بیکار میباشد همچنان از بررسی ارقام قوای بشری این سال برمی آید که از جمله اشخاص مصروف بکار ۸۰ فیصد آن در رشته های تولیدی و ۲۰ فیصد دیگر آن در رشته های غیرتولیدی اشتغال داشته اند. از آنجائیکه افغانستان در حال حاضر یک کشور روبه انکشاف زراعتی میباشد لذا ۷۵,۶ فیصد قوای بشری مصروف کار در رشته های تولیدی تنها در سکتور زراعت، مالداري و جنگلات اشتغال داشته و در سایر رشته های تولیدی و نیم تولیدی از قبیل صنایع، معادن، ساختمان، تجارت، تدارکات ترانسپورت و مخابرات صرف ۴,۲۴ فیصد مصروفیت دارند. هرگاه بخشی دولتی و مختلط از نقطه نظر جذب قوای بشری مورد بررسی قرارگیرد بملاحظه میرسد که در سال ۶۹ تقریباً ۵,۴ فیصد قوای بشری مصروف کار در سکتور دولتی و مختلط ایفای وظیفه مینمودند.

هرگز، رشد قوای بشری کشور در سال ۱۳۷۰ هـ ش بمقایسه

سال ۱۳۶۹ هـ ش مورد ارزیابی قرارگیرد دیده میشود که در سال ۱۳۷۰ هـ ش ۵,۲ فیصد تثبیت گردیده است. چون نفوس افغانستان بنا بر خصوصیات دیموگرافیکی جوان میباشد بنابراین رشد قوای بشری برای مدت زیاد همچنان ادامه خواهد داشت و در عرصه نیروی کار همه ساله ازدیاد بعمل خواهد آمد اگر رشد نفوس باین سویه افزایش یابد ایجاب مینماید تا تدابیر لازم برای کاریابی و بلند بردن سطح دانش نیروی جدید کار اتخاذ گردد.

جدول شماره (۱۸) قوای بشری کشور را طی سال ۱۳۵۹^ی هـ ش نشان میدهد: (۱)

شماره	شاخص	تعداد نفوس مسکون ۱۳۵۹	تعداد نفوس سکون ۱۳۷۰
۱	مجموع نفوس ساکن	۱۳۳۹۴	۱۶۴۳۲
۲	نفوس مستعد به کار بین ده تا پنجاه و نه ساله	۸۵۱۵	۸۷۶۴
۳	تعداد قوای بشری	۳۷۳۰	۶۲۳۹
۴	تعداد قوای بشری مصروف کار	۳۵۲۵	۶۰۲۹
۵	قوای بشری مصروف کار در ساحه تولیدی مادی	۲۸۲۳	۵۱۱۷
۶	قوای بشری دروزراعت، مالداري و جنگلات	۲۱۳۴	۴۱۹۴
۷	قوای بشری در صنایع، معادن و انرژی به شمول تفحصات	۴۵۴	۲۹۳,۲
۸	قوای بشری در ساختمانها، ترانسپورت، مخابرات و تجارت	۲۵۰	۱۳۷,۱۵
۹	قوای بشری در ساحه غیر تولیدی تعلیم و تربیه، صحت عامه و وکلتنر	۱,۱۸	۹۱۱,۱۶
۱۰	قوای بشری در موسسات دولتی، خدمات عامه و سایر رشته ها	۵۹۸	۶۰۰,

اسالنامه احصائیوی ۱۳۷۰. وزارت اسلامی افغانستان. کابل: وزارت احصائیه، ۱۳۷۰. ص ۱۶.

مهاجرت ها :

مهاجرت ها که بادر نظر داشت عوامل اقتصادی ، سیاسی و اجتماعی صورت گرفته و عبارت از بیجاشدن مردم میباشد. از مدت های زیاد باینطرف در داخل کشور ها و درین ممالك جهان به پیمانه های متفاوت عملی شده که البته از تاثیرات شگرف آن بر همه امور زندگی نمیتوان چشم پوشید.

باید گفت باوجود اهمیت آن الی اکنون مطالعات مفصل و همه جانبه در مورد مهاجرت ها و اشکال آن در افغانستان عملی نشده است. بانهم از اهمیت و تاثیر آن بر اوضاع اقتصادی و اجتماعی منجمله ترکیب نفوس از نظر کمیت و کیفیت نمیتوان انکار نمود درین مورد باید از همه اولتر به مهاجرت های اشاره شود که از مناطق دهاتی به شهرها در طول تاریخ عملی شده اند. در دوره معاصر اولین مهاجرت از این جمله در اواخر قرن نوزده در دوره حکمرانی امیر عبدالرحمن خان (۱۸۸۰-۱۹۰۱م) بوقوع پیوست که در جریان آن هزاران نفر از باشندگان مناطق جنوبی هندوکش که با حکومت وی مخالفت میورزیدند بطرف شمال این سلسله جبال به مهاجرت مجبور ساخته شدند که گروپ های مختلف مردمان دهاتی و کوچی را دربر میگرفت. تعداد زیاد کوچی ها به زوریه نفوس ساکن ونیمه ساکن تبدیل شدند آخرین مهاجرت جبری بطرف شمال در اواخر جنگ عمومی دوم صورت گرفت .

دومین مهاجرت قابل تذکر از این نوع یا توسعه ، امپراطوری
تزاری و انقلاب اکتوبر (۱۹۲۰ م) از آسیای مرکزی بجانب قسمت
های شمال افغانستان صورت گرفت که گروپ های متعدد
مردمان ترکمن ، ازبك ، تاجك و قرغیز را شامل میگردد.

سومین مهاجرت به مناطق دهاتی با توسعه زمین های
زراعتی و پروژه های آبیاری در مناطق کندز ، بغلان ، پلخمری ،
هلمند ، جلال آباد و غیره صورت گرفت که الی اکنون ادامه دارد .
یکنوع مهاجرت دیگر به مناطق دهاتی توسط گروپ های معین
به مناطق مشخص در ارتباط با فعالیت های عنعنوی آنها صورت
میگردد که معمولاً تمام اعضای فامیل و یاتنها اعضای ذکور
فامیل را در برمیگردد که از آنجمله مهاجرت يك تعداد زیاد مردم
بغرض جمع آوری نباتات طبی و پسته و آنهانیکه در قسمت
حفرویاترمیم کاریها مهارت دارند و بالاخره کارگران موقتی
در مزارع برنج ، گندم و پنبه صفحات شمال قابل ذکر است .

نوع دیگر مهاجرت های موسمی بین نقاط گرمسیر
و سردسیر کشور نیز وجود دارد این نوع مهاجرین در ایام تابستان
غرض پرورش مواشی خویش و همچنان به منظور زراعت به
نواحی مجاور مهاجرت مینمایند . مهاجرین ولسوالی شیندند
و سایر نقاط هرات و فراه که همه ساله ایام تابستان را در مناطق
جنوب غربی غور منجمله ولسوالی تولك و غیره نقاط سرسبز
ولایت غور سپری نموده و بعد از برداشت محصول حیوانی و

زراعتی خویش دوباره به مناطق مسکونی مهاجرت مینمایند. اینگونه مهاجرین بعد از انجام وظایف موسمی شان دوباره به مساکن اصلی شان بازگشت مینمایند. درحالیکه يك قسمت عمده، این نوع مهاجرت، موسمی ازدهات به شهرها نیز صورت میگیرد. يك تعداد زیاد از مردم ساکن در مجاورت مناطق صنعتی چون کابل، کندز، بغلان، پلخمری، گلبهار، جبل السراج، کندهار، جلال آباد، مزار شریف، هرات وغیره در موسمی که مصروفیت زراعتی نداشته باشند برای کاریان مراکز مهاجرت می نمایند مخصوصاً درحالاتیکه صنایع دستی این نواحی نیز با در نظر داشت توسعه ماشینی معمولاً بارکود مواجه شده اند. این نوع مهاجرین نیز بعد از يك دوره کار دوباره به مساکن شان دردهات مراجعت مینمایند.

بصورت عموم مهاجرت مردم ازدهات به شهرها و مخصوصاً شهر کابل از جنگ عمومی دوم بیعد آغاز و به توسعه فعالیت های صنعتی، تجارتی وغیره در شهرها با سرعت افزایش یافته است بطوریکه در سالهای اخیر از سه فیصد در سال نیز بیشتر بوده است. اگرچه این نوع مهاجرین هم علایق شانرا به مناطق دهاتی که از آن مهاجرت کرده اند تا دیرزمانی نگه میدارند و عواید حاصله ایشان در شهرها باریگر دردهات با خرید، باغ، زمین وغیره بمنظور افزایش موقف اقتصادی واجتماعی خود بکار می برند اما با آنهم بمرور زمان این نوع ارتباط کاهش یافته و بلاخره

به ساکنین دایمی شهرتبدیل میشوند.

تعداد مهاجرین افغان به سایر کشورها که بنا بر علل اقتصادی مهاجرت نموده اند محدود است با وجود آنکه در سالهای اخیر يك تعداد قابل ملاحظه از مردم مخصوصاً بعد از خشکسالی های ۱۳۴۹ - ۱۳۵۰ هـ ش بکشورهای شرق میانه مهاجرت نموده اند که البته بعد از يك دوره کار دوباره به مسکن اصلی ایشان مراجعت می نمایند. علاوه بر تعداد زیاد افغانها بغرض تحصیلات عالی عازم خارج میشوند که تقریباً همه آنها بعد از تکمیل دوره تحصیلی به افغانستان مراجعت نموده اند.

بزرگترین مهاجرت که حتی در دنیای نظیر آن کمتر دیده شده است از سال ۱۳۵۷ هـ ش در افغانستان صورت گرفت یعنی موقعیکه حکومت داود خان توسط حزب دیموکراتیک به کمک سوسیالیست های روسیه شوروی مضمحل گردیده و خود زمام قدرت را بدست گرفتند، هنوز بکلی مستقر نگردیده بودند که دست به ظلم و ستم زده به کشتار و حبس مردم بیگناه پرداختند و بدون هیچ نوع دلیل قانونی و منطقی دست به غصب اموال و زمین های زراعتی مردم زدند. از این رو يك تعداد کثیر مردم (در حدود پنج میلیون نفر) در مدت پانزده سال خانه و کاشانه خود را رها کرده به سرزمین های پاکستان، ایران، هند و سایر کشورهای آسیایی، اروپایی و آمریکائی به مهاجرت پرداختند.

مسكن ومحل ره‌ايش در افغانستان :

همانطوريكه انسان به خوراك والبسه نیازمند است برای

امرار معیشت در يك نقطه به مسكن نیز ضرورت دارد .

انسانها از دپیدایش به تدارك پناهگاه ومسكن مبادرت ورزیده و بنا برآن تهیه مسكن واعمار منازل از مهم ترین اقدامات حیاتی او بشمار میرود. البته باگذشت زمان طولانی و در دوره های تاریخی طرز تهیه و ساختمان محل ره‌ایش انسانها شکل گوناگون را بخود اختیار کرده است. یعنی انسانهای اولیه بنا بر نداشتن وسایل کافی در مساكن بسیار ابتدائی که اصلاً توسط عوامل طبیعی بوجود آمده بود بسر می بردند چنانچه انسانهای اولیه که در اراضی هموار، دشت ها و تپه ها زندگی میکردند مغاره های طبیعی مسكن آنها را تشکیل میداد. بهمین ترتیب انسانهاییکه در مناطق جنگلی زندگی میکردند بالای شاخه های درختان (چریها) وزمانیکه در مناطق کوهستانی زندگی اختیار میکردند در مغاره ها و وقتیکه در سواحل زیست میکردند در کلبه های چوبی امرار حیات میکردند .

در جریان دوره های تاریخی هر قدر فکر انسان ها انکشاف کرده و در استعداد مالی آنها افزایش بعمل آمده بهمان پیمانۀ شکل مسکن آنها نیز تغییر نموده قادر شدند تا به ساختمان کلبه ها، چادرها و یاخیمه ها، خانه ها، قلعه ها، قصرها و بالاخره آسمان خراشها و غیره مبادرت ورزند.

در هر صورت باید اظهار داشت که اشکال و ساختمان اراضی مسایل هیدروگرافی مواد اولیه و اوضاع متروپولیژی همانطوریکه بر اوضاع اقتصادی و اجتماعی بشر تاثير برانزده دارد. در قسمت مسکن و اشکال آن نیز موثر است بناء در اعمار و ساختمان پناه گاه مسکن و منزل انسانی عوامل و شرایط طبیعی اقتصادی و اجتماعی نسبت به همه عوامل و شرایط دیگر زیاده تر تاثير وارد کرده در سبك ساختمان نوعیت اشکال و اقسام آن حایز اهمیت میباشد. در حالیکه امروز با پیشرفت در وسایط حمل و نقل و بلند رفتن سطح زندگی مردم استفاده از مواد و ساختمانی محیطی بغرض اعمار منازل را بدرجه دوم اهمیت آن قرار داده است. لیکن این موضوع در تمام نقاط زمین صدق نمیکند زیرا انکشافات تکنولوژیکی در تمام نقاط زمین یکسان نیست بنا بر آن مواد و ساختمانی و شکل ظاهری خانه ها با اوضاع طبیعی هر منطقه ارتباط نزدیک دارد.

مساکن امروزه انسانها را از لحاظ جغرافیای بشری در سه دسته طبقه بندی مینمایند:

۱- مساكن متحرك يا حيات چادر نشين (كوچي ها) .

۲- مساكن نيمه متحرك يا حيات روستايي .

۳- مساكن ثابت يا حيات شهر نشين .

افغانستان نيز يادرنظر داشت مطالب فوق ازتاثير خصوصيات طبيعي كه در ساختمان منازل و اشكال آن موثر است بركناربروده نمي تواند. باوجود آنكه در اشكال و انواع مسكن در اين كشور از زمانهاي خيلي قديم تا حال تغييرات زيادي بعمل آمده است. باز هم بطور عموم مردم افغانستان در سه نوع مساكن كه فوقاً ذكر يافت بود و ياش اختيار كرده اند . واضح است كه هريك از اين سه دسته مساكن بنا بر موقعيت منطقه شرايط اقليمي و نوعيت مواد ساختمان كه در آن محيط يافت ميشود ارتباط دارد هريك از اين عوامل طبيعي بنوبه خود بالاي اوضاع اقتصادي و اجتماعي بشر نيز تاثير قابل ملاحظه دارد بنا بر آن اگر ما اوضاع افغانستان را از لحاظ موقعيت جغرافيايي با ارتباط به محل رهايش اهالي آن مدنظر ميگريم مي بينيم كه افغانستان يك كشور كوهستاني بوده و در عرض البلد متوسط جغرافيايي قرار دارد چون از يك طرف از بحر بعيد واقع شده است رطوبت سالانه آن كافي نيست از جانب ديگر اختلاف ارتفاع در اين منطقه زياد است و بنا بر آن ب حيث يك منطقه نيمه صحرائي و كوهستاني محسوب شده اشكال و محل رهايش آن مربوط و منوط به خصوصيات طبيعي مورد دسترس آن ميباشد.

۱- مسکن متحرک یا حیات چادر نشینی (کوچی ها) :

از مطالعه جغرافیه فیزیکی برمی آید که در نواحی استپ و صحراها نسبت خشکی اقلیم و کمی آب زراعت کمتر صورت میگرد و بصورت عموم این اراضی دارای مراتع و چراگاه ها بوده و باشندگان این گونه مناطق ناگزیر به تربیه حیوانات اشتغال میورزند چون در تمام فصول در یک منطقه چراگاه ها بیک حال نمانده علف آن در جریان سال نظر به ارتفاع تغییر میکند یعنی در ایام بهار علف در اراضی پستر و در جریان تابستان در اراضی نسبتاً مرتفع نمومیکند بنابراین علت یک طبقه مردم که شغل آنها تربیه حیوانات است در جریان سال برای تغذیه مواشی خود از یک محل به محل دیگر در حرکت میباشد یعنی در مواقع معین سال در جائیکه علف وجود داشته باشد برای مدت محدود اقامت اختیار میکنند موقعیکه علف این منطقه به اتمام رسید آنها نیز از آنجا کوچ نموده در نقاطیکه دارای علف باشد مسکن گزین میشوند. بهمین ترتیب در جریان سال بنا بر درجه حرارت هوا و وجود علف در ارتفاعات مختلف در سیر و حرکت هستند و به همین لحاظ یک تعداد کثیر از نفوس بشری که در مناطق استپ و صحراها زندگی میکنند بصورت عموم در مناطق معتدله خصوصاً در نصف کره شمالی بشکل کوچی حیات بسر میبرند این مردم که اکثراً به تربیه حیوانات و نسبتاً کمتریه شغل زراعت مصروف اند در مناطق صحرائی و استپ

مربوط کشورهای مراکش الجزایر، تونس، حبشه، مصر، عربستان، عراق، اردن، ترکیه، ایران، افغانستان، پاکستان و جمهوریت های آسیای مرکزی مانند تاجکستان، ازبکستان، ترکمنستان، قزاقستان، آذربایجان منگولیا، تبت، ایالات سنکیانگ چین و دامنه های همالیا و مناطق متفرق امریکای جنوبی و استرالیا به تعداد کم و زیاد زندگی میکنند.

با وجود آنکه در قسمت عمومیات کوچیهای مناطق فوق الذکر ازهم فرق ندارد اما از لحاظ طرز تربیه حیوانات و نگهداری آنها، طرز زندگی رسوم و رواج، طرز ساختمان غرودها و خیمه ها درین آنها بسیار فرق موجود است. بصورت عموم از جابجاشدن کوچیها در جهان بدو شکل افقی و عمودی صورت میگردد. نوع اول آن در مناطق هموار شرق میانه و شمال افریقا و نوع دوم آن در نواحی کوهستانی ایران و افغانستان بمشاهده میرسد.

کوچیهای افغانستان نیز بصورت عموم در نواحی استپ و صحراها و همچنان سرزمین های کوهستانی مانند دامنه کوه ها و تپه های جنوب و شمال سلیمان غر، سپین غر، پکتیا، پکتیکا، ننگرهار، زابل، هلمند، نیمروز، و ولایات مرکزی و شمالی کشور امراریات مینمایند این مناطق در فصول مختلف سال برای بود و باش اقوام مختلف کوچی ها مورد استفاده قرار میگردد.

کوچیهای افغانستان از اقوام مختلف متشکل اند معروف ترین این اقوام غلجی و درانی بوده و بصورت عموم در نقاط

شرقی، مرکزی و غربی مملکت بود و باش دارند. علاوهً اقوام دیگر کوچی که عبارت باشند از چهارایماق، ازبک، ترکمن، فیروز کوهی و غیره در نقاط مختلف کشور خاصاً در شمال و غرب پراکنده میباشند. (۱)

مردمان چادر نشین (Nomad) که تقریباً حیات شان وابسته به مالداري است، عموماً به تربیه حیوانات مانند گوسفند، بز، گاو، اشتر، مرکب، اسب، مرغ و غیره باشد میپردازند.

در ضمن هر يك از اقوام کوچی بنا بر شرایط اقلیمی، نوعیت توپوگرافیکی منطقه و تناسب وضع اجتماعی و حیاتی به تربیه اختصاصی بعضی از حیوانات که فوقاً از آن نام برده شد نیز می پردازند. یعنی بصورت عموم دردشت ها و صحراها به تربیه حیوانات می پردازند که در برابر اختلاف هوا و همچنان در برابر تشنگی مقاومت داشته باشند. مثلاً اشتر که در برابر تشنگی مقاومت زیاد دارد حالانکه تربیه اسب در سرزمین های تپه ای ترجیح داده میشود. گوسفند يك حیوان مطلوب برای باشندگان دهات و کوچی ها میباشد زیرا این حیوان با شرایط موجوده، طبیعی افغانستان بیشتر مطابقت دارد.

ناگفته نباید گذاشت که بعضی از اقوام کوچی نه تنها به

(۱) محب الله رحمتی، مختصر از تقسیمات اداری و جغرافیای بشری ولایت ننگرهار. مجله جغرافیا شماره اول. کابل: پوهنهی ادبیات ۱۳۵۷، ص ۴۷.

تربیه حیوانات می پردازند بلکه در بعضی مناطق که دارای استعداد زراعتی خوب باشد به زرع انواع مختلف مواد زراعتی نیز مبادرت می ورزند. همچنان يك عده، دیگرکار های تجارتی و دست فروشی نیز مصروفیت دارند.

دراغانستان دو قوم معروف بنام هزاریزو احمدزائی به شغل تجارت مصروف اند که فعلاًتجار عمد شهرهای مهم افغانستان را تشکیل میدهد. در مقابل عده، دیگری از کوچیها که به دست فروشی مصروف اند محض اشیای کوچک را در مراکز مزدحم شهرها بفروش میرسانند و بنام کولی یا قوال معروف اند.

يك عده، دیگر از اقوام کوچی ها که اصلاً مالدار نیستند اقتصاد نسبتاً ضعیف تر را دارا میباشند این مردم در ایام اخیر بهار و در شروع تابستان از مناطق گرم سیریه و دایها و حوزه های نسبتاً سرد در اطراف دهات و شهرهای مختلف ولایات کشور خیمه زده و به دروگری می پردازند و مردم این قوم از کوچی ها را بنام دروگر نیز یاد میکنند.

کوچی ها افغانستان عموماً در چادرها و خیمه ها که بنام گژدی یا غژدی و یورت مسمی است بود و باش دارند. بصورت عموم رنگ غژدیهها سیاه بود و از موی بزر ساخته میشود تکه غژدیهها طوری بافته شده که در هنگام گرما هوای کافی بداخل آن جریان یافته میتواند و در هنگام بارندگی موقعیکه مرطوب شد باران بداخل آن نفوذ کرده نمیتواند و بصورت عموم این چادرها

(غزدی) کوچی ها را در هنگام روز از اشعه آفتاب و گرمی و در هنگام شب از سردی محفوظ نگاه میدارد.

کوچیهائیکه به مشاغل دیگر غیر از تربیه حیوانات اشتغال دارند معمولاً دارای خیمه های سیاه نبوده بلکه این خیمه ها از تکه های ضخیم نخی ساخته شده اند.

چادر نشین هائیکه عموماً در یک فصل سال در یک محل بود و یا شاختیار میکنند اکثراً از اقوام متجانس متشکل اند که از لحاظ زبان، نژاد، عرف و عادات، عنعنه و سایر خصوصیات اجتماعی شباهت زیاد در بین ایشان موجود است و به همین قسم محل چراگاه های هر قوم قبلاً تعیین و معلوم است.

کوچیها نه تنها از گوشت، پوست و شیر حیوانات استفاده میکنند بلکه از بعضی از این حیوانات برای حمل و نقل نیز استفاده مینمایند. قرار احصائیه سال ۱۳۷۰ تعداد نفوس کوچیها در افغانستان بر ۱,۵ میلیون نفر بالغ شده که به مقایسه نفوس افغانستان بیشتر از ده فیصد را احتوا میکند. و به مقایسه اکثر کشورهای شرق میانه یک فیصدی قابل ملاحظه نفوس مجموعی را تشکیل میدهد.

برای مزید معلومات مشخصات کوچیهای ولایت ننگرهار بطور خلاصه شرح میگردد. بادر نظر داشت مشخصات اقلیمی ولایات ننگرهار بمنزله یک پل بین منطقه گرم و معتدل موقعیت داشته و بدین لحاظ از سالیان متمادی باین

طرف تعداد کثیر از مردمان کوچی را که همه ساله در ایام بهار و خزان از طرف شرق و جنوب افغانستان در تردد هستند در خود جاداده است. در ایام بهار وقتی که آب و هوای حوزه سند روبه گرمی می نهد در دامنه های کوه ها و دشت ها که علف ها بخشك شدن آغاز مینماید کوچی ها مناطق مسکونی شان را ترك داده و سرزمین های علف دار غرب حوزه سند را پیش میگردند و در مواقع خزان نسبت سرد شدن اقلیم این مناطق مردم کوچی دوباره باین مناطق گرم برمی گردند.

تازمانیکه تنگی ابریشمین برای رفت و آمد ترافیک باز نشده بود دانه تنها مردم کوچی بلکه عراده جات نیز مناطق حصارك غلجایی، گندمك، جگدلك و غیره جاها را طی کرده بحوزه کابل داخل میشدند اما فرصتی که راه تنگی ابریشمین بروی ترافیک باز شد راه تجارتی سابق نسبتاً اهمیت خود را ازدست داد لکن با وصف آن این منطقه نسبت داشتن دره های متعدد دشت ها و دامان سرسبز و پر علف موقعیت خود را مخصوصاً برای کوچی ها از دست نداده و قسمت اعظم قبایل کوچی از این راه عبور و مرور مینمایند. کوچی هائیکه از این منطقه عبور میکنند متشکل از دو قبیله اند که بنا بر حرکت ایشان در یک زمان معین بنام سیاه بهاری و گل بهاری یاد میشوند اول الذکر عبارت از کوچی های اند که از اول حوت الی دهم حمل از مهمند دره و نواحی شینوار از راه کمبو و خواجه خیل داخل منطقه خوگیانی

شده در دره ها و تپه های کمبودشت و دامان زاوه مدتی را سپری کرده بعد ها دامنه های تورغر (سیاه کوه شرقی) را پیش گرفته داخل برکی خیل، نکرخیل گردیده و بلاخره دشتهای کلالی و جگدلك را طی کرده به سروبی داخل میشوند و سفرشانرا بسوی سطح مرکزی که در آن زمان آب و هوای نسبتاً معتدل دارند ادامه می دهند این دسته کوچی ها از اقوام مختلف غلجایی، خضرخیل، ملاخیل، آکاخیل و غیره متشکل اند که اکثریت این مردم به مالداري و تجارت تولیدات مواد حیوانی از قبیل روغن، شیر، پشم و غیره مشغول اند.

دسته دومی که بنام گل بهاری موسوم اند عموماً ازده حمل الی ده ثور از مناطق فوق الذکر عبور نموده راه کابل و مناطق راکه آب و هوای نسبتاً معتدل دارند پیش میگیرند کوچی های گل بهاری شامل اقوام تره کی، مندوزائی، هزارب و غیره میباشد این دسته کوچی ها عموماً تجارت پیشه بوده امرا ل تجارتی خود را توسط اشترنقل میدهند.

تعداد تخمین نفوس کوچی هائیکه در ایام مختلف سال در ولایت ننگرهار بود و باش دارند و یا اینکه از طریق تورخم و سایر راه ها وارد ولایات شرقی و مرکزی افغانستان میگردند در حدود بیش از صد هزار نفر بالغ میگردد که بصورت عموم اکثر این تعداد در ولسوالی مومنددره، ولسوالی خوگیانی، ولسوالی شینوار، ولسوالی کامه و علاقه داری چپرهار ایام

مساعد را سپری میکنند.

کوچی ها منطقه، ننگرهار مانند سایر کوچی ها طرز معیشت ساده داشته زندگی آنها عموماً از طریق تربیه، حیوانات و زراعت تامین میگردد. بر علاوه کوچیها در وقت فراغت به صنایع دستی مبادرت ورزیده و محصولات آنها در بازار ها در معرض تبادل قرار میگیرد.

۲- حیات روستائی یا نیمه متحرک :

ده یا روستا محل است که در آن اکثریت مردم به کار های زراعتی اشتغال دارند. شرایط پدید آمدن يك منطقه بحیث يك ده یا روستا منوط و مربوط به ساختمان اراضی ، موجودیت آب کافی برای زراعت، اقلیم مساعد و مواد مورد نیاز همان منطقه میباشد با وجود آنکه هریك از این عوامل در پدید آمدن يك ده نقش بارز دارد اما ساختمان اراضی در شكل و توسعه، يك ده بیشتر موثر است چه شكل دهات در مناطق کوهستانی و دشتی از هم اختلاف دارد.

مناطق کوهستانی که بصورت عموم اراضی آن متشكل از دره های عمیق ، تنگناهای طویل و بعضاً وادیهای کم عرض و حوزه های نسبتاً وسیع میباشد مخصوصاً در صورتیکه دارای آب و هوا مساعد و آب وافر خاک خوب برای زراعت و ارتفاع مناسب برای زرع انواع مختلف نباتات باشد برای استقرار نفوس مساعد بوده و بصورت عموم حیات روستائی در آن جا بیشتر

متمرکز میگردد.

بادرنظرداشت وضع توپوگرافی افغانستان يك مملكت كوهستانی است كه قسمت اعظم آنرا سلسله جبال و مناطق كوهستانی مخصوصاً در مناطق شمال شرقی، مرکزی، غربی، و شرقی اشغال نموده است.

علاوه بر آن موجودیت آب کافی و اقلیم مساعد و نوعیت خاک خوب باعث گردیده است تادرنقاط مختلف دره ها، حوزه ها و دایها حیات روستایی بیشتر مستقر گردد. بهمین لحاظ اکثریت نفوس افغانستان زارع بوده ۸۴٫۶ فیصد نفوس بكارهای زراعتی مصروف اند. بادر نظر داشت مطالب فوق يك تعداد كشیرقریه ها و دهات در دره ها جلگه ها و وادیهای كم عرض و وسیع بوجود آمده است به اساس احصائیه سال ۱۳۷۰ در حدود ۳۵۳۳۵ قریه درسراسر افغانستان وجود دارد كه از آن جمله ۳۱۲۴۸ قریه آن اصلی ۸۷٫۴ قریه آن فرعی میباشد. ناگفته نباید گذاشت كه اكثریت این قریه ها كمتر از پنجصد نفر نفوس دارند و تعداد قریه هائیکه نفوس آنها به هزارتاده هزار نفر و بیشتر از آن برسد كمتر میباشد.

ناگفته نباید گذاشت كه ساختمان منازل از لحاظ شكل و همچنان مواد تعمیراتی نیز در مناطق دهاتی افغانستان از هم فرق میکند. در مناطق كوهستانی در صورتیکه دارای وسعت و پهنای زیاد بوده و از آب دایمی و كافی بهره كامل داشته باشد

و در ضمن اقلیم مساعد داشته و بنابراین در اکثر ایام سال فعالیت های حیاتی در آنها صورت گرفته میتواند دهات و قریه جات جمعیت پدید می آید. و بصورت عموم دهات یکی پهلوی دیگر تاسیس گردیده يك سازمان روستایی کوهستانی را که صریح دهات در مناطق هموار و یا وادیها فرق دارد پدید می آورد. خانه های این منطقه از هم جدا واقع شده و غالباً دارای حویلی (حیاط) نمی باشند و بصورت عموم در محل اعمار میگردد که زمین مزروعی کمتر باشد و آب در نزدیکی آن جریان داشته باشد.

ناگفته نباید گذاشت که انکشاف قریه و زیاده منوط به عوامل ذیل میباشد:

- دره می بایست عمیق، کم عرض و دارای صخره ها و سنگ های بزرگ نبوده و عبارت از دره های فراخ، عریض و دارای خاک مساعد برای زراعت باشد.
- اقلیم و آب و هوای مساعد و دارای آب وافر باشد تا در جریان سال از آن استفاده بعمل آید.
- چراگاه های مناسب برای تغذیه و پرورش حیوانات داشته باشد.

- امنیت منطقه تامین باشد زیرا در ساختمان، اقسام و اشکال خانه ها امنیت نقش بارز دارد.
- مردم آن باید قدرت استفاده و بهره برداری از محل را

داشته باشد.

- خانه ها بایست درمحل اعمار گردد که از مسیر سیلاب و برف کوچ در امان باشد.

موقعیکه عوامل و شرایط فوق دريك منطقه، کوهستانی آماده باشد خانه ها یکی بعد دیگر تاسیس میکرد مواد تعمیراتی این گونه محلات را عموماً سنگ، چوب و گل تشکیل میدهد خانه های آن منطقه نسبت کم بودن زمین بشکل دو، سه و حتی چهارمنزل اعمار میگردد. خانه های يك منزل نیز در این مناطق بمشاهده میرسد اما تعداد آنها کمتر است. خانه های سه منزله و چهارمنزله بشکل قلعه ها و برج ها اعمار میگردد و اکثر این برجهای بمقصد نگهبانی و مراقبت اعمار میشود علاوه بر ذلك از این منازل محل برای نگهبانی حیوانات خاصاً در ایام سرما اختصاص می یابد البته بزرگی طویله به تعداد گله ها مربوط است هرگاه تعداد گله ها اضافه تر باشد ایجاب طویله های وسیع تر را کرده و دورتر از منازل اعمار میگردد.

در اکثر دره های کوهستانی خاصاً در وسط و یا انجام درهها اقوام متجانس که از لحاظ نژاد، زبان و سازمان اجتماعی یکسان و مشابه باشند زیست میکنند برعکس در شروع دره ها و جاییکه بیشتر به سرك های عمومی نزدیک تراند این نوع تجانس از بین میرود بهمین لحاظ وضع اجتماعی در دهات و قریه جات کوهستانی افغانستان تاحال بشکل قبیلوی باقی مانده است.

بعضی از یاشندگان دهات کوهستانی افغانستان بصورت عموم حیات نیمه مقیمی را دارند و اقوامیکه بیشتر به نگهداری حیوانات مصروفیت دارند در هنگام تابستان مخصوصاً موقعیکه کمبود علوفه احساس میگردد مواشی خود را به نقاط دورتر و بلند تر که بنام آغیل یا ایلاق یاد میشوند برده برای مدت موقت در آن زندگی اختیار میکنند و در هنگام زمستان دوباره به مساکن اصلی خود برمیگردند و عده دیگر که بیشتر به باغبانی مصروفیت دارند نیز در ایام تابستان نسبت مراقبت باغها و اراضی زراعتی به خانه های نزدیک باغ به کوچ کشی موقت مبادرت میورزند بنابراین علت حیات این مردم به نیمه مقیمی و یا نیمه متحرک سپری میگردد.

در دهات کوهستانی آب مورد ضرورت را برای زراعت و آشامیدن از چشمه سارها و یا از دریا ها ذریعه جویهای باریک که به طرف دهات امتداد یافته است تهیه مینمایند. غالباً در امتداد جویها از طرف اهالی نباتات شمر و غیره شمرغرس گردیده تا به زیبایی و خرمی منطقه بیفزاید. بهمین ترتیب دهات و قریه هائیکه در دره ها پدید آمده است عموماً توسط راه های باریک پیاده رو بایک دیگر ارتباط پیدا میکند. هرگاه يك سرک عمومی از این دره عبور نموده باشد قریه های نزدیک سرک موقعیت خوب را نسبت به سایر قریه ها دارا بوده از لحاظ وضع اجتماعی و اقتصادی انکشاف بیشتر مینماید چه ساحه فعالیت تجارتی

برای اهالی منطقه بیشتر مهیا می‌گردد به همین لحاظ يك فرق بارز در سویه حیات اهالی این مناطق به مشاهده میرسد.

این گونه حیات دهاتی کوهستانی در اکثر حصص افغانستان به مشاهده رسیده چنانچه دره های متعدد دامنه های شمالی و جنوبی سلسله جبال هندوکش، کوه بابا، فیروزکوه، سیاه کوه، تیریند ترکستان، سیاه کوه شرقی، سپین غر و غیره نمایندگی از حیات روستائی کوهستانی مینماید که در امتداد دره ها به ارتفاعات مختلف دهات و قصبات توسعه یافته اند. آخرین حدود دهات مناطق کوهستانی در دره ها و نقاط کوهستانی در ناحیه غربی پامیر واقع است. ایلاق یا آغیل تا به حد اعظمی ارتفاعات یعنی از ۳۰۰۰ متر تا ۳۶۰۰ متر مشاهده میرسد اما بصورت اوسط ارتفاع ایلاق ها و آغیل ها تا ۲۸۵۰ متر از سطح بحر میرسد تنها به صورت استثنائی در دره انجمن و دره های فرعی آنجا حیات دهاتی را تا ارتفاع ۳۱۵۰ متر و در دره های رخوی تا ارتفاع ۳۵۰۰ و ۳۶۰۰ متری یابیم.

باشندگان ایلاقها غالباً به مالداري و بعضاً به زراعت اشتغال دارند خانه های این دهکده ها بشکل بسیار ابتدائی اعمار شده احاطه و سقف آن از گل و سنگ بشکل مدور و یا بشکل ضلع دار ترتیب یافته است. این خانه ها که بشکل مغاره تاريك است غالباً يك فامیل در آن امرار حیات مینمایند.

در وادیها و حوزه های هموار و وسیع شکل خانه ها توام با

نوعیت مواد تعمیراتی نسبت به مناطق کوهستانی فرق دارد. بدین معنی که قریه جات با ارتباط باوضع منطقه وسعت بیشتر پیدا کرده و منازل رهایش اهالی پهلوی هم اعمار میگردد باوجود آنکه اساس پدید آمدن دهات و قصبات در نقاط همواردشتی تقریباً با علل و شرایط دهات و قصبات دره های کوهستانی شباهات دارد اما بازهم دیده میشود که بعضی عوامل باعث گردیده است تا یک تغییر در طرز ساختمان خانه ها و شکل حیات اجتماعی در این محل پدید آید.

در این مناطق نخست خانه ها در محل اعمار میگردد که به نزدیکی آن منبع آب وجود داشته باشد. (رودخانه، چشمه، کاربزوچاه ها) مساعدت وضع اقلیمی منطقه نیز از جمله عوامل مهم بشمار میرود.

باریدن بارانهای موسمی که برای کشت و کار للمی (دیمه) و غیره مناسب باشد بشمول برقراری مسایل امنیتی نیز از جمله عوامل مهم در تمرکز نفوس و وسعت دهات بشمار میرود. عوامل فوق باعث ایجاد قصبات و قریه ها در حوزة های هموار زراعتی میگردد علاوه بر کوشش بعمل می آید تا اراضی زراعتی را برای اعمار خانه ها بکار نبرند.

خانه های این نواحی عموماً دارای حویلی بوده و بنام قلعه یاد میشود و به ترتیب اعمار میگردد که حویلی ها باهم دیگر متصل و پیوست باشند. مواد ساختمانی تعمیرات این نواحی را

چوب، گل و سنگ تشکیل میدهد غالباً در این نواحی سنگ نسبت حمل و نقل و فقدان آن گران بوده اکثر مردم از سنگ کمتر استفاده مینمایند. عموماً گل را بشکل خشت در آورده و با بصورت مستقیم از آن برای اعمار دیوارهای خانه و حیاط استفاده میکنند موقعیکه مستقیماً از گل استفاده صورت میگیرد بنام پخسه یا دیوار پخسه ای یاد میگردد دیوارهای پخسه ای متشکل از مهره ها میباشد تعداد مهره ها مربوط به طرز و نوعیت دیوار است، دیوارها از چهار یا پنج مهره تابست و یا بیشتر از آن تشکیل یافته است هر مهره يك دیوار از ۵ تا ۶ سانتی متر ارتفاع دارد وضخامت آن نظریه طول و ارتفاع فرق میکند. دیوارهای پخسه ای تقریباً در تمام دهات افغانستان بمشاهده میرسد.

در مناطق شمال و غرب کشور که چوب چنار (تیر یا دستک) نسبتاً کمتر وجود دارد عموماً سقف خانه ها را بشکل گنبدی اعمار میکنند در این قسم خانه ها خشت ها را با مهارت خاص بالای يك دیگر میگذارند تا اینکه گنبدی ساخته شود. در این چنین جاها خانه ها با هم اتصال دارند.

در جاهائیکه سنگ، چوب (تیر برای سقف) دستیاب شده میتواند تهداب خانه ها از سنگ و سقف آن از چوب اعمار میگردد باین صورت شکل سقف خانه ها هموار است. بطور عموم خانه ها در دهات بشکل قلعه اعمار شده و هر قلعه دارای چندین برج

میباشد. برج ها غالباً چهار ضلعی و بعضاً شش ضلعی و حتی هشت ضلعی که تقریباً شکل مدور را دار است، میباشد هر ضلع قلعه دارای کلکین بوده و از آن برای حفاظت و مراقبت باغ، اراضی زراعتی در هنگام شب و روز استفاده بعمل می آید. برج ها عموماً چند منزله و مرتفع بوده و طوری اعمار میشود که جهات مختلف را توسط آن بخوبی مراقبت نمایند.

در داخل قلعه ها اتاقهای متعدد اعمار میگردد که بشکل دهقان خانه ها و سایر مقاصد از آن استفاده مینمایند. غالباً بالای دروازه قلعه اتاق که با اسم سراچه مسمی است اعمار مینمایند و بنام مهمان خانه از آن استفاده میکنند. هر قلعه دارای مسجد و حرم سرای جداگانه بوده و هر يك از این حرم سرای ها توسط حویلی ها جداگانه از هم جدا میشوند.

اهالی قریه اکثراً آب مورد ضرورت خود را از چاه ها که در بین قلعه ها حفر گردیده است و یا از چشمه ها و کاریزها که در نزدیکی قلعه موقعیت دارد استفاده میکنند. اما برعکس در صورتیکه خانه ها در نزدیکی نهرها یا دریاها موقعیت داشته باشد خانه ها به عوض آنکه در یک محل متمرکز کردند در طول رود خانه ها توسعه می یابد و تا محلی این وضع امتداد پیدا میکند که از آب دریا به آسانی استفاده صورت گرفته میتواند چه در نقاطیکه دریا نسبتاً دورتر واقع باشد در این صورت قریه جات به شکل متمرکزی توسعه پیدا میکند زیرا از یک طرف

ساحه توسعه امکان پذیر است و از جانب دیگر نسبت امنیت میکوشند در يك جامع شده از پراگندگی جلوگیری نمایند بهمین لحاظ اکثر قصبات که در وادیا پدید می آیند به سیستم متمرکزی توسعه و انکشاف نموده اند زیرا شرایط استقرار و تمرکز نفوس در این مناطق نسبت به مناطق دیگر دره های کوهستانی خوب تر آماده و مساعد میباشد.

در بعضی از نقاط کشور هرگاه زمین حاصل خیز با آب و اقرا ما محدود باشد و مسئله امنیت آن نیز تامین باشد امکان دارد که خانه ها بصورت پراگنده و متفرق ساخته شود چنانچه در بعضی نقاط کشور نمونه و مثالهای این چنین مساکن روستایی بخوبی بنظر میرسد بدین معنی که در دره ها و وادیا و حوزه های مختلف کشور که تقریباً از اجتماعات متجانس متشکل اند تامین امنیت و حل سایر مشکلات اجتماعی در این مناطق بیشتر توسط خود مردم صورت میگیرد و در آن از رسوم و عنعنات همان قوم و یا قبیله استفاده بعمل می آید بعضاً هم امکان دارد که يك قریه از اقوام مختلف تشکیل گردد و این وضع در دهکده ها بیشتر امکان پذیر است که در نزدیکی محیط های شهری واقع شده باشد در این صورت تجانس ساکنین آن از میان رفته اقوام و قبایل مختلف در آن با خلوص نیت يك جازست می نمایند در این چنین دهکده ها چون زمینه تولید و داد و ستد بیشتر فراهم میگردد بنا بر آن دهکده های هموار در انکشاف بوده تقریباً

شهرهای كوچك (شهرک) را پديد ميآورند كه معمولاً شهرهای قرون وسطی نی را بخاطر می آورد .

۲- حیات شهری یا مقیم :

از آثار و اسناد تاریخی چنین واضح میگردد كه پديد آمدن شهر و جوامع شهری در دوره نیولی تيك (Neolithic) (سنگ مصیقل) آغاز یافته است یعنی زمانیكه انسانها از مرحله شكار و چید به دوره زراعت و بهره برداری از زمین قدم نهادند شروع شد.

تا آنجائیكه از بررسی های باستان شناسی واضح میگردد نخستین شهرهای بزرگ در حدود ۳۵۰۰ سال قبل از میلاد در بین النهرین پديد آمده اند. از آن ببعد يك تعداد كثیر شهرها در نقاط مختلف جهان پديد آمده اند كه هر يك بنابر موقعیت مناسب انكشاف قابل ملاحظه نمود كه در ادوار تاریخ توأم با سیر تحول تكنالوجی تحولات زیاد را بخود اختیار كردند.

در افغانستان بادر نظر داشت اینکه دريك چهار راه قرارداد و باعث ارتباط و اختلاط ثقافت های مختلف گردیده است تماس و ارتباطات باعث گردیده تا این سرزمین مركز مهم تجارتی و صنعتی گردد.

تجارت و صنعت عامل عمده پديد آمدن جوامع شهری میباشد به همین لحاظ شهرهای پر جمعیت و باشكوه در نقاط مختلف كشور بوجود آمد. با استناد به اسناد تاریخی مدنیت

اولی این سرزمین بادورهء مدنیت اوستائی (۱۲۰۰ ق م) که آغاز شهرنشینی میباشد شروع گردید.

در عصر مدنیت اوستائی موقعیکه آریائی ها در صفحات شمالی هندوکش متمرکز شدند و به قدم نخست به تاسیس دهات و قصبات پرداختند یعنی ازخانه بدوشی به استقرار دایمی گام نهادند و این وضع اولین قدمی بود که در راه ارتقاء منازل تحول و تغییر مساکن و وضع اقتصادی برداشته میشد.

در دورهء مدنیت آریائی ها نظام شاهی تشکیل میشود و اولین زمام داربنام یمه (Yama) یا یما یا جم دربخدی (بلخ) بساختن يك واره اقدام کرد بدین لحاظ اولین شهر و مرکز مدنیت آریائی در (واردء) بخدی تاسیس یافت. (کلمهء واره در زبان سانسکرت به هاره یاد شده است و در زبان دری بهاریاد میگردد که امروز بنام نوبهار بلخ مسمی است).

این شهر در جریان قرون وسطی یعنی در زمان استقرار عالم اسلام در این خطه با درخشش کامل از مدنیت آن زمان نمایندگی میکرد. بعداً با پیروی از شهر بلخ درکنج وکنار این کشور شهرهای جدید پیریزی گردید و خاصتاً در زمان خاندان پیشدادی و کیانی برای اعتلای مملکت و به ساختن شهرهای متعدد اقدام کردند.

باستانشناسان موجودیت بیش از ۲۰۰ شهر معمور را در گوشه وکنار کشور آریانا که يك ساحهء وسیع و پهناور را

تشکیل میداد تذکر داده اند.

باردیگر تحول شهرسازی و پدید آمدن شهرها در دوره یونانو باختری رونق یافت موقعیکه اسکندر در این کشور لشکر کشی نمود خودش و باز ماندگانش به تاسیس اسکندریه و شهرها پرداختند. باستانشناسان به تعداد ۷۱ اسکندریه را در این سرزمین وانمود ساخته اند. آی خانم از جمله شهرهای برجسته دوره یونانوباختری محسوب میگردد که آثار آن تاکنون شاهد این مدعا است. (۱)

در قرون وسطی موقعیکه عالم اسلام در این سرزمین مستقر گردید کلتور و ثقافت سابقه تحت تاثیر و نفوذ عالم اسلام قرار گرفت و نام این سرزمین بنام خراسان شهرت یافت در حدود قلمرو خراسان تعداد کثیر شهرهای جدید پیریزی گردید خاصتا در دوره غزنویها، سلجوقیها، تیموریها و غیره که شهرهای فوق العاده معمور در این سرزمین بنایافت.

ناگفته نباید گذاشت که يك تعداد از این شهرها در اثر حملات چنگیز و تیمور لنگ تخریب و به خاک یکسان گردید. اما باز هم این سرزمین بنا بر موقعیت مناسب جغرافیای نظریه داد و ستد و ارتباط درهر کنج و کنار کشور جوامع شهری پدید می آمد و نظر به نقش های متعدد انکشاف و توسعه می یافت.

(۱) محمد عثمان، صدقی. شهرهای آریانا. کابل. موسسه طبع کتب بیهقی.

از زمان احمدشاه بابا به بعد اساس شهرهای جدید در کشور گذاشته شد اما باید خاطر نشان ساخت که تاسیس بلدیه ها (شاروالی) که اساساً پدید آمدن و انکشاف شهرهای جدید بان منوط است در افغانستان بعد تر شروع به فعالیت نموده و قدامت زیاد ندارد. لکن امور مربوط به تنظیم شهرها توأم با پدید آمدن شهرها در افغانستان که قدامت آن از زمان آریایها شروع میگردد آغازگردیده است.

امورتنظیم شهری در دوره هرزمام دار درتغییر وتحول بود یعنی بعضی ازممامداران دراعتلای شهرهاییکه خود در آن سکونت داشتند فوق العاده میکوشیدند درحالیکه به سایر شهرها باوجود آنکه جزقلمرو ایشان می بود آنقدرها توجه به آن نداشتند چنانچه امیرتیمور موقعیکه درشهرهرات تسلط پیدا کرد شهرهرات را تخریب نموده صنعت کاران ومعماران آنجا را با لوازم آنها (خاصتاً کاشی کاری) به شهرسبزکه جدیداً آنرا درماورالنهر بناکرده بود انتقال داد ویابرعکس بابرشاه موقعیکه به کابل آمد کابل را پسندیده عمرانات وباغهای قشنگ وباشکوه (باغ شهراراء، چاریاغ، جلوخانه، اورته باغ، باغ صورت، باغ مهتاب وباغ آهوخانه وغیره) را آن اعمارکرد. اماچیزیکه قابل توجه است اینست که تنظیم وقوانین که بالای تمام شهرهای يك قلمرو تطبیق ودرمورد اجرا قرار داده شود وجود نداشت.

برای اولین بار بغرض تنظیم امور شهری در زمان امان الله خان نظام نامه بلديه (شاروالی) شامل یازده ماده بتاريخ ۲۵ دلو سال ۱۳۰۲ هـ ش تدوین گردید. (۱) و براساس آن يك اداره، ملی مرکب از وکلای انتخابی در تمام ولایات، حکومت های کلان بمیان آمد و دوایر بلديه در ولایات حکومت های اعلی و حکومت های کلان به انکشاف شهر و سایر امور بلدی مطابق مواد نظام نامه آغاز یافت. هنگامیکه نظامنامه بلديه تدوین گردید مدیریت بلديه به ریاست توسعه یافت.

در سال ۱۳۱۸ نظامنامه بلديه تعدیل گردید و بنام اصول نامه که شامل ۱۰۵ ماده بوده مورد تطبیق قرار داده شد.

در سال ۱۳۲۷ از طرف حکومت وقت چنین فیصله بعمل آمد تا در بلديه های کشور که موسسات ملی پنداشته میشوند به مفهوم حقیقی آن روسای بلديه بشکل منتخب از طرف مردم انتخاب گردیدند.

باین اساس اولین رئیس بلديه، انتخابی برای يك دوره چهار ساله شروع بکار کرد. و از این تاریخ ببعد در تمام ولایات و حکومت های اعلی بلديه های ملی بوجود آمد و به فعالیت های عمرانی، آسایشی، تنویر، حفظ الصحه و غیره شروع نمودند. در سال ۱۳۳۲ هـ ش اسم بلديه به شاروالی تعدیل گردید.

(۱) محمد ناصر غرغشت. کابل امروز: کابل مطبعه دولتی، ۱۳۴۹. ص ۲.

پایه گذاری شهرهای عصری در افغانستان :

با پیشرفت ساینس و تکنالوجی معاصر در قسمت شکل شهر ها، شهرسازی و خانه سازی تغییرات و تحولات زیاد پدید آمد البته فن خانه سازی یا هنر شهرسازی توأم با پیشرفت مهندسی و صنعت معماری مقام ارزنده را حایز و توجه جهانیان را بخود جلب کرده است.

پیشرفت های شگرف در حقوق مختلف معماری و مهندسی که متکی بر اساسات ساینس و تخنیک معاصر میباشد و روز بروز چهره های جدید را به شهرها و سیستم های معاصر شهری، تنوع خانه ها، جاده ها، پارک ها مارکیت ها و غیره داده است.

این انکشافات نه تنها از لحاظ وضع ظاهری ساختمانها مفلق بودن موضوعات مختلف شهری و خانه سازی قابل اهمیت است بلکه معماران امروز میکوشد تا بادر نظر گرفتن تمام موضوعات عصری و تکنالوجی پیشرفته جنبه های اقتصادی آنرا که مفاد مملکت و مردم در آن مضر باشد نیز مدنظر بگیرند.

حقیقت مسلم این است که طرح و دیزاین يك شهر عصری یا خانه ها و اپارتمانهای مجهز که تمام وسایل آسایش انسان در آن مدنظر گرفته شده باشد مصرف مالی بیشتر را ایجاب میکند حالانکه در مقابل نسبت استحکام و بادوام بودن عمارات و سایر ملحوظات صحی و روحی که تاثیر بارزی بالای سویه زندگی مردم همان منطقه میداشته باشد حتی ارزان تر، مناسب تر

و مساعدت رومياباشد.

شهرسازي امروز علاوه بر تمام مزايای که دارد توانسته است از يك ساحهء كوچك شهري بصورت منظم حداكثر استفاده را مينمايد يعنى تمام ملحوظات شهري را که ضرورت زندگي کتوني محسوب ميگردد توسط يك پلان قبلي طوري طرح مينمايد تا از بي نظمي ساختمانها ، شکل جاده ، پارکها وساير ملحقات شهري که ضرورت معاصر ايجاب آنرا مينمايد جلوگیری بعمل آيد.

شهرهای سابقه افغانستان مانند شهرهای سابقه ساير نقاط جهان فاقد اين گونه تجهيزات معاصر که البته زاده اين عصر است بود و سيستم های شهرها سابقه نه تنها از لحاظ تخنيک عمرانی و فقدان تجهيزات کامل شکل غير مطلوب را داشت بلکه نسبت نامنظم بودن جاده ها و عدم وجود پارک ها و يا يك فضای باز، نامناسب بودن بازارها و مارکيت ها دواير شاروالی و مردم را به مشکلات زياد مواجه ساخته بود. اين نقيضه ها باعث گرديد تا به اين وضع عطف توجه شود .

در سال ۱۳۴۳ وزارت فوايد عامه بادر نظر داشت اهميت امور شهرسازي برای اولين بار ادارهء جديد را بسويه مديريت عمومي در تشکيلات خود اساس گذاشت و وظيفه اصلي اين اداره تنظيم ورهنمائي امور شهرسازي و خانه سازي مملکت تعيين گرديد. اما نظر به مشلکات بي سرپناهی طبقات مختلف مردم

وانسجام امور شهرسازی و خانه سازی و تهیه پلانهای شهری به كمك ملل متحد در سال ۱۳۴۴ هـ ش مدیریت عمومی شهرسازی به ریاست ارتقاء نمود. و در سال ۱۳۴۶ نظر به تجهیز دولت با تشکیل ریاست بحیث يك تصدی در آمد.

ریاست شهرسازی در اولین گامهای مقدماتی خود به جمع آوری معلومات و احصائیه ها که روی آن طرح پلانها بشکل علمی استوار شده بتواند اقدام نمود.

در قدم دوم ریاست شهرسازی متوجه پلانهای شهری شد و یادرنظر داشت مطالعات ابتدائی در مورد ساحهء نفوس و پیش بینی انکشاف آینده با اهمیت شهر از نگاه تجارت ، صنعت و غیره پلانهای عمومی و پلانهای تفصیلی شهرها را تهیه و آماده نمود.

در ترتیب پلانهای شهری موقعیت شهروانکشاف آن با شبکه های سرك های ترانزیتی، سرك های داخل شهر، مراکز تجارتي ، اداری، کلتوری، تربیتی و تفریحی ، موقعیت ساحه رهائش و ارتباط این ساحه ها با مراکز فعالیت های اجتماعی از نگاه زندگی ، کار و تفریح مردم تا حد امکان مدنظر گرفته شده بود.

در قدم سوم ریاست شهرسازی اساس بعضی از پروژه های شهری را گذاشت در پهلوی پروژه ها بر ساختمان اپارتمان ها یا اپارتمان هوسنگ که در زمین کم و مصرف متناسب خانه عصری برای يك تعداد کثیر نفوس مدنظر گرفته شده اعمار شد البته

حکومت با آوردن يك منطقهء عصرى كوچك مجهزوسایل معمول حیات کنونی درصدد آن شد تا رسم زندگی را به سیستم اپارتمان هوسنگ به مردم بیاموزاند.

مواضع شهری امروزی افغانستان :

واضحاً مشخصات و خصوصیات شهرهای امروزی بمقایسه دهات ازهم متفاوت بوده و شهرها نظر به معیارها و مشخصات که دارند از نظر روستائی متمایز میگردد بناءً اگر مشخصات ومعیارهای را که شهرها را از دهات مجزا میسازد در قسمت شهرها ودهات افغانستان تطبیق کنیم تا اندازه مواضع شهری افغانستان را بصورت مشخص از دهات تفریق وتمیزکرده نمیتوانیم. باوجود آنکه شهرهای عمدهء امروزی افغانستان نظر به بعضی معیارها ومشخصات نسبت به دهات فرق دارد. اگر مشخصات و معیارهای ذیل را در مورد شهرها و دهات افغانستان مدار اعتبار قراردهیم بصورت واضح يك فرق بارز در شهرها ودهات افغانستان به مشاهده میرسد و این معیارها عبارت اند از:

- ۱- نقاطیکه دارای نفوس متراکم بوده وبصورت اوسط دريك کیلو مترمربع درحدود صد نفر ویابیشترآنان زیست کند.
- ۲- اکثریت نفوس این نقاط بغیرازفعالیت های زراعتی به سایر مشغولیت ها مانند صنعت، تجارت، موضوعات اداری ، عرفانی، خدمات اجتماعی وغیره مصروف باشند.

۳- موضع شهری بایست حایز یک نظام حقوقی باشد.

بادر نظر داشت معیارهای فوق خاصاً نقاطیکه در آن شاروالی ها از طرف وزارت داخله تعیین و تثبیت گردیده است (۱۳۵۵ هـ ش) تعداد شهرهای افغانستان را در حدود ۸۶ شهر میدانند. حالانکه آمریت شهرسازی وزارت فوائد عامه بادر نظر داشت سروی و تطبیق پلانهای شهری تعداد شهرهای افغانستان را به ۶۵ شهر ثبت کرده است که مجموع نفوس این مناطق ۲,۴۸ میلیون نفر بالغ میگردد. از نتایج مقدماتی سرشماری برمی آید که ۴۹,۹۷ فیصد نفوس شهری تنها در شهر کابل و ۱۹,۴۷ فیصد نفوس شهری در سه شهر یعنی کندهار، هرات و مزار شریف متمرکز شده اند.

جدول (۱۹) توزیع مواضع شهری افغانستان به گروپ های

معیاری نفوس سال ۱۳۶۴ هـ ش. (۱۱) (ص ۱۷۳ - ۱۷۴)

به اساس معلومات جدید بیش از صد نقطهء شهری در ۲۹ ولایت کشور سروی و پلان گذاری شده است و کار تعمیر بعضی از این شهرها به پایه اكمال رسیده است و از یک عدهء دیگر آن در مراحل تطبیق قرار دارد. از جمله این شهرها ماستر پلان یا پلان عمومی بعضی از شهرها تکمیل شده و پلانهای تفصیلی آن نیز به پایه اكمال رسیده است.

(۱) اداره مرکزی احصائیه. سالنامه احصائیوی سال ۱۳۶۵. ص ۴۸-۴۹.

قسمت اول جدول شماره ۱۹

شماره	اسم شهر	تعداد نفوس	قبضه نظریه مراضع شهری	گروههای نفوس
۶۵	-	۲۴۷۴۲۷۶	۱۰۰	کل مراضع شهری افغانستان
۱	کابل	۱۲۳۶۳۴۱	۴۹,۹۷	شهرهای دارای نفوس ۵۰۰ هزار و بالاتر
۲	کندهار	۲,۸۵۲۹	۸,۴۳	شهرهای دارای نفوس ۱۰۰ هزار
۳	هرات	۱۶۴,۱۴	۶,۶۳	الی ۴۹۹ هزار
۴	مزار شریف	۱۲,۸۲۵	۴,۸۸	
۵	جلال آباد	۶۳,۱۸	۲,۵۵	شهرهای دارای نفوس ۵۰ هزار
۶	کنس	۲۳۲۴۱	۲,۵۱	الی ۹۹ هزار
۷	بغلان	۴۳۸,۷	۱,۷۷	شهرهای دارای نفوس ۲۵ هزار
۸	سیپه	۴۲۷۶۱	۱,۷۳	الی ۴۹ هزار
۹	پلخیری	۳۴۷۳۲	۱,۴۰	
۱۰	غزنی	۳۳۹۷۶	۱,۳۷	
۱۱	حلم	۲۱۳۵۶	۱,۳۷	
۱۲	خان آباد	۲۹۹۳۲	۱,۲۱	
۱۳	چاریک	۲۵,۴۱	۱,۰۱	شهرهای دارای نفوس ۱۰ هزار
۱۴	نیشکر	۲۴۱۲۲	۰,۹۸	الی ۲۴ هزار
۱۵	تالکان	۲۲۲۵۱	۰,۹۰	
۱۶	نصرت	۲۱۳۶۹	۰,۸۶	
۱۷	شیرخان	۲۱۲۱۲	۰,۸۶	
۱۸	قزاق	۲,۹۹۱	۰,۸۵	
۱۹	سرپل	۱۷۵۳۱	۰,۷۱	
۲۰	اندخوی	۱۴۶۷۱	۰,۵۹	
۲۱	حضرت امام	۱۴۱۳۲	۰,۵۷	
۲۲	شوربان	۱۳۸۵۱	۰,۵۶	
۲۳	تمعه دال	۱۲۹۸۹	۰,۵۲	
۲۴	مفر	۱۲۵۹۱	۰,۴۳	
۲۵	گردیز	۱۰,۶۶۴	۰,۴۲	
۲۶	فیض آباد	۱۰,۱۹۰	۰,۴۱	
۲۷	آقچه	۹۹۱۲	۰,۴۰	شهرهای دارای نفوس ۵ هزار الی ده هزار
۲۸	سنگ چارک	۸۶۴۷	۰,۳۵	
۲۹	بامیان	۸۲۱۴	۰,۳۳	
۳۰	بلخ	۸,۰۸۸	۰,۳۳	
۳۱	رستان	۷,۴۲	۰,۳۱	
۳۲	زرنج	۷۲۴۳	۰,۲۹	
۳۳	دولت آباد	۶۸۲۵	۰,۲۸	

قسمت دوم جدول شماره ۱۹

شماره	اسم شهر	تعداد نفوس	فیصدی نظریه مواضع شهری	گروههای نفوس
۳۴	قلات	۶۶۴	۰.۲۷	شهرهای دارای نفوس ۵ هزاررالی ده هزار
۳۵	شولکوه	۶۵۲۴	۰.۲۶	
۳۶	کرخ	۶.۴۱	۰.۲۴	
۳۷	قلعه نو	۵۹۶۳	۰.۲۴	
۳۸	گرشک	۵۶۳۵	۰.۲۳	
۳۹	ایبک	۵۵۱۴	۰.۲۲	
۴۰	شبنندند (سبزوار)	۴۸۲۱	۰.۱۹	
۴۱	پنکی قلعه	۴۵۵۶	۰.۱۸	
۴۲	مهنترام	۴۴۵۲	۰.۱۸	
۴۳	پل علم (کلنگار)	۴۳۵۱	۰.۱۸	
۴۴	قرقین	۳۹۷۱	۰.۱۶	شهرهای دارای نفوس ۱۰۰۰ الی پنج هزار
۴۵	خواجه غار	۳۸۴۹	۰.۱۶	
۴۶	ترین کوت	۳۷۵۴	۰.۱۵	
۴۷	نهرین	۳۶۲۲	۰.۱۵	
۴۸	چغچران	۳۳۲۱	۰.۱۳	
۴۹	دشت ارچی	۳۱۸۲	۰.۱۳	
۵۰	شرین نگاب	۲۷۵۷	۰.۱۱	
۵۱	دولت آباد مهنه	۲۷۱۸	۰.۱۱	
۵۲	اسعدآباد	۲۳۳۳	۰.۱۰	
۵۳	میلان شهر	۲۲۸۷	۰.۰۹	شهرهای دارای نفوس ۲۵۰۰ نفر
۵۴	خوست	۲.۸۳	۰.۰۸	
۵۵	گزاب	۲.۱۹	۰.۰۸	
۵۶	دهرازد	۱۸۹۱	۰.۰۸	
۵۷	دهنه غوری	۱۷۴۰	۰.۰۷	
۵۸	اربه	۱۹۸۲	۰.۰۷	
۵۹	جبل السراج	۱۶۴۰	۰.۰۷	
۶۰	شرین	۱۵۶۱	۰.۰۶	
۶۱	فرخار	۱۴۴۶	۰.۰۶	
۶۲	محمود راقی	۱۳۴۰	۰.۰۵	شهرهای دارای کمتر از ۲۵۰۰ نفر
۶۳	برکی برك	۱۲۶۹	۰.۰۵	
۶۴	ورزآب	۱۲۶۵	۰.۰۵	
۶۵	جرم	۱۱۶۶	۰.۰۵	

تعداد شهرهائیکه دارای شاروالی ها بوده وهم پروژهء مطالعاتی دیموگرافی ازمواضع شهری آنها بادر نظر داشت مشخصات شهری متذکر شده اند و دارای پلان شهری میباشند به تفریق ولایات عبارت اند از:

- ولایت کابل - شهر کابل - میریچه کوت
- ولایت کاپیسا - محمود راقی - تگاب
- ولایت پروان - چاریکار - جبل السراج
- ولایت بامیان - بامیان
- ولایت وردک - میدان شهر - (کوتہ اشرو)
- ولایت لوگر - پل علم - برکی برک
- ولایت غزنی - غزنی - قره باغ - مقر
- ولایت پکتیا - گردیز - خوست
- ولایت پکتیکا - شرن - ارگون
- ولایت ننگرهار - جلال آباد - خوگیانی
- ولایت لغمان - مهترلام
- ولایت کنړها - اسعدآباد
- ولایت بدخشان - فیض آباد ، جرم ، کشم
- ولایت تخار - تالقان - رستاق - خواجه غار - ینگی قلعه
- دشت ارچی - فرخار
- ولایت بغلان - بغلان جدید - پلخمری - دهنه غوری -

دوشی

ولایت سمنگان - ایبک - درهء صوف - خلم
 ولایت بلخ - مزار شریف - بلخ - دولت آباد - شولگره
 ولایت کندز - شهرکندز - خان آباد - علی آباد - امام صاحب
 - قلعه ذال ولایت جوزجان - شبرغان - سنگ چارک - سرپل -
 آقچه - قرقین. ولایت فاریاب - میمنه - اندخوی - شیرین
 تگاب - قیصار - درزاب - دولت آباد ولایت بادغیس - قلعه نو -
 بالامرغاب

ولایت هرات - شهر هرات - غوریان - اویه - کرخ
 ولایت فراه - شهر فراه - شیندند - بالا بلوک
 ولایت نیمروز - زرنج - کنگ
 ولایت هلمند - لشکرگاه - گرشک
 ولایت کندهار - شهر کندهار
 ولایت زابل - قلات - شاجوی
 ولایت ارزگان - ترین کوت - خاص ارزگان، دهرآود -
 گزآب
 ولایت غور - چغچران (۱)

(۱) مواضع شهری. کابل ادارهء مرکزی احصائیه ۱۳۶۵. ص ۶.

اوضاع کلتوری افغانستان

السنه ونژاد :

ساختمان واشکال اراضی خاصتاً سلسله کوه ها چین وتاب پیچ وخم اراضی همانطوریکه محیط های جداگانه را برای مردم پدید آورده ست دراختلاف وتعداد زبانها ولهجه ها نیزبی اثر نمی ماند مثلاً افغانستان که يك مملکت کوهستانی است و اکثر نفوس در دره ها زیست میکند باداشتن تناسب ووسعت خاک آن از لحاظ انواع واقسام زبانها درجهان حایز اهمیت خاصی است وازلحاظ تعداد زبانها ولهجه ها درقطار ممالك درجه يك بحساب میرود.

علاوتاً زبان شناسان اظهار میدارند که زبانهای مروج توسط مردم دراین مملکت بسیار قدیمی بوده ویا ریشه بسیار کهن دارند .

اگرچه دراکثر خانواده های افغانستان نمونه های از زبانهای قدیم باقی مانده است اما بدون شك وحدت فرهنگی افغانستان ازراه همنوائی وهمرای از دوزبان رسمی یعنی پښتو و دری استحکام یافته است(۱)

(۱) محب الله، رحمتی، جغرافیای بشری افغانستان - کابل پوهنتون کابل. ۱۳۶۴ ص ۲۴۹.

زبانهای دری و پښتواز جمله زبانهای آریایی است که از لحاظ ریشه جزویك خانواده میباشد و از طی قرنهای باینطرف لغات و ترکیبات مشترك بین این دوزبان بطور موازی راه یافته است. لغات و مفاهیم عربی در هر دو زبان بکثرت دیده میشود تقریباً تمام نفوس افغانستان بیکی از این دوزبان آشنایی دارند و یا مردمان بعضی از مناطق افغانستان مانند لغمان، لوگر، میدان، پروان، غزنی و فراه آشنایی مکمل به هر دو زبان دارند و یا اینکه غیر از این دوزبان با وجود آنکه زبان مادری جداگانه دارند یکی از این دوزبان را دانسته بحیث وسیله ارتباط بکار میبرند.

چنانچه قبلاً ذکر شد زبان پښتو از جمله زبانهای قدیمی در افغانستان محسوب میگردد از نظر ریشه زبان پښتو یا زبان اوستائی قرابت نزدیک دارد و نظر به صرف و نحو شامل همان دسته زبانها میگردد که در جریان تاریخ عده از کلمات سانسکریت و هندی نیز در آن ضم گردیده است.

با وجود آنکه موقعیت جغرافیایی ساحه پښتوزبانها را از هم مشخص ساخته نمیتوانیم اما اکثریت مردم که به زبان پښتو تکلم میکنند در مناطق جنوب شرق و جنوب غرب کشور زیست میکند. در زبان پښتو لهجهها زیاد است اما بارزترین لهجه هائیکه خویتر از هم مشخص میشوند عبارت از لهجه شرقی و لهجه قندهاری یا غربی میباشد که در اول بیشتر با تلفظ (گ و خ) و در دومی با تلفظ (ز و بن) مکالمه

صورت میگیرد.

زبان دری نیز از جمله زبانهای خیلی قدیمی این سرزمین محسوب میگردد. قرارشهادت کتب تاریخی زبان دری زبان بلخ و خراسان بوده و بعداً زبان دربار خراسان گردید و بنابراین دری نامیده شده است. زبان دری نیز با زبان فرسی کهن و اوستا هم خانواده است. لهجه دری که در افغانستان سخن گفته میشود از نظر صورت شامل دسته شرقی است که دانشمندان در ساحهء تاجیکی (بدخشان، تخار، کندز، بلخ، سمنگان، پنجشیر، سالنگ، کابل و پروان) وعدهء دیگر از شعبهء خراسانی (هرات، فراه، غرjestان، غزنی، بامیان، لوگرو ارگون) تشخیص میکنند. زبان بلوچی که در جنوب و جنوب غرب کشور سخن گفته میشود از جمله قدیمترین زبانهای آریایی بوده و حتی گفته میشود که قبل از زبان آریائی یکی از زبانهای دراویدی وجود داشت که براهویی نامیده میشود.

قبایل براهوای زبان که نام ایشان در دفاتر حکومتی بنام کوچی بلوچ درج است. از شوراک تا زرنج و فراه و کنارهلمند یکجا با بلوچ ها زندگی میکنند چهره ایشان از بلوچ ها فرق نمیشود. علاوه از زبان دری، پشتو و بلوچی که از جمله قدیمترین زبانهای آریائی محسوب میگردند زبانهای آریائی کهسارپامیر مانند منجی، اشکاشمی، شغنی، واخی، پراچی و اورمری نیز حایز اهمیت اند که از جمله چهار اول آنها در کهسار

پامیر سخن گفته میشود و پنجمی یعنی پراچی در درهء پرچمن
نجراب و در درهء شتل گلبهار و ششمین آن یعنی اورمری در
برکی برک لوگرسخن گفته میشود.

زبانهای نورستانی که از جمله قدیمترین زبانهای آریائی
محسوب میگردد و معروفترین آنها کاتی، پاردتی، وایگلی
واشکی اند درقریه های نورستان تکلم میگردد.

برعلاوه از زبانهای نورستانی از خانواده هندی قدیم به زبان
پشه ئی بالهجه های مختلف آن درکترها، لغمان، کاپیسا و
پروان سخن گفته میشود.

از جمله زبانهای دیگر در افغانستان زبان ازبکی و ترکمنی
است که از لحاظ ادب شفاهی غنی است زبانهای قرغزی در
پامیر و قزاقی که با زبانهای ازبکی هم خانواده است توسط
اجتماعات مختلف مردم مورد استفاده قرار میگیرد. زبان
افشارآذربایجانی که از جمله زبانهای ترکی محسوب میگردد
در افشارنانکچی کابل تکلم میشود.

چنانچه ذکر شد نفوس افغانستان که در مناطق مختلف
افغانستان زیست میکند تقریباً بایبشتتر از ۳۰ زبان مستقل
و بالهجه های مختلف صحبت میکند.

نژاد :

تاجائیکه از لحاظ ترکیب نژاد و توزیع آن در افغانستان
مطالعه بعمل آمده واضح گردیده است که اقوام عمده این

کشور بصورت عموم تقریباً از نژاد واحد آریائی که بنام هندواروپائی نیز مسمی اند متشکل بوده و در آن گروههای ملیت های ذیل شامل اند.

پشتونها: پشتونها از جمله قدیمترین باشندگان این خطه بشمار رفته مطابق به روایات تمام قبایل پشتون به پنج گروه تقسیم شده اند: سرین، غورغشت، بیتن، متوزی (غلجی ولودی) و کرلانی میباشد.

گروه اولی که از جمله پسران قیس بن عبدالرشید اند در جمله افغانه اصلی و دو گروه آخری که عبارت از متوزی و کرلانی باشد در جمله افغانه وصلی می آیند (۱)

مطابق به مطالعات امروزی پشتونها بصورت عموم شامل دو قوم معروف درانی و غلجی میگردند و هر یک از این اقوام بزرگ به اقوام کوچکتر تقسیم میشوند.

قوم درانی از دو گروه مهم متشکل بوده یکی آن بنام زیروک و دیگر پنج پاو یاد میشود شعبه زیروک به نوبه خود به چهار قوم دیگر الکوزی، اچکزی، پوپلزی و بارکزی تقسیم میگردد و شعبه پنج پاو نیزه نوبه خود شامل اقوام نورزائی، علی زائی و اسحق زائی میگردند.

قوم غلجائی (غلجی) نیز به دو قوم بزرگ تورانی

(۱) سیدها در شاه ظفر کاکاخیل. د تاریخ په رنا کی. پېښور: یونیورسٹی پک ایجنسی.

(Turans) و بورانی (Burans) منقسم و هريك به اقوام مانند هوتك ، احمدزی و بابی تقسیم میگردند.

تاجيك ها یا تاجك ها :

تاجك ها مانند پښتونها از جمله اقوام بسیار سابقه این سرزمین میباشند که اقوام مختلف آنها در صفحات شمال مملکت در بدخشان تا هرات و جنوب هندوکش از پروان تا کابل زندگی میکنند بصورت عموم تاجك ها به دری تکلم کرده به چهار گروه تقسیم میگردند.

گروه از تاجك ها که بنام هراتی و یا فارسی زبان معروف اند در منطقه هرات و مناطق جوار آن زیست میکنند. این مردم در دهات و همچنان در شهرها بصورت مقیم زیست کرده اکثراً به شغل زراعت، پرورش مواشی، تجارت، صنعت و اموردفترداری و کارهای اداری مصروف اند تقریباً نصف از این قوم شیعه و نصف دیگر سنی مذهب اند.

گروه دوم این قوم عبارت از دری زبان (فارسی زبان) منطقه ترکستان افغانستان است که يك تعداد زیاد از باشندگان شهرهای شمال مانند مزار شریف، کندز، بغلان و غیره را شامل میگردند. علاوهً يك تعداد کثیر آنها در دهات و قصبات این حوزه مسکون بوده و باترك ها و ازبك ها تقریباً مختلط گردیده اند. این مردم بصورت عموم غیر مهاجرو دهنشین بوده و به شغل زراعت و پرورش مواشی مصروف میباشند اکثریت آنها سنی

مذهب اند. گروه سوم تاجك ها كه بیشتر به تاجك كوهستانی معروف اند از قدیم ترین نفوس آسیای مرکزی نمایندگی کرده نسبت آنكه در نقاط مرتفع دامنه های هندوكش و پامیر زندگی دارند بنام تاجك كوهستانی معروف اند. اختلاط نژادی این مردم نسبت وضع توپوگرافی منطقه بمقایسه سایر اقوام تاجك كمتر است .

ساحهء بودوباش تاجك های كوهستانی از كوه های پاراپامیزوس تا پامیر (تاجكستان و چین) امتداد پیدا میکند. غربی ترین منطقهء اتصال حدود این مردم تا سرشكان (قلعهء جنوب غورات) میرسد. و شرقی ترین حدود تاجك های افغانستان تاودای سرکول سنکیانك چین امتداد پیدا میکند.

تقریباً تمام این اقوام دهنشین و غیر مهاجراند و در قریه های كوچك دره ها و وادیهای كوهستانی بصورت متراكم و یابصورت متفرق زیست میکند و بصورت عموم اقتصاد آنها بلای زراعت آبیاری شده استوار است اكثرأ سنی مذهب اند .

گروه چهارمی تاجك های نیمه کوچی هستند كه در وادیهای درهء شكارى (كوتل شبرتادوآب) حیات بسر میبرند در بارهء آنها تحقیقات درست صورت نگرفته خود ایشان خود را تاجك میدانند و مشخصات ظاهرى آنها چنین واضح میگردد كه این مردم با مردم هزاره بیشتر شباهت دارند اما آنها بصورت عموم سنی مذهب اند. این مردم بصورت عموم مالدار بوده و رومه

های زیاد دارند و برای تغذیه این رمه ها در جریان سال ناگزیر حیات کوچی را قبول نموده در جریان تابستان به نقاط مرتفع کوهستانی به ایلاقها رفته و در یورت ها حیات بسر می برند و در ایام زمستان دوباره به خانه های خود برمیگردند (۱)

ازبك ها و تركمن ها :

اقوامیكه بزبان تركی وازبكی صحبت میکنند عبارت از اقوام تركمن و ازبك بوده در تركستان افغانی بیشتر متمرکز اند. تركمن ها و ازبك ها اقوام عمده این سرزمین را تشکیل میدهند به زبان دری نیز آشنایی دارند اکثر این مردم زراعت پیشه و مالدار بوده بصورت عموم در شهر ها و هم در دهات و قصبات مقیم هستند. در صنعت قالین و تربیه گوسفند قره قل شهرت زیاد دارند و عموماً سنی مذهب هستند.

ملیت و اقوام معروف دیگر این سرزمین كه عبارت از قرغیزها، قزاقها، چهارایماق، هزاره، نورستانی، قوم گوجر، بلوچی اقوام براهوی و غیره میباشد در نقاط مختلف افغانستان بود و باش دارند و مصروف شغل تجارت، صنعت و زراعت میباشد.

يك تعداد از مردم عرب تاكنون در بلخ و میمنه اقامت داشته

(۱) ه، ف، شورمن. تاجيك ها. ترجمه سیدسلطان شاه مام. پوهنتون کابل ۱۳۵۹

هنوزبزان عربی تکلم میکنند يك تعداد اهل هنود وسكها كه ازچند قرن قبل ازهند به اين كشور مهاجرت کرده اند درشهرهای بزرگ اقامت داشته بشغل تجارت و دوكان داری مصروف اند.

!وضع عرفانی :

از اوراق تاريخ چنین استنباط میگردد كه مردم اين سرزمين در دوره های قبل از ميلاد از علم ودانش بی بهره نبوده بلكه يك عده از افراد آن زمان باعلاقه ودلچسپی خاص به فراگرفتن علوم متداوله میپرداختند در پهلوی موضوعات دینی علوم دیگرمانند نجوم ، گرامر ، علم صوت ، رياضيات ، طب تدریس میگردید پیشرفت و انكشاف علوم وتحولات عرفانی منوط به خود مردم بود و اثرخارجی از سایر مناطق درآن دیده نمیشد. موقعیكه مراودات تجارتي ، ثقافتی ، صنعتی وغيره نظر به تماس مردم با سایر مردمان اطراف اين كشور قایم شد وضع عرفانی مردم نیزتغییرنموده تحولات وانكشافات قابل ملاحظه در آن بوجود آمد یعنی علاوه برعلوم متداوله آن زمان علوم دیگراز قبیل منطق ، فلسفه ، ماورالطبعه ، علم انشاء نظم ونشر درنصاب تعلیمی آن زمان افزود شد موقعیكه مردم افغانستان به دین مقدس اسلام مشرف گردیدند. روش تعلیم وتربیه در سراسرمملكت تغییرکرد بدین معنیكه تمام علوم روی اساسات اسلامی پایه گذاری گردید. دراوایل روش تعلیم وتربیه بطریق

غیررسمی یعنی بصورت خصوصی که غالباً بشکل انفرادی بود صورت میگرفت اما بعداً بصورت گروهی و دسته جمعی نیز مروج گردید و هر يك از شاهان و حکمرانان عالم اسلام به نوبه خود در تعمیم بخشیدن و انکشاف علوم متداوله آن زمان سعی و تلاش نمودند.

بابه گذاری معارف جدید در زمان امیر شیرعلی خان ۱۳۵۵ هـ ق در افغانستان آغاز گردید. مضامین علوم دینی، علوم ریاضی، جغرافیه، بییمیا و نقشه کشی در نصاب تعلیمی مکاتب جدیداً بوجود آمد ناگفته نباید گذاشت در اوایل مکاتب عصری در شهرها خاصتاً در شهر کابل بوجود آمد و از طرف حکومت وقت اداره میگردد و مکاتب دینی در تمام نقاط افغانستان از طرف مردم اداره میگردد. در زمان امان الله خان معارف افغانستان با مراکز علمی و فرهنگی جهان متمدن در تماس شده و در زمان کم یعنی در ظرف دوسه سال بیشتر از بیست باب مکتب در کابل و سایر ولایات کشور تاسیس شد.

در سال ۱۳۰۲ هـ ش مکتب مستورات برای اولین بار در تاریخ فرهنگ نسوان کشور عرض وجود کرد. تحصیلات در مکاتب به دوره ابتدائیه رشیدیّه، اعدادیه و تعلیمات عالی به سویه پوهنتون با تاسیس پوهنهی طب ۱۳۱۱ هـ ش ارتقاء یافت مکاتب مسلکی نیز در پهلوی این مکاتب شروع به فعالیت

نمود. در سال ۱۳۱۴ پروگرام مکاتب ابتدائی تعدیل یافت و تعلیمات دوره ابتدائیه اجباری گردید. و این وضع سبب شد تا معارف کشور در مدت کوتاه افزایش قابل ملاحظه نماید.

جدول شماره ۲۰

سنه	تعداد متعلمین	تعداد معلمین	تعداد مکاتب
۱۳۱۲	۴۵۹۱	۱۶۵	۵۰
۱۳۱۶	۱۷۵۲۶	۵۸۴	۱۵۰
۱۳۲۰	۶۴	۲۱۹	۳۳۱
۱۳۲۴	۹۳۲۷۹	۲۵۴۶	۳۶۴
۱۳۲۵	۲۳۳۴۲	۲۶۷۷	۳۷۰

هرگاه انکشاف معارف را از سال ۱۳۱۲ تا سال ۱۳۲۵ بررسی کنیم انکشاف قابل ملاحظه در آن پدید آمده است چنانچه جدول فوق، این انکشاف را واضح میسازد.

جدول (۲۰) انکشاف معارف افغانستان را از نظر تعداد

شاگردان، معلمان و مکاتب نشان میدهد. (۱)

از جدول فوق چنین استنباط میگردد که در جریان سیزده سال در تعداد شاگردان بیست چند و در تعداد معلمان چهارده چند

(۱) معارف افغانستان در پنجاه سال اخیر. جداول. کابل: ریاست پلان وزارت معارف. ۱۳۴۷. ص ۱۲-۲۰.

ودر تعداد مکاتب نه چند افزایش بعمل آمده است .

در سال ۱۳۲۶ افغانستان عضویت یونسکو را قبول نموده در کنفرانس های منطقوی اشتراك نمود و باینوسیله توانست ثقافت و پیشرفتهای عرفانی خود را به مجامع علمی بین المللی معرفی نماید تا در مقابل تعاون بین المللی را بخود جلب کند .

موقعیکه پلانهای انکشافی کشور روی دست گرفته شد جنبش ها درهمه امور خاصاً در اوضاع عرفانی کشور نیز رونما گردید . هرگاه این جهش را در جریان پلانهای اول ، دوم و سوم مورد غور قرار دهیم رشد قابل ملاحظه را در تعداد شاگردان ، معلمان و مکاتب می یابیم چنانچه تعداد شاگردان که در سال ۱۳۳۵ به ۱۲۶.۹۲ نفر میرسد در اخیر پلان سوم انکشافی کشور (۱۳۳۵-۱۳۴۹ هـ ش) به ۶۶۷۵۳۵ شاگرد ارتقاء یافت و یابعباره دیگر در جریان پانزده سال تعداد شاگردان مکاتب بیش از شش چند انکشاف یافت همچنان در سال ۱۳۵۱-۱۳۵۰ هـ ش وزارت معارف وقت کوشید تا برای جذب يك تعداد پسران و دختران (قریه ها و دهات دوردست) زمینه را فراهم سازد بهمین لحاظ يك تعداد کثیر مردم از کنج و کدر کشور شامل مکتب شدند نا گفته نباید گذاشت که در همین سال و سالهای پلانهای پنجساله انکشافی (اول ، دوم و سوم) يك افزایش قابل ملاحظه در سکتور معارف پدید آمد .

بعد از تغییر سیستم سیاسی (حکومت از شاهی به جمهوری) ۱۳۵۲ هـ ش کوشش بعمل آمد تا ریفورم در قسمت معارف پدید آید در سال ۱۳۵۴ ریفورم جدید معارف در معرض تطبیق قرار گرفت.

در نتیجه باید اظهار داشت تطبیق ریفورم نه تنها پرابلم های گذشته را حل نکرد بلکه باعث بوجود آمدن پرابلم های جدید نیز گردید چنانچه ارتقا شاگردان از يك دوره به دوره دیگر توسط امتحان کانکور تعیین میگردید باعث آن شد تا يك تعداد زیاد از شاگردان فارغ صنف هشتم بی سرنوشت بمانند مثلاً تعداد شاگردان بیکار در ختم سال ۱۳۵۴ هـ ش ۲۸۸۵ نفر بالغ گردید و این تعداد در اخیر سال ۱۳۵۵ به ۴۰۰۷۲ نفر افزایش یافت. ریفورم معارف روی يك هدف خاص بادر نظر داشت وضع کلتوری، اقتصادی و سیاسی مدنظر گرفته شده بود هرگاه این ریفورم بادر نظر داشت اهداف بصورت صحیح تطبیق میشد یقیناً برای انکشاف سالم معارف افغانستان خیلی ها موثر ثابت میشد. باوجود هم انکشاف معارف قوس صعودی را می پیمود و از سال ۱۳۵۴ تا سال ۱۳۵۶ در تعداد متعلمین ذکور به تناسب ده فیصد و در متعلمین اناث به تناسب ۲۴ فیصد افزایش بعمل آمد (۱).

(۱) سیمینار ملی اداره و منجمنت تعلیم و تربیه. وزارت تحصیلات عالی و مسلکی، کمیسون ساینس و تکنالوجی. ۱۳۵۹ - ص ۱۱۷.

جدول شماره (۲۱) تعلیمات عمومی به تفکیک ولایات در سال
۱۳۷۰ دوره ابتدائی و ثانوی

ولایات		تعداد مکاتب		تعداد شاگردان		تعداد معلمین	
پسر	دختر	پسر	دختر	مرد	زن		
۱۱۳۵	۲۹۲	۶۳۳۶۶۹	۲۲۷۸۶۱۲	۱.۸۱	۱۲۲۸۴		
۶۳	۱۲	۱۶.۱۳	۴۳۷۴	۷۶۶	۱۶۲		
۱.۲	۵۱	۲۳۳۲.۵	۱۶۷۶۱۷	۳۹۸۹	۴۵۹۲		
۴۵	۹	۱۴۷۷۲	۴۹۹۶	۵.۱	۱۶۴		
۱	۱	۳۵.	۹۵	۲۲	-		
۴	۱	۸۴۷	۱۱۷	۲۹	۶		
۳۱	۶	۵۶.۹	۱.۵۵	۱۲.	۲.		
۱۶	۶	۱.۴۷	۵.۰۰	۷.	۲۵		
۷۲	۱۱	۲۷۱۲۵	۱.۴۵۹	۷۶۹	۱۲۲		
۲۷	۱۲	۹۵۴۱	۱.۲۳	۱۹۱	۲۳		
-	-	-	-	-	-		
۷۴	۱۹	۱۹۲۴۲	۸۲۱۸	۴۸۴	۳۶۴		
-	-	-	-	-	-		
۵۳	۱۲	۲۸۶۱۸	۸۴۷۷	۴۱۳	۱۳۳		
۲۵	۱۱	۲۱۸۷۱	۵۶۷۸	۲۳۵	۱۵۲		
۲۸	۴	۵۹۴۴	۱۴۶۲	۱۳۸	۶۳		
۹۹	۳۲	۴۱۷۸۶	۲۲۳۴۶	۵۳۳	۹۸۹		
۵۰	۱۸	۱۵۹۹۹	۷۶۵۵	۳۲۲	۳۱۷		
۱۷	۲	۲۱۴۱	۱.۵۷	۴.	۱۰		
۶۸	۲۱	۱۵۵۵۴	۵۸۹۶	۲۱۲	۱۹۳		
۲۷	۶	۴۸.۱	۱۱۹۳	۸۷	۴۲		
۱۳۸	۲۲	۳۸۹۹۳	۱۸۴۹۷	۶۸۱	۴.۳		
۳۹	۶	۸۲۸۷	۱۸۴.	۱۹۲	۳۸		
۱۱	۳	۲۴۵۶	۱.۷۷	۷۹	۲۲		
۳۵	۵	۱۱۹.۱	۱۱۶۲	۲۴۸	۱۶۵		
۳۰	۹	۷.۷۹	۱۳۱۶	۲.۰۰	۶۴		
۱۰	-	۱۴۷۸	۶۸۳	۴۴	۶		
۱۰	-	۱۱۳۸	۴۴۸	۳۶	-		
۱۶	۲	۱۷۲۹	۵۳۹	۵۷	۱۲		
-	-	-	-	-	-		
۳۱	۱۰	۱۹.۰۰	۸۳۲	۳۶.	۱۸.		
۵	-	۲۴۱۶	-	۶۳	۱		
-	-	-	-	-	(۱) -		

(۱) سالنامه احصائیوی ۱۳۷۰. دولت اسلامی افغانستان. کابل: وزارت احصائیة،

۱۳۷۰ ص ۲۲۱.

از احصائیه های وزارت تعلیم و تربیه چنین واضح میگردد که در سال ۱۳۵۸ در تمام مکاتب ابتدائی و ثانوی کشور به تعداد (۱.۹۳۸۷۳) شاگرد ذریعه (۳۷۱۶۲) معلم تدریس میگردد.

در افغانستان از دیرزمانی سعی بعمل می آمد تا زمینه تحصیلات عالی فراهم گردد. تحصیلات عالی در افغانستان از تاسیس پوهنچی طب در سال ۱۳۱۱ هـ ش شروع گردید. از سال ۱۳۶۰ بعد موسسات عالی مانند پوهنتون کابل، پوهنتون حربی، انستیتوت پولاتخنیك، پوهنتون ننگرهار، موسسه عالی طب دولتی پوهنتون هرات، پوهنتون مزارشریف و غیره موسسات در پیش برد ارتقاء سویه شاگردان فعالیت دارند. تا سال ۱۳۵۸ هـ ش در حدود چهارده هزار محصل در پوهنچی های مختلف مصروف تحصیل بودند. استادان تقریباً به هزار استاد بالغ میگردد.

جدول شماره ۲۲ (الف) و ۲۲ (ب) تعداد محصلان تحصیلات عالی به تفکیک پوهنچی ها در آغاز تعلیمی ۱۳۷۰ هـ ش. (ص ۱۹۲)

بنیان گذار مکاتب مسلکی افغانستان که از سال ۱۳۵۷ باینطرف تحت اداره وزارت تحصیلات عالی قرار گرفته است تقریباً با سایر مکاتب افغانستان هم عصر میباشد یعنی اولین مکتب مسلکی افغانستان که بنام مکتب صنایع کابل یاد میشد در سال ۱۳۰۲ هـ ش اساس یافت و به تعقیب آن مکاتب

میخانیکي لیسه تجارت ، میرمنوتولنه وغیره تاسیس شد.

جدول شماره ۲۲ (الف) جدول شماره ۲۲ (ب)

موسسات تربیه معلم در سال ۱۳۲۷		محصل	۱۳۲۷	پوهنتون کابل	۱
شاگرد	تربیه معلم سیدجمال الدین ۱۴۲۸	//	۱۰۲۲	پوهنځی های روزانه	الف
	تربیه معلم پروان ۲۹۷	//		ازجمله	
	تربیه معلم پکتیا ۴۰	//	۱۲۳۰	پوهنځی حقوق	
	تربیه معلم تخار -	//	۸۴۷	پوهنځی علوم طبیعی	
	تربیه معلم کندهار ۵۶	//	۱۴۰۲	پوهنځی زبان و ادبیات	
	تربیه معلم هلمند ۱۰۲	//	۶۳۴	پوهنځی انجنیری	
	تربیه معلم سنگان ۱۷۸	//	۵۵۹	پوهنځی تعلیم و تربیه	
	تربیه معلم بدخشان ۱۲۶	//	۹۸۸	پوهنځی زراعت	
	تربیه معلم کنړه -	//	۱۰۷۹	پوهنځی اقتصاد	
	تربیه معلم جوزجان ۳۲۱	//	۶۶۵	پوهنځی فارسی	
	تربیه معلم لغمان ۱۹۲	//	۴۸۰	پوهنځی وتزری	
	تربیه معلم بغلان ۳۸	//	۴۴۸	پوهنځی زمین شناسی	
		//	۴۰۸	پوهنځی هنرها	
		//	۷۲۶	پوهنځی ژورنالیزم	
		//	۷۴۷	پوهنځی تاریخ و فلسفه	
		//	۱۱۵۰	پوهنځی های شبانه	ب
		//	۱۸۲	پوهنځی اقتصاد	
		//	۳۱۲	پوهنځی حقوق	
		//	۲۵۹	پوهنځی زبان و ادبیات	
		//	۲۰۴	پوهنځی ژورنالیزم	
		//	۱۹۲	پوهنځی تاریخ و فلسفه	
		//	۱۷۸۹	پوهنتون ننګرهار	۲
		//	۲۷۲۲	انستیتوت پرلی تخنیک	۳
		//	۱۱۵۴	پوهنتون بلخ	۴
		//	۴۴۹	پوهنتون هرات	۵
		//	۳۰۹۰	انستیتوت ط دولتی	۶
		//	۱۶۸۸	پوهنځی طب معالجرى	
		//	۵۵۲	پوهنځی طب ننګرهار	
		//	۲۵۲	پوهنځی استوماالوژی	
		//	۵۹۸	طب اطفال	
		//	۲۵۲۰	انستیتوت پیداکوژی	۷
				پوهنتون های خارج	
				ازافغانستان (پشاور)	
				پوهنتون دعوت وجهاد	۱
				پوهنتون امیات المومنین	۲
				پوهنتون اسلامی	۳

اطلاعات و کلتور :

رشته معنوی يك جامعه منوط به انكشاف مطبوعات آن میباشد بدین لحاظ افغانستان نیز از زمان سابق تلاش نموده تا قدمهای مثبت برای تاسیس ایجاد و انكشاف جرايد روزنامه ها مجلات، رادیو تلویزیون، سینما، تياتر وغيره بردارد این موسسات به منظور تنوير افكار عامه دست بكار شده و با اشاعه پروگرامهای اخلاقی، اجتماعی و تربیوی خدمات ارزنده انجام داده است.

اگرچه انتشار روزنامه ها و جرايد در افغانستان آنقدرها قدامت ندارد برای اولین بار جريدهء بنام اخبار کابل نشر ميشد حالانکه بصورت حقیقی بعد از نشر جريده شمس النهار در سال ۱۲۶۰ هـ ق در زمان امیر شیرعلی خان جريده نگاری در افغانستان شروع میشود. ۲۸ سال بعد از نشر جريده شمس النهار جريده دیگر بنام سراج الاخبار منتشر گردید در سال ۱۲۹۷ هـ ش مطبوعات افغانستان وارد يك مرحله نوین شد و تا سال ۱۳۰۷ هـ ش در حدود ۲۳ نشریه که شامل جرايد مجله و روزنامه بود نشر میگردد.

در سال ۱۳۰۷ انتشار جرايد و روزنامه ها رویه رکود نهاد از سال ۱۳۰۸ ب بعد دوباره مطابع و نشرات بشکل انكشاف یافته تر احیا گردید و با تاسیس ریاست مستقل مطبوعات در سال ۱۳۱۸ قدمهای مثبت و اساسی در مطبوعات کشور برداشته شد

در سرطان ۱۳۴۲ ریاست مستقل مطبوعات بوزارت مطبوعات ارتقاء یافت و تا سال ۱۳۵۸ در حدود چهارده روزنامه چهل مجله، چهار جریده و سه نشریه غیرموقوت در مطابع مختلف کشور طبع و نشر میشد. (۱) از زمانه های سابق مردم این کشور به کتاب و کتابخانه علاقه مفرط داشتند اگرچه کتابخانه های عمومی که آثار گزیده، علما سابق در آن موجود باشد نسبت حوادث جنگ ها باقی نمانده است اما میتوان گفت که محصول افکار علما و دانشمندان و آثار خطاطان ماهر توسط اشخاص با ذوق و علم دوست جمع آوری گردیده کتابخانه های شخصی و انفرادی را ترتیب و برای استفاده خود و سایر علاقه مندان علم دوست می گذاشتند.

اولین کتابخانه رسمی افغانستان کتابخانه عامه، کابل که در ابتدای نام کتابخانه ملی موسوم بود در بوستان سرای کابل (پارک زرنگار) اساس یافت. دومین کتابخانه مهم کشور کتابخانه پوهنتون کابل میباشد که با تاسیس پوهنهی طب اساس یافت و با تاسیس فاکولته های دیگر انکشاف کرد این کتابخانه با عصری ترین سیستم کتابخانه مجهز بوده و بیش از سه صد هزار جلد کتاب قلمی و مطبوع به السنه های مختلف آماده توزیع داشت. علاوه بر وزارت خانه، مکاتب، بانک ها، پوهنهی

(۱) محمد کاظم آهنگ: سیرژورنالیزم در افغانستان جلد اول. کابل. انجمن تاریخ و ادب افغانستان ۱۳۴۹ ص-۲.

ها ، موسسات علمی و فرهنگی دارای کتابخانه میباشد
قرار احصائیه سال ۱۳۵۸ در حدود ۳۵۸ کتابخانه در نقاط
مختلف کشور در خدمت متبیین قرار داشته و تعداد کتب آنها
به بیش از چهار صد هزار جلد میرسید.

رادیو تلویزیون :

هیدا است که برای تنویر اذهان عامه ویلند بردن سویه
علمی و معنوی افراد جامعه رادیو و تلویزیون نقش ارزنده دارد
در سال ۱۳۰۴ هـ ش دودستگاه کوچک رادیو پرودکاستنگ به
کابل نصب و به کار آغاز کرد در سال ۱۳۰۷ تحول در یکی از
دستگاه ها بعمل آمد وقوه آنها تا ۲۰۰ وات بلند برد این
دستگاه بطول موج ۳۶۰ متر که فاصله نسبتاً بعیدتری یعنی ۷۰۰
کیلومتر از آن استفاده کرده میتوانست پرودکاست می نمود
و در سال ۱۳۱۵ یک دستگاه بیست کیلوواته دارای موج متوسط
بکار آغاز کرد از آن زمان انکشاف آن سریع تر گردید یعنی
ظرفیت عمومی آن تا هشتاد و پنج کیلووات و اوقات نشراتی آن
نیز زیاد شد. علاوه بر سالهای اخیر دارای شش واحد استدیوی
ثبت دو واحد استدیو کاپی و سه واحد استدیو نشراتی گردیده
است و در سال ۱۳۴۱ چنین تصویب شد که رادیو ملکیت تمام
مردم افغانستان است و برای تمام اتباع یکسان خدمت میکند از
این رو اسم آنها از رادیو کابل به رادیو افغانستان تعویض

نمودند.

تلویزیون که یکی از جمله وسایل ارتباط جمعی بوده بمقایسه با سایر وسایل ارتباط جمعی برای تنویر اذهان عامه خدمات ارزنده انجام میدهد. اگرچه این وسایل جمعی در دنیا آنقدر ها قدامت ندارد اما نظریه اهمیت که دارد در زود ترین فرصت در سراسر جهان انتشار نمود.

تلویزیون در کشور ما جدیداً بکار آغاز کرده است یعنی این شبکه از جمله سیستم های بسیار پیشرفته و یکی از شبکه های رنگه به سیستم پال است که در سال ۱۳۵۷ شروع به فعالیت کرد.

استدیو های این دستگاه از سال ۱۳۵۶ بسته بندی و در اوایل حمل ۱۳۵۷ به نشرات خود آغاز کرد و در ماه میزان همان سال رسماً افتتاح گردید و بآنصب دستگاه های مارس و شمشاد افغانستان کشورهای جهان که دارای تخینک مدرن مخابراتی اقمار مصنوعی اند قرار گرفت و فعلاً در اکثر ولایات کشو شبکه های تلویزیون بکار افتاده است.

سینما و تیاتر:

بیش از ۶۵-۷۰ سال است که تیاتر و سینما در کشور ما شروع بکار کرده است و نظریه اهمیت آن همواره در حال انکشاف میباشد. اولین سینما در زمان حبیب الله خان درارگ شهر کابل

که در آن زمان مجیک لالتین یاد میشد به فعالیت آغاز کرد. در این سینما عکس ها و یافلم های متحرك بدون آواز روی پرده منعکس میشد. از سال ۱۳۰۰ هـ ش ببعد بادر نظر داشت انکشاف تخنیکي وهنری در جهان درسینما های کشور نیز تحولات رونما گردید در ابتدا سینما ها جنبهء تفریحی داشت اما بعداً برای تنویر اذهان عامه و خدمات عرفانی، کلتوری وغیره قدمهای مثبت برداشت. فعلا سینماسکوپ در پهلوی دیگر سینما ها که نوع انکشاف یافته تر آن میباشد به نمایش فلم های بزرگ و رنگه تقریباً در تمام سینماهای افغانستان شروع به نمایش کرده است. و تعداد سینماهای کشور به ۴۰ عدد در سال ۱۳۷۰ میرسید.

بعد از تاسیس ریاست مستقل مطبوعات ۱۳۲۲ هـ ش مفکورهء تیاتر در کشور ماتقویت یافت و ادارهء خاص برای ترتیب ونظم امورتیاتر شروع به نمایش درامه ها کرد. از آن ببعد تیاتر در ولایت ها نیز راه یافت. و در سال ۱۳۴۲ موسسه هنرهای زیبا در سه بخش موسیقی، نقاشی وهیکل تراشی وارت دراماتیک در چوکات مطبوعات کشور شروع به فعالیت کرد و با تاسیس هنرهای زیبا واستخدام ریژی سورها به تعداد نمایش نامه ها افزایش بعمل آمد. و تا سال ۱۳۶۰ هـ ش به تعداد ۱۴۰ نمایش نامه در معرض تماشا قرار گرفت.

فصل چهارم

جغرافیای اقتصادی افغانستان

۱- زراعت :

افغانستان يك كشورزراعتی است هرگاه نظری به وضع اقتصادی گذشته و حالیه افغانستان انداخته شود دیده میشود که اساس اقتصاد کشوربالای سکتورزراعت استوار است چنانچه واضح است زراعت قسمت اعظم عایدات کشور را برآورده ساخته و درحدود ۸۵ فیصد نفوس افغانستان به زراعت و فعالیت های زراعتی مصروف اند. ازجمله تمام زراعین تقریباً درحدود ۸۳ فیصدآن مصروف زرع انواع غله جات ، حبوبات و میوه جات بوده ده فیصد کوچي ها را تشکیل داده که به پرورش مواشی مشغول اند و متباقی ۷ فیصد به سایر فعالیت های زراعتی اشتغال میورزند. زراعین علاوه برتولید موادخوراکه ، مواد خام مورد ضرورت صنایع ازقبیل نساجی (نخی و پشمی) نجاری ، روغن نباتی ، شکر ، پوست ، چرم، پشم و پوست قره قل وغیره را نیزتهیه میدارند. علاوهً يك تعداد از مردم درقسمت تجارت و حمل و نقل مواد زراعتی مصروفیت داشته که

باین لحاظ گفته میتوانیم که اقتصاد مملکت در گذشته و حال به منابع سرشار زراعت مربوط بوده و برای سالیان متمادی نیز اکثریت باشندگان این کشور معیشت خویش را از طریق تولیدات مواد زراعتی تامین خواهند کرد.

ناگفته نباید گذاشت که مدتها قبل افغانستان نسبت بدست آوردن اسعار خارجی بر صادرات مواد زراعتی متکی بوده و صادرات مواد زراعتی اکثریت فیصدی عایدات کشور را تامین میکرد از وقتیکه گاز طبیعی در معرض صادرات قرار گرفت مواد زراعتی نقش انحصاری خود را از دست داده از ۸۵ فیصد در سال ۱۳۴۵ هـ ش به ۳۷ فیصد در سال ۱۳۶۴ هـ ش تقلیل یافت. اما با آنهم مواد زراعتی در حال حاضر هم در آینده از مهمترین منبع برای مصارف داخلی و هم برای تهیه اسعار خارجی پنداشته میشود.

طوریکه ذکر گردید با وجود آنکه سکتور زراعت در پیشبرد فعالیت های اقتصادی کشور رکن اساس شمرده میشود اما زراعت در افغانستان بشکل ابتدایی صورت گرفته تنها در بعضی از قسمت های از وسایل جدید تخنیک، تخم های اصلاح شده و کود کیمیاوی استفاده بعمل می آید. در حالیکه در اکثر حصص افغانستان از ۵ تا ۷۵ فیصد زمین های زراعتی نظر به قلت آب همه ساله بوره گذاشته میشود.

بصورت عموم ۷,۹ میلیون هکتار و یا ۱۲ فیصد اراضی افغانستان تحت زرع قرار دارد و از جمله ۳,۵ میلیون هکتار آن دارای سهولت آبیاری میباشد اما در جریان سال تنها ۶,۲ میلیون هکتار آن از نعمت آبیاری برخوردار میگردد. چون سیستم آبیاری در اکثر حصص افغانستان بشکل غیر فنی و علمی صورت میگیرد از این رو قلت آب در اکثر حصص محسوس میگردد. زراعتین برای زراعت خویش از آب دریا، چشمه، کاریزها و چاهها استفاده نموده که این مقدار آب بهجوجه کافی نبوده و ضرورت بیشتر آب در همه جاو در جریان نمو و حاصل دهی احساس میگردد مقدار بارندگی هم بقدر کافی نبوده در بعضی مناطق بصورت قطعی کفایت نمی کند. علاوه تا نفوس روز افزون کشور و بلند رفتن سویه حیات مردم ایجاب میکند تا دروضع زراعت تغییر و تحول پدید آید و در مقدار مواد زراعتی از لحاظ کیفیت و کمیت بهبود بعمل آید تا جوابگوی نیازمندی در راه انکشاف و بهبود وضع اقتصادی و سویه حیات مردم در صورت فعلی و آینده واقع گردد.

بنابر حکومت افغانستان از مدت ها قبل متوجه این وضع بوده میکوشید تا با تاسیس پروژه ها زراعتی و آبیاری و بکار بردن کود کیمیاوی و استعمال وسایل جدید تخنیک زراعتی تا حد امکان دروضع زراعت تغییرات را پدید آورد و مقدار تولیدات مواد زراعتی را افزایش دهد.

جدول شماره (۲۳) مساحت ونوع اراضی را درکشور درسال
۱۳۷۰ نشان میدهد. (۱)

شماره	نوع اراضی	ساحه به هزار هکتار	فیصدی نظر به مساحت
۱	مجموع ساحه جغرافیای کشور	۶۵۲۲۲۵	۱۰۰
	اراضی زراعتی	۳۹۶۱۰	۶۰٫۷
	اراضی قابل کشت	۷۹۱۰	۱۲٫۱
	اراضی تحت کشت	۲۸۴۳	۴٫۴
	اراضی تحت کشت نباتات موقتی	۲۷۴۳	۴٫۲
	اراضی تحت کشت نباتات دایمی	۱۰۰	۰٫۲
	اراضی تحت کشت زمین های آبی	۲۰۰۹	۳٫۱
	اراضی تحت کشت زمین های للمی	۸۳۴	۱٫۳
	اراضی که فعلا تحت کشت قرارندارد	۵۰۶۷	۷٫۸
	علفچروچمن ها	۳۰۰۰۰	۴۶٫۰
۲	جنگلات	۱۷۰۰	۲٫۶
۳	سایر اراضی زمین های غیر زراعتی به شمول کوه ها	۲۵۶۱۲٫۵	۳۹٫۳

پروژهء انکشافی وادی هلمند وارغنداب :

دریای هلمند که ازجملهء بزرگترین دریای افغانستان بشمار
رفته و از لحاظ حوزهء آبیگیر تقریباً نصف ساحه کشور را
احتوا میکند. چون این دریا دارای جریان منظم نمی باشد از
اینرو ازآب ان آنقدراستفاده بعمل نمی آید .

(۱) سالنامه احصائیوی ۱۳۷۰. دولت اسلامی افغانستان. کابل: وزارت احصائیه
ص. ۱۰۳.

مردم سابقه محل ونفوسیکه جدیداً در این منطقه مسکن گزین شده اند از لحاظ کمی آب خیلی ها بمشکلات قرار داشتند و حکومت وقت در صدد آن شدند تا بندها و آنهارا برای آبیاری در این ساحه اعمار نمایند بناءً هدف از اعمار این پروژه عبارت از آبیاری و تحت زرع در آوردن يك قسمت زیاد از زمین های بایر جهت بلند بردن حجم تولیدات زراعتی و اسكان يك تعداد از مردمان خانه بدوش و بی بضاعت کشور بود.

ساختمان کانال بغرا در سال ۱۹۳۵ م (۱۳۱۴ هـ ش) توسط متخصصین جاپانی آغاز گردید اما در سال ۱۹۴۱ م به نسبت وقوع جنگ جهانی دوم کار این پروژه معطل گردید. کار ساختمانی این کانال بار دیگر با يك ساحه وسیع ترمیمی يك پروژه در سال ۱۹۴۶ م با عقد قرار داد بایک کمپنی امریکائی (مورسن کنودسن) دوباره شروع شد.

در سال ۱۹۵۲ م ریاست وادی هلمند تاسیس شد در ابتدا سرمایه اعمار این بند توسط حکومت افغانستان تمویل میشد اما بعداً با اولین قرارداد قرضهء امریکایی کار این پروژه در سال ۱۹۵۰ م (۱۳۲۹ هـ ش) شروع گردید. اعمار بندها بالای دریای هلمند و ارغنداب که عبارت از بندهای کجکی و ارغنداب باشد در دهه اول اکمال گردید و اکمال کانالهای عمده در اواسط دههء بعدی در اراضی تحت این پروژه چون درویشان، شمالان، نادعلی، مارجه و گرشک صورت گرفت.

بند کجکی که به صد کیلومتری شمال شرق گرشک واقع است از بزرگترین بندها است کار احداث این بند در سال ۱۹۵۰م شروع و در سال ۱۹۵۴م تکمیل گردید. ارتفاع این بند صد متر بوده و در حصه فوقانی به ۲۷۵ متر میرسد کاسه این بند ۵۸ کیلومتر طول و ۲ کیلومتر عرض را بوجود آورده است این بند دارای دو تونل است که یکی آن برای آبیاری و دیگری آن برای استحصال برق اعمار شده است هرگاه برق این کانال تکمیل میشد ۱۲ هزار کیلووات برق از آن استحصال میگردید.

بند ارغندب بعد از بند کجکی دومین بند بوده کار ساختمانی آن در سال ۱۳۲۹ هـ ش شروع و در سال ۱۳۳۱ تکمیل شد. ارتفاع این بند ۵۰ متر بوده بند را به طول ۱۸ کیلومتر و عرض دو کیلومتر میسازد. این بند در حوضه دهله بالای دریای ارغندب بنیافته است. سریند بغرا، درویشان، سراج و بند دهله مربوط این حوضه بود، هریک آن هزاران جریب زمین را آبیاری میکند. ظرفیت کانال بغرا که بطول ۷۴ کیلومتر حفر گردیده است ۲۵۰۰ مکعب فوت در ثانیه بوده و از آن برای آبیاری اراضی شمالان، مارجه، نادعلی و زمین هائیکه بین گرشک و شمالان واقع است استفاده بعمل می آید. دستگاه تولید برق آبی گرشک که ظرفیت تولیدی آن ۲۴۰۰ کیلووات است ساحه گرشک، مارجه، نادعلی و بست از برق آن مستفید میگردد. (۱)

(۱) حمیدالله امین، محمد ظریف تنیوال. جغرافیه اقتصادی افغانستان. انتشارات پوهنتون کابل: سال ۱۳۶۸، ص ۲۲.

پروژه انکشافی وادی ننگرهار:

این پروژه در شرق افغانستان به ارتفاع تقریباً ۶۰۰ متر موقعیت داشته توسط دریای کابل و معاونین آن آبیاری میگردد. پروژه ننگرهار در قسمت راست دریای کابل بین تنگای درونته و قریه هزارنو واقع بوده تقریباً ۵۰۰ کیلومتر مربع مساحت دارد. ساحه اراضی زراعتی و غیر زراعتی آن به ۳۶۷۲۹ هکتار معادل ۱۸۳۶۴۵ جریب زمین بالغ میگردد که از آنجمله تقریباً ۸۰۰۰ هکتار آن را اراضی غیر قابل آبیاری تشکیل میدهد.

امور ساختمانی این پروژه توسط کار گران اتحاد شوروی سابق در سال ۱۳۳۷ هـ ش آغاز و در اواخر ۱۳۴۳ تکمیل گردید. ظرفیت آب بند این پروژه ۴۱ میلیون متر مکعب بالغ گردیده علوئاً يك تونل آبگردان به طول ۵۳ متر که ظرفیت آن به ۱۲۰ متر مکعب آب فی ثانیه میرسد در جناح راست دریای کابل سیاخته شده است. از جمله پیمانہ آب آن صرف ۴۰ متر مکعب آن برای زراعت و متباقی ۸۰ متر مکعب آن برای استحصال برق بکار میرود.

از کانال که بمنظور آبیاری استفاده میشود. برای آبیاری در فارم زراعتی هده و غازی آباد که بیش از ۵۷۰۰ هکتار ساحه را احتوا میکند مدنظر گرفته شده است علوئاً این مقدار

آب برای دو فارم دیگر که در آینده اعمار آن مدنظر گرفته شده است کفایت میکند در دو فارم اولی عمدتاً اشجار ستروس و زیتون تربیه میشود.

بند سرده:

بند سرده در ۳۷ کیلومتری جنوب شرق شهر غزنی موقعیت داشته کار ساختمانی آن در سال ۱۳۳۹ هـ ش شروع گردید. بند سرده يك بند خاکی بوده دارای سی متر ارتفاع میباشد ذخیره آب آن از آبهای زمستانی و بهاری و سیلابهای دریای جلگه مورت^۱ وادی جلگه و اندر غزنی که ۲۷۵۰ هکتار ساحه را احتوا کرده است در تحت بند سرده واقع شده است از جمله اراضی این حوزه ۲۰۴۰۰ هکتار آن از آب ذخیره بند سرده مستفید شده و متباقی اراضی از آب کاریزها و چشمه سارها بهره مند میگردد. کانال اصلی که از بند سرده کشیده شده است ۹۰۰ متر طول داشته و ۱۵ متر مکعب آب فی ثانیه ظرفیت دارد. از این کانال دو کانال دیگر منشعب شده کانال سمت چپ آن ۳ کیلومتر و دارای ۸ متر مکعب آب فی ثانیه ظرفیت میباشد از این کانال شبکه های متعدد بهرسمت برای آبیاری تمديد یافته است. کانال سمت راست آن ۲ کیلومتر طول و هفت متر مکعب آب فی ثانیه ظرفیت دارد و از این کانال نیز شبکه های مختلف به هرسمت جهت آبیاری تمديد یافته است.

پروژه آبیاری پروان:

این پروژه که توسط کارگران جمهوریت مردم چین اعمار شده است. امور ساختمانی این پروژه در سال ۱۹۶۸م (۱۳۴۶هـ ش) آغاز و در سال ۱۹۷۱م به پایه اكمال رسیده است. بند آبگردان این پروژه بالای دریای پنجشیر و سیفونهای آن بالای دریای غوربند اعمار شده است طول عمومی کانال ۲۴،۳ کیلومتر بوده ۲۷ متر مکعب آب فی ثانیه ظرفیت دارد این کانال تا شهر چاریکار تمدید یافته و از آنجا به دو قسمت تقسیم میگردد که بنام کانال شرقی و کانال جنوبی یاد میگردد و از این کانال ها شبکه های مختلف به هر سمت و به ظرفیت های مختلف تمدید یافته است. همچنان بمنظور تولید برق در کانال شرقی يك دستگاه تولید برق که دارای سه توربین هریک به ظرفیت ۸۰۰ کیلووات و ظرفیت مجموعی ۲۴۰۰ کیلووات میباشد احداث گردیده است از برق این دستگاه برای تنویر شهر چاریکار و هم برای دستگاه واترپمپ ها که آب را به ارتفاع مختلف میرساند استفاده صورت میگردد. این دستگاه در شمال شرق شهر چاریکار موقعیت دارد.

نباتات عمده و زراعتی:

گندم: گندم از جمله قدیمترین گیاه است که بشر بآن بلدیت داشته و بصورت عموم نمو این نبات در عرض البلد های

متوسط کرهء ارض خیلی مساعد میباشد. چون سر زمین افغانستان از لحاظ موقعیت جغرافیای نیز در عرض البلد متوسط قرار دارد از این رو زرع گندم از زمانهای بسیار قدیم در این سرزمین رواج داشته و اساسی ترین خوراکهء مردم افغانستان را تشکیل میدهد. گندم در ارتفاعات مختلف افغانستان رویده زرع و تولید آن از ۳۰۰ متر تا ۳۵۰۰ متر ارتفاع امکان پذیر میباشد. همچنان از ۵۰ تا ۶۰ فیصد اراضی زراعتی افغانستان برای زرع و استحصال گندم تخصیص یافته است و اگر اراضی گندم را با اراضی سایر غله جات مقایسه کنیم زرع گندم ۹۰ فیصد اراضی را احتوا میکند. چون در اکثر حصص افغانستان تحت شرایط مختلف زرع گندم امکان پذیر است از این رو انواع گندم که تقریباً بیش از صد نوع آن تشخیص و متمایز شده است در نقاط مختلف افغانستان میروید از همین جهت است که افغانستان از نظر داشتن انواع مختلف گندم در زمرهء ممالك جهان مقام برارنده دارد.

در افغانستان گندم از لحاظ زرع از دو نوع روش کار میگردند یکی گندم نوعی بهاری و دیگر گندم نوع خزانى که بنام گندم نرم و گندم سخت نیز مسمى اند.

تمام انواع گندم سخت از نوع گندم بهاری هستند و محصول آن نسبتاً کم میباشد برعکس گندم پاییزی یا خزانى دارای

خاصیت نرم بوده حاصل دهی آن نسبتاً بیشتر است. هر دو نوع آن در تمام نقاط افغانستان رویده انواع گندم بهاری عموماً آبی بوده و گندم پاییزی بصورت عموم للمی و بعضاً آبی نیز میباشند.

شرایط طبیعی برای نموی گندم سخت بهاری در جنوب شرق افغانستان بیشتر میسر است و از نوع گندم پاییزی در مناطق شمال، غرب و جنوب غرب کشور بیشتر کشت میگردد بناء ولایات مانند کندز، تخار، سمنگان، بلخ، جوزجان، فاریاب، بادغیس، هرات، فراه، نیمروز، هلمند، ارزگان و کندهار دارای اراضی زراعتی گندم نوع پاییزی یا نرم اند اما در ولایات کابل، لوگر، وردک، میدان، پروان، کاپیسا انواع گندم سخت خویتر حاصل میدهد.

مهمترین مناطق گندم خیز افغانستان ولایت کندز، تخار و سمنگان میباشد قسمت اعظم تولید گندم یعنی تقریباً دو ثلث گندم تولید شده در مراکز تولیدی به مصرف میرسد و یک ثلث آن همساله در بازار های داخلی در معرض فروش قرار میگردد. جدول شماره (۲۴) تولیدات گندم را در سالهای ۶۸ و ۷۰ نشان میدهد. (۱)

(۱) سالنامه احصائی. دولت اسلامی افغانستان. وزارت احصائیه. کابل: ۱۳۷۰ ص ۲۶۱.

تولیدات	۱۳۶۸	۱۳۶۹	۱۳۷۰
گندم	۲۲۰۰۰۰ تن	۱۶۵۰۰۰ تن	۱۷۲۶۰۰۰ تن

برنج: برنج که از جمله غله جات عمدهء کشور محسوب میگردد بعد از گندم مصرف بیشتر دارد. برنج غالباً در مناطق زرع میگردد که آن منطقه دارای آب و هوای گرم و آب کافی داشته باشد. برنج نیز نظر به مناطق و تغییرات آب و هوا به انواع و اقسام مختلف دستیاب میگردد اما دو نوع عمدهء آن که از لحاظ جنسیت طعم و منطقهء زرع آن اختلاف دارد و از هم متمایز اند مانند برنج باریک و برنج لك در افغانستان شهرت زیاد داشته در تمام نقاط افغانستان مصرف دارد. (۱)

برنج باریک که از لحاظ ارزش و طعم دارای انواع مختلف است در نواحی گرم و مرطوب که دارای آب کافی باشد میروید. سه ولایت در شرق و سه ولایت در شمال از لحاظ زرع برنج دتولید آن به پیمانه وسیع حایز اهمیت اند مانند ولایت لغمان، کنرها و ننگرهار در شرق، بغلان، کندز و تخار در شمال از لحاظ دارا بودن برنج باریک شهرت فراوان دارند و میتوان گفت که مقدار تولیدات این شش ولایت به تمام سرزمین افغانستان

(۱) حمید الله امین: جغرافیای اقتصادی افغانستان. انتشارات پوهنتون کابل: پوهنهی زمین شناسی، سال ۱۳۶۸ ص. ۴۰

بمصرف میرسد. يك مقدار برنج باريك از پاکستان به افغانستان وارد میگردد. افغانستان از لحاظ تولیدات برنج متكي بخود بوده اما در این اواخر زرع آن در ولایت هرات، میدان، لوگر و پکتیا نیز صورت گرفته اما بمقایسه نقاط فوق الذکر حایز اهمیت نمی باشد.

برنج لك در ولایت میدان وردك، لوگر، بغلان و تخار نیز زرع و تولید میگردد. برنج لك وردك از لحاظ طعم و نوعیت دارای مقام اول میباشد. اما مصرف برنج لك نسبت به برنج باريك بسیار كم است.

در افغانستان زرع برنج بصورت عموم در اواخر ماه ثور شروع شده و تا اوسط ماه جوزا دوام میکند اندازه محصول و نوعیت برنج به چگونگی اقلیم و نوعیت خاک ارتباط میگیرد حاصل برداری برنج نیز در مناطق مختلف مختلف است اما تولیدات برنج از ماه سنبله تا ماه میزان دوام میکنند.

زرع و تولید برنج در نقاط مختلف افغانستان بشکل سابقه و ابتدائی صورت گرفته در زمان سابق تا کنون در قسمت تولید و زرع آن انكشاف قابل ملاحظه پدیدنیامده است. یعنی نه از طرف حكومت و نه از طرف مردم كوشش شده است تا از تكنالوجی پیشرفته در قسمت تولید آن استفاده بعمل آید.

بناء انواع تولید آن توسط دهاقین بدون وسایل پیشرفته

صورت میگیرد.

تولیدات در سال ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰

برنج به تن ۳۲۰۰۰ ۳۳۳۰۰۰ ۳۳۵۰۰۰

جواری:

جواری مواد عمده غذائی يك تعداد مردم افغانستان را تشکیل میدهد در مناطق نسبتاً گرم و مرطوب زرع آن امکان پذیر است ولایات مانند پکتیا، پکتیکا، ننگرهار، لوگر و سایر مناطق که دارای آب و هوای مشابه باشند برای نشوونما جواری خیلی ها مساعد است و بصورت عموم غذای اصلی زمستانی اهالی مناطق فوق الذکر را تشکیل میدهد. علاوهً يك مقدار آن برای حیوانات خاصاً برای پرندۀ گان بمصرف میرسد. زرع جواری در افغانستان بشکل آبی بوده و تمام تولیدات آن بمصرف داخلی میرسد یعنی صادرات و واردات جواری در افغانستان تاکنون صورت نگرفته است.

تولیدات جواری به تن ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰

۶۱۰۰۰ ۴۳۰۰۰۰ ۴۲۰۰۰۰

جو: جو نیز از جمله غله عمده بشمار رفته ساحه زرع آن بعد از ساحه گندم قرار داشته و نسبت به گندم به اقلیم سرد زیاده تر مقاومت دارد. و یا به عبارۀ دیگر جو در مناطق بیشتر زرع میگردد که امکان زرع گندم و سایر غله جات در آن

کتر باشد در افغانستان عموماً جو را برای تغذیه حیوانات بمصرف میرسانند. و يك مقدار کم آن بمصرف غذای مردم نیز تخصیص داده میشود. سایر حبوبات از قبیل لوبیا، ماش، نخود، باقلی، مشنگ و غیره که از جمله مواد غذائی درجه دوم بشمار میرود توسط زراعین در حاشیه زمین های خود آنها را زرع نموده هم بمصرف خود هم به بازار عرضه میدارند.

سبزیجات نیز از جمله مواد عمده غذائی افغانستان شمرده شده مصرف روزمره آن خیلی زیاد است در جریان سالهای اخیر انواع مختلف سبزیجات نظر به فصل سال در غذای مردم خاصاً شهر نشین ها افزوده شده است مانند کچالو، بادنجان سیاه سبزی پالك، پیاز، گندنه، سیر، بادنجان رومی، گشنیز، نعنا، بامیه، کدو، فاسولیا، ترائی و غیره بصورت عموم زرع سبزیجات در حومه های شهر بیشتر صورت گرفته که روزمره در مارکیت ها بسهولت آورده شده بفروش میرسد.

میوه:

شرایط آب و هوا و تاثیر محیط طبیعی افغانستان برای نمو انواع مختلف اشجار میوه دار خیلی مساعد بوده انواع مختلف میوه های خود رو و تربیه شده در نقاط مختلف افغانستان نمو نموده حاصلات آن خوب و قناعت بخش میباشد. و يك مقدار عمده آن قلم مهم صادراتی کشور را تشکیل

میدهد.

میوه خود رو که عبارت از جلفوزه و پسته باشد اولی آن در صفحات شرقی و جنوبی کشور و دومی آن در شمال غرب کشور بصورت جنگل نمو کرده نموی آنها تا يك ارتفاع معین پیش میرود.

سایر درختان میوه که توسط زارعین تحت تربیه قرار داده شده عبارت اند از: انگور، انار، سیب، ناک، بهی، زرد آلو، قیسی، شفتالو، گیلاس، آلبالو، آلو بخارا، خربوزه و تربوز چارمغز، بادام، انجیر، همچنان میوه جات منطقه، مدیترانه‌ئی از قبیل لیمو، مالته، کینو، سنتره، خرما و غیره.

درختان میوه که فوقاً ذکر شد تقریباً در تما نقاط افغانستان^۱ رویده هر يك از نقاط در تولید يك یا دوسه نوع میوه شهرت بسزا دارد مثلاً ولایت کندهار در قسمت تولید انواع انگور، انار، ولایت هرات در تولید انواع انگور، تاشقرغان در قسمت تولید انجیر، انار و ناک ولایت ننگرهار در تولید لیمو، مالته و کینو، شهرت زیاد دارند. اما انواع میوه جات در اکثر ولایات افغانستان مانند کابل، پروان، تخار، بدخشان، بغلان، سمنگان، فاریاب، بادغیس، هرات، فراه، هلمند، کندهار، زابل، ارزگان، غزنی، لوگر، پکتیا، ننگرهار، کنرها و غیره رویده حاصلات قناعت بخش دارد.

میوه جات در افغانستان بدو طریق هم بصورت خشك و هم بصورت تازه در خود منطقه و بقسم صادرات در داخل شهرها و هم در خارج در معرض تبادل قرار میگیرد.

تقریباً از تمام میوه افغانستان هم بصورت تازه مانند انگور، سیب، خربوزه، تربوز، انار، ناك، بهی وغیره وهم بصورت خشك از قبیل كشمش، بادام، بسته، خسته، جلفوزه، آلوپخارا وغیره در معرض صادرات قرار میگیرد. صادرات میوه در اقتصاد افغانستان تاثیر زیاد داشته مهمترین قلم در تحا خارجی مملكت بشمار رفته و در سال ۱۳۶۴هـ ش. ۴ فیصد ارزش مجموعی صادرات را احتوا میکرد در همان سال جمعاً مقدار ۶۹۱۲ تن میوه تازه و ۶۳۸۶ تن میوه، خشك از کشور صادر شده بود. (۱)

در زمره میوه جات انگور حایز اهمیت فوق العاده بوده مخصوصاً در هرات، قندهار، غزنی، پروان، کابل ساحه، وسیع را احتوا نموده است. انگور نه تنها از لحاظ مصرف داخلی بلکه از لحاظ صادرات حایز اهمیت بود در حدود ۲۸،۵ فیصد تولیدات انگور بشکل تازه و یا كشمش بخارج صادر میگردد.

در افغانستان بیش از ۴۵ نوع انگور یافت شده مهمترین آن انگور كشمشی، حسینی و آبجوش میباشد انگور كشمشی

(۱) اداره، مرکزی احصائیه سالنامه احصائیوی. ۱۳۶۴ ص ۱۹۴

از تمام انواع زیاد بوده هم بصورت تازه و هم بصورت خشك مشتریان زياد دارد، كشورهای هند، پاكستان و اتحاد شوروی سابقه از جمله مشتریان عمده محسوب ميگردید: تقريباً بيش از نصف توليدات عمومي كشمش در ولايات كابل و پروان و متبقي از ساير ولايات بر آورده ميگردد.

بصورت عموم بايد اظهار داشت كه ميوه های افغانستان در تمام جهان شهرت داشته و در تمام بازار های جهان مشتري دارد اما نسبت دوری مسافه وعدم موجوديت و سايل حمل و نقل و يخچالهای عصري صادرات ميوه تازه به ممالك اروپائی کمتر ميسر ميگردد. اما ميوه خشك مانند بادام، پسته و خاصتاً كشمش باپكینگ عصري در ممالك اروپائی وحتی امريكايی مشتریان دارد.

توليدات ميوه تازه در سال ۱۳۷۰... ۱۵۸۵ تن و توليدات ميوه خشك در همان ساله ۶۴۲۰۹... تن رسیده بود. (۱)

نباتات صنعتی:

پنبه: پنبه يك نبات سابقه افغانستان بوده از زمانها بسيار سابق توسط زراعيين كشت ميشد و برای البسه از آن استفاده صورت ميگرفت. قدامت زرع اين نبات تا حدود ۳۰۰۰ ق م در

(۱) سالنامه احصائيو. دولت اسلامي افغانستان. وزارت احصائيه. سال ۱۳۷۰

هند و نقاط همجوار آن با استناد موثق ثابت شده است که در حدود ۷ سال قبل از میلاد زرع این نبات در باختر زمین معمول بود زرع پنبه که در هوای نسبتاً گرم و آب و افرسازگار است بناءً در اکثر حصص ولایات شمال، غرب و شرق افغانستان زرع آن امکان پذیر است. اما در ناحیه شمال کشور یعنی ولایت کندز، بغلان، تخار و بلخ ساحه وسیع را شغال کرده است.

زرع پنبه در ولایت پروان و ننگرهار به پیمانہ کم که مصرف خود منطقه را تکافو کند صورت میگیرد. قبل از سال ۱۳۱۵ زرع پنبه بسیار محدود بود زیرا پنبه مورد نیاز کشور که عموماً صنعت آن توسط دست صورت می گرفت بسیار کم و محدود بود اما موقعیکه فابریکه های نساجی در داخل کشور روبه توسعه گذاشت توجه حکومت نیز به زرع پنبه بیشتر مبذول گردید و در زمینه دهقانان تشویق گردیدند تا در زرع و تولید پنبه سعی وجدیت لازم بخرج رسانند ازاین رو امروز پنبه نه تنها ضروریات داخلی را تکافو میکند بلکه بخارج نیز صادر میگردد.

لبلبو: لبلبو از جمله نباتات سابقه افغانستان بشمار رفته آب و هوای نسبتاً گرم و به آب کافی ضرورت دارد. تا زمانیکه فابریکه بغلان احداث نشده بود لبلبو در کنج و اکناف مملکت به پیمانہ بسیار کم تولید میشد و ازآن بحیث خوراکه مستقیم استفاده بعمل می آمد اما موقعیکه فابریکه قند بغلان شروع به

فعالیت کرد زرع لبلبوی قندی در ولایت کندز و بغلان که اب و هوای خیلی مساعد برای تولید این نبات دارد توسعه قابل ملاحظه پیدا کرد.

حبوبات روغنی: حبوبات روغنی که شامل زغر، شرشم، کنجد، گل آفتاب گردان (آفتاب پرست)، و پنبه دانه می‌گردد در اکثر حصص افغانستان می‌روید اگرچه ساحه زرع این حبوبات محدود است اما تولیدات آن رفع حوایج داخلی را کرده می‌تواند. ساحه زراعتی حبوبات روغنی یا تیل دار تقریباً ۴۰۰۰ هکتار اراضی را اشتغال کرده است. تیل یا روغن این نبات توسط دستگاه‌های ساخت وطن که تقریباً ابتدائی گفته می‌شود بدست آمده و از تفاله و یا کنجاره آن برای تغذیه حیوانات استفاده بعمل می‌آید.

حبوبات روغنی اکثراً در صفحات شمال کشور زرع شده به عوض روغن حیوانی از آن استفاده بعمل می‌آید. تیل زغر، شرشم و کنجد توسط دستگاه‌های کوچک داخلی بدست آمده در حالیکه روغن پنبه دانه در فابریکه سپین زر (در شهر کندز) بصورت فنی و علمی استحصال شده از جمله بهترین روغن نباتی محسوب می‌گردد.

جنگلات در افغانستان:

جنگلات طبیعی که از جمله ثروت ملی يك مملکت محسوب می‌گردد هر قدر در تقویه و انکشاف آن کوشش بعمل

آید بهمان اندازه در ثروت ملی کوشش بعمل آمده است و استفاده از آن بصورت فنی در راه ارتقاء سویه زندگی مردم اهمیت بارز دارد. بناءً جنگلات افغانستان که بصورت عموم ۱,۸ میلیون هکتار ساحه را اشغال کرده است از جمله ثروت با ارزش ملی محسوب شده نه تنها در قدم اول در تقویه بنیه اقتصادی مردم کشور از درك بدست آوردن اسعار خارجی و توسعه صنایع و تهیه کار برای مردم بیکار اهمیت خاص دارد بلکه در درجه دوم بروضع اقلیمی و سرسبزی کشور، جلوگیری از تخریب خاک ذریعه باد و باران، فرام شدن علوفه برای تغذیه حیوانات و غیره حایز اهمیت خاص میباشد. مجموع چوب جنگلات افغانستان به ۳۰ میلیون متر مکعب سنجش شده و در قسمت تولیدات آن چون بصورت غیر فنی و توسط آلات و اسباب خیلی ابتدایی صورت میگیرد ازاین رهگذر ۶۰ فیصد آن در جریان تولید ضایعات را بوجود میآورد. و پیمانہ تولیدات چوب در افغانستان به يك میلیون متر مکعب في سال سنجش شده است. جنگلات افغانستان را به سه گروپ یعنی جنگلات صنعتی، جنگلات پسته، جنگلات پراکنده و بته نی تقسیم نموده اند.

جنگلات صنعتی: این جنگلات بصورت عموم از اشجار سوزن برگ متشکل بود شامل درختان لمنز، نشتر، سرب، جلفوزه، ارچه و غیره بوده و در بین این جنگلات علاوه از اشجار

سوزن برگ از درختان پهن برگ مانند بلوط، زیتون، و غیره نیز دیده میشود. این جنگلات بصورت عموم در صفحات جنوب و شرق کشور بنا بر رطوبت مونسون نمو کرده يك ساحهء معادل بيك ميليون هكتار را اشغال کرده است.

در افغانستان مليون ها درخت زیتون خود رو وجود دارد که بقسم وحشی در ولايات پکتيا، ننگرهار، لغمان و کنرها خاصتاً در نورستان يك ساحهء نسبتاً وسیع را در حدود ۲۰۰ هزار هکتار اراضی اشغال کرده است.

جنگلات پسته: جنگلات پسته در صفحات شمال غرب و شمال کشور موقعیت داشته تخمیناً يك ساحه ۳۰۰ هکتار را در ولايت بادغیس و ولايت سمنگان اشغال کرده است.

توليدات پسته که همه سالهء توسط مردم گرد و نواحی منطقهء بصورت غیر فنی جمع آوری میگردد اگرچه این نوع بهره برداری بمضار ساحه در جنگلات افغانستان تمام میشود اما يك عاید سرشار برای مردم و کشور از طریق فروش در بازار داخلی و از طریق صادرات آن بدست می آید.

(جمع آوری پسته که دريك وقت معین سال توسط مردم منطقه صورت میگیرد که به اصطلاح شول پسته یاد میگردد. پسته چینان فوق العاده به عجله به چیدن پسته شروع کرده و هرکس خواهش آنها دارد تا مقدار بیشتر پسته جمع آوری نمایند از این رو در وقت جمع آوری صدمه زیاد به شاخچه ها و

حتی بته های پسته وارد میگردد که این نوع عملیه جمع آوری غیر فنی بوده در آینده به ضرر جنگلات که سرمایه ملی محسوب میگردد تمام میشود.)

بصورت عموم سالانه در حدود ۱۳۰۰ تن پسته بخارج صادر میگردد از اینرو پسته و جنگلات آن در تقویه وضع اقتصادی مردم و مملکت نقش برارنده دارد چنانچه يك تعداد كثیر مردم که در مجاورت جنگلات پسته بود و باش دارند جهت جمع آوری و فروش پسته معشیت خود و فامیل خویش را تامین میکنند و هم اسعار خارجی از طرق فروش آن بخارج نصیب مملکت میگردد.

جنگلات پراکنده و بته‌ئی: این جنگلات بنابر مساعدت آب و هوا بصورت پراکنده در دامنه های کوهستانات در نقاط مختلف کشور میروید. اما جنگلات مهم و عمده آن در صفحات جنوب و شرق و شمال غرب افغانستان بیشتر بملاحظه میرسد این جنگلات نیز بذات خود حایز اهمیت بوده علاوه از تولیدات آن در جلوگیری از تخریب خاک که از اثر ائتکال باد و باران صورت میگیرد برای تحفظ آن کمک زیاد مینماید.

مطابق يك تخمین ساحه جنگلات در ولایت کنرها در حدود ۳۰۰۰ هکتار محاسبه شده که از آنجمله ۱۵۰ هزار آن را چوب های تعمیراتی و متباقی را چوب سوخت تشکیل میدهد بهمین ترتیب ساحه جنگلات پکتیا نیز به ۳۷۳ هزار هکتار میرسد.

در شمال مملکت نیز جنگلات مهم موجود است که از لحاظ تنوع و وسعت به مقایسه جنگلات جنوبی محدود تر بوده و بصورت متفرق و پراکنده بمشاهده میرسد.

مالداری و علفچرها در افغانستان:

افغانستان که يك مملکت زراعتی و در حدود ۸۵ فیصد نفوس کشور به کارهای زراعتی اشتغال دارند از اینرو هیچ زارع وجود نخواهد داشت که در پهلوی زراعت خود در پرورش مواشی از قبیل گاو، گوسفند، بز، مرکب، اسب، قاطر و مرغ خانگی اشتغال نورزند اما ناگفته نباید گذاشت که يك تعداد زیاد از مردم خاصاً کوچی ها محض به تربیه مواشی مشغول اند و وسایل معشیت شانرا از همین طریق تکافو میکنند. مردمان زارع و مالدار علاوه از آنکه از محصولات حیوانی بحیث مواد غذایی استفاده مینمایند از حیوانات برای حمل و نقل و قلبه و استحصال لبنیات، گوشت، پوست، پشم وغیره نیز استفاده بعمل می آورند. اهمیت پرورش حیوانات از نظر کمیت و کیفیت برای انکشاف اقتصادی مردم افغانستان عامل بزرگ پنداشته میشود. بناءً برای پرورش حیوانات به علفچرهای وسیع و تحفظ آنها از امراض گوناگون ضرورت مبرم احساس میگردد. طوریکه تاکنون بمشاهده رسیده است تلف شدن حیوانات نسبت نبودن آب صحی و کافی و محل بود وباش مناسب برای ایام سرد سال زیاد بوده معمولاً و فیات سالانه حیوانات افغانستان

را ۲۰ فیصد تخمین نموده اند.

از جمله حیوانات اهلی که از طرف مالدران و زمینداران پرورش میگردد و در اقتصاد کشور رول پرچسته دارد گوسفند قره قل و گوسفند عادی میباشد که تقریباً ۹۵ فیصد در عایدات صادراتی حیوانی کشور سهم دارد.

گوسفند: آب و هوا و ساختمان اراضی افغانستان طوریت که برای تربیه و پرورش انواع مختلف گوسفند خیلی ها مساعد میباشد از اینرو تعداد گوسفندان و بزها بمقایسه سایر حیوانات اهلی بسیار زیاد بوده و قابل مقایسه نمی باشد بصورت عموم در تمام نقاط افغانستان هشت نوع گوسفند محلی پرورش میگردد که عبارت اند از نژاد گوسفند قره قل، نژاد گوسفند غلجائی، نژاد گوسفند بلوچی، نژاد گوسفند هراتی، نژاد گوسفند هزارگی، نژاد گوسفند ترکی، نژاد گوسفند عربی، نژاد گوسفند گدک.

تربیه گوسفند قره قل که از ولایت بدخشان تا هرات گسترش یافته است در اقتصادیات افغانستان و مالداري نقش برازنده بازی می کند چه از پوست قره قل که دارای انواع مختلف مانند کبود، سیاه، سور، شهابی، طلائی، تفر و غیره است بالا پرش، یالان (یال) کلا خیلی نفیس که نسبت به پوست منگ با ارزش تر است ساخته شده و در زمره قلم مهم صادراتی کشور محسوب میگردد. اگرچه از گوشت و پشم

گوسفند قره قل نیز استفاده صورت میگیرد اما لذت گوشت و نوعیت پشم آن درجه دوم قرار دارد.

سایر انواع گوسفندان هم برای استحصال شیر، پشم و گوشت تربیه میگردند گوسفند غلجائی که بصورت عموم در قندهار، هلمند و زابل تربیه میشوند دارای پشم اعلی بوده و از گوشت آنهم بصورت اعظمی استفاده صورت میگیرد. گوسفند هزاره گی که در مرکز افغانستان تربیه میگردد از لحاظ گوشت حایز اهمیت بوده طعم گوشت آن بسیار لذیذ و شربن میباشد. از پشم و پوست آن نیز استفاده بعمل می آید. گوسفند نوع نژاد ترکی، عربی، بلوچی، گدک و هراتی هم برای استحصال گوشت، پشم و لبنیات تربیه میگردند. در افغانستان تربیه و پرورش گوسفندان بصورت فنی صورت نگرفته در وقت خشک سالی و سرایت امراض يك تعداد زیات آن سالانه تلف میشود تعداد گوسفندان بصورت دقیق محاسبه نشده تعداد گوسفندان را بشمول گوسفند قره قل به ۳۵ میلیون تخمین نموده اند.

هز: تربیه بز در پهلوی تربیه گوسفند صورت میگیرد، اما بازهم تربیه بز در مناطق کوهستانی خاصاً کوهستانی شرقی، شمال شرق و جنوبی تربیه میگردد بز برای استحصال گوشت، پوست، شیر و پت صورت میگیرد. پت بز بسیار مشهور بوده اشیای خیلی نفیس پتی مانند پتو که قیمت آن نسبت با اشیای پشمی خیلی زیاد است بافته میشود.

گاو: بعد از تربیه گوسفند و بز پرورش گاو در افغانستان بیشتر معمول بوده و تقریباً در تمام افغانستان توسط زراعین و زمین داران صورت میگیرد. از گاو نسبت به سایر حیوانات اهلی استفاده بیشتر صورت میگیرد یعنی علاوه از استحصال شیر، پوست و گوشت برای قلبه و هم برای حمل و نقل نیز استفاده بعمل می آید، در حدود چهار میلیون راس گاو در نقاط مختلف کشور وجود دارد.

علاوَتاً شتر، اسب، مرکب، قاطر، طیور نیز توسط زراعین تربیه و پرورش میگردد هر یک از حیوانات در جای خود خیلی مفید بوده از شتر، اسب، قاطر و مرکب برای حمل و نقل بیشتر استفاده بعمل آمده و طیور را برای تولید تخم و هم برای تولید گوشت پرورش مینمایند.

علفچرها:

چنانچه قبلاً ذکر شد ۸۵ فیصد نفوس افغانستان را زارعین تشکیل میدهد و هر یک از زارعین در پهلوی زراعت به شغل مالداري نیز اشتغال دارند اما يك تعداد از مردم محض به پرورش حیوانات مصروفیت دارند که ۲۰ فیصد نفوس زارع را احتوا میکند مالداران عموماً بشکل کوچی ها از علف ها که ساحات وسیع را در نقاط مختلف کشور اشغال کرده است در جریان سال به چرانیدن حیوانات خویش مصروف اند اخیراً از فوتوهای هوایی چنین واضع میگردد که ساحات علفچر در

افغانستان زیادبوده مساحت آن به ۵۴,۷ میلیون هکتار تخمین میگردد که از آنجمله ۱۶,۲ میلیون هکتار آن را علفچر زمستانی ۱۶,۳ میلیون هکتار آنرا علفچربهاری و خزانی و ۲۴,۶ میلیون هکتار آنرا علفچر تابستانی تشکیل میدهد. (۱) مالداران در جریان سال از این سه نوع علفچرها به ترتیب استفاده کرده حیوانات خویش را تغذیه مینمایند. همچنان علفچرها از لحاظ کیفیت به سه گروپ تقسیم شده ساحه علفچر درجه يك به ۱۲۰ هزار هکتار رسیده که ۸۰ هزار هکتار آن چراگاههای زمستانی و ۴۰ هزار هکتار آنرا چراگاه تابستانی تشکیل میدهد. قسمت اعظم علفچرهای درجه دوم در ارتفاعات ۳ تا ۴ هزار متر بلندتر واقع بوده چراگاه تابستانی را تشکیل میدهد. علفچرهای درجه سوم در نقاط مختلف بصورت پراکنده اخذ موقع کرده است.

علفچرهای درجه دوم و سوم ۸۸ فیصد ساحهء عمومی را احتوا میکند علفچرهای افغانستان که از سالهای متمادی باینطرف مورد استفاده قرار گرفته است بناءً قدرت تولیدی آن کاسته شده علاوهً يك قسمت زیاد علفچرها دراین اواخر به زمین ها للمی کاری مبدل شده است هر دو موضوع فوق به ضرر ساحهء علفچرها تمام میشود و باید باین وضع عطف توجه شود.

(۱) غلام جیلانی عارض، محب الله رحمتی، حمید الله امین، جغرافیای عمومی افغانستان - پوهنتون کابل: ۱۳۶۹. ص ۱۷۵.

جدول (۲۵) ساحه تحت زرع مواد زراعتی را نشان میدهد.
(به هزار هکتار)

شماره	انواع مواد قابل زرع	۱۳۵۷	۱۳۶۵
۱	مجموع اراضی قابل زرع	۱۲۴۶۵	۱۲۴۹۵
۲	مجموع زمین تحت زرع نباتات عمده	۳۸۷۳	۳۸۱۶
۳	گندم	۲۳۴۸	۲۳۱۳
۴	جو	۳۱.	۳.۴
۵	برنج	۲۱.	۲۱۴
۶	جواری	۴۸۲	۴۸.
۷	پنبه	۱۱۲	۶۹,۳
۸	لبلبو	۴,.	۳,۸
۹	نباتات روغن دار	۵۰,.	۶۰,.
۱۰	سبزیجات	۱۴۰,۵	۱۴۳,۵

جدول (۲۶) تولیدات عمده مواد زراعتی را به هزار تن نشان میدهد.

شماره	نوع محصولات	۱۳۵۷	۱۳۶۵
۱	مجموع محصولات حیوانات	۴۳۸۲	۴۴.۸
۲	گندم	۲۸۱۳	۲۷۵.
۳	جواری	۷۸.	۸۱.
۴	برنج	۴۲۸	۴۸.
۵	جو	۳۵۲	۳۳۷
۶	نیشکر	۶۴	۷۵
۷	پنبه	۱۳۲	۶۰,.
۸	نباتات روغن دار	۳۵,.	۴۵,.
۹	سبزیجات	۷۶.	۹۷.

۲- معادن در افغانستان:

از آنجائیکه داشتن معادن و ذخایر منابع معدنی برای صنعتی کردن يك منطقه و یا يك کشور يك امر ضروری و حتمی پنداشته میشود برای ترقی و تعالی يك کشور و برای بلند نگهداشتن سويه حیات مردم يك کشور نیز امر ضروری شمرده میشود چه تعالی و پیشرفت حیات اقتصادی مردم يك مملکت منوط به داشتن منابع معدنی و صورت استفاده از آن میباشد.

اسناد و شواهد نشان میدهد که افغانستان از معادن مختلف که در کنج و کنار کشور موجود است تا هنوز استفاده نکرده و بصورت ابتدائی و محلی و به پیمانہ کوچک آن از انواع مختلف معادن مانند احجار کریمه، طلا، مس، نقره و غیره استفاده کرده است.

تحقیقات جیولوجیکی میرساند که ۲۴ نوع مواد معدنی در ۸۹ منطقه افغانستان موجود بوده و قابل استفاده میباشد اما تاکنون تقریباً از این معادن استفاده صورت نگرفته است. اکثر این معادن از لحاظ اقتصادی ارزش زیاد داشته و میتوان اظهار داشت که افغانستان از نظر داشتن معادن غنی بوده و آینده درخشانی را از این جهت در قبال دارد.

عمده ترین معادن افغانستان شامل ذغال سنگ، گاز طبیعی، پتروول (پترول) آهن، مس، بیرایت، لاجورد، نمک، طلا، نقره، تلمک و غیره میباشد.

ذغال سنگ: ذغال سنگ از جمله منابع عمده تولید انرژی در افغانستان بوده خاصاً بصورت فعلی که منابع نفت و گاز که قیمت آن روز افزون است بناءً ذغال سنگ بحیث يك ماده مولد انرژی نسبتاً ارزان حایز اهمیت میباشد.

استخراج ذغال سنگ از زمانهای خیلی سابق در افغانستان معمول بوده اما استفاده تجارتي از این مواد معدنی بعد از جنگ عمومی دوم صورت گرفت. و تولیدات سالانه آن از ۱۲ تا ۱۶ هزار تن افزایش یافته است. مقدار و یا پیمانۀ ذغال سنگ افغانستان که در اشیسته، کرکر، ینگ، درخان آباد، کرخ هرات و دره صوف تثبیت گردیده است به ۲۰۰ میلیون تن تخمین گردیده است که از آنجمله ذخایر ذغال سنگ دره صوف با داشتن ۶۰ میلیون تن، معاون کرکر با داشتن ۱۵ میلیون تن، کرخ هرات با داشتن ۹۰۵ میلیون تن و اشیسته با داشتن ۵۰۰ هزار تن ذغال سنگ حایز اهمیت اند.

تولیدات ذغال سنگ سالانه افغانستان در حدود ۱۵۰ هزار تن بوده که بیشترین تولیدات آن از معادن کرکر و اشیسته بوده تقریباً ۹۰ فیصد را در بر میگیرد. از جمله ذغال سنگ تولید شده ۷۷ فیصد برای سوخت در صنایع صنعتی و متباقی برای تسخین مورد استفاده قرار میگیرد.

گاز طبیعی: گاز طبیعی از جمله معادن مهم در افغانستان بشمار رفته از نظر مصرف آن در داخل و صدور آن در خارج

حایز اهمیت بوده است و همچنان از لحاظ ذخایر آن در مناطق مختلف افغانستان خاصاً در مناطق خواجه گوگردک و جرقدق در ۴۵ کیلومتری شهر شبرغان مربوط ولایت جوزجان حایز اهمیت پنداشته میشود.

ذخایر عمومی گاز در مناطق فوق الذکر ۱۲ میلیارد متر مکعب تثبیت شده که از جمله در حدود چهل میلیارد متر مکعب آن گازشرین و متباقی آن گاز سلفردار میباشد. مثلاً از گازشرین آن استفاده بعمل آمده و از سال ۱۹۶۷م صادرات آن با اتحاد شوروی سابقه آغاز یافته است برای انتقال گاز تا سرحد اتحاد شوروی سابق توسط پایب لاین به قطر ۳۲ انچ و طول ۹۷،۵ کیلو متر تمدید یافته است. همچنان پایب لاین دیگر از شهر شبرغان الی فابریکه کود برق مزار شریف به قطر ۱۲ انچ و طول ۵۵ کیلومتر تمدید یافته است این پایب لاین ظرفیت ۵۰ میلیون متر مکعب گاز را در ظرف یکسال دارا است. انتقال گاز در شهر مزار شریف بمنظور به دوران انداختن فابریکه کود مزار شریف که سالانه ۱۰۵ هزار تن کود یوریا تولیدات دارد و همچنان به دوران انداختن فابریکه برق مزار شریف که ظرفیت تولیدی آن ۳۶ هزار کیلووات ساعت برق میباشد احداث شده است.

از جمله ۶۳ هزار تن کود تولید شده بمقدار ۴۸ هزار تن آن در داخل مملکت و متباقی در خارج صادر میگردد.

باید علاوه کرد که در سال ۱۳۵۴ در حدود سه میلیارد متر مکعب گاز در افغانستان تولید شده بود که از آنجمله ۲۸۵ میلیون متر مکعب آن به خارج صادر و متباقی ۱۵۰ میلیون متر مکعب آن در داخل کشور بمصرف رسیده بود.

همچنان حکومت وقت کوشش نموده بود که گاز سلفردار ناحیه جرقدق را بعد از تصفیه آمادهء استفاده قرار دهد.

نفت: از سال ۱۹۳۵ باینطرف از طرف جیولوجست های افغانی و خارجی برای تفحص نفت در نقاط مختلف کشور شروع شده بود معلوم شده که نفت در بسیاری از نقاط کشور مانند ساحات شمالی، غربی، جنوب غربی و جنوبی موجود بوده اما نظر به عدم موجودیت سرمایهء کافی و پرسونل فنی و متجرب تاکنون استخراج آن امکان پذیر نگردیده است در حال حاضر یگانہ ذخایر تثبیت شده نفت در ولایت جوزجان موقعیت دارد که ذخایر نفت انگوت قابل ملاحظه بوده ده میلیون تن ذخایر آن تثبیت شده است.

در سال ۱۳۵۱ هـ ش حکومت وقت تصمیم گرفت تا تصفیه خانهء کوچک بظرفیت یک هزار تن در سال بسازد. چون مقدار نفت تولید شده از ده میلیون به دوازده میلیون تن افزایش یافته از این رو ظرفیت تصفیه خانه نیز به ۲۰۰ هزار تن افزایش در آینده مدنظر گرفته شد که بدون شك تولیدات نفت این تصفیه خانه قسمتی از ضروریات داخلی را تکافو کرده بر قسمت

بیلاتس تادیات کشور موثر و حایز اهمیت پنداشته میشود. علاوه بر مقدار ده هزار تن تیل خام بمصارف داخلی رسیده که این نوع تولیدات و مصارف آن در مشتقات پترولو سهم میگردد یعنی از جمله ۲۸ هزار تن مشتقات نفت که از خارج توريد میگردید مقدار ده هزار تن آن از داخل مملکت تهیه میگردد.

آهن: با در نظر داشت تفحصات که صورت گرفته است افغانستان از لحاظ داشتن آهن مرغوب و موجودیت سنگ آهن نسبتاً غنی میباشد زیرا تنها در سلسله کوه بابا موجودیت هشت ذخیره معدن آهن تثبیت گردیده است که از آنجمله معدن آهن حاجی گک در ۴۵ کیلومتری جنوب شرق شهر بامیان حایز اهمیت فوق العاده میباشد چه ذخایر توده های آن به ۱.۸ میلیارد تن تثبیت گردیده است.

ضمناً توده های آهن آن در فضای آزاد قرار گرفته که بهره برداری آن خیلی به سهولت امکان پذیر است از همه مهمتر مقدار فیصدی آهن آن به ۶۱ فیصد تثبیت شده است که اکثر معادن آهن دنیا این امتیاز را ندارد.

چون توده های این معادن در ارتفاع ۲۸۰۰ تا ۴۹۵۰ متر ارتفاع از سطح بحر موقعیت دارد از این رو استخراج آن برای هشت ماه در جریان يك سال امکان پذیر میباشد. ضخامت رگهای معادن آهن حاجی گک از ۳۰ تا ۳۸۰ متر بوده و طول

آن بین ۶۰ تا ۲۸۰ متر تغییر میکند.

معدن آهن خاکریز قندهار با مقدار ۸,۲۳ میلیون تن و معدن آهن پغمان با مقدار ۱,۸۳ میلیون تن و معدن آهن جبل السراج با مقدار ۷,۸ میلیون تن و معدن آهن شغنان بدخشان با مقدار ۳ میلیون تن از معادن مهم افغانستان بشمار رفته هریک حایز اهمیت اند.

مس: از مطالعات و تفحصات جیولوجست ها چنین استنباط میگردد که در حدود دوازده توده، ذخایر مس در نقاط مختلف افغانستان موجود است. ساحات جنوبی و حصص مرکزی که از پروان تا کندهار و فراه را دربر میگیرد توده های معادن مس بصورت پراکنده اخذ موقع کرده است اما توده های معادن مس که بین نقطه کجکی ومقر قرار دارد حایز اهمیت خاص میباشد.

بصورت فعلی معدن مس عینک لوگر که در ۳۵ کیلومتری کابل موقعیت دارد از جمله معادن مهم مس در منطقه بشمار میرود ذخایر این معادن در حدود چهار میلیون تن محاسبه شده ومقدار مس خالص در احجار از ۱,۲ تا ۱,۵ فیصد تثبیت شده است علاوه در ولایت زابل در ناحیه کندلان معدن مس تثبیت شده که اندازه مس خالص آن در احجار از ۱,۵ فیصد تا ۴,۳ فیصد محاسبه شده است. همچنان موجودیت توده های معادن مس در ولایت کندهار، بامیان، هلمند، لغمان و اندراب

نیز تثبیت شده است.

بیرایت: بیرایت ماده یست که در تفحصات استخراج نفت و گاز بکار میرود موجودیت آن در بعضی از نقاط افغانستان تثبیت گردیده است مهمترین معادن آن در سنگلان هرات است که ضخامت رگهای آن از نیم تا ۳ متر میرسد و هر رگ آن از ۳ تا ۳۰۰ متر طول دارد. محتویات بیرایت در این رگها از ۸۵ تا ۹۵ فیصد تثبیت شده است. و ذخایر مجموعی آن ۱,۸ میلیون تن بالغ میگردد تولیدات بیرایت این معدن از سال ۱۳۵۱ هـ ش شروع شده و تا سال ۱۳۵۴ هـ ش بمقدار ۱۷ هزار تن بیرایت از آن بدست آمده بود که يك مقداران برای رفع ضروریات مملکت و متباقی آن برای صادرات آماده گردیده است.

لاجورد: در افغانستان انواع احجار کریمه وجود دارد که لاجورد نسبت مقدار نوعیت بهتر آن شهرت جهانی دارد. معادن لاجورد عموماً در ارتفاعات بلند شمال افغانستان واقع گردیده و مهمترین معدن آن در سرسنگ بدخشان واقع است. بمسافه تقریباً ۱۲ کیلومتر دور تر از این معدن پنج ذخیره دیگر لاجورد قرار دارد که مقدار آن به ۱۳۰۰ تن تخمین شده است.

معادن لاجورد عموماً در ارتفاعات بلند واقع بود. ارتفاع آن به ۳۵۰۰ متر میرسد. بناءً استحصال لاجورد در چند ماه محدود سال امکان پذیر میگردد. استحصال لاجورد باوسایل

ابتدایی صورت گرفته و تولیدات آن در جریان یکسال از پنج تا ده تن بوده که قسمت بیشتر آن بخارج ارسال میگردد.

نمک: در افغانستان ذخایر نسبتاً بزرگ نمک موجود است که بزرگترین معادن آن در ولایات شمال غربی، غربی و جنوب غربی کشور موقعیت دارد. تاکنون در افغانستان سه ذخیره، نمک معدنی و هشت ذخیره نمک رسوبی تثبیت شده است یکی از بهترین و بزرگترین معدن نمک که فعلاً مورد استفاده قرار دارد معدن ولایت تخار است که ضخامت رگهای این معدن به ۱۲ متر میرسد و ذخایر مجموعی آن به ۱۳۰ میلیون تن تخمین شده است که این مقدار قابل ملاحظه بوده و برای سالهای متمادی ضروریات مملکت از این معدن رفع میگردد. علاوه از آنکه نمک برای خوراکه بمصرف میرسد در صنعت دباغی، استحصال روغن نباتی، صابون سازی و غیره بمصرف میرسد.

طلا: استحصال طلا از زمان سابق در افغانستان مروج بوده و ذخایر طلا از ناحیه بدخشان تا کندهار توسعه یافته است اما بصورت عموم تعداد ذخایر آن به شش معدن بالغ میگردد و مهمترین آن در یفتل بدخشان موقعیت دارد.

در ناحیه یفتل چهاررگ احجار کوارتز وجود دارد که این رگها ۳۵ متر طول داشته و از ۰.۷ تا ۱۲٫۸ متر ضخامت دارد مقدار طلا از يك تا ۸۵ گرام در هزار تن احجار تثبیت شده است که بصورت اوسط به ۳٫۷ گرام میرسد.

ذخایر دیگر طلا در ساختمانهای رسوبی مقرر که تقریباً ۲۰۰ متر طول و ۵۰ متر ضخامت دارد موجود است. محتویات طلای آن در هر هزار تن مواد رسوبی از ۵ تا ۱۵ گرام تخمین شده است. ذخیره دیگر طلا در زرکشان ولایت زابل تثبیت شده که موجودیت در این منطقه هم در احجار کوارتزوم در احجار رسوبی بدست می آید. ناگفته نباید گذاشت که در بستر دریای کوچک و معاونین آن یعنی دریاك ساحه وسیع در ینگی قلعه تافیز آباد تولید طلا توسط عملیه ریگ شوی صورت گرفته و مقدار طلا در هر متر مکعب ریگ و مد این ساحه از ۵ تا ۱۰۰ ملی گرام تخمین شده است.

علاوتاً معادن تالك، بیریل، سرب، جست، فلورایت، کرومیت نیز در بعضی از قسمت های افغانستان یافته شده که بصورت عموم گفته میتوانیم که این معادن در آینده نوید خوب برای مردم افغانستان داده در زمینه انکشاف و توسعه تجارت خارجی حایز ارزش خاص خواهد بود.

۲- صنایع در افغانستان :

بادرنظرداشت عوامل عمده یکه شامل ساختمان واشكال اراضی، منابع زیرزمینی (ذخایرمعدنی)، منابع مهم زراعتی و حیوانی، وجود جنگلات، موجودیت آب کافی، مساعدت اقلیم وآب وهوا، موجودیت قوای بشری باشد در توسعه وانكشاف صنایع نقش برازنده دارد بناءً هرگاه شرایط افغانستان بادرنظرداشت عوامل فوق تحت مطالعه قرار گیرد میتوان گفت كه زمینه خیلی مساعد برای صنعتی شدن كشوروجود دارد.

درحال حاضر صنایع دركشوریدوشكل یعنی صنایع دستی و صنایع ماشینی صورت گرفته وهريك بصورت جداگانه مورد مطالعه قرارمیگردد.

الف - صنایع دستی :

مردم افغانستان اززمانهای سابق نظر به نیازمندی خود ومردم منطقه به ساختن اشیای مورد ضرورت خود بادستگاه های خود ساخت مبادرت ورزیده وتمام ضروریات خود را تهیه میکردند وازهمین لحاظ صنایع دستی در افغانستان ازيك طرف قدامت داشته وازطرف دیگرنظریه کیفیت آن حتی درجهان حایزمقام برجسته را کمایی کرده است مثلاً صنعت قالین، صنعت پوستین چه، صنعت پوست قره قل (بالاپوش، یالان، کرتی) وغیره. مهمترین صنایع دستی افغانستان عبارت از قالین، گلیم، شطرنجی، نمد، پوستین، پوستین چه، قاقمه،

كرك، برك، قناويز، كرباس، نـرمه، پشه رویه، لنکی، شال، دستمال، قدیفه آلات وافزارآهنی، مسی، زیوارت نفره نی وطلائی، كلالی وكاشی كاری وخامك دوزی وغیره می باشد.

نظریه تحقیق و بررسی دقیق در حدود هشتاد نوع دستگاه كوچك صنایع دستی كه به پنجاه گروپ عمده ارتباط میگیرد در كنج وكنار مملكت موجود است وتقریباً در حدود ۲۵ هزار نفر را مصروف ساخته است.

صنعت قالین :

صنعت قالین بافی كه یکی از مهمترین صنایع دستی افغانستان بشمار میرود از زمانهای سابق این صنعت در صفحات شمال وغربی كشور مروج بوده است تاریخ دقیق آغاز آن معلوم نیست اما باز هم واضح میگردد كه از قدیم الایام مردم افغانستان وآسیای مرکزی به بافتن قالین، گلیم، وساختن نمد پرداخته اند زیرا تقریباً تمام شرایط تولید آن در خود منطقه مهیا بوده است. بهر صورت صنایع قالین بافی در افغانستان نسبت به تمام صنایع دستی شهرت داشته وقالین افغانی نه تنها در افغانستان بلکه در ماركیت های جهان از شهرت زیاده برخوردار است ونظر به کیفیت آن از لحاظ رنگ، دیزاین ونفاست توجه مشتریان خارجی به آن بیشتر معطوف شده میرود. صنعت قالین بصورت عموم توسط طبقه اناث صورت گرفته وهر يك از فامیل ها دستگاهها شخصی دارند. مراکز عمده، قالین بافی از بدخشان

شروع شده تا نیمروز امتداد می یابد اما مراکز عمده آن عبارت از آقچه، اندخوی، دولت آباد، فاریاب، بلخ، قزل ایاق، شبرغان، میمنه، قلعه ذال، قرقین، خم آب (خمیاب) مروچاق و غیره مناطق شمال و شمال غرب می باشد. در این اواخر صنعت قالین نظر به تقاضای روزافزون به سایر ولایات کشور خاصاً به شهر کابل نیز توسعه یافته است.

در ابتدا قالین برای ضرورت خود منطقه تولید میگردید اما امروزیکی از اقلام عمده صادراتی کشور محسوب میگردد. پشمیکه برای بافتن قالین بکار میرود تماماً از گوسفندان افغانی تهیه شده رنگ آمیزی و دیزاین قالین توسط کارگران متجرب منطقه صورت میگیرد اگر چه کارگران کوشش مینمایند تا انواع قالین ها را بمیل مشتریان تغییر دهند اما نمیخواهند موضوعات اساسی آنها که کیفیت خاص افغانی در آن نهفته است تغییر دهند.

قالین افغانستان بیشتر در نه ولایت کشور (۷۵) قریه که در شمال، غرب و جنوب غرب موقعیت دارند تولید میشود از نظر جنس، رنگ و دیزاین ۵۷ نوع مختلف آن وجود دارد که هر نوع آن به يك منطقه ارتباط میگرد عمده ترین سال تولید آن در سال ۱۳۶۰ بود که در این سال ۷۶۸ هزار متر مربع به ارزش ۶۹ میلیون دالر تولیدات قالین میرسید.

قالین های افغانستان از دو متر تا بیست متر مربع و بایبشتر

از آن ساخته میشود اماقالینهای شش متری (شش مترمربع) شایقین و مشتریان بیشتر دارد قالین های موری (مروی) و دولت آبادی از لحاظ نفاست و کیفیت مقام درجه اول را حایز است.

صادرات قالین افغانی همیشه در توسعه بوده و در تجارت خارجی کشور سهم ارزنده را کسب کرده است. از درك صادرات قالین ده فیصد عاید مملکت برآورده میگردد و در حدود ۸۰ الی ۸۵ فیصد صادرات قالین را به مارکیت های ممالک اروپای غربی و متباقی به هند، پاکستان و اتحاد شوروی سابقه صورت میگردد. (۱۱)

سایر صنایع دستی که شامل گلیم، پوستین و پوستین چه، البسه، پوست قره قل، کاشی کاری، زرگری سوزن دوزی (خامک دوزی) نیز در این اواخر توسعه قابل ملاحظه یافته بازار خوب در خارج دارد. علاوهً صنعت گلیم بافی، نمد، قاقمه، برک، کرک، قناویز، کرباس، آهنگری، مس گری، زرگری، کلالی سازی و غیره تقریباً در تمام کشور رواج داشته و برای مصرف داخلی تهیه میگردد.

ب : صنایع ماشینی :

با استفاده از برق بحیث مهمترین شکل انرژی در تمام فعالیت های صنعتی که از نیمه اول قرن بیست آغاز گردید تحول بزرگ را در صنایع ماشینی پدید آورد از آن بعد در دستگاهای برقی

(۱) حمید الله امین محمد ظریف تبنوال. جغرافیای اقتصادی افغانستان. پوهنتون کابل ۱۳۶۸. ص ۹۸.

نیز انکشاف فوق العاده زیاد بمشاهده میرسد. در افغانستان نیز تقریباً صنایع ماشینی با تاسیس دستگاهای برق شروع به فعالیت نموده اند.

برای اولین بار در زمان سلطنت امیر عبدالرحمن خان دستگاه كوچك برق كه عبارت از يك دینموی كه ظرفیت چهل چراغ برق را دارا بود بكار انداخته شد و برای تنویر درارگ از آن استفاده بعمل می آمد و از سالهای ۱۲۷۶ هـ ش تا ۱۲۹۰ هـ ش چندین دستگاه ها كوچك برقی دیگر یکی پی دیگر بكار انداخته شد. همچنان از سال ۱۳۱۵ هـ ش چندین ماشین كوچك برق حرارتی (دیزلی) كه تقریباً بیش از ۲۰ کیلووات ظرفیت داشت در کابل و جلال آباد شروع به فعالیت کرد. بنابراین روز افزون برق سروی آبهای جاری افغانستان صورت گرفته و چنین اظهار نظر بعمل آمد كه افغانستان بنبرداشتن ارتفاعات مختلف، تنگناها و حوزه های وسیع تقریباً در هردریا برای اعمار بندهای برق خیلی مساعد بوده و در حقیقت دریاهای افغانستان اقتصادی ترین و آسان ترین منبع تولید برق شناخته شده است.

از روی سرویهای مقدماتی كه در قسمت تولید برق در افغانستان صورت گرفته است معلوم میگردد كه در حدود ۲,۵ میلیون کیلووات ساعت برق از دریاهای افغانستان استحصال شده میتواند اما در صورت فعلی يك اندازه قلیل این قوه تحت استفاده قرار دارد. این دستگاهای برق آبی از لحاظ تاسیس

قرار ذیل اند.

برق جبل السراج :

برای اولین بار دستگاه برق آبی جبل السراج که بكمك متخصصین انگلیسی سروی گردیده بود در سال ۱۲۹۰ هـ ش آغاز و در سال ۱۲۹۳ هـ ش شروع به فعالیت کرد، این دستگاه دارای دو توربین بوده و ظرفیت مجموعی آن به ۱۵۰۰ کیلووات میرسد. دستگاه برق جبل السراج با لای دریای سالنگ اعمار شده ارتفاع بند با توربین ۳۷ متر بوده مقدار آبی که بالای توربین میریزد ده متر مکعب فی ثانیه محاسبه شده است.

برق این دستگاه در اوایل برای تنویر شهر کابل بمصرف میرسید اما فعلاً قسمت از آن در فابریکه گلبهار و قسمتی در خود فابریکه نساجی جبل السراج و تنویر شهر بمصرف میرسد. علاوه بر دو توربین دیگر به آن علاوه شده که ظرفیت آن به ۲۸۹ کیلووات افزایش یافته است.

برق چك وردك :

در سالهای بین ۱۹۳۶م-۱۹۴۱م متخصصین آلمانی از شرکت زیمنس دو دستگاه برق آبی را بالای دریای وردك و پلخمري سروی کرده به احداث آن ها پرداختند. امور ساختمانی آن در سال ۱۳۱۶ شروع و در سال ۱۳۱۹ هـ ش پایان یافت.

بند برق چك وردك دارای سه توربین بود و ظرفیت نهائی آن به ۳۳۶ کیلووات میرسید. ارتفاع این بند ۲۸ متر بوده

و مقدار آبی که بالای توربین در ظرف يك ثانیه می‌ریزد
۱۷ متر مکعب آب سنجش شده است .

برق پلخمری :

بند برق پلخمری که بالای دریای کندز اعمار شده است در سال
۱۳۲۲ هـ ش به فعالیت آغاز کرد و ظرفیت نهایی این بند به
۴۸۰۰ کیلووات ساعت می‌رسد در سال ۱۳۳۶ هـ ش دودستگاهی
بند برق دوم و سوم پلخمری بظرفیت مجموعی ۹۴۰۰ کیلووات
ذریعه متخصصین اتحاد شوروی سابقه سروی شده و در سال
۱۳۴۱ بکار آغاز کرد از برق تولید شده این پروژه دستگاه سمنت
سازی غوری، سیلو پلخمری، فابریکه ترمیم موتر، نساجی
پلخمری و یغلان و تنویر شهر پلخمری بمصرف می‌رسد .

برق سروبی :

کار ساختمانی دستگاه برق سروبی توسط متخصصین
آلمانی در سال ۱۳۳۰ هـ ش آغاز و در سال ۱۳۳۶ هـ ش تکمیل
گردید این دستگاه دارای دو توربین بوده ۲۲۰۰۰ کیلووات برق
ظرفیت دارد و برای تنویر شهر کابل و بدوران انداختن فابریکهء
گلبهار و بعضی از موسسات صنعتی پایتخت بمصرف می‌رسد .

بند برق سروبی دارای دو امتیاز عمده میباشد یکی اینکه به
نزدیکی پایتخت افغانستان یعنی شهر کابل و مناطق صنعتی
واقع گردیده است دوم اینکه مجرای دریای کابل در موقعیت
قرار گرفته که دارای سرانشیبی ممتد میباشد یعنی در اثر

موجودیت سرانشیبی و میلان اراضی در هر چند کیلومتر سرکوب پیدا کرده و در این صورت با همین بند موجوده میتواند دستگاه سروبی دوم، سوم و چهارم را نیز به فعالیت انداخت.

دبت دریای کابل در قسمت بند برق سروبی به ۷۴ متر مکعب فی ثانیه میرسد علاوه بر این دریا برای مدت هفت ماه آب کافی داشته و از ماه میزان تا ماه حوت که مدت ۵ ماه را دربرمیگیرد حداقل آب در آن جریان دارد و به همین لحاظ امکان ظرفیت بیشتر برق در آن میسر نیست.

برق نغلو :

دستگاه برق آبی نغلو بصورت فعلی از بزرگترین بند برق افغانستان بوده کار ساختمانی آن در سال ۱۳۲۹ هـ ش آغاز و در سال ۱۳۴۶ هـ ش به پایه اكمال رسید. این بند در ابتدای کار سه توربین بوده و ظرفیت آن به ۷۶ هزار کیلووات میرسد اما با نصب توربین چهارم ظرفیت برق نغلو به ۹۶ هزار کیلووات برق بلند رفت.

بند برق نغلو در حدود ۱.۶ متر ارتفاع داشته ذخیره آب آن ۵۳ میلیون متر مکعب میرسد و یک ساحه، تقریباً ۱۶ کیلومتر مربع را احتوا کرده است. این بند آب دریای کابل را تنظیم کرده و همواره برای پروژه ننگرهار و بند برق سروبی آب تهیه میکند و اگر کدام پروژه در آینده مدنظر گرفته شود میتواند از آب آن استفاده نماید.

برق ماهی پر :

برق ماهی پر که در ۴ کیلومتری شرق شهر کابل موقعیت دارد کارسروی و تعمیر آن در سال ۱۳۳۱ هـ ش از طرف متخصصین آلمانی شروع شد و در سال ۱۳۴۳ هـ ش کار آن تکمیل و به بهره برداری سپرده شد. این دستگاه دارای ۶۶۰۰۰ کیلووات برق ظرفیت بوده و از جمله بند برق موسمی شمرده میشود چون این دستگاه برق دارای بند نبوده بناءً دارای ذخیره آب نمیباشد موقعیکه آب دریا در ایام زمستان و بهار دوباره به جریان می افتد. این دستگاه دارای سه توربین بوده و هر یک دارای ظرفیت ۲۲ هزار کیلووات برق میباشد.

برق پروژه ننگرهار :

پروژه کانال ننگرهار که در نوع خود از جمله بزرگترین پروژه بشمار میرود علاوه از این پروژه زراعتی در پهلوی خود دارای بند برق نیز میباشد این بند برق دارای ۱۲ هزار کیلووات ظرفیت بوده برای تنویر شهر جلال آباد و پروژه ننگرهار خاستاً برای پمپ کردن آب به ارتفاع بلند تر مصرف میرسد.

منابع برق آبی جنوب غرب افغانستان :

دریای هلمند و معاونین بزرگ آن برای استحصال برق خیلی مساعد میباشد اولین دستگاه برق آبی این حوزه بند برق گرشک است که در سال ۱۳۲۷ هـ ش بظرفیت ۲۸۰۰ کیلووات به فعالیت

آغاز کرد. دومین دستگاه برق آبی آن بند کجکی است که از جمله بزرگترین بند خاکی محسوب شده و به ۱۵۰ کیلومتری قندهار واقع است از این بند بزرگترین دستگاه برق کشور در نظر گرفته شده است که بیش از ۱۲۰ هزار کیلووات برق ظرفیت خواهد داشت.

دستگاه فعلی برق آبی کجکی ظرفیت تولیدی ۳۳۰۰۰ کیلووات ساعت برق را داشته برای تنویر شهر قندهار، لشکرگاه و گرشک بشمول تدویر تاسیسات صنعتی مورد استفاده قرار میگیرد.

تاسیس يك دستگاه دیگر مولد برق از آب دریای ارغنداب که بزرگترین معاون دریای هلمند است نیز سروی شده است این دستگاه از ۶ الی ۹ هزار کیلووات برق ظرفیت خواهد داشت فعلاً از آب آن برای آبیاری استفاده میشود.

برق حرارتی :

بزرگترین برق حرارتی کشور در حال حاضر در مزار شریف واقع است و در آن از گاز طبیعی که از جوزجان توسط پایپ لاین انتقال می یابد استفاده میشود ظرفیت این دستگاه ۳۶ هزار کیلووات ساعت بود امکان ازدیاد آن تا ۴۸ هزار کیلووات نیز موجود است. از جمله تولیدات این فابریکه در حدود ۲۵ هزار کیلووات آن برای فابریکه کود و در حدود ۷۰۰۰ کیلووات آن برای تنویر

شهر مزار شریف و بلخ مدنظر گرفته شده است.

برای احتیاجات شهر هرات علاوه از برق حرارتی (دیزلی) يك دستگاه برق حرارتی که ذغال سنگ مواد سوخت آنرا تشکیل میدهد نیز مدنظر گرفته شده است این دستگاه ۱۲ هزار کیلووات ساعت برق ظرفیت خواهد داشت. (۱)

همچنان برق حرارتی شهر قندهار به ظرفیت ۳۰۰۰ کیلووات در شهر قندهار شروع به فعالیت نموده است باید اظهار داشت که برق تولید شده در افغانستان خیلی کم بوده و این کشور از لحاظ تولید برق در قطار کشورهای کمترین انکشاف یافته قرارداد واکثريت فیصدی برق در شهر کابل بمصرف میرسد مثلاً مصرف برق فی نفر در کابل ۲۸۳ کیلووات ساعت محاسبه شده در حالیکه مصرف برق برای فی نفر در شهر قندهار به ۱۵٫۳ کیلووات و در هرات ۵ کیلووات میرسد.

بادر نظر داشت ازدیاد نفوس و بلند رفتن نسبی سطح حیات و انکشاف صنایع میتوان گفت که ضرورت برای برق در کشور روز افزون بوده و انکشاف عاجل آن بایست مدنظر گرفته شود.

صنایع ماشینی (فابریکه ها)

افغانستان از جمله کشورهای زراعتی است و صنایع جدید ماشینی در آن آنقدرها رشد نکرده است از اوراق تاریخ معلوم

(۱) محمد اکبر شورماچ، جغرافیای عمومی افغانستان، کابل: موسسه انتشارات زوری، ۱۳۵۰ ص ۲۱۳.

میگردد که صنایع ماشینی در افغانستان قدامت زیاد ندارد صنایع ماشینی اولین بار در سال ۱۸۸۷ میلادی در زمان امیرشیرعلی خان شروع به فعالیت کرد اما چون به پیمانہ بسیار کوچک بود تأثیر بالایی اقتصاد کشور نمی انداخت بعداً صنایع ماشین یکہ بیشتر سلاح گرم و سرد تهیه میکرد در زمان امیر عبدالرحمن خان اساس گذاشته شد یعنی امیر عبدالرحمن خان اولین فابریکہ عصری را در افغانستان بنام ماشین خانہ کابل تاسیس کرد این فابریکہ به تولید سلاح های سرد و گرم مانند توپ، تفنگ، شمشیر، سیلابہ می پرداخت علاوه بر یک ضرابخانہ و بعضی شعبات از صنایع خفیفہ در پهلوی ماشین خانہ کابل تاسیس گردید و بعد از مدتی در پهلوی این فابریکہ، فابریکہ پشمینہ بافی نیز تاسیس شد باید علاوه کرد کہ تمام این فابریکہ ها برای تولید سامان حالات کہ تقریباً نیازمندی نظامی مملکت را رفع میکرد بوجود آمده بود.

حکومت وقت بعد از حصول استقلال کوشش کرد تا زمینه را از نظر سیاسی و بین المللی برای عصری ساختن (صنعتی ساختن) افغانستان مساعد گرداند. با همین اساس چنانچه قبلاً ذکر شد با آوردن دستگاہای برق آبی فابریکہ های کوچک مانند گوگرد سازی، چرم گری و یک دستگاہ کوچک بافندگی و فابریکہ حجاری و نجاری به سرمایہ دولت به دوران انداختہ شد.

چنانچه میدانیم برای بکار انداختن فاریکات مواد خام با

سرمایه و قوای بشری اساسی ترین عامل شمرده میشود از اینرو حکومت در قسمت مواد خام با تمديد سرك سمت شمال تدارك و تهیه مواد خام آماده گردید در قسمت تدارك سرمایه اولین بانك در سال ۱۳۱۲ هـ ش تاسیس شد بایكار انداختن سرمایه های شخصی این نقیضه نیز رفع گردید در سال ۱۳۱۷ هـ ش وزارت اقتصاد كه انكشاف صنایع از مهمترین اهداف آن میباشد تاسیس گردید. در سال ۱۳۱۸ هـ ش فابریكه قندسازی بغلان و در سال ۱۳۲۰ هـ ش فابریكه نساجی پلخمری تاسیس گردید. جنگ جهانی دوم كارو فعالیت صنایع ماشینی را در افغانستان قدر معطل ساخت بعد از آن فابریكه نساجی گلپهار و فابریكه برق سروبی شروع بكار كرد.

چون احتیاجات مردم كشور برای صنایع ماشینی روز بروز بیشتر میگردد از اینرو حكومت متوجه به این امر بوده یت سلسله پلانهای زود رس را در قسمت صنایع روی دست گرفت از این رو پلانهای پنجساله كشور در سال ۱۳۳۵ مطرح گردید و در پلانهای پنج ساله بعد از خطوط مواصلات موضوع صنایع بدرجه دوم اهمیت قرارگرفت در مورد توسعه، وركشاپ ها و توسعه مواد تعمیراتی توجه جدی بعمل آمد.

در اخیر پلان دوم اقتصادی در تولیدات برق آبی، سمنت، منسوجات نخی افزایش بعمل آمد در جریان پلان دوم تولیدات برق دو چند و تولیدات منسوجات به ۷۵ میلیون متر افزایش یافت

(در آغاز پلان اول تولیدات منسوجات به ۱۵,۶ میلیون متر تکه میرسید) و تعداد کارگران به ۲۸ هزار نفر بالغ میگردد. در جریان پلان سوم جمعاً ۸۴ موسسه صنعتی شروع بفالیت کرد موسسات صنعتی فعال در کشور در سال ۱۳۵۷ هـ ش به ۲۴۳ و در سال ۱۳۶۴ هـ ش ۳۲۸ موسسه درسکتورهای خصوصی، مختلط و دولتی افزایش بعمل آمد و تعداد کارگران به ۴۷ هزار نفر میرسید.

ارزش تولیدات صنعتی در کشور در سال ۱۳۶۵ با اساس قیمت های سال ۱۳۵۷ به ۳۷,۹ میلیارد افغانی بالغ شده بود. (۱۱) درجمله صنایع ماشینی صنعت نساجی که قدامت زیاد در افغانستان دارد در صورت فعلی انواع مختلف نساجی از قبیل پشمی، سندی، نخی، نایلونی وغیره تولید میگردد.

اولین فابریکه نساجی کشور در سال ۱۳۱۵ هـ ش در پلخمري اساساً که ششده و مدت پنج سال مراحل ساختمانی آن دوام پیدا کرد. در سال ۱۳۱۷ فابریکه نساجی جبل السراج نیز شروع بکار کرد. بابکاران فابریکه، قندهار منسوجات پشمی نیز به بازارهای کشور عرضه گردید و به تعقیب آن فابریکه های زیاد نساجی از طریق حکومت و هم از طرف مردم یکی پی دیگر شروع به تولید و فعالیت کردند. بصورت عموم تولیدات نساجی کشور که در سال ۱۳۳۴ هـ ش در حدود ۱۷,۵ میلیون متر تکه بود در سال ۱۳۴۵ به ۶۸ میلیون متر ارتقا یافت.

(۱۱) حمیدالله امین، محمد ظریف تینوال، جغرافیای اقتصادی افغانستان، پوهنتون کابل: ۱۳۶۸، ص. ۱۱۱.

درختم پلان سوم کشور تعداد فابریکات نساجی کشور به ۲۰ عدد میرسد و در سال ۱۳۶۰ به ۲۵ فابریکه خورد و بزرگ نساجی ارتقاء یافت. در جمله فابریکه های نساجی افغانستان فابریکه نساجی افغان که شامل فابریکه نساجی گلبهار، پلخمری و جبل السراج میگردد از جمله بزرگترین فابریکه نساجی افغانستان بوده تولیدات آن همه ساله چه در داخل و چه در خارج صادر میگردد این فابریکه ها در سال ۱۳۵۳ هـ ش در حدود ۷۰ فیصد کارگران نساجی تمام افغانستان و ۸۷ فیصد تولیدات عمومی نساجی در کشور را تهیه نموده بود. فابریکه نساجی بگرامی که در سال ۱۳۴۹ هـ ش بکارشروع کرد تولیدات این فابریکه را انواع مختلف تکه های نخی و نخ تشکیل میدهد.

این فابریکه قدرت تولیدی ۲۲ میلیون مترتکه را در سال دارا است. همچنان فابریکه نساجی بلخ در سال ۱۳۴۹ شروع به فعالیت کرد قدرت تولید آن در اول به ۱۱ میلیون مترتکه میرسید اما در آینده تا ۲۰ میلیون مترتکه افزایش می یافت. فابریکه نساجی امید که در تولید انواع تکه های کتانی و سندی حایز اهمیت اند در سال ۱۳۳۸ هـ ش شروع به تولید نموده بود. بصورت عموم میتوان اظهار داشت که تولیدات نساجی افغانستان در سال ۱۳۵۷ به ۷۶,۶ میلیون مترتکه نخ،

۲۳, ۱ میلیون مترتکه سندی و ۴, ۵, ۵ هزار مترتکه پشمی را تولید نموده بود.

در قسمت پاپوش نیز بعضی فابریکه ها و دستگاهای حکومتی و شخصی تاسیس گردید که اذدرك تورید بوت از خارج جلوگیری کرده و قسمت زیاد نیازمندی مملکت را تکافو میکرد. اولین فابریکه بوت بنام فابریکه آهو است که کار تعمیر آن در سال ۱۳۴۰ شروع شد و در سال ۱۳۴۲ آماده تولید گردید. و به تعقیب آن فابریکه بوت عقاب تاسیس شد و سالانه در حدود ۵۰ هزار جوړه بوت تولیدات داشت.

همچنان يك تعداد فابریکه هائیکه بوت پلاستیکی تولید میکرد در شهرکابل و بعضی شهرهای دیگر افغانستان بوجود آمد تولیدات این فابریکه سالانه در حدود ۴, ۶ میلیون جوړه تخمین میگردد.

فابریکه های خوراکه باب خاصتاً فابریکه های میوه نیز در کنج و کنار کشور بوجود آمد فابریکه میوه کندهار از سالها قبل شروع به فعالیت کرده بود و در سال ۱۳۴۲ هـ ش نسبت کمبودی از بعضی پرزه جات از کاربازمانده بود و در سال ۱۳۴۹ از طرف حکومت دوباره بکار آغاز کرد همچنان فابریکات کشمش پاکی در ساحه پلچرخ که تعداد آنها به نه فابریکه بالغ میگردد اساس یافت.

فابریکه پروسس زیتون در شهرجلال آباد اساس یافت که

ظرفیت تولیدی آن سالانه ۵۰ تن میرسید فابریکه های روغن نباتی نیز در بعضی از ولایات کشور اساس یافته است که فعلاً تعداد آنها به چهار فابریکه میرسد که در چهار ولایت یعنی کندز، بلخ، هلمند و هرات تاسیس گردیده اند هر چهار فابریکه از پنبه دانه استفاده نموده روغن نباتی پنبه دانه را به بازار عرضه میدارند. تولیدات سالانه این فابریکات در حدود ده هزار تن میرسید. فابریکه شکر بغلان که در سال ۱۳۱۸ هـ ش تاسیس گردیده بود تولیدات آن در سال ۱۳۵۲ تقریباً به ۹۰۰ تن میرسید.

فابریکه سیلو مرکزی که تولیدات آن آرد، نان انواع مختلف کلچه و کیک است از جمله بزرگترین فابریکه مواد غذایی بشمار میرود این فابریکه ظرفیت ذخیره ۵۰ هزار تن گندم را دارا است همچنان ظرفیت تولید نان آن در ظرف یک شبانه روز ۵۰ هزار قرص و ظرفیت در قسمت تولید آرد به ۷۵ تن گندم میرسد. سیلو کندهار، سیلوی پلخمري نیز از جمله فابریکه های مهم مواد غذایی بوده ظرفیت ذخیره وی آنها به ۴۰ هزار تن گندم میرسد یعنی هر يك ۲۰ هزار تن ظرفیت دارد.

قابریکه سمنت که از جمله فابریکات مواد تعمیراتی بشمار میرود فعلاً چهار فابریکه سمنت در کشور فعال گردیده است فابریکه سمنت غوری که در پلخمري موقعیت دارد با ظرفیت ۴۰۰ تن در روز بوده از سال ۱۳۴۳ هـ ش به تولیدات

آغاز کرده است نوعیت سمنت آن اعلی تثبیت شده است. دومین فابریکه سمنت فابریکه جبل السراج است که ظرفیت تولیدی آن در ظرف ۲۴ ساعت صد تن تثبیت شده است.

فابریکه سمنت کندهار با ظرفیت ۴۸ هزار تن و فابریکه سمنت هرات با ظرفیت ۲۱ هزار تن در سال نیز از جمله فابریکات مهم در کشور بشمار میروند علاوه از آنکه سمنت تولید شده این فابریکه ها ضرورت مملکت را رفع میکرد یک مقدار آن بخارج نیز صادر میگردد چنانچه در سال ۱۳۵۴ در حدود ۲۰ هزار تن سمنت به اتحاد شوروی سابقه و ده هزار تن به ایران صادر گردیده بود. فابریکه خانه سازی که در سال ۱۳۴۱ هـ ش بمنظور اعمار آپارتمانها تاسیس یافته است تاکنون اعمار آپارتمان حوس های مکروریان اول، دوم، سوم و چهارم محصول تولیدات این فابریکه میباشد.

فابریکه صنعت فلزات که از جمله ضروریات مبرم مملکت محسوب میگردد در افغانستان آنقدرها انکشاف نیافته است فعلاً فابریکه فلزات جنگلک کابل که تاسیس آن در سال ۱۳۳۰ هـ ش بوده تولید پرزه جات مختلف مورد ضرورت موتر و ماشین آلات صنعتی بشمول واترپمپ، قلبه و انواع مختلف فلزات مصروف است. فابریکه حجاری و نجاری کابل که در سال ۱۳۱۶ تاسیس شد از جمله مهمترین فابریکه محسوب شده و در این اواخر این فابریکه دستگاه بتون که تولید آن سنگ و خشت

های سمنتی و تراسواست برای تعمیرات ایجاد گردیده است. فابریکه حجاری لشکرگاه نیز از جمله مهمترین فابریکه حجاری میباشد فعالیت بیشتر این فابریکه در قسمت سنگ های رخام تخصیص یافته است صنعت طباعتی و نشراتی از سالهای قبل در افغانستان به فعالیت شروع کرده است یعنی باراول در زمان امیر شیرعلی خان آغاز یافت و در زمان امان الله خان این صنایع به ولایات نیز توسعه یافت.

مطبعه عمومی کابل که از سال ۱۳۱۸ هـ ش به فعالیت آغاز کرده بود در سال ۱۳۳۵ بحیث مطبعه دولتی شروع به فعالیت کرد و با چهارده مطبعه ولایات روابط تخنیکی داشت همچنان مطبعه معارف و سایر مطابع کوچک دولتی و شخصی دیگر در فعالیت نشراتی و سایر موضوعات مملکت که بیش از ۳۰ نشریه، (روزنامه، جریده و مجله) است مصروف برونند در سال ۱۳۵۷ تمام مطابع شخصی به اساس فیصله دولت ملی اعلام گردید. شهرهای مهم افغانستان که از لحاظ تمرکز صنایع حایز اهمیت اند و صنایع ماشینی در آنها هر روز در توسعه میباشد عبارت اند از شهر کابل، کندهار، هرات، مزار شریف، کندز و جلال آباد میباشد این شهر علاوه بر آنکه مراکز اداری ولایات مربوطه ایشان میباشد مراکز عمده اقتصادی و کلتوری برای ولایات مجاور نیز محسوب میگردد بنابراین میتوان گفت که این شهرها از نظر جغرافیای هر کدام حوزه مشخص را تحت شعاع قرار میدهد.

تجارت و مواصلات

۱- تجارت : زمانیکه اشیا و خدمات اضافی مورد تبادل

قرار یابد موضوع تجارت بمیان می آید. انسانها از زمانه های بسیار سابق به تبادل اشیا اضافی خود در خود منطقه و بعداً در اطراف و ماحول منطقه و سپس به نقاط بعید تر مبادرت میو رزیدند.

مردم افغانستان که در زمانهای سابق بنام آریانا شهرت داشت نظریه موقعیت جغرافیای درین منطقه که در چهارراه تمدن آن زمان قرار داشت به تبادل اشیا ی مازاد خود می پرداختند یعنی این سرزمین در آن زمان در موقعیت قرار داشت که بطرف شرق آن تمدن های هندوچین و بطرف غرب آن تمدن های ایران، یونان و روم قرار داشت .

اگرچه بعضی از مورخین چنین عقیده دارند که تماس بین شرق و غرب بعد از فتوحات اسکندر شروع گردیده است اما يك عده دیگر از مورخین باین عقیده هستند که قبل از آنکه اسکندر مقدونی به سرزمین های شرقی توصل بورزد تجارت اموال توسط کاروانها بین شرق و غرب وجود داشته و افغانستان بحیث

يك نقطه پرارزش ترانزیتی در تجارت همان زمان حایز اهمیت خاص بوده است.

قبل از آنکه راه های بحری کشف شود حمل و نقل مال التجاره توسط کاروانها در خشکه صورت میگرفت یعنی اموال تجارتی از کشور چین تا کرانه های شرقی مدیترانه مورد تبادل قرار میگرفت این راه تجارتی که بعداً به شاه راه ابرایشم مسمی گردید امتعه پر ارزش مانند ابریشم، پارچه های ابریشمی، مصالحه جات، ادویه وغیره در امپراطور روم و یونان قدیم مشتریان زیاد داشت بهمین لحاظ کاروانهای بزرگ اشتر باختری بین کاشغروختن و مناطق متصل آن و شهرهای شام و بندر بحیره روم در حرکت بود بناءً افغانستان در موقعیتی قرار داشت که کاروانهای تجارتی می بایست از این سرزمین عبور کنند خاصتاً شهر بلخ مرکز آریانا در نقطه قرار داشت که شاخه جنوبی کاروانهای تجار هندی و شاخه شرقی کاروانهای تجار چینی در آنجا متلاقی میگرددند .

موقعیکه این کاروانهای تجار هندی و شاخه شرقی چینی در شهر بلخ باهم متلاقی میشدند از یک طرف اموال و اشیای خویش را در معرض تبادل قرار میدادند و از طرف دیگر اموال تجارتی مردم این خطه از قبیل لاجورد، پشم، قالین و میوه خشک نیز در معرض خرید قرار میافت و به آسیای غربی و سایر نقاط و امپراطوری روم نقل داده میشد.

از بلخ بطرف چین دوره تمدید یافته بود یکی از راه بدخشان و دره واخان بطرف (یارکند) و دیگر از طریق فرغانه بجاناب کاشغر. راه که بطرف جنوب هندوکش به هند میرفت این راه از کوتل های معروف هندوکش چون خاواک، آق رباط به حوزه بامیان کاپیسمای انجامید و بعداً از طریق نجراب، تگاب، لغمان، کنرها اسماریه چترال ویا از طریق دره خیبر، کوتل بولان و پشاور به نیم قاره هند وصل میگردد. باوجود آنکه این وضع تازمان طولانی دوام داشت اما نظر به عوامل متعدد تغییر خورده تجارت خارجی افغانستان تحت کنترل تجار هندی، ایرانی و آسیای مرکزی قرار گرفت بعد از استرداد استقلال تجارت خارجی کشور دوباره احیا گردید و روز بروز رونق پیدا کرد.

تجارت خارجی افغانستان به سه حوزه مشخص صورت میگیرد.

۱- حوزه تجارت بارتری ۲- حوزه تجارت آزاد ۳- حوزه نیم قاره هند.

۱- تجارت افغانستان با حوزه بارتری :

این نوع تجارت بصورت تبادل اموال بین مملکتین با اساس قرار داد که قبلاً بین هردو کشور عقد میگردد صورت میگیرد. تجارت افغانستان از این طریق با روسیه، پولیند، چکوسلواکیا، چین، بلغاریه، و سایر کشورهای سوسیالیستی بصورت بارتری صورت میگیرد.

باید علاوه کرد که قرار دادهای بارتری عبارت از موافقت نامه ای میباشد که بین دو مملکت صورت گرفته و هر دو مملکت که ارزش مواد صادراتی آنها از لحاظ پولی با هم متساوی میباشد و ضمناً برای اینگونه اموال قبلاً يك نرخ معین تعیین و تثبیت شده و برای يك سال مقدار و نوعیت تثبیت شده آن مدار اعتبار قرار میگیرد. در این نوع تبادل تفاوت اسعاری بین مملکتین وجود نمیداشته باشد باین ترتیب اظهار شده میتواند که قسمت بیشتر تجارت افغانستان از طریق بارتری صورت گرفته و قسمت اعظم پنبه، پشم، حبوبات روغنی، پوست بزی و گوسفندی، گاز طبیعی، لاجورد، سمنت، بیرایت، میوه جات از قبیل چارمغز، بادام، کشمش و غیره به کشورهای سوسیالیستی صورت میگرفت و در مقابل ماشین آلات، پطرویل و مشتقات آن، شکر، عراده جات و يك مقدار اموال استهلاکی مورد ضرورت فامیل ها از این ممالك وارد میگردد.

چنانچه قبلاً ذکر شد این نوع تجارت مخصوصاً بعد از جنگ عمومی دوم رونق زیاد پیدا کرد و رونق آن نسبت قروض بود که اتحاد شوروی سابق به حکومت افغانستان همان زمان پرداخته بود در سالهای اخیر سهم تجارت بارتری تقریباً ۷۱,۸ فیصد را تشکیل داده که از آن جمله ۷۶,۸ فیصد مجموع صادرات و ۶۸,۷ فیصد مجموع واردات را در بر میگیرد.

۲- تجارت افغانستان باحوزهء آزاد :

تجارت افغانستان باحوزهء آزاد که اکثراً باکشورهای اروپای غربی، جاپان و ایالات متحدهء امریکا صورت میگیرد ارزش و حجم تجارت این حوزه با در نظر گرفتن چگونگی نرخ روز بازاری تغییر میخورد. اقلام مهم صادراتی در این حوزه عبارت است از قره قل، قالین، پنبه، پشم، پوست، روده، میوه خشك، خاصتاً مغزیات بوده و ماشین آلات، عراده جات و انواع مختلف مواد استهلاکی اقلام مهم وارداتی را تشکیل میدهد.

باید اظهار کرد که اروپائیان از زمانهای خیلی سابق با اقلام صادراتی افغانستان خاصتاً تولیدات زراعتی آشنایی کامل داشته اما رونق بیشتر آن بعد از جنگ جهانی دوم صورت گرفته است چه بعد از جنگ جهانی دوم باردیگر ارتباط سیاسی بین کشورهای برقرار میگردد و نمایندگی های تجارتی ممالك اروپائی غربی در افغانستان به فعالیت آغاز مینماید.

سابقاً تجارت افغانستان با انگلستان، جرمنی، جاپان بصورت مستقیم صورت میگرفت و ضمناً کشور انگلستان خریدار اساسی پوست قره قل، پنبه، پشم و قالین افغانی بود. اما در سالهای اخیر تجارت قره قل با ایالات متحدهء امریکا صورت گرفته و شهر نیویارک بازار عمدهء آنرا تشکیل میدهد. باید یاد آور شد که اندازه واردات و صادرات افغانستان باین کشورها باهم معادل بوده تنها واردات اقلام ضروری از

کشور جاپان بیشتر صورت گرفته است. هرگاه اندازه صادرات و واردات درحوزه آزاد ارزیابی گردد دیده میشود که آنقدرها انکشاف زیاد درآن بملاحظه نمیرسد و آنهم نظریه عدم داشتن راه بحری ومسافه زیاد معمولاً از جمله پرابلم هایست که بصورت متمادی درراه انکشاف تجارت بین افغانستان و حوزه تجارت آزاد مخصوصاً باکشورهای اروپای غربی، ایالات متحده، امریکا و جاپان موانع را ایجاد کرده است.

ازجمله تجارت این حوزه سهم جاپان درحدود ۷۳، ۳۴ فیصد با انگلستان ۱۲، ۸ فیصد با جرمنی ۶۸، ۸ فیصد و با ایالات متحده، امریکا ۷۶، ۵ فیصد میرسید و باکشورهای سوئیس، فرانسه، ایتالیا و غیره کشورهای اروپای غربی موقعیت بعدی را حایز بود. پاکستان بادر نظر گرفتن موقعیت جغرافیای ازجمله، بازارهای مساعد برای صادرات و واردات افغانستان تلقی شده خاصتاً در قسمت صادرات میوه تازه و خشك که تقاضای روزافزون بآن وجود دارد حایز اهمیت پنداشته میشود.

۲- روابط تجاری افغانستان باهند :

افغانستان از زمانهای بسیار سابق باهند روابط تجارتی داشته ویمروز زمان این روابط روبه توسعه میباشد. بطوریکه هند برای سالهای متمادی درزمینه تجارت خارجی با افغانستان مقام اول را دارا بوده است و تا سال ۱۳۳۵ هـ ش هیچ گونه قیودات بالای اموال صادراتی افغانستان وضع نشده بود اما

از همین لحاظ سالهای بعدی نظر به بیلتانس غیرمتوازن در تجارت بین افغانستان و هند تجدید نظر بعمل آمد و میوه افغانستان توسط مقامات هندی درگروپ مواد غیرضروری تصنیف شده برآن قیودات لازم بعمل آمد باین منظور قرارداد بین دو مملکت به امضاء رسید و اندازه صادرات امتعه افغانی به ارزش ۳۳,۵ میلیون کلدار تثبیت گردید طبق این قرارداد اندازه آن در هر سال ازدیاد یافته و در سال ۱۹۶۷م به ۷۵ میلیون کلدار رسید البته بعد از این تاریخ صادرات افغانستان به اندازه و یا مقدار تبدیل شد یعنی اندازه صادرات افغانستان به ۳۶ هزارتن تثبیت گردید که از آن جمله ۲۵ هزارتن آن میوه تازه و ۱۱ هزارتن آنرا میوه خشک احتوا میکرد اما صدور نباتات طبی آزاد گذاشته شده بود. باید علاوه کرد که مشکلات عمده بین تجارت هند و افغانستان مشکلات ترانزیتی است که توسط حکومت پاکستان ایجاد میگردد.

اقلام عمده وارداتی افغانستان راچای، منسوجات نخی، ماشین آلات و انواع مختلف اموال استهلاکی تشکیل میدهد ارزش عمومی تجارت افغانستان با هند در سالهای اخیر تقریباً به ۶۰ میلیون دالر میرسید که ۱۶,۴۵ فیصد ارزش عمومی تجارت افغانستان را احتوا میکرد و این اندازه در سال ۱۳۶۵ به ۴۴,۶۲ میلیون دالر کاهش یافت.

مواد عمده صادراتی و وارداتی :

۱- صادرات :

افغانستان بصورت عموم صادرکننده مواد غذایی و مواد خام میباشد و از جمله صادرات افغانستان پوست قره قل از اقلام عمده بشمار رفته در بازار عمده جهان مانند لندن، نیویارک خریداران زیاد دارد. تولید پوست قره قل از زمانه های سابق به صفحات شمال کشور صورت گرفته از لحاظ نوعیت و مرغوبیت در جهان شهرت زیاد داشته مشتریان خوب دارد.

(سه کشور بزرگ مستحصل قره قل جهان عبارت اند از اتحاد شوروی سابق، افریقای جنوب غربی و افغانستان).

قبل از استقلال تولیدات پوست قره قل خیلی کم و محدود بود از چهل تا پنجاه هزار جلد تخمین میگردد و صادرات پوست قره قل در اروپا توسط تجاران ایرانی و روسی صورت میگرفت بعداً تجارت قره قل از طریق هند صورت گرفته اما از سال ۱۳۱۲ امتیاز تجارت آن به تجار افغانی داده شد و قسمت اعظم آن در بازار لندن بفروش میرسید .

در زمان جنگ دوم جهانی نسبت آنکه انگلستان نیز داخل جنگ گردید صادرات قره قل به بازار نیویارک انتقال یافت و به همین اساس در سال ۱۳۱۷ شرکت قره قل تاسیس شد و فعلاً بازار لندن و هامبورگ از جمله بازارهای عمده فروش قره قل محسوب میگردد. در سال ۱۳۶۵ هـ ش به تعداد ۸۰۰ هزار جلد

پوست به ارزش ۱۰,۴۸ میلیون دالر بخارج صادر شده بود .

میوه خشك وتازه كه از جمله اقلام عمده صادراتی كشور نیز محسوب میگردد از نیمه دوم قرن ۱۹ میلادی میوه خشك وتازه به ممالك خارج صادر گردید در حالیکه قبل ازین تاریخ تمام میوه افغانستان در داخل مملکت بمصرف میرسید. اولین بار صادرات میوه به كشور هند آغاز گردید بعداً صادرات میوه به روسیه نیز صورت گرفت.

صادرات میوه افغانستان قبل از جنگ اول جهانی به ۴ هزار تن وبعد از جنگ جهانی دوم به ۸۷ هزار تن رسید این اندازه در سال ۱۳۶۵ هـ ش به ۱۴۷,۴۴ هزار تن بالغ گشت كه بصورت مجموعی به ارزش ۱۶۸,۸ میلیون دالر میرسید.

جدول شماره ۲۷ اقلام عمده صادراتی (۱)

۱۳۷۰	۱۳۶۹	۱۳۵۷	واحد مقیاس	نوع صادراتی
۱۵۸۵	۲۸۱۴	۸۸۹۱۷	تن	میوه تازه
۶۴۲.۱	۵.۵۱.	۸۵۱۸۲	تن	میوه خشك
۲۰.۵	۲۹۴۴	۳۷۸۲	هزار جلد	پوست باب (بدون قره قل)
۳۵۷	۲۶۶	۹۹۹	هزار جلد	پوست قره قل
۲۶	۵۱	۷۴۹۹	تن	حبوبات روغنی
۴۵۱۲	۳۱۷۹	۳۸۶۷	تن	پشم
-	۲۵.۰	۲۷۲۷۷	تن	پنبه (پخته)
۳۲۲۴	۱۵.۰	۲۲۲۸	هزار حلقه	روده
۲۲۴۴.	۱۱۸.۰	۱۳۶۶۱	تن	نباتات طبی
۹۵.	۸۹.	۵۹۲	هزار متر مربع	قالین و گلیم

(۱) وزارت احصائیه دولت اسلامی. سالنامه احصائیوی ۱۳۷۰. کابل: مطبعه وزارت احصائیه، ۱۳۷۰ ص ۱۸۲.

پشم نیز که از جمله اقلام عمده، صادراتی کشور محسوب میگردد تجارت آن از زمان سابق باممالك همجوار صورت میگرفت. پشمیکه در صفحات شمال و غرب کشور تولید میشود به روسیه شوروی و پشمیکه در صفحات شرق، جنوب و جنوب غرب کشور تولید میگردد به هند صادر میگردد. در سال ۱۳۶۵ در حدود ۵۶۹۷ تن پشم به ارزش ۵۸, ۱۴ میلیون دالریه خارج صادر گردیده بود.

پنبه نیز از جمله قلم مهم صادراتی بشمار رفته صادرات آن در اوایل قرن بیست بجانب روسیه آغاز گردید. در اوایل تجارت پنبه بصورت منظم انجام نمیگرفت اما در این اواخر تجارت پنبه شکل منظم را بخود گرفته سالانه يك مقدار معین آن که سالانه در مقدار آن تزاید بعمل می آید به خارج صادر میگردد چنانچه صادرات این ماده در سال ۱۳۱۶ هـ ش به ۳۰۷۲ تن در سال ۱۳۲۶ به ۱۱۹۸۲ تن در سال ۱۳۳۵ به ۱۷۷۰۶ تن و در سال ۱۳۴۹ هـ ش به ۷۵۷۴۰ تن بالغ میگردد. صادرات پنبه، افغانستان در سال ۱۳۶۵ هـ ش به ارزش ۸, ۹ میلیون دالر به کشورهای روسیه، چکوسلواکیا و بلغاریه صورت گرفت.

قالین که از جمله اشیای مصنوع بشمار میرود و از زمان سابق تجارت آن حایز اهمیت بوده است بعد از جنگ جهانی دوم تجارت آن به بازارهای اروپائی نیز رونق یافت. خریداران قالین افغانی را در اوایل انگلستان و ایالات متحده تشکیل میداد اما امروز اکثر ممالك اروپائی خاصاً جرمنی و سوئزرلیند نیز از جمله

خریداران قالین افغانی بشمار میروند .

پوست بز، گاو و گوسفند، روده، نباتات طبی و روغنی، سبزیجات خشک و تازه بشمول زیتون پوستین و پوستین چه نیز سالانه به خارج صادر میگردد که مهمترین خریداران آنرا ممالک اروپای غربی، روسیه چکوسلواکیا و پاکستان تشکیل میدهد .

گاز طبیعی که در سالهای اخیر اهمیت زیاد کسب کرده است از جمله قلم مهم صادراتی کشور محسوب میگردد صادرات گاز که از سال ۱۳۴۶ آغاز یافته است تماماً به اتحاد شوروی سابق صادر میگردد و هر سال پیمانهای آن رویه افزایش میباشد .

صادرات گاز این کشور در سال ۱۳۶۴ هـ ش به ارزش ۳۰۹٫۴ میلیون دالر محاسبه گردیده است که ۵۴ فیصد صادرات عمومی کشور را احتوا میکرد .

۴ - واردات :

چون صنایع در افغانستان آنقدرها پیشرفت نکرده است از این رو اکثر اشیای مصنوع مورد ضرورت از قبیل آهن باب (آهن چادر، سیخ گول (پرو فیل و غیره)، شیشه تعمیرات، موتور و سایر وسایط نقلیه، تایر و تیوب تراکتور، شکر، چای، منسوجات نخی، سندی و نایلونی، پاپوش، سامان و وسایل برق، پترول و مشتقات آن ادویه جات و غیره از خارج وارد میگردد. اگرچه تولیدات منسوجات در این او آخر از دیاد قابل ملاحظه

یافته است اما اکثر تکه های سندی، نایلونی، پشمی و غیره که احتیاجات زیاد مردم بآن وابسته است از خارج خصوصاً از جاپان وارد میگردد در قدم دوم کشور روسیه، چین، چکوسلواکیا، پاکستان و غیره حصه میگیرند.

در حدود ۹۰ فیصد شکر مورد ضرورت کشور از خارج تهیه شده و مقدار واردات آن در سال ۱۳۶۵ هـ ش به ۱۲۵۶۸ تن بالغ گردیده که ارزش آن به ۳۰ میلیون دالر میرسد.

چای نیز از جمله اقلام عمده وارداتی کشور محسوب میگردد و اکثریت مقدار چای مورد ضرورت افغانستان از هند وارد میگردد در سال ۱۳۶۵ هـ ش بیش از (۹) هزار تن چای که ارزش آن بالغ به ۲۵ میلیون دالر میگردد از هند، چین و سایر کشورها به افغانستان وارد گردید.

تولیدات موتر که در اوایل قرن بیست در افغانستان شروع گردیده نظریه اهمیت آن و تمديد سرك ها در افغانستان توريد انواع مختلف وسایط نقلیه مانند موتر تیز رفتار، لاری، بس، موتر سایکل، بایسکل و غیره افزایش یافته است قبل از جنگ عمومی اول توريد عراده جات خصوصاً لاری (ترك) از ممالك اروپای غربی صورت میگرفت اما در این اواخر واردات موتر لاری و تیز رفتار روسی جای آنها را گرفته است.

واردات وسایل ترانسپورتی ماشین آلات و پرزه جات موتر که در سال ۱۳۵۹ هـ ش به ارزش ۹۰ میلیون دالر میرسید در

سال ۱۳۶۵ هـ ش به ۲۵۲ میلیون دالرافزایش یافت. با توسعه
 وسایل حمل و نقل مصرف مواد نفتی نیزافزایش یافته بطوریکه
 نفت مورد ضرورت در سال ۱۳۵۹ هـ ش به ارزش ۱۲۴ میلیون
 دالرمحاسبه شده بود .

جدول شماره (۲۸) فیصدی واردات و صادرات رادرسال
 ۱۳۷ از لحاظ جنس وممالك نشان میدهد. (۱)

واردات به تفکیک جنس				واردات به تفکیک مملکت			
فیصد	۲۴,۵	مواد صنعتی	۱	فیصد	۳۸,۲	کشورهای مشترک المنافع	
//	۲۳,۰	ماشین آلات	۲	//	۱۷,۳	جاپان	
//	۹,۶	مواد ارتزاقی	۳	//	۷,۰	چین	
//	۳۲,۹	سایر اشیا	۴	//	۵,۷	جرمنی	
				//	۲,۲	چکوسلواکیا	
				//	۱,۹	انگلستان	
				//	۲۷,۲	سایر کشورها	
صادرات به تفکیک جنس				صادرات به تفکیک مملکت			
فیصد	۱۵,۴	مفروشات	۱	فیصد	۲۱,۱	جرمنی	
//	۹,۱	نہاتات طبی	۲	//	۷,۴	انگلستان	
//	۸,۸	پوست باب	۳	//	۷,۴	هندوستان	
//	۴۸,۵	میوه جات	۴	//	۱,۳	چکوسلواکیا	
//	۱۸,۲	سایر اشیا	۵	//	۰,۵	پاکستان	
				//	۱۵,۸	سایر کشورها	
				//	۴۹,۱	کشورهای مشترک المنافع	

(۱) احصائیہ دولت اسلامی افغانستان. سالنامہ جمهوری احصائیوی ۱۳۷. کابل:
 مطبعہ وزارت احصائیہ- ۱۳۷ ص ۱۱۸.

۲ - مواصلات در افغانستان :

۱- حمل و نقل: راه مواصلاتی و وسایط حمل و نقل بحیث زیربنای انکشاف اقتصادی اجتماعی و بالاخره سیاسی و کلتوری يك جامعه، و یایك کشور بوده احداث و انکشاف خطوط مواصلاتی در يك کشور با اندازه، پراهمیت و ضروری است که کلیه ضروریات اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی بدون انکشاف و ترقی خطوط مواصلاتی امکان پذیر نمی باشد. پیشرفت اقتصادی، صنعتی يك جامعه، مرفع بستگی تام به پیشرفت و ارتقاء خطوط مواصلاتی و وسایط نقلیه دارد.

از همین رو افغانستان نیز که منحصراً یکی از کشورهای رویه انکشاف میباشد و از طرف دیگر این کشور که محصور بخشکه و يك کشور کوهستانی است دریا های آن دارای سرانشیبی بوده که برای کشتی رانی مساعد نمی باشد ضرورت انکشاف سکتور مواصلاتی از جمله، ضروریات مبرم محسوب میگردد. تا سال ۱۹۳۰م قسمت اعظم ارتباط داخلی و خارجی با استفاده از حیوانات صورت میگرفت سرکها کم عرض بوده و تنها برای استفاده کاروانها تهیه شده بود.

بعد از جنگ عمومی دوم سرک ها بهر طرف خاصاً نقاط شهری تمديد یافت در پلتهای اقتصادی تمديد و اسفلت سرک ها بحیث زیربنای اقتصادی کشور توجه زیاد بآن معطوف گردید. و در پلتهای اول، دوم و سوم انکشافی کشور بیش از ۵۰ فیصد

بودجه انكشافی در راه توسعه مواصلات بمصرف رسید.

افغانستان قبل از آغاز پلانیهای انكشافی دارای ۳۷۰۰ کیلومتر سرك قابل استفاده بوده و ۲۵۰۰ کیلومتر سرك که تنها در بعضی فصول از آن استفاده شده میتواند وجود داشت. در دوره پلان اول تقریباً دو هزار کیلومتر سرك که قسمت عمده آنرا شاه راه حلقوی افغانستان احتوا میکرد تحت ساختمان گرفته شد.

بالاخره میتوان گفت که در جریان سه پلان انكشافی کشور در حدود ۵۳ میلیارد افغانی در تعمیر و ترمیم سرك ها بمصرف رسید و در نتیجه آن بیش از ۲۵۰۰ کیلومتر سرك اسفلت شده و کانکرتی در کشور احداث گردید و وسایل حمل و نقل بشمول طیاره میدانهای هوایی انكشاف یافت. (۱)

سرك كابل تورخم :

این سرك بطول ۲۳۲ کیلومتر و عرض ده متر که هفت متر آن اسفلت شده است از جمله مهمترین سرك ترانزیتی کشور محسوب شده که شهر کابل را به پشاور و از آنجا به سایر نقاط آسیا و جهان ارتباط میدهد. علاوه بر این سرك مهمترین ولایات کشور یعنی کاپیسا، لغمان و ننگرهار که از لحاظ تولیدات زراعتی حایز اهمیت میباشد بهم وصل نموده باعث انكشاف این مناطق گردیده است. ساختمان این سرك در سال ۱۳۳۵ هـ ش آغاز و در سال ۱۳۴۴ تکمیل گردید.

(۱) حمیدالله امین، محمد ظریف تنیوال، جغرافیای اقتصادی افغانستان: انتشارات پوهنتون کابل ۱۳۶۸. ص ۱۵۴.

شاهراه بزرگ شمال :

نظر به اهمیت که ولایات شمال افغانستان از لحاظ اقتصادی دارد ایجاب میکند تا این نقاط عمده تولیدی با شهر کابل ارتباط پیدا نماید از این راه شاهراه صفحات شمال اول تر مدنظر گرفته شد و به رسیدن باین هدف می بایست از سلسله هندوکش گذشت از این رو پروژه بزرگ سالنک تحت اجرا قرار داده شد البته میتوان گفت که قبلاً سرک ارتباطی بین کابل و صفحات شمالی از طریق کوتل شبر، دره شکاری صورت میگرفت چون این راه از یک طرف بعید و از طرف دیگر از لحاظ توپوگرافی مصرف گزاف را ایجاب میکرد از این رو با اعمار سرک سالنک در حدود ۲۰۰ کیلومتر مسافه صفحات شمال با کابل کوتاه گردید .

علاوه بر آن از اینکه این شاهراه ولایات معمور کشور را به مرکز و سایر ولایات جنوب، شرق و جنوب غرب کشور اتصال میدهد عمده ترین راه تجارتی ترانزیتی را بین افغانستان و ازبکستان و بالخره به روسیه بوجود می آورد. کار احداث این پروژه از سمت شمال و جنوب هندوکش غربی یعنی از دوشی، جبل السراج در سال ۱۳۳۷ هـ ش آغاز و در سال ۱۳۴۳ با همکاری تخنیکی تخنواکسپورت روسیه به انجام رسید.

تونل سالنک با طول ۲۶۷۶ متر بصورت فنی ساخته شده عرض آن بطور عموم به هفت متر بالغ میگردد عرض کانکریت و یاقیر آن به شش متر و ارتفاع تونل به هفت متر میرسد.

کارسروی سرک پلخمري، مزارشريف وشبرغان که ۳۶. کیلومتر طول دارد بکمک روسيه تمديد يافته است اين سرک نسبت به سرک سابقه ۴. کیلو متر کوتاه تر است.

شاهراه غربی کشور:

سرک کابل قندهار: اين سرک یکی از سرک های درجه اول ترانزیتی کشور بوده ولایات مهم کشور را باهم ارتباط میدهد. باختم کار اعمار این سرک ارتباط بين قندهار وسپين بولدک را ازبک طرف ونقاط عمده ، کشور چون غزنی، مقر، قلات از طرف دیگر تامین کرده است. کارسروی این سرک در سال ۱۳۳۶ هـ ش شروع شده و در سال ۱۳۴۵ کار اعمار آن خاتمه يافت طول این سرک ۴۸۳ کیلومتر بوده در جریان سال قابل استفاده میباشد زیرا در خط وسير این شاهراه نقاط مرتفع واقع نشده و دارای کوتل نمی باشد این سرک توسط کمک ایالات متحده و متخصصین آن تکمیل گردیده است. سرک بين قندهار وسپين بولدک که ۱.۱ کیلومتر طول دارد از جمله سرک های پخته و اساسی بوده عمده ترین سرک ترانزیتی را بين قندهار و کویته تشکیل داده است.

سرک قندهار، هرات وتورغندی : این شاهراه یکی از مدرن ترین شاهراه افغانستان شمرده شده تقریباً تماماً از کانکريت ساخته شده است. طول این سرک یعنی از قندهار، تورغندی (قره تپه) ۶۷۴ کیلومتر بوده دوازده متر عرض دارد که قسمت کانکريت آن به هفت متر میرسد.

مقاومت این سرك زياد بوده و از ايام تابستان نسبت گره‌وي هم تخریب نمیگردد.

سرك اسلام قلعه هرات: بعد از آنكه سرك كابل و قندهار هرات تكميل گردید اتصال سرك هرات و اسلام قلعه يك امر ضروری پنداشته شده راه عمده ترانزیتی بین هرات و مشهد را تشكيل میدهد.

كار اعمار این سرك در سال ۱۳۲۳ شروع شده و در اواخر سال ۱۳۴۶ به پایه اكمال رسید این شاهراه در جریان سال فعال بوده يك شاهراه عمده محسوب میگردد.

سرك پلخمری و شبرغان: این سرك نیز از شاهراه بزرگ کشور بوده شهر های عمده مانند پلخمری، ایبك، خلم، مزار شریف، بلخ، آقچه و شبرغان را با هم وصل مینماید کارسروی این سرك در سال ۱۳۴۲ هـ ش شروع و در سال ۱۳۵۱ تکمیل گردید طول این سرك ۳۶ کیلومتر بوده و عرض آن ده متر است با احداث این سرك اولاً ۴ کیلومتر راه کوتاه تر گردید و از طرف دیگر مشکلاتیکه از ناحیه کوتل رباطك و تنگی تاشقرغان موجود بود از بین رفت.

شاه راه كابل گردیز: کار این سرك كه در سال ۱۳۴۴ هـ ش آغاز گردیده بود در سال ۱۳۵۰ خاتمه یافته به بهره برداری قرار گرفت این سرك از جمله شاهراه مهم کشور بوده در انكشاف ولايات لوگر و پكتیا موثر بوده حایز اهمیت زیاد میباشد. طول

این سرك ۱۲۲ كيلومتر بوده عرض آن ده متر میباشد. كار ساختمانى سرك گردیز و خوست در سال ۱۳۴۵ هـ ش به طول ۱۱۷ كيلومتر شروع و در سال ۱۳۵۸ تكمیل شد.

بر علاوه سرك هاى فوق الذكر كار قيرزى سرك سرخكان و مهترلام بطول ۱۸ كيلومتر و سرك بين اسعد آباد و جلال آباد بطول ۹۰ كيلومتر و سرك حيرتان بطول ۷۵ كيلومتر در سالهاى اخيره اتمام رسیده است .

ناگفته نباید گذاشت كه با اعمار شاهراه هاى متعدد و شبكه هاى مواصلاتى بر تعداد عراده جات نیز افزایش قابل ملاحظه پدید آمده است يعنى تعداد عراده جات كه در سال ۱۳۴۷ به ۴۹ هزار عراده ميرسيد در سال ۱۳۵۴ به ۵۳ هزار و در سال ۱۳۶۵ به ۶۲ هزار عراده بالغ گشت .

حمل و نقل هوایی :

طوريكه میدانیم افغانستان يك مملكت كوهستانی بوده سلسله جبال هندوكش، كوه بابا و فيروزكوه بحيث يك حایل افغانستان را بدو حصه شمالی و جنوبی منقسم نموده است. هرگاه از ولایات سمت شمال با ولایات سمت جنوب سفر صورت گیرد میبایست از کوتل ها و راه هاى صعب العبور بگذرد. سابقاً مسافران و كاروانهاى تجارتى این راه ها را به مشقات زیاد طى میکردند و اكثراً اموال تجارتى ایشان به وقت معینه به نقطه موعود مواصلت نمیکرد علاوه آن تمديد سرك هاى متعدد و خطوط

آهن که جوابگوی ضروریات مملکت را کرده میتواند مصارف گزاف را ایجاب مینماید باوجود آنکه شاهراه سالنگ و کوتل شبرولایات شمال را با ولایات جنوب ارتباط می دهد تا اندازه ضروریات مملکت را رفع کرده میتواند اما ازیک طرف مصارف زیاد را در قسمت ترمیم آن ایجاب میکند و از طرف دیگر که احتیاجات مملکت را در آینده نسبت تراکم ترافیک تکافو کرده نمیتواند بنا بر این علل هرگاه درکشور خطوط فضائی انکشاف نماید نیازمندی بیشتر کشور را بحالت فعلی و درآینده مرفوع خواهد ساخت.

حکومات سابقه همواره درتلاش آن بود تا بکمک سازمانهای هوانوردی بین المللی بهبود در قسمت هوانوردی افغانستان بعمل آورد.

برای باراول جهت تنظیم این مرام ادارهء بنام شعبهء فضایی درچوکات وزارت خارجه اساس یافت بعداً این شعبه نظریه فیصله شورای وزیران درسال ۱۳۲۲هـ ش بحیث مدیریت عمومی هوانوردی درچوکات وزارت دفاع ملی بفعالیات شروع کرد و پرواز طیارات کمپنی های هوانوردی جهان به کابل شروع شد. علاوه بریک فروند طیاره دوماشینه مربوط کمپنی همالیای هند ازطریق کراچی، زاهدان و کندهاربه کابل پروازمیکرد همچنان درسال ۱۳۲۱هـ ش کمپنی ایرجیبوتی و اندیا ایربرای حمل و نقل حجاج قرار دادی راعقد و برای مدت سه

سال مصروف حمل و نقل حجاج بود .

در سال ۱۳۳۲ هـ ش آریانا افغان هوای شرکت تاسیس شد چون این شعبه تشکیلات وسیع نداشت بناً جوابگوی نیازمندیهای کشور شده نمیتوانست و در سال ۱۳۳۵ هـ ش ریاست هوای ملکی تاسیس گردید با تاسیس این اداره زمینه توسعه و پیشرفت هوانوردی در افغانستان مساعد گردید ریاست هوایی به احداث میدانهای هوایی قندهار، مزارشریف، هرات و جلال آباد اقدام کرد.

نمایندگی های خارجی که از میدانهای هوای افغانستان استفاده میکردند مانند هواپیمای ملی ایران KLM. هالیند، پان امریکن ایالات متحده، ایروفلوت روسیه و هواپیمایی ملی پاکستان مستقیماً توسط ادارات هوانوردی ملکی اداره میشد .

در سال ۱۳۳۶ هـ ش با اساس قرارداد های جداگانه ۴۹ فیصد سهم سرمایه اندیمار ذریعه کمپنی پان امریکن خریداری و این موسسه بحیث سهم دار شرکت آریانا شناخته شد در اوایل تاسیس شرکت آریانا دارای سه فروند طیاره نوع دیکوتا بود که توسط آنها به قندهار، مزارشریف، قندهار و هرات پروازها صورت میگرفت. و در خارج مملکت پروازها به دهلی، بحرین، بیروت، تهران، و درایام حج به جده صورت میگرفت .

در این اواخر پروازهای آریانا از بیروت به انقره، پراگ، فرانکفورت، لندن و مسکو نیز توسعه یافت همچنان بداخل کشور نیز طیارات این شرکت به پروازهای منظم خود در مزار

شریف، میمنه، هرات، قندهار، خوست و غیره ادامه میداد. همچنان در خارج پروازهای آن از کابل به امرتسر، دهلی جدید، کراچی، پشاور، تاشکند، تهران، دمشق و بیروت مرتباً ادامه یافت.

بمنظور توسعه امور هوانوردی و فعالیت های شرکت هوای آریانا ابتدا ریاست هوایی ملکی و بعداً وزارت هوانوردی ملکی در جریان سالهای اخیر موافقت نامه با کشورهای روسیه، پاکستان، ترکیه، اتریش، هالیند، جرمنی، لبنان، مصر، هند، بلجیم، فرانسه، سوئیس، پولیند ایران و عراق امضاء کرد. شرکت هوانوردی آریانا تا سال ۱۳۴۳ هـ ش دارای دوفروند طیاره DC4 و DC6 و یک طیاره نوع کانوردیک طیاره نوع دیکوتا بود.

موقعیکه شرکت هوایی آریانا از قندهار به کابل انتقال یافت در سال ۱۹۶۸م اولین طیاره جت بوئینگ ۷۲۱ را خریداری کرد دومین طیاره از همین نوع در سال ۱۹۷۱م و سومین طیاره جیت از نوع بوئینگ ۷۲ نیز در سال ۱۹۷۳م خریداری شد. در سال ۱۹۸۰م شرکت آریانا بزرگترین طیاره DC10 که ظرفیت ۲۹۵ نفر مسافر را داشت خریداری نمود.

در سال ۱۳۶۶ هـ ش شرکت آریانا جمعاً دوازده فروند طیاره داشت که در داخل و خارج افغانستان در فعالیت بودند علاوه از انتقال مسافرین در انتقال اموال نیز خدمات ارزنده انجام داده اند.

منابع و مراجع دری و پشتو

- آهنگ، محمد کاظم . سیر ژورنالیزم در افغانستان . جلد اول، کابل :
نجمن تاریخ و ادب افغانستان، ۱۳۴۹ .
- اداره، مرکزی احصائیه . گزیده های از سالنامه های احصائیوی ، کابل :
مطبعه احصائیه مرکزی، ۱۳۶۰ .
- اداره، مرکزی احصائیه . سالنامه احصائیوی، ۱۳۶۴، کابل : مطبعه،
احصائیه مرکزی، ۱۳۶۴ .
- اداره، مرکزی احصائیه . مواضع شهری ، کابل : مطبعه اداره، مرکزی
احصائیه ، ۱۳۶۵ .
- اداره، مرکزی احصائیه . مواضع شهری پروژه، مطالعات دیموگرافی،
کابل: مطبعه، احصائیه مرکزی، ۱۳۵۰ .
- امین ، حمیدالله و تنیوال محمد ظریف . جغرافیای اقتصادی افغانستان .
انتشارات پوهنتون کابل، کابل : پوهنهی زمین شناسی، ۱۳۶۸ .
- پرنیا، حسن . ایران قدیم ، تهران : مطبعه، روستانی، ۱۳۱۲ .
- رحمتی، محب الله . جغرافیای بشری افغانستان . پوهنتون کابل، کابل :
پوهنهی زمین شناسی، ۱۳۶۴ .
- رحمتی، محب الله . مختصرا از تقسیمات اداری و جغرافیای بشری ولایت
ننگرهار . مجله جغرافیه شماره اول، کابل: پوهنهی ادبیات پوهنتون کابل، ۱۳۴۷ .
- ریاست پلان ، وزارت معارف . معارف افغانستان در پنجاه سال اخیر،

کابل : مطبعه دولتی، ۱۳۴۷.

شورماچ، محمد اکبر. جغرافیای عمومی افغانستان. کابل موسسه انتشارات زوری، ۱۳۵۰.

شورمن، د، ف، تاجیک ها. ترجمه سید سلطان شاه همام. پوهنتون کابل، کابل : پوهنځی علوم اجتماعی، ۱۳۵۹.

صدقی، محمد عثمان. شهرهای آریانا، کابل : موسسه طبع کتب بیهقی، ۱۳۵۶.

ظفر کا کاخیل، سید بهادر شاه. پښتانه د تاریخ په رڼا کی، پشاور: یونیورسیتی بک ایجنسی خیبر بازار، ۱۹۶۵.

عارض، غلام جیلانی. اقلیم افغانستان. کابل : نشرات پوهنتون کابل، ۱۳۴۸.

عارض، غلام جیلانی جغرافیای طبیعی افغانستان. پوهنتون کابل، کابل : پوهنځی زمین شناسی، ۱۳۶۰.

عارض، غلام جیلانی، رحمتی، محب الله و امین، حمید الله. جغرافیای عمومی افغانستان. پوهنتون کابل. کابل : پوهنځی زمین شناسی، ۱۳۶۹.

غبار، میر غلام محمد. افغانستان در مسیر تاریخ. از نشرات موسسه چاپ کتب، کابل : دولتی مطبعه، ۱۳۴۶.

غرغشت، محمد ناصر. کابل امروز. شاروالی کابل، کابل : مطبعه، دولتی، ۱۳۴۹.

کمسیون ساینس و تکنالوژی. وزارت تحصیلات عالی و مسلکی. سیمینار ملی اداری و منجمنت تعلیم و تربیه، کابل : مطبعه پوهنتون،

۱۳۵۹.

کهزاد، علی احمد. تاریخ افغانستان. جلد اول. کابل: انجمن تاریخ،

۱۳۳۲.

موسسه میتورولوجی، وزارت ترانسپورت. بلو تن های موانوردی ۱۳۶۵.

کابل: ریاست میتورولوجی، ۱۳۶۵.

وزارت احصائیه دولت اسلامی افغانستان. سالنامه احصائیوی ۱۳۷۰.

کابل: مطبعه، وزارت احصائیه، ۱۳۷۰.

وزارت احصائیه دولت جمهوری افغانستان. کود گذاری ومعلومات

جغرافیای درمورد واحد های اداری کشور، کابل: مطبعه وزارت احصائیه،

۱۳۷۰.

وزارت امور خارجه. مناسبات افغانستان واتحاد شوروی در سالهای

۱۹۱۹-۱۹۶۹ م، کابل: مطبعه دولتی، ۱۹۷۵.

منابع ومراجع انگلیسی

Demographic Year Book. New York: United Nation, 1968.

Ganda Sing. Ahamadsha Durani Father of Modern Afghanistan.

Bombay, Asia Pullishing house 1959.

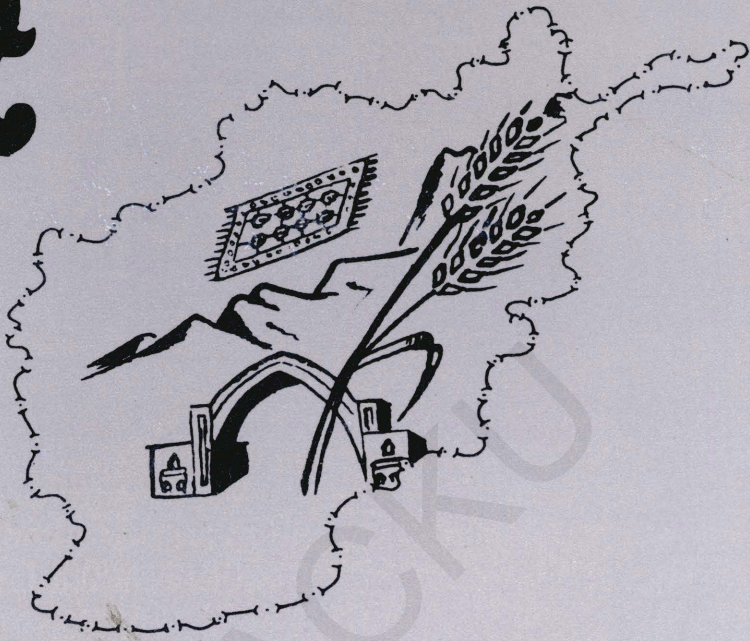
Imperial Gazether of India, Afghanistan and Nepal. Cullcata:

Superintendent of Government Prints, 1900.

The world Almanac and Book of Facts.

Ascripp Haward Company, 1991.

A Glance over the General Geography of Afghanistan

Prof: Mohibullah "Rahmatii"

1999